

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

พูลสุข บุญก่อเกื้อ

คุณฉันทิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา

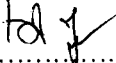
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

พฤษภาคม 2560

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์และคณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์ ได้พิจารณา
คุษฎีนิพนธ์ของ พูลสุข บุญก่อเกื้อ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

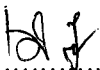
คณะกรรมการควบคุมคุษฎีนิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาค)

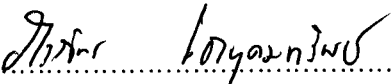

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(ดร.ประชา อีนิ่ง)

คณะกรรมการสอบคุษฎีนิพนธ์

.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พันตำรวจโท หญิง ดร.สุخورณ วงษ์ทิม)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญภา กุลนภาค)

..... กรรมการ
(ดร.ประชา อีนิ่ง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภรภัทร เสงอุคมทรัพย์)

คณะศึกษาศาสตร์อนุมัติให้รับคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต สุรัตน์เรืองชัย)

วันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

คุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญนภา คุณภาดล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลัก และดร.ประชา อินัง อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งในการแนะนำ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนเสริมกำลังใจตั้งแต่เริ่มจนสำเร็จ ผู้วิจัยตระหนักรู้ถึงความเมตตาที่ท่านอาจารย์มอบให้ จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านในการตรวจสอบเครื่องมือและเสียสละเวลาอันมีค่าในการแนะนำสิ่งที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้ คณาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาแก่ผู้วิจัย ตลอดจนการศึกษาหลักสูตรจิตวิทยาการปรึกษา ขอขอบพระคุณนักวิชาการทั้งในและต่างประเทศที่ปรากฏในคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ท่านได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ผ่านผลงานทางวิชาการของท่านแก่ผู้วิจัย นำมาสู่ความสำเร็จของงานคุษฎีนิพนธ์

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี ที่สนับสนุนทุนการศึกษา ตลอดจนท่านคณบดีคณะเทคโนโลยีสังคม คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือและเป็นกำลังใจด้วยดีและเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นสาขาจิตวิทยาการปรึกษา ที่เป็นกำลังใจเสมอมา

ขอขอบพระคุณสมาชิกครอบครัวที่อยู่เคียงข้างมาโดยตลอด ขอขอบคุณกัลยาณมิตรที่คอยกระตุ้นให้ผู้วิจัยก้าวข้ามผ่านอุปสรรคได้

คุณงามความดีที่ได้จากคุษฎีนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบให้บิดามารดา พี่สาว ครูอาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอรำลึกถึงและจักดูแลให้จิตวิทยาการปรึกษาพัฒนายิ่งขึ้นไป

พูลสุข บุญก่อเกื้อ

54810183: สาขาวิชา: จิตวิทยาการศึกษา; ปร.ด. (จิตวิทยาการศึกษา)

คำสำคัญ: รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ/ ความฉลาดทางเพศ/ นักศึกษาปริญญาตรี

พุลสุข บุญก่อเกื้อ: การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรูปแบบ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ (THE DEVELOPMENT OF SEXUAL INTELLIGENCE FOR UNDERGRADUATE STUDENTS USING INTEGRATED GROUP COUNSELING MODEL)

คณะกรรมการควบคุมคุชณินพนธ์: เพ็ญญา กุลนภาค, กศ.ด., ประชา อินัง., ปร.ด. 259 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 1) ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี 2) สร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี 3) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 ในมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศเป็นนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 จำนวน 914 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นนักศึกษาปริญญาตรีที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 คัดเลือกจากนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 20 คน สุ่มอย่างง่ายแบ่งเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี พบว่า โมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันความฉลาดทางเพศประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ และการจัดการเรื่องเพศ มีค่าความเหมาะสมพอดีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในเกณฑ์สูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 และสามารถวัดองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศได้

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการและขั้นสรุป โดยมีการประยุกต์แนวคิดทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษามาใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

3. ความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองที่เข้าร่วมการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ารูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีผลให้ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

4. ความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

54810183: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; Ph.D. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORDS: INTEGRATIVE GROUP COUNSELING MODEL/ SEXUAL INTELLIGENCE/ UNDERGRADUATE STUDENTS

POONSUK BUNKORKUA: THE DEVELOPMENT OF SEXUAL INTELLIGENCE FOR UNDERGRADUATE STUDENTS USING INTEGRATED GROUP COUNSELING MODEL. DISSERTATION ADVISOR: PENNAPHA KOOLNAPHADOL, Ed.D., PRACHA INANG, Ph.D. P. 259, 2016.

The purposes of this study were; 1) to study undergraduate students' sexual intelligence, 2) to create the integrative group counselling model for enhancement of undergraduate students sexual intelligence, and 3) to evaluate the effectiveness of the integrative group counselling model. The subjects were second year undergraduate students who were currently studying at University in the eastern region of Thailand. They were divided into two groups. The first group consisted of 914 second years of undergraduate students who were studying in University. This group was a representative sample for a sexual intelligence components. The second group was 20 second year undergraduate students who were studying in University whose sexual intelligence score was lower than 50th percentile. They were randomly assigned into two groups, classified as an experiment group and control group. Each group consisted of 10 student. The experiment group participated in an integrative group counseling model while the control group did not receive the integrative group counseling model.

The research results were as follows:

1. The confirmatory factor analysis significantly confirmed that the model of sexual intelligence functioning could be characterized into three factors: sexual awareness, sexual learning and sexual management. These three factors were high loading at the .01 level and could accurately measure the sexual intelligence functioning factors.

2. The integrative group counselling model consisted of three stages: the initial stage, the working stage and the final stage. The counselling theories and techniques were applied to the development in the sexual intelligence of the undergraduate students.

3. Statistically significant differences in the total sexual intelligence of each component of the sexual intelligence of the experimental group existed before and after participation in the integrative group counselling model and the follow up period at .05 level. The results of this study indicated that the integrative group counselling model was a key factor in increasing positive change in the sexual intelligence of the undergraduate students.

4. Statistically significant differences in the total sexual intelligence of each component of the sexual intelligence between the experimental group and the control group existed after participation in the integrative group counselling model and the follow up period at .01 level.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่ได้รับ.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	8
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดและทฤษฎี.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ.....	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาปริญญาตรี.....	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ.....	31
การวิเคราะห์ห้องปฏิบัติการเชิงยืนยัน.....	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	54
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ.....	57
การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง.....	61
วิธีดำเนินการวิจัย.....	68
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สัญลักษณ์แทนตัวแปรที่ทำการศึกษา.....	78
สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลและแปรผล.....	79
การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	80
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	127
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	127
สมมติฐานการวิจัย.....	127
วิธีดำเนินการวิจัย.....	127
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	128
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	128
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	129
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	129
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	130
สรุปผลการวิจัย.....	130
อภิปรายผลการวิจัย.....	134
ข้อเสนอแนะ.....	147
บรรณานุกรม.....	149
ภาคผนวก.....	157
ภาคผนวก ก.....	158
ภาคผนวก ข.....	160
ภาคผนวก ค.....	180
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	260

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาตรี.....	55
2	ตัวอย่างแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ.....	58
3	สรุปทฤษฎีและเทคนิคในการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ.....	62
4	แบบแผนการทดลอง.....	69
5	ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ ความถี่และร้อยละแบบสอบถาม.....	81
6	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของระดับความฉลาดทางเพศ ในภาพรวมและรายองค์ประกอบของนักศึกษาปริญญาตรี.....	82
7	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานแสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัด ความฉลาดทางเพศ.....	88
8	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัด การตระหนักรู้เรื่องเพศ.....	89
9	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัด การเรียนรู้เรื่องเพศ.....	90
10	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัด การจัดการเรื่องเพศ.....	91
11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศ (Sexual intelligence) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล.....	113
12	การตรวจสอบการเป็น Compound symmetry (Mauchly's W) ของตัวแปร ที่ทำการศึกษา และผลการตรวจสอบค่าความแตกต่างของเมตริกซ์ ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่ม (Wilks' lambda).....	115
13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและราย องค์ประกอบระหว่าง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ของกลุ่มทดลองด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวที่มีการ วัดซ้ำ.....	117

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความฉลาดทางเพศโดยรวม และรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง 3 ระยะ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล.....	118
15	การตรวจสอบการเป็น Compound symmetry (Mauchly's W) ของตัวแปรที่ทำการศึกษา และผลการตรวจสอบค่าความแตกต่างของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่ม (Wilks' Lambda).....	119
16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางที่มีการวัดซ้ำ.....	121
17	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศในภาพรวม และรายองค์ประกอบ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม.....	124
18	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี.....	166
19	การตรวจสอบการกระจายของข้อมูลตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ได้แปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน ด้วยสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2).....	168
20	การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ในแบบจำลององค์ประกอบเป็นรายคู่.....	170
21	ผลการตรวจสอบค่าสถิติ KMO และ Bartlett's test ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี.....	176
22	การกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรสังเกต จำนวน 54 คู่ ความสัมพันธ์.....	177
23	ค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี.....	181

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	กรอบความคิดในการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี..... 10
2	กรอบแนวคิดในการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี..... 11
3	สาเหตุของพฤติกรรม..... 19
4	ขั้นตอนการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ..... 19
5	องค์ประกอบของการเรียนรู้ขั้นการรับมาซึ่งการเรียนรู้..... 20
6	สาเหตุของอารมณ์ตามแนวคิด REBT..... 34
7	กระบวนการในการวิจัย..... 26
8	ขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศ..... 70
9	ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีตามสมมติฐาน..... 84
10	ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีที่ปรับแก้ (Adjusted model) ขั้นสุดท้าย..... 87
11	การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและติดตามผล) ต่อความฉลาดทางเพศโดยรวม..... 122
12	การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วม ระหว่างการกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ต่อความฉลาดทางเพศ องค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ..... 123
13	การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ที่มีต่อความฉลาดทางเพศ องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ..... 123
14	การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ที่มีต่อความฉลาดทางเพศ องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ..... 124

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้า บุคคลรับรู้ข้อมูลข่าวสารและซึมซับรูปแบบชีวิตบนความหลากหลาย ซึ่งถ่ายทอดผ่านสื่อต่าง ๆ ได้ทั่วโลกภายในระยะเวลาสั้นบุคคลเรียนรู้เรื่องราวได้สะดวกรวดเร็วจนไม่สามารถหาวิธีการใดมาสกัดกั้นเอาไว้ได้ องค์กรความรู้ถูกเลือกใช้เป็นแนวทางปรับตัวเพื่อสร้างความสมดุลในชีวิต ด้วยเหตุนี้หน่วยงานต่าง ๆ พยายามส่งเสริมความรู้ในหลายรูปแบบเพื่อให้ผู้เรียนมีความฉลาดรอบรู้และมีทักษะในการปฏิบัติตนอย่างฉลาดรู้ เพราะความฉลาดเป็นความสามารถเฉพาะตนของมนุษย์ บุคคลทั่วไปปรารถนาจะมีความฉลาดรอบรู้ในทุกเรื่องเพื่อใช้ความฉลาดเป็นแนวทางตัดสินใจและเลือกรูปแบบพฤติกรรม ความฉลาดเป็นเกราะป้องกันตัวเองได้ดีที่สุดในทุกกรณีขึ้นอยู่กับว่าคุณจะเลือกใช้ความฉลาดในเรื่องใดให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของตนเองเพื่อสร้างความสมบูรณ์แบบของร่างกายและจิตใจ เพราะมนุษย์มีความฉลาดที่หลากหลาย (Gardner, 2011)

สังคมที่บุคคลเผชิญอยู่ขณะนี้ถูกล้อมด้วยเรื่องราวทั้งจริงและเท็จ การโฆษณาชวนเชื่อมีอิทธิพลต่อการรับรู้และเรียนรู้ของบุคคล ประสบการณ์ดังกล่าวมีผลต่อการปรับเปลี่ยน โนมน์น้ำ จูงใจให้เด็กและเยาวชนเกิดการเลียนแบบพฤติกรรมได้ง่าย เนื่องจากแต่ละบุคคลมีเสรีภาพนอกบ้านมากขึ้น ทางตรงกันข้ามเด็กและเยาวชนกลับได้รับการอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองน้อยลง พฤติกรรมใหม่ที่เกิดขึ้นส่วนมากเรียนรู้จากตัวแบบทางสังคมที่พบในเครื่องมือสื่อสารอินเทอร์เน็ต หนังสือไป ภาพยนตร์ สามารถกระตุ้นปลูกฝังพฤติกรรมทางเพศ ในขณะที่สังคมไทยพยายามปิดกั้นการรับรู้เรื่องการมีเพศสัมพันธ์ แต่โลกออนไลน์กลับมีการเผยแพร่สื่อลามก กิจกรรมทางเพศที่เข้าถึงข้อมูลได้โดยง่าย การที่เยาวชนซึ่งเป็นวัยกำลังศึกษามีพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมรับรู้เรื่องเพศบิดเบือนจากความจริง แปลความหมายพฤติกรรมทางเพศโดยขาดการตระหนักรู้ และไตร่ตรองอย่างฉลาดรู้ในการเลือก บางคนไม่กล้าปฏิเสธและเจรจาต่อรองในเรื่องเพศ และมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศก่อให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพอนามัยพบได้จากสถิติการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนนักศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ข้อมูลปี พ.ศ. 2549-2555 กระทรวงสาธารณสุข พบว่า นักเรียนนักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศเรียนรู้เรื่องเพศและมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเร็วขึ้น จากข้อมูล พบว่า นักเรียนนักศึกษามีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นทั้งเพศชายและเพศหญิงในทุกระดับการศึกษา การมีเพศสัมพันธ์มีจำนวน

ความถี่ค่อนข้างสูงเกิดจากการศึกษาด้วยตัวเองมากกว่าเรียนรู้จากผู้ใหญ่วัยรุ่นมากกว่า 50% ไม่ใช่
 ถูยงอนามัย (สำนักงานอนามัยเจริญพันธ์, 2558) และจากการศึกษาความคิดเห็นและพฤติกรรม
 เสี่ยงของวัยรุ่นจังหวัดจันทบุรี พบว่า วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเพียง 9 ปีวัยรุ่นชายอายุ
 12 ปี และผลการศึกษาพบว่า นักเรียนนักศึกษาเคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์กับคู่อีกเฉลี่ยมากกว่า 3 คน
 (สมจิต ยาใจ, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาคำนิยมทางเพศพบว่า นักศึกษามีคำนิยมทางเพศ
 เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นเรื่องปกติในสังคมปัจจุบัน (พลสุข บุญก่อเกื้อ, 2556)

การที่นักศึกษาขาดการตระหนักรู้ในการป้องกันตนเองส่งผลต่อสุขภาวะทางเพศ
 จากรายงานอัตราผู้ติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ของกระทรวงสาธารณสุขไทย พบว่า เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
 ในปี พ.ศ. 2558 พบผู้ติดเชื้อเอชไอวี 1,526,028 คน ติดเชื้อรายใหม่จำนวน 6,759 คน ไม่รวมผู้ป่วย
 ที่ซื้อมาจากตนเองหรือรักษาตามคลินิกและโรงพยาบาลเอกชน ผู้ป่วยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 15-24 ปี
 และจำนวนผู้ป่วยมีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนนักศึกษา คอนราดและมิลเบิร์น
 (Conrad & Milburn, 2001) กล่าวว่า การที่บุคคลอายุน้อยมีเพศสัมพันธ์พบว่ามีความเสี่ยงที่จะเกิด
 ความผิดปกติทางเพศและการติดเชื้อติดต่อทางเพศมากกว่าผู้ใหญ่ ปัญหาที่ได้รับจากการติดเชื้อโรค
 จากการมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันได้โดยการใช้ถุงยางอนามัย จากข้อมูลพื้นฐานของกระทรวง
 สาธารณสุข พบว่า การที่บุคคลไม่สามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุขด้านอนามัยการเจริญพันธ์
 โดยเฉพาะเรื่องเวชภัณฑ์สำหรับคุมกำเนิดเป็นสาเหตุของการตั้งครรภ์แบบไม่ตั้งใจตรวจสอบได้
 จากสถิติผู้ป่วยเพิ่มขึ้นในแต่ละปี ก่อให้เกิดปัญหาตามมาตามมา เช่น การทำแท้ง การทิ้งทารก
 แรกเกิด

กระทรวงสาธารณสุขระบุว่าในปี พ.ศ. 2559 พบปัญหาวัยรุ่นไทยต้องคิดอันดับโลกปีละ
 1,30000 คน แต่ละวันมีแม่วัยรุ่นคลอดวันละ 286 คน ข้อมูลจากโรงพยาบาลรามารับผิดให้ไว้วันที่
 11 ก.พ. พ.ศ. 2559 ระบุว่าวัยรุ่นหญิงอายุระหว่าง 15-19 ปี ตั้งท้องแบบไม่ตั้งใจร้อยละ 80 ทำแท้ง
 ร้อยละ 30 ทิ้งทารกหลังคลอดไว้ที่โรงพยาบาล ร้อยละ 10 เมื่อศึกษาตามรายจังหวัด พบว่า จังหวัด
 ในภาคตะวันออกเฉียงใต้มีสถิติแม่ตั้งครรภ์สูงเกินกว่ามาตรฐาน (สมจิต ยาใจ, 2555) จากข้อมูลระบุว่าในปี
 พ.ศ. 2554 จังหวัดจันทบุรีมีมารดาคลอดบุตรอายุน้อยกว่า 20 ปี มีอัตราสูงถึงร้อยละ 19 จาก
 การสำรวจสถานการณ์ของประเทศ พบว่า จังหวัดจันทบุรี มีมารดาอายุน้อยมีสถิติการตั้งครรภ์สูงกว่า
 กลุ่มวัยรุ่นที่มีอายุมากขึ้น โดยเฉพาะนักศึกษาอาชีวศึกษา พบว่าในปี พ.ศ. 2555 นักศึกษามี
 เพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากเดิม 2.5 เท่า ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาอาชีวศึกษามีเพศสัมพันธ์สูงกว่า
 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 อย่างชัดเจนทั้งเพศหญิงและเพศชาย และจากการศึกษาผลกระทบ
 ทางด้านสังคมและเศรษฐกิจที่เกิดจากการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่า การตั้งครรภ์
 ในวัยรุ่นส่วนใหญ่ เป็นนักเรียนนักศึกษาร้อยละ 67.5 ผลจากการตั้งครรภ์ทำให้เกิดผลกระทบ

ด้านสังคมเป็นภาระครอบครัวส่งผลต่อค่าใช้จ่ายเพิ่มสูงถึง 71.5% แม่วัยรุ่นต้องเลี้ยงลูกเองร้อยละ 83.4 แม่วัยรุ่นจึงต้องหยุดเรียนกลางคันทำให้สูญเสียโอกาสทางการศึกษา (สำนักงานอนามัยและเจริญพันธ์, 2558)

การเรียนรู้เรื่องเพศจึงเป็นประสบการณ์พื้นฐานสำคัญของบุคคลในการสร้างการตระหนักรู้ และจัดการเรื่องเพศเพื่อลดปัญหาที่เกิดตามมาปัญหาเรื่องเพศนับว่าเป็นปัญหาที่ซับซ้อนและเกี่ยวข้องกับปัจจัยหลายประการ มีผลกระทบทั้งต่อตัวนักศึกษา ครอบครัวและสังคม การมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างที่กำลังศึกษาเป็นเรื่องที่ถูกกล่าวถึงอย่างต่อเนื่องและยังคงอยู่ต่อไป ผู้วิจัยจึงศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาในเรื่องเพศอย่างเป็นรูปธรรม การศึกษาและวิจัยในครั้งนี้เพื่อแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เนื่องจากการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาอนามัยและเจริญพันธ์ของวัยรุ่นซึ่งกำหนดไว้ว่า ภายในปี พ.ศ. 2556-2560 ตรงกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ปัญหาคาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมกระทรวงสาธารณสุข โดยมีเนื้อหาที่จะสร้างความรู้ ความเข้าใจ ที่ดีต่อการแก้ปัญหาคาการตั้งครรภ์ให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องแก่วัยรุ่น ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางเพศ พัฒนาการเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นเพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะการปฏิเสธ การตัดสินใจ มีแนวทางในการเลือกคบเพื่อน แพทย์หญิง มธุรดา สุวรรณโพธิ์ (2558) กล่าวถึงการศึกษาที่วัยรุ่นถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายเพราะขาดการกล่ายยืนยันทนเอง ขาดทักษะชีวิต ขาดการยับยั้งชั่งใจตัดสินใจง่าย การป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาคือการสร้างการตระหนักรู้เพื่อป้องกันตัวเอง ใช้เทคนิคการปฏิเสธยามจำเป็น ปัญหาเรื่องเพศแก้ไขได้ด้วยการสร้างความฉลาดทางเพศ

ความฉลาดทางเพศ (Sexual intelligence) เป็นความสามารถในการรับรู้เข้าใจอารมณ์ ความรู้สึกในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ตระหนักรู้ในความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศจัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสม ความฉลาดทางเพศประกอบด้วย 3 องค์ประกอบคือ 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ (Sexual awareness) 2) การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning) 3) การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management) การมีความฉลาดทางเพศเหมือนมีภูมิคุ้มกันที่ดีสามารถปรับตัวในสถานการณ์เรื่องเพศ ทำให้เข้าใจสาระสำคัญหรือบริบทที่อยู่เบื้องหลัง การสื่อสารระหว่างคู่ทางเพศ สามารถจัดการทางเพศสร้างความปลอดภัยในชีวิต (Virk, 2012, p. 55) ความฉลาดทางเพศมีความสัมพันธ์กับการกำหนดขอบเขตการบำบัดรักษาของผู้กระทำผิดทางเพศ จากงานวิจัยระบุว่า การมีความฉลาดทางเพศช่วยบุคคลประเมินการรับรู้และยอมรับ การแสดงออกทางเพศที่ต่างกัน ช่วยลดความรู้สึกทางลบจากการถูกตีตราทางสังคมของคนรัก

เพศเดียวกัน เฮเรกและดาร์เน็ต (Herek & Garnet, 2007) ความฉลาดทางเพศสามารถพัฒนาได้ โดยการปรึกษาที่สามารถเปลี่ยนแปลงตัวแปรทางปัญญาซึ่งเป็นตัวแปรภายในบุคคลมีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการแสดงออกโดยตรง (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2550)

การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางความคิดและพฤติกรรมทางเพศของนักศึกษานั้น จำเป็นต้องพัฒนาประสบการณ์ด้วยการเรียนรู้เรื่องเพศและเสริมทักษะการตระหนักรู้เรื่องเพศให้เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยใช้การปรึกษากลุ่มเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างถาวรร่วมกันแก้ไขปัญหากลุ่ม สมาชิกกลุ่มได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น มีการสำรวจตนเอง กล้าเผชิญปัญหา สมาชิกกลุ่มได้ปรับรูปแบบความคิดในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งได้รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น และการปรึกษาเชิงบูรณาการช่วยแก้ปัญหาในเรื่องเพศได้ คอเรีย (Corey, 2012) กล่าวว่า การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเป็นการผสานระหว่างทฤษฎีและเทคนิคอย่างมีจุดหมาย เนื่องจากแนวคิดทฤษฎีการปรึกษาให้ความสำคัญกับการกำหนดเป้าหมายของสมาชิก ดังนั้นการปรึกษากลุ่มครั้งนี้ จึงยึดผู้รับการศึกษาเป็นศูนย์กลางซึ่งจะเป็นไปตามชั่วโมงการศึกษาแต่ละครั้ง การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการครั้งนี้เลือกใช้ทฤษฎีได้สอดคล้องกับปัญหาของผู้รับการศึกษา

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม (Rational emotive behavior therapy) เป็นทฤษฎีหลักแนวคิดทฤษฎีเน้นการปรับเปลี่ยนความคิด ซึ่งความคิดมีผลโดยตรงต่อความรู้สึกและพฤติกรรมนักศึกษาสามารถปรับความคิดที่ไม่สมเหตุผลด้วยกระบวนการตรวจสอบโต้แย้งความคิดด้วยเหตุด้วยผลจนในที่สุดจะเกิดการตระหนักรู้เข้าใจพฤติกรรมทางเพศของตนเองได้ และสามารถรับรู้รูปแบบพฤติกรรมทางเพศของคนอื่น โดยมีผู้ให้การศึกษาชี้แนะ สั่งสอน สาธิต ทำทนายนักศึกษาได้สำรวจตนเอง ด้วยปัญญา ซึ่งเป็นตัวแปรภายในมีผลโดยตรงต่อพฤติกรรมซึ่งพฤติกรรมภายนอกที่เกิดขึ้นเป็นผลของกระบวนการทางปัญญาทั้งสิ้น การพัฒนาการรับรู้เรื่องเพศผู้วิจัยประยุกต์ใช้เทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษากลุ่มพฤติกรรมนิยมใช้การฝึกสอนตนเอง โดยการสังเกตและทำตามตัวแบบ (Modeling) ซึ่งตัวแปรทางปัญญาเรียนรู้ได้จากการสังเกตตัวแบบ (Bandura, 1977) จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาเรียนรู้เรื่องเพศจากตัวแบบทางสังคมเช่นกัน การเรียนรู้สามารถสร้างพฤติกรรมใหม่ให้นักศึกษาได้ เช่นสอนให้เสริมแรงตนเองทันทีหลังจากที่จัดการกับพฤติกรรมฝึกทักษะการแก้ปัญหา การแสดงบทบาทสมมุติในสถานการณ์เพิ่มการตระหนักรู้ตนเองต่อความคิด ความรู้สึกทางอารมณ์และการกระทำ การรับรู้ความรู้สึกของตนเองและผู้อื่นในขณะนั้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับสาระที่อยู่เบื้องหลังคำพูด เช่น น้ำเสียง ความดัง ภาษากาย การเรียนรู้โดยการสังเกตจะช่วยให้กลุ่มได้ฝึกและพัฒนาการรับรู้และเข้าใจผู้อื่น

เทคนิคในการปรึกษาแบบรู้คิดหลากหลายเทคนิคที่ผู้วิจัยผสานเข้ามาสามารถพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศได้ การสอนหรือการให้ข้อเสนอแนะด้วยสื่อวีดิโอ ข้อมูลความรู้เรื่องการป้องกันตนเองจากเรื่องทางเพศได้ การคุมกำเนิดและความปลอดภัยทางเพศ ผู้วิจัยนำเทคนิคการสอนหรือวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา (Psych educational counseling approach) รูปแบบการสอนหรือการใช้เทคนิคที่ทันสมัยนำมาพัฒนาความรู้ ซึ่งจะช่วยให้สมาชิกกลุ่มได้รับประสบการณ์ที่ง่ายต่อการเข้าใจในการปรับแก้พฤติกรรมทางเพศ การปรึกษากลุ่มมีกิจกรรมให้สมาชิกกลุ่มได้ใช้เหตุผลในการเปลี่ยนแปลงความเชื่อซึ่งทำให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้ความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล สามารถควบคุมอารมณ์โดยใช้เทคนิคการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง ฟีกตัดสติใจ โดยสร้างทางเลือกหลายแนวทาง ตลอดจนสามารถพัฒนาจัดการเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี การศึกษาในครั้งนี้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นซึ่งบังคับใช้เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 และสนองนโยบายการพัฒนาอนามัยและเจริญพันธ์ในวัยรุ่นปี พ.ศ. 2556-2560 ตรงกับยุทธศาสตร์ที่ 1 การแก้ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมกระทรวงสาธารณสุข ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมาจากสถานการณ์เรื่องเพศในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างต่อเนื่องและนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 เป็นช่วงวัยที่ถูกระบุในแผนการพัฒนาปัญหาเรื่องเพศดังที่ นายแพทย์เจษฎา โชคดำรงสุข (2559) กล่าวถึงการตั้งครรภ์ในวัยดังกล่าวเป็นปัญหาสำคัญระดับโลก อีกทั้งองค์การสหประชาชาติได้กำหนดแผนลดการเกิดในมารดาอายุ 15-19 ปี ซึ่งแผนการลดการตั้งครรภ์ในแม่วัยรุ่นเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium developmental goals, MDGs) การใช้นักศึกษาชั้นปีที่ 2 เป็นกลุ่มตัวอย่างจึงเหมาะสมเนื่องจากวัยนี้สนใจการมีคู่อุปการะใกล้ชิดสนิทกับเพศตรงข้ามมากขึ้น การพัฒนานักศึกษาให้ตระหนักรู้ เรียนรู้และจัดการกับเรื่องเพศดีกว่าปล่อยให้เรียนรู้เองซึ่งกระบวนการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถพัฒนาเรื่องเพศได้หรือเรียกว่ามีความฉลาดทางเพศเป็นภูมิคุ้มกันในชีวิต เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติสืบต่อไป

คำถามการวิจัย

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีคำถามการวิจัย ดังนี้

1. ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีเป็นอย่างไร
2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีลักษณะอย่างไร

3. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีได้มากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
2. สร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

สมมติฐานของการวิจัย

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
2. นักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีความฉลาดทางเพศ โดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ประโยชน์ที่ได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านวิชาการและการปฏิบัติ ดังนี้

1. ได้ทราบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. ได้แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ซึ่งสามารถนำมาแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาไปใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง
3. ได้รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
4. นักศึกษาปริญญาตรีได้รับการพัฒนาความฉลาดทางเพศ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความฉลาดทางเพศ

1. ประชากรในขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียง 8 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ระยอง จันทบุรีและตราด จำนวนประชากร 22,024 คน เข้าถึงข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2559

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียง 8 จังหวัด คือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเฉียง วิทยาเขตจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling method) และคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันที่ว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างควรมีใหญ่พอที่จะไม่กระทบต่อการใช้สถิติ (Tabachnick & Fidell, 2001, p. 588 cited in Comrey & Lee, 1992) ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 914 คนซึ่งมีขั้นตอนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำรายชื่อมหาวิทยาลัยใน 8 จังหวัดมาเขียนเป็นฉลาก
2. ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) จับฉลากสุ่มมหาวิทยาลัย 4 แห่ง
3. สุ่มเลือกคณะ มหาวิทยาลัยละ 1 คณะ จากนั้นสอบถามความสมัครใจของคณะต่าง ๆ

ที่ประสงค์ให้ความร่วมมือ

4. ผู้วิจัยให้โควตา (Quota sampling) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างในขั้นนี้จะเป็นการกำหนดโควตาของกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วนโดยแสดงรายละเอียดในบทที่ 3

ตอนที่ 2 การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี มีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ประชากรในการพัฒนาความฉลาดทางเพศได้จากขั้นตอน ดังนี้

1.1 นำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศ มาจัดเรียงลำดับคะแนน และคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาเข้ารับการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

1.2 นำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีมาจัดเรียงตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมามี 109 คน และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมมีผู้สมัครใจเข้าร่วม 20 คน

1.3 สุ่มเข้ากลุ่ม (Random assignment) เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน (ชาย 5 คน หญิง 5 คน ต่อกลุ่ม) เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ

2. กลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ จำนวน 20 คน เป็นนักศึกษาชาย 10 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 10 คน มีคุณลักษณะ ดังนี้

2.1 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สังกัดมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออก

2.2 นักศึกษามีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาเพื่อป้องกันกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วมการวิจัย

2.3 นักศึกษา มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการพัฒนาความฉลาดทางเพศ

3. ดำเนินการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยรูปแบบปรีกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษاپริญญาตรี 3 องค์ประกอบ

1.1 การตระหนักรู้เรื่องเพศ

1.2 การเรียนรู้เรื่องเพศ

1.3 การจัดการเรื่องเพศ

2. ตัวแปรที่ใช้ในขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษاپริญญาตรี คือ

2.1 ตัวแปรต้น คือ การปรีกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความฉลาดทางเพศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความฉลาดทางเพศ หมายถึง การที่นักศึกษามีความสามารถในการรับรู้เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ตระหนักรู้ในความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศจัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ

1.1 การตระหนักรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษามีความสามารถเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจเรื่องเพศ ความปรารถนาทางเพศของตนเอง สามารถแปลความหมายพฤติกรรมทางเพศของผู้อื่นที่แสดงต่อตนเองได้ สามารถเข้าใจความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศระหว่างชายหญิงได้

1.2 การเรียนรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้ สามารถเข้าใจเรื่องเพศ เรียนรู้องค์ความรู้ในเรื่องเพศ เข้าใจความหลากหลายของบทบาททางเพศ ยอมรับความแตกต่างทางเพศ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

1.3 การจัดการเรื่องเพศ หมายถึงการที่นักศึกษาเรียนรู้วิธีป้องกันตนเองเพื่อสร้างความปลอดภัยทางเพศ มีความสามารถในการควบคุม ป้องกันตนเองจากการคุกคามทางเพศปฏิบัติตนด้านเพศได้อย่างเหมาะสม

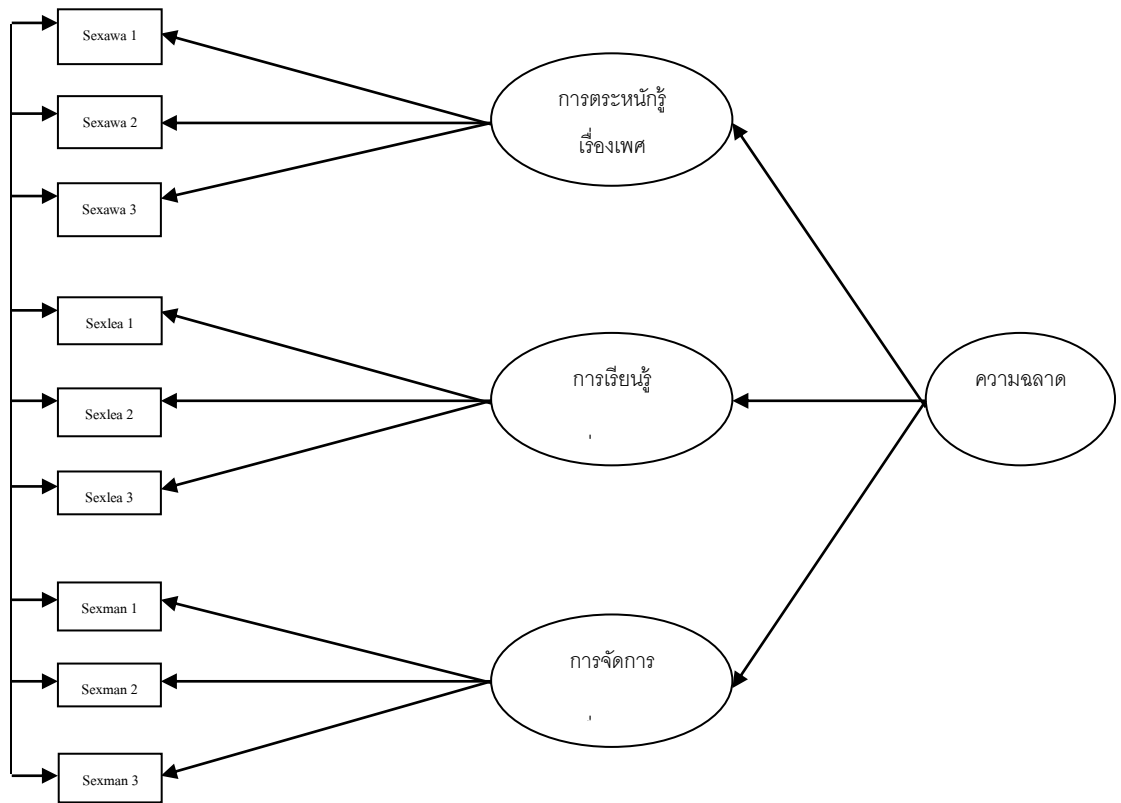
2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการหมายถึงแบบแผนการช่วยเหลือเพื่อแก้ปัญหาในภาพรวมให้กับสมาชิกทั้งกลุ่ม ทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบร่วมกันตามแนวทางการแก้ปัญหา โดยการผสมผสานทฤษฎีและเทคนิค ทั้งนี้ยึดทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลักและบูรณาการเทคนิคที่เกี่ยวข้องจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการปรึกษาแบบรู้คิดวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถแก้ปัญหาเรื่องเพศและช่วยให้สมาชิกกลุ่มมีมุมมองที่หลากหลายในการกระจ่างความหมายเรื่องเพศ โดยมีขั้นตอนการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นสรุป ดำเนินการปรึกษา 12 ครั้ง ระยะเวลา 90 นาที

3. นักศึกษาปริญญาตรี หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยของรัฐ ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีความสมัครใจและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมที่ผู้วิจัยจัดกระทำได้ตลอดเวลาของการปรึกษา

กรอบแนวคิดและทฤษฎี

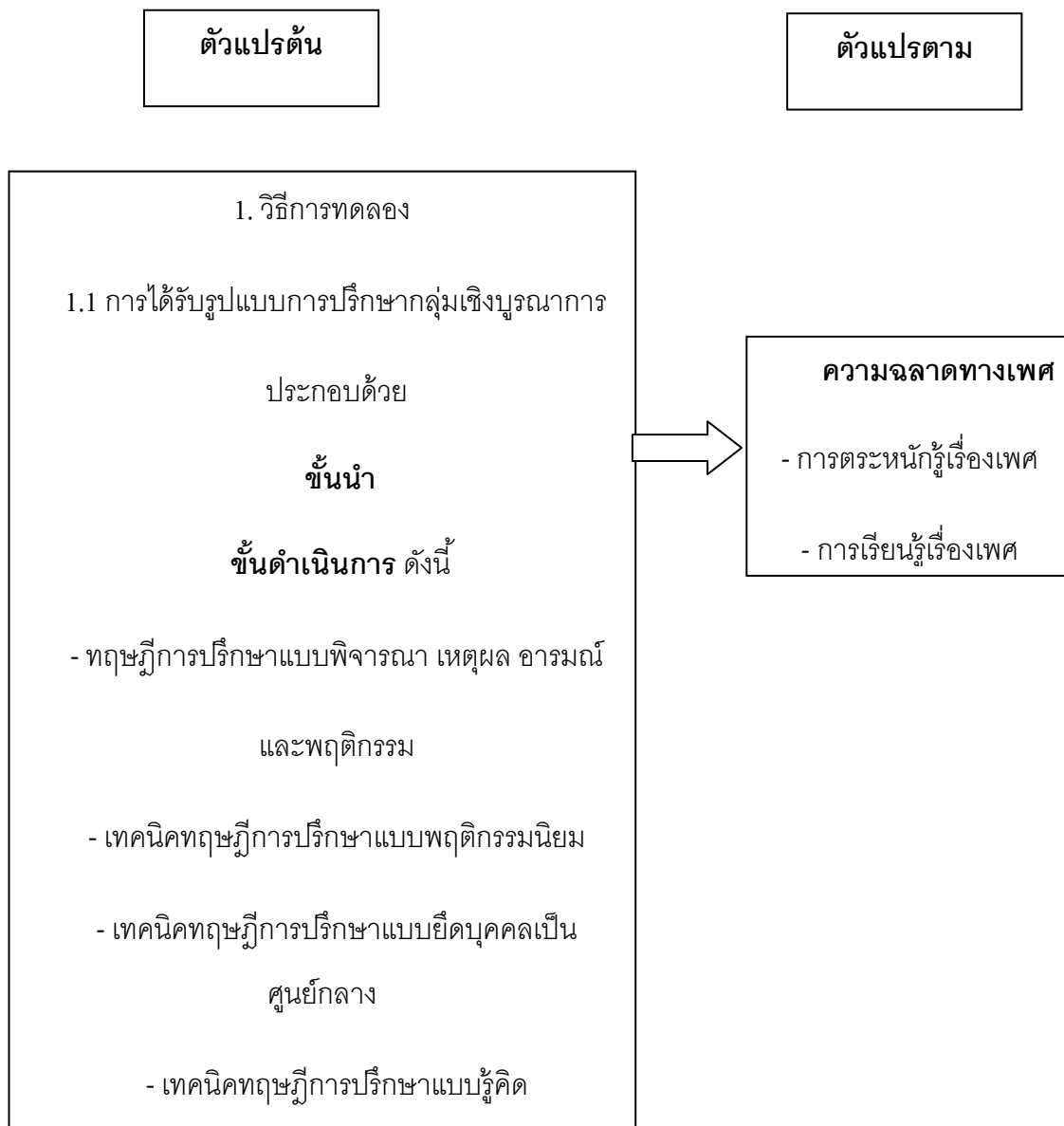
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ผู้วิจัยสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยสร้างกรอบแนวคิดดังแสดงในภาพประกอบที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการผู้วิจัยได้เสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ
 - 1.1 ความหมายของความฉลาดทางเพศ
 - 1.2 องค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ
 - 1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ
 - 1.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาปริญญาตรี
 - 2.1 ความหมายของวัยรุ่น
 - 2.2 การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น
 - 2.3 วัยรุ่นกับพัฒนาการทางเพศ
 - 2.4 พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ
 - 3.1 การศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ
 - 3.2 การศึกษาทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม
 - 3.3 การศึกษาทฤษฎีพฤติกรรมนิยม
 - 3.4 การศึกษาทฤษฎีการรู้คิด
 - 3.5 การศึกษาทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง
 - 3.6 วิธีการศึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา
 - 3.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษากลุ่ม
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 4.1 การวิเคราะห์องค์ประกอบ
 - 4.2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน
 - 4.3 ข้อควรปฏิบัติของการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ

การที่บุคคลจะประสบความสำเร็จและมีความสุขในชีวิตและทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามที่ต้องการนั้น จำต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ทาง ความฉลาดทางเพศ เป็นความสามารถหนึ่งที่มนุษย์จำเป็นต้องมีเพราะเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีในการใช้ชีวิตเพื่อให้อยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ในอดีตคนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับเชาวน์ปัญญา (Intelligence quotient) ในการตัดสินความสำเร็จของชีวิต กล่าวคือ คนที่มีความเก่งจากสติปัญญาชีวิตจะพบความสำเร็จได้ง่าย ต่อมามีการศึกษาวิจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ พบว่า คนที่มีความฉลาดทางสมองอย่างเดียบบางครั้งไม่สามารถประสบความสำเร็จได้เพราะความสำเร็จแท้จริงต้องอาศัยองค์ประกอบอื่น นั่นคือ ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotion quotient) เพราะความฉลาดทั้งสองอย่างนี้มีอยู่ในตัวบุคคล และความฉลาดทางเพศ (Sexual intelligence) เป็นแนวคิดใหม่ที่ได้มีการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลในต่างประเทศ แนวคิดนี้มีบทบาทสำคัญ เนื่องมาจากฐานความเชื่อที่ว่าความฉลาดเป็นตัวแปรทางปัญญาที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม โดยเฉพาะพฤติกรรมทางเพศที่จำเป็นต้องใช้ ความฉลาดทางปัญญา ความฉลาดทางเพศเป็นความสามารถที่ทำให้คนประสบความสำเร็จมีความสุขและเป็นทักษะหนึ่ง ๆ ในความหลากหลายทางปัญญาที่คนในยุคปัจจุบันควรปลูกฝังและพัฒนาเพื่อเตรียมพร้อมให้เป็นบุคคลมีคุณภาพชีวิต จากความสำคัญของความฉลาดทางเพศดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอเสนอความหมายที่เกี่ยวกับความฉลาดทางเพศ เพื่อให้เกิดความเข้าใจในรายละเอียด ดังนี้

ความหมายของความฉลาดทางเพศ

มีผู้สนใจและทำการศึกษาเกี่ยวกับความฉลาดทางเพศโดยได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ ดังนี้

คอนราดและมิลเบิร์น (Conrad & Milburn, 2001) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ว่า ความฉลาดทางเพศเป็นความสามารถที่บุคคลใช้ติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นเป็นทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสารที่นำมาซึ่งการเปิดเผยความรู้สึกกับคู่ทางเพศเป็นกุญแจไขความสำเร็จบนความสัมพันธ์ทางเพศ

เปอร์รอนและวอร์ซิงตัน (Perrone & Worthington, 2001) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ว่าเป็นความเข้าใจลักษณะโดยรวมในเรื่องทางเพศเป็นเครื่องวัดคุณภาพการรับรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและความรู้จากคู่ทางเพศ เป็นการเปิดใจที่จะสื่อสารทางเพศเพื่อลดปัญหาชีวิตเรื่องเพศ

ไคลน์ (Klein, 2012) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ว่า เป็นความสามารถในการสร้างและจัดการกับความปรารถนาในสถานการณ์ที่ไม่เป็นไปตามความต้องการเป็น

ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของร่างกาย มีทัศนคติที่ดีต่อการค้นหาความหมายเกี่ยวกับความสุข ความใกล้ชิดและความพึงพอใจ มีความสามารถในการปรับตัวเมื่อสถานการณ์ไม่เป็นไปตามความคาดหวัง

วิร์ค (Virk, 2012) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ว่า ความฉลาดทางเพศเป็นความสามารถของบุคคลในการรับรู้พฤติกรรมทางเพศและบอกความหมายทางเพศของตนเองและผู้อื่น เข้าใจความหมายทางเพศสามารถใช้ข้อมูลความรู้จัดการพฤติกรรมทางเพศของตนเองได้ เข้าใจว่าความหมายทางเพศและความรู้สึกทางเพศมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจทางเพศ มีความรอบรู้ในการป้องกันตนเอง การคุมกำเนิดเพื่อสร้างความปลอดภัย และสามารถจัดการเรื่องเพศได้อย่างเหมาะสม

ครุกส์และบัวร์ (Crooks & Baur, 2014) ได้ให้ความหมายของความฉลาดทางเพศไว้ว่าเป็นความเข้าใจในตัวตนทางเพศและมีทักษะทางเพศระหว่างบุคคล ซึ่งช่วยให้บุคคลมีความสามารถในการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการแสดงออกอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่าความฉลาดทางเพศ หมายถึงการที่บุคคลมีความสามารถในการรับรู้เข้าใจ อารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่นตระหนักรู้ในความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดง พฤติกรรมทางเพศจัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสม

องค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ

คอนราดและมิลเบิร์น (Conrad & Milburn, 2001) ได้กำหนดองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศเป็น 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ความรู้เรื่องเพศ (Sexual knowledge) เป็นความรอบรู้ทางเพศเข้าใจพฤติกรรม ทางเพศ ความแตกต่างของสังคมและวัฒนธรรมทางเพศ
2. ตัวตนทางเพศ (Secret sexual self) เป็นการตระหนักรู้ในอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของตัวเอง ความบกพร่องของบุคลิกภาพที่ผ่านมาและใช้ความรู้เติมเต็มชีวิตด้านเพศ
3. ความสามารถในการติดต่อกับคนอื่น (The ability to connect with others) เป็นความสามารถในการใช้ทักษะทางสังคม ทักษะการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจความรู้สึกที่มีต่อคู่ทางเพศ กล้าเปิดเผยความลับเฉพาะตนทางเพศสามารถบอกความรู้สึกสุข หรือทุกข์ทางเพศ ความต้องการทางเพศเพื่อความสัมพันธ์ทางเพศอย่างมีความสุข

วิร์ค (Virk, 2012) กล่าวถึงที่มาขององค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ ซึ่งพัฒนามาจากแนวคิดพื้นฐานความฉลาดทางอารมณ์ 4 รูปแบบ ตามกรอบแนวคิดของเมเยอร์และซาโลเว (Mayer & Salovey, 1997) ซึ่งได้พัฒนาเป็นองค์ประกอบความฉลาดทางเพศของบุคคลแบ่งเป็น 3 องค์ประกอบมีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การรับรู้เรื่องเพศ (Sexual perception) หมายถึงความสามารถในการประเมินความปรารถนา การแสดงออก (ทางความคิดหรือความรู้สึก) และการรับรู้ความหมายเรื่องเพศคนส่วนมากมีความสามารถในการรับรู้ความหมายเรื่องเพศจากคนอื่นได้ดีกว่าตัวเอง บุคคลมีความแตกต่างของระดับความสามารถในการรับรู้ความหมายที่บุคคลแสดงออก เช่น ความสนใจเรื่องเพศ ความดึงดูดทางเพศ ความสัมพันธ์ทางเพศและความสามารถเฉพาะตน การรับรู้เรื่องเพศเป็นความสามารถในการรับรู้และเข้าใจการบอกนัยของภาษาพูดและภาษากายที่บ่งบอกความสนใจหรือไม่มีความสนใจที่จะมีปฏิสัมพันธ์หรือเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่ความสัมพันธ์ทางเพศ การรับรู้เรื่องเพศเป็นความถูกต้องของการรับรู้ความรู้สึกเรื่องเพศของทั้งเพศหญิงและเพศชาย

การรับรู้เรื่องเพศพัฒนามาจากความฉลาดทางอารมณ์รูปแบบที่ 1 คือ การรับรู้ของอารมณ์พัฒนาเป็น การรับรู้เรื่องเพศเป็นความสามารถที่ใช้ในการประเมิน ระดับความเข้าใจความหมายจากสรีระในเรื่องเพศ บุคคลส่วนมากมีความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกทางเพศจากคนอื่น ๆ บุคคลมีระดับความเข้าใจประเด็นความหมายและการแสดงออกทางเพศแตกต่างกัน จากงานวิจัยในอดีตระบุว่า การรับรู้เรื่องเพศของผู้กระทำผิดทางเพศ ขาดความรู้ความเข้าใจรับรู้ความหมายทางเพศของเหยื่อบิดเบือนจากความจริง ผู้ข่มขืนมีทักษะการตีความบกพร่อง ยกตัวอย่าง ผู้ข่มขืนรับรู้หรือเข้าใจความหมายทางเพศ ความต้องการทางเพศของผู้หญิงเป็นทางตรงกันข้ามกับความจริง ผู้กระทำผิดขาดการรับรู้ทางสังคม 3 เรื่องดังนี้

1. รับรู้เกินจริง ซึ่งบุคคลมีแนวโน้มที่จะรับรู้เรื่องทางเพศของผู้หญิงแบบเข้าข้างตนเอง
2. มองไม่เห็นพฤติกรรมด้านลบซึ่งบุคคลจะไม่สามารถตีความหมายนัยเชิงลบได้
3. มีความหวาดระแวงซึ่งโดยเชื่อว่าการสื่อสารเพศหรือความโรแมนติกของผู้หญิงไม่สามารถเชื่อถือได้ ผู้กระทำผิดทางเพศกับเด็กมักจะตีความจากความรู้สึกทางเพศของผู้หญิงผิดไปจากความจริงและมีการรับรู้ทางสังคมเชิงลบกับผู้หญิงเหล่านั้น (Blake & Gannon, 2008)

การรับรู้ทางเพศ จะช่วยให้บุคคลระบุพฤติกรรมทางเพศของของผู้อื่นที่มีต่อตนเองและสามารถทำความเข้าใจความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศของผู้อื่น

องค์ประกอบที่ 2 ความรู้เรื่องเพศ (Sexual knowledge) หมายถึงทักษะความปรารถนา ความรู้ความเข้าใจเรื่องทางเพศมีความเชื่อมโยงทางความคิด เช่นการปรับตัวทางเพศ เอกลักษณะทางเพศ การคุมกำเนิด ความปลอดภัยทางเพศ ความหลากหลายทางเพศ ยอมรับความแตกต่างของบทบาททางเพศ ความรู้เรื่องเพศเป็นความสมบูรณ์ของบุคคลที่ใช้องค์ความรู้ช่วยในการเข้าใจความสัมพันธ์ทางเพศ เป็นข้อมูลความรู้ที่จำเป็นต้องตระหนักรู้เพื่อความปลอดภัยในชีวิต

ความรู้เรื่องเพศพัฒนาจากความฉลาดทางอารมณ์รูปแบบที่ 2 และรูปแบบที่ 3 คือ การใช้ อารมณ์เพื่อช่วยให้ความคิดง่ายขึ้นและการทำความเข้าใจอารมณ์ซึ่งถือ เป็นพื้นฐานของความฉลาด ทางอารมณ์ พัฒนาเป็นความรู้ทางเพศ ซึ่งเป็นความสามารถที่จำเป็นสำหรับการทำความเข้าใจ เรื่องเพศและแนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ เช่น การปรับตัวทางเพศ เอกลักษณ์ทางเพศ การคุมกำเนิดการปฏิบัติทางเพศอย่างปลอดภัย ความหลากหลายทางเพศ บทบาทและความแตกต่าง ทางเพศ นอกจากนี้ลักษณะท่าทางที่บุคคลใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศเพื่อช่วยส่งเสริมความคิด รูปแบบนี้จะเป็น “ข้อมูล” หรือความรู้ที่สร้างความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างทางเพศ ทัศนคติ ทางเพศและอัตลักษณ์ทางเพศ นอกจากนี้ยังจะเกี่ยวข้องกับทักษะความปลอดภัย ส่วนการปฏิบัติตน ทางเพศในเรื่องการคุมกำเนิดและการป้องกันตน จากสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับความหลากหลายในเรื่องทางเพศ

องค์ประกอบที่ 3 การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management) หมายถึง การที่บุคคล มีความสามารถในการรับรู้เรื่องเพศ และใช้องค์ความรู้เรื่องเพศเข้าใจสาระการบอกนัยทางเพศ ของผู้อื่น สามารถควบคุมภัยที่เกิดจากการลวนลามหรือการคุกคามทางเพศเช่น การจัดการเรื่องเพศ เป็นความสามารถในการแยกแยะความแตกต่างระหว่างคนเจ้าชู้และการคุกคามทางเพศได้

การจัดการเรื่องเพศพัฒนาจากความฉลาดทางอารมณ์รูปแบบที่ 4 คือ การจัดการอารมณ์ พัฒนาเป็นการจัดการเรื่องเพศ ซึ่งการจัดการเรื่องเพศเกี่ยวข้องกับการใช้การรับรู้ทางเพศและความรู้ เรื่องเพศเพื่อจัดการความสัมพันธ์ทางเพศของบุคคล “การประยุกต์ใช้” องค์ประกอบที่ 1 และ 2 ของความฉลาดทางเพศ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการพฤติกรรมทางเพศ รวมถึงสัมพันธ์ภาพ ทางเพศที่ดีและช่วยให้บุคคลพัฒนาความฉลาด ความฉลาดทางเพศนี้ยังรวมถึงความสามารถใน การตัดสินใจที่ได้รับจากข้อมูลความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและการกระทำที่อยู่ บนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้จากการรับรู้ทางเพศและความรู้ทางเพศ ตัวอย่างเช่นปฏิกริยาของผู้ตอบ แบบสอบถามที่มีต่อคนรักร่วมเพศขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจแนวคิดและประสบการณ์ที่บุคคล ได้รับความ

ไคลน์ (Klein, 2012) ได้แบ่งองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศไว้ ดังนี้

ความรู้ส่วนบุคคล (Self-knowledge) หมายถึง การที่บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจใน การแสดงออกทางเพศ หรือการมีเพศสัมพันธ์อย่างเหมาะสม มีความรู้ในเรื่องทางเพศตามช่วงวัย มีความเข้าใจเกี่ยวเรื่องเพศทั้งของตนเองและบุคคลอื่น

การยอมรับตนเอง (Self-acceptance) หมายถึง การที่บุคคลเข้าใจในความต้องการหรือ สภาพทางเพศของตนเอง สามารถปรับตัวและแสดงออกทางเพศได้อย่างเหมาะสม

การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ความสามารถในการสื่อสาร ทักษะในการต่อรอง ทักษะในการพูดหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับในสิ่งที่ต้องการ

คลุกส์และบัว (Crooks & Baur, 2014) ได้แบ่งองค์ประกอบความฉลาดทางเพศไว้ ดังนี้ ความเข้าใจในตนเอง (Self-understanding) หมายถึง มีความเข้าใจในตัวตนทางเพศ ของตนเอง

ทักษะทางเพศระหว่างบุคคล (Interpersonal sexual skills) หมายถึง บุคคลมี ความสามารถ การสร้างสัมพันธ์ภาพทางเพศที่ดีกับคนอื่น

ความรู้ในเรื่องทางเพศ (Scientific sexual knowledge) หมายถึง มีความรู้ที่ถูกต้อง ตามหลักวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับเรื่องเพศอย่างเหมาะสม

คำนึงถึงบริบททางสังคม (Consideration of the cultural context of sexuality) หมายถึง บุคคลมีความเข้าใจว่าการแสดงออกทางเพศนั้น ควรคำนึงถึงลักษณะทางวัฒนธรรมในสังคมที่ตน อยู่ รวมไปถึงให้ความสำคัญกับบริบทของปัญหาด้านสิทธิมนุษยชน สุขภาพ และ โครงสร้าง ทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมการแสดงออกทางเพศในสังคมด้วย

สรุปความฉลาดทางเพศที่ใช้ในการวิจัยนี้ผู้วิจัยไม่ได้นำกรอบแนวคิดของ วิก์ (Virik, 2012) มาใช้ทั้งหมดแต่ใช้เพียงเป็นแนวทางการศึกษาความฉลาดทางเพศ เพราะความฉลาดทางเพศ และองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศในความหมายที่วิก์สร้างนั้นจะมุ่งประเด็นในเรื่องการมี เพศสัมพันธ์และความสุขจากเรื่องทางเพศ เพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทยผู้วิจัยจึงได้ปรับเปลี่ยน ความหมายของความฉลาดทางเพศ ซึ่งองค์ประกอบและปรับเปลี่ยนคำจำกัดความในแต่ละ องค์ประกอบให้เหมาะสมสอดคล้องกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างและวัฒนธรรมไทยโดยใช้ภาษา ถ้อยคำกระชับและเข้าใจง่ายตามแนวคิดวิทยาของบุคคล ซึ่งวัดพฤติกรรมได้ครอบคลุมความฉลาด ทางเพศตรงตามบริบทไทยมี 3 องค์ประกอบ ดังนี้

การตระหนักรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่บุคคลมีความเข้าใจอารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจเรื่องเพศ ความปรารถนาทางเพศ สามารถแปลความหมายพฤติกรรมทางเพศของผู้อื่น ที่แสดงต่อตนเองได้ สามารถเข้าใจความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศระหว่างชายหญิง

การเรียนรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษามีความรู้ สามารถเข้าใจเรื่องเพศ เรียนรู้ องค์ความรู้ในเรื่องเพศ เข้าใจความหลากหลายของบทบาททางเพศ ยอมรับความแตกต่างทางเพศ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การจัดการเรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษารู้วิธีป้องกันตนเองเพื่อสร้างความปลอดภัย ทางเพศ มีความสามารถในการควบคุม ป้องกันตนเองจากการคุกคามทางเพศ ปฏิบัติตนด้านเพศได้ อย่างเหมาะสม

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ

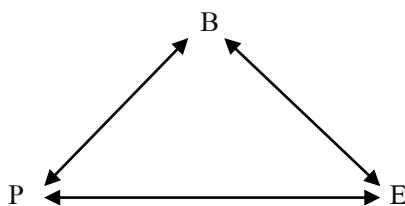
วิร์ค (Virk, 2012) ได้กล่าวถึง ความฉลาดทางเพศว่าเป็น โครงสร้างที่สามารถอธิบาย ความแตกต่างของบุคคลในเรื่องเพศ 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศและ การจัดการเรื่องเพศ ความแตกต่างของบุคคลในการแสดงออกทางเพศสามารถอธิบายได้จาก ลักษณะทางสรีรวิทยาหรือจากการตัดสินใจที่ได้รับจากประสบการณ์เรียนรู้และจาก กระบวนการรับรู้บางอย่าง เช่น สิ่งที่เราคาดหวังว่าจะเกิดขึ้น ความคาดหวังที่ได้จากการเสริมแรงตัวแปรเหล่านี้ สามารถกำหนดความแตกต่างในพฤติกรรมทางเพศของบุคคลได้ (Hogben & Byrne 1998) ตัวอย่างเช่น ความสุขทางเพศและความคาดหวังเกี่ยวกับความสุขทางเพศเป็นตัวเสริมแรงที่มี ประสิทธิภาพต่อพฤติกรรมทางเพศ (Hovell et al., 1994) ซึ่งวิร์ค (Virk, 2012) ใช้ทฤษฎีสำคัญ 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม และทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมนำมาอธิบาย ความแตกต่างเรื่องเพศและสิ่งแวดล้อมทางสังคมของบุคคล ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social learning theory)

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม สามารถอธิบายได้ว่าพฤติกรรมทางเพศนั้นมีรางวัลหรือ ความคาดหวังที่จะได้รับรางวัลเป็นตัวเสริมแรงให้เกิดพฤติกรรมต่อเนื่องหรือความคงทน ของพฤติกรรมหรือเป็นการเรียนรู้ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมใหม่ เรียกได้ว่าเป็นรูปแบบ การสังเกต การเรียนรู้หรือการวางเงื่อนไขแบบการกระทำซึ่งเป็นกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม (Hogben & Byrne, 1998) สมมติฐานหลักของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเน้นว่าพฤติกรรม ส่วนใหญ่ถูกกำกับโดยมีเป้าหมายที่ความคาดหวังจากผลตอบแทนที่ได้จากการแสดงพฤติกรรม (Rotter, 1982) ซึ่งวิร์ค เลือกระบุการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นแนวคิดพื้นฐานของ ความฉลาดทางเพศ

แนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

Bandura (1977) กล่าวว่า การเรียนรู้เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและ สิ่งแวดล้อม โดยผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกัน โดยถือว่าทั้งบุคคลที่ต้องการจะเรียนรู้ และสิ่งแวดล้อมเป็นสาเหตุของพฤติกรรม และได้อธิบายการปฏิสัมพันธ์ไว้ ดังภาพที่ 3

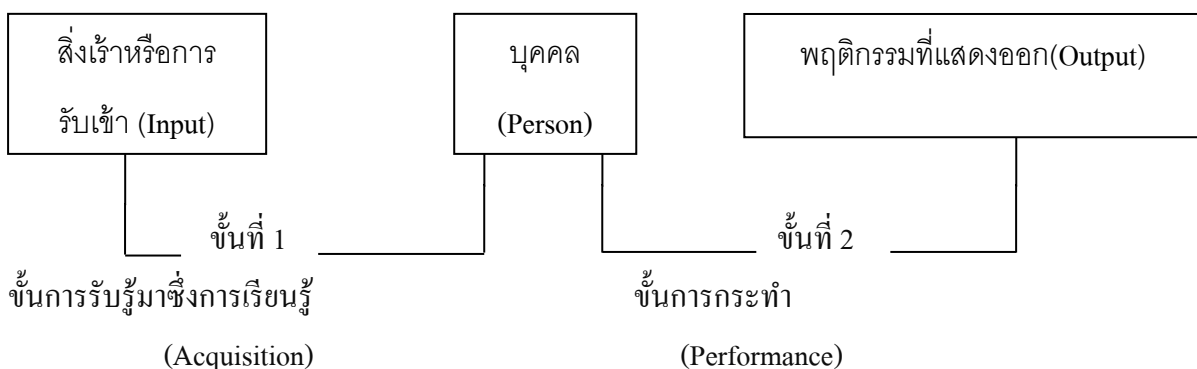
B = พฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคล P = บุคคล E = สิ่งแวดล้อม

ภาพที่ 3 สาเหตุของพฤติกรรม (Bandura, 1977, p. 235)

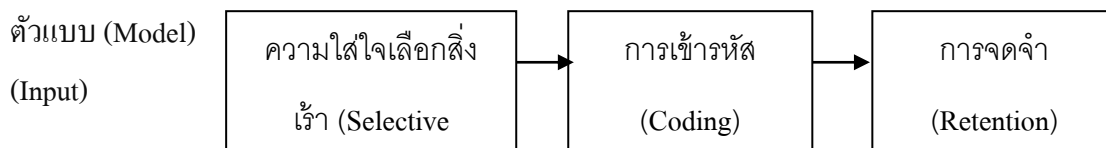
แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างของการเรียนรู้และการกระทำ ซึ่งนับว่าสำคัญมาก เพราะบุคคลอาจจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้หลายอย่างแต่ไม่ได้กระทำตามทั้งหมด พฤติกรรมของมนุษย์แบ่งออกเป็น 3 ประเภท

1. พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้ซึ่งแสดงออกหรือกระทำสม่ำเสมอ
2. พฤติกรรมที่เรียนรู้แต่ไม่เคยแสดงออกหรือกระทำ
3. พฤติกรรมที่ไม่เคยแสดงออกทางการกระทำเพราะไม่ได้เรียนรู้จริง

การเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศบุคคลจะเลือกเรียนรู้จากตัวแบบอาศัยการเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นสำคัญ ซึ่งการเรียนรู้ประกอบด้วยสิ่งเร้า (ตัวแบบ) บุคคลและพฤติกรรมที่แสดงออกตามตัวแบบ ซึ่งการเรียนรู้โดยการเลียนแบบมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้มาซึ่งการเรียนรู้ทำให้สามารถแสดงพฤติกรรมได้ ขั้นที่ 2 เรียกว่า ขั้นการกระทำ ซึ่งอาจกระทำหรือไม่ก็ได้ ดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการเรียนรู้โดยการเลียนแบบ (Bandura, 1977, p. 235)

ภาพที่ 5 องค์ประกอบของการเรียนรู้ขั้นการรับมาซึ่งการเรียนรู้ (Bandura, 1977, p. 236)

จากภาพจะเห็นว่า องค์ประกอบทั้ง 3 ขั้นตอนของการรับมาซึ่งการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางสติปัญญา ความใส่ใจที่บุคคลเลือกสิ่งเร้ามีสำคัญต่อการเลือกตัวแบบ สำหรับขั้นการกระทำนั้นขึ้นอยู่กับตัวผู้เรียน เช่น ความสามารถทางร่างกาย ทักษะความรู้ต่าง ๆ รวมทั้งความคาดหวังที่จะได้รับแรงเสริมจากแรงจูงใจ

ประเภทของตัวแบบ

แบนดูรา (Bandura, 1997, pp. 40-51) ได้แบ่งตัวแบบเป็น 3 ประเภท คือ

1. ตัวแบบจริง หมายถึง ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมให้ผู้สังเกตเห็นโดยทั่วไปตัวแบบจริงจะมีอิทธิพลต่อผู้สังเกตมากที่สุด
2. ตัวแบบสัญลักษณ์ หมายถึง ตัวแบบรูปภาพ ตัวแบบโทรทัศน์ ภาพยนตร์ หรือ รูปภาพอื่น ๆ ในสถานะที่นักศึกษาใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากกว่าดูตัวแบบอื่น ๆ ที่เคยมีอิทธิพลต่อเด็กมากกว่าในอดีต เช่น พ่อ แม่ ครู นั่นก็จะมีอิทธิพลต่อเด็กน้อยลง
3. คำบอกเล่า หรือการบันทึก หมายถึง ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมสังเกตได้โดยการบอกเล่าด้วยคำพูด หรือการเขียนลายลักษณ์อักษร

กระบวนการสำคัญในการเรียนรู้จากการสังเกตเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้พฤติกรรมของมนุษย์ซึ่งเป็นขบวนการส่งเสริมสติปัญญา มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นความใส่ใจ (Attention stage) ความใส่ใจเป็นเงื่อนไขจำเป็นประการแรกในการเรียนรู้ของบุคคลที่พบเห็น ได้จากการสังเกต หรือได้สัมผัสกับตัวแบบนั้นเสียก่อน เนื่องจากการรับรู้โดยการสังเกตของบุคคลมีขอบเขตจำกัด ตัวแบบที่จะเร้าให้สังเกตเห็นนั้นต้องเป็นตัวแบบที่มีความน่าสนใจและมีความโดดเด่นพอ อย่างไรก็ตามเขาจะต้องใส่ใจรับรู้การกระทำของตัวแบบนั้นด้วย ทั้งจะต้องมองว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งไม่ผิดหรือน่ารังเกียจ แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของแต่ละบุคคล ดังนั้นตัวแบบที่จะจูงใจให้เกิดการเลียนแบบนั้น นอกจากจะต้องมีความน่าสนใจและมีความโดดเด่นแล้วยังต้องได้รับการประเมินค่าในทางที่ดีเลียนแบบได้ง่ายมิให้เห็นบ่อยและเป็นประโยชน์
2. ขั้นการจดจำ (Retention stage) เมื่อมีการสังเกตเห็นและสนใจแล้วจะเกิดการบันทึกสิ่งที่สังเกตจากตัวแบบไว้ในความทรงจำระยะยาว และมีการลงรหัสเก็บไว้ในรูปของสัญลักษณ์

ภาพ (Visual) หรือภาษา (Verbal) อย่างเป็นหมวดหมู่เมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงจะสามารถสร้างพฤติกรรมขึ้นมาใหม่ (Reproduce) ตามแบบที่เคยเห็นมาจากต้นแบบ นอกจากนี้ถ้าผู้สังเกตมีโอกาสที่จะได้เห็นตัวแบบแสดงสิ่งที่จะต้องเรียนรู้จะช่วยส่งเสริมความจำให้ดียิ่งขึ้น

3. ขั้นแสดงพฤติกรรมเหมือนแบบอย่าง (Reproduction stage) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนแปรสภาพ (Transform) ภาพพจน์ (Visual image) หรือสิ่งที่จำไว้ เป็นการเข้ารหัสถ้อยคำและแสดงออกมาเป็นการกระทำหรือพฤติกรรมเหมือนกับตัวแบบ ปัจจัยสำคัญของขั้นตอนนี้คือความพร้อมด้านร่างกายและทักษะความรู้ที่จำเป็นต้องใช้ในการเลียนแบบของผู้เรียน

4. ขั้นการจูงใจหรือการเสริมแรง (Motivational stage or reinforcement stage) การเลียนแบบจะเกิดขึ้นบ่อยถ้าได้รับการเสริมแรงในทางบวกหรือรางวัล (Reward) จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมาจนกลายเป็นแบบแผนพฤติกรรมใหม่ประจำตัว ดังนั้นเมื่อจำเป็นต้องเผชิญหน้ากับสิ่งเร้าโอกาสที่พฤติกรรมใหม่จะถูกแสดงออกมา (Probability) ก็จะมีสูงกว่าพฤติกรรมอื่น ๆ แต่ถ้าเป็นพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมแรงในทางลบ (Punishment) ก็จะกลายเป็นตัวขัดขวางที่จะไม่ให้มนุษย์เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมนั้นหรือมีโอกาสที่จะเลียนแบบน้อยลง

ดังนั้น ในการเรียนรู้จากการเลียนแบบ ตามขั้นตอนทั้ง 4 ดังกล่าวจะขาดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะทำให้การเรียนรู้ขาดความสมบูรณ์ และสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการกระทำตามตัวแบบ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม พบว่า ตัวแบบจากสภาพแวดล้อมทางสังคม ที่ทำให้มนุษย์เรียนรู้ เลียนแบบ และจูงใจให้กระทำพฤติกรรม ได้มากที่สุดคือ ตัวแบบมนุษย์ พฤติกรรมทางเพศของบุคคลในปัจจุบันที่เป็นอยู่ในขณะนี้ก็เป็นผลมาจากการเรียนรู้จากตัวแบบทางสังคม เช่น บุคคลในครอบครัว เพื่อน ดารา นักแสดงหรือบุคคลที่สนใจนับได้ว่าตัวแบบมีอิทธิพลต่อผู้เรียนรู้ค่อนข้างมาก

แบนดูรา (Bandura, 1977) ได้สรุปอิทธิพลของตัวแบบต่อผู้สังเกต ดังนี้

1. ตัวแบบช่วยให้ผู้สังเกตสามารถสร้างพฤติกรรมใหม่โดยผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบของการกระทำที่เห็นหรือ ได้ยินมาแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นการกระทำ

2. ในสถานการณ์ที่ผู้สังเกตเห็นการกระทำของตัวแบบในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้ทางภาษา การตัดสินใจ เป็นต้น ตัวแบบจะช่วยให้ผู้สังเกตสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่จากการได้ยินตัวแบบพูด

3. ตัวแบบจะช่วยสนับสนุนพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ เพราะเมื่อผู้สังเกตเห็นตัวแบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งผู้สังเกตอาจใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ประกอบกับการกระทำของตัวแบบมาพัฒนาความคิด หรือพฤติกรรมใหม่ขึ้นมาอย่างไรก็ตามยังมีข้อมูลสำหรับจำกัดตัวแบบ

เชิงสร้างสรรค์ ถ้าตัวแบบเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพไม่เพียงพอหรือผู้สังเกตมีทักษะจำกัด พฤติกรรมสร้างสรรค์ก็จะไม่มีอิทธิพลเพียงพอที่จะทำให้ผู้สังเกตกระทำหรือแสดงพฤติกรรมตาม

4. การได้เห็นตัวแบบถูกลงโทษผู้สังเกตจะมีแนวโน้มไม่แสดงพฤติกรรมตามตัวแบบนั้น ในทำนองเดียวกันถ้าได้เห็นตัวแบบทำพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้องและไม่ถูกห้ามปรามแล้ว ผู้สังเกตมีแนวโน้มจะแสดงพฤติกรรมตามแบบนั้น

5. ตัวแบบมีอิทธิพลต่อการกระทำทั้งทางบวกและทางลบถ้าผู้สังเกตได้เห็นตัวแบบแสดงพฤติกรรมหนึ่งและได้รับรางวัลผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะกระทำตามมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน ถ้าผู้สังเกตได้เห็นตัวแบบที่แสดงความก้าวร้าวและได้รับการยกย่องว่าเป็นสิ่งที่ดี ผู้สังเกตก็มีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมตามมากขึ้นเช่นกัน เพราะอาจจะมีผลต่อการเพิ่มพฤติกรรมทางลบได้ เช่นเดียวกัน

6. ตัวแบบมีอิทธิพลต่อผู้สังเกต ในการกระทำตามตัวแบบนั้นแล้วยังมีผลต่ออารมณ์ของผู้สังเกตให้รุนแรงเพิ่มขึ้นอีก และกระตุ้นให้เกิดอารมณ์คล้อยตามไปด้วย

7. การกระทำของตัวแบบมีอิทธิพลต่อการเผยแพร่แนวความคิดและการกระทำต่าง ๆ ให้บุคคลในสังคมกระทำตามตัวแบบจากสังคมหนึ่งไปสู่อีกสังคมหนึ่งได้ด้วยกระบวนการเผยแพร่พฤติกรรมทางสังคมใหม่ ทำให้สังคมนั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงตามตัวแบบ ที่ทำให้มนุษย์เกิดการเรียนรู้และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นมาจากทั้งที่บ้าน โรงเรียน หนังสืออ่านเล่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ นักจิตวิทยาสังคมเรียกการเรียนรู้ของบุคคลจากตัวแบบว่า การถ่ายทอดทางสังคมซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมขึ้นในตัวบุคคลทุกเพศทุกวัย อันเนื่องมาจากบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสังคม

สรุปว่า การเรียนรู้ทางสังคมขึ้นอยู่กับคุณลักษณะของตัวแบบและผู้เรียน ซึ่งมีความสำคัญเท่า ๆ กัน เนื่องจากพฤติกรรมของบุคคลที่เกิดขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงไปส่วนใหญ่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมและให้ความสำคัญกับการสังเกต หรือเลียนแบบจากตัวแบบมากกว่าการเรียนรู้ผลกรรมซึ่งมาจากตัวบุคคลจริง เช่น ครู เพื่อน ภาพยนตร์ โทรทัศน์ การ์ตูน หรือจากการอ่านหนังสือ

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ทำให้เข้าใจได้ว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเกิดจากการเรียนรู้ทางสังคมโดยจากการสังเกตตัวแบบต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ซึ่งถือเป็นสภาพแวดล้อมที่เข้าถึงวัยรุ่น ได้ง่าย ไม่ว่าจะเป็นตัวแบบจากสื่อ ที่แสดงออกในลักษณะขั้วและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ ซึ่งวัยรุ่นกำลังให้ความสนใจมากในขณะนี้ ได้แก่ ดารา นักร้อง เกม ซีดี ภาพโป๊หรือข้อความที่กล่าวถึงประสบการณ์ทางเพศจากนิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ตลอดจนสื่อลามกที่แพร่ภาพทางอินเทอร์เน็ตมีเนื้อหาแสดงพฤติกรรมทางเพศ การไปเที่ยวสถานบันเทิง ซึ่งทำให้วัยรุ่นอยากรู้อยากลองและเลียนแบบพฤติกรรมทางเพศจากตัวแบบดังกล่าวขึ้น

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social exchange theory)

วิร์ค (Virk, 2012) กล่าวถึง ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมว่าสามารถอธิบายสร้างความเข้าใจในเรื่องเพศและมีความเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์ทางเพศทั้งต่อตนเองและคนอื่น โดยกรอบแนวคิดการแลกเปลี่ยนทางสังคมสามารถสร้างความเข้าใจบริบทความสัมพันธ์ทางเพศ และสามารถอธิบายรูปแบบการติดต่อสื่อสารในเรื่องเพศระหว่างบุคคล (Huston & Burgess, 1979) กรอบแนวคิดการแลกเปลี่ยนทางสังคมเป็นรูปแบบแนวความคิดหรือวิธีการ การแลกเปลี่ยนรวมถึงผลที่ได้จากการแลกเปลี่ยนซึ่งเป็นรางวัลที่มีมูลค่าและพึงพาอาศัยกันระหว่างบุคคล การแลกเปลี่ยนทางสังคมมีกรอบแนวคิดสำคัญ ซึ่งในปัจจุบันทฤษฎีนี้มีมุมมองเรื่องเพศ เชื่อมโยงสัมพันธ์กับการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ (Sprecher, 1998)

สเปเชอร์ (Sprecher, 1998) อธิบายว่า ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมเป็นเรื่องสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลสองฝ่ายที่มีการแลกเปลี่ยนทรัพยากร (Resource) ซึ่งกันและกัน โดยทรัพยากรดังกล่าวเป็นไปได้ทั้งรูปธรรมและนามธรรม และมีการเปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ใช้ไป (Input) และสิ่งที่เป็นผลรับตอบแทน (Outcome) ใน 2 ลักษณะคือ

1. รางวัล (Rewards) หมายถึง สิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการแลกเปลี่ยนส่งผลทำให้บุคคลพึงพอใจ มีความสุขใจที่ได้รับแลกเปลี่ยน
2. การสูญเสีย (Costs) หมายถึง การกระทำทุกอย่างที่ก่อให้เกิดต้นทุนหรือค่าใช้จ่ายที่ต้องสูญเสียไปจากการแลกเปลี่ยนนำมาซึ่งการสูญเสียหรือถูกลงโทษ (Punishment) รวมทั้งการสูญเสียสัมพันธ์ภาพที่ดี เช่น "ไม่ได้รับความไว้วางใจ การถูกปฏิเสธ เป็นต้น"

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศประกอบด้วยสามแนวคิดคือ ทฤษฎีความเสมอภาค (Equality theory) รูปแบบการลงทุน (Investment model) และรูปแบบความพึงพอใจทางเพศ (The model of sexual satisfaction) ซึ่งเป็นประเด็นเรื่องเพศที่เกี่ยวข้องกับการเลือกคู่ การเริ่มต้นมีกิจกรรมทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ การเชื่อเชียวและการปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ และพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์นอกสมรส ทั้งสามแนวความคิดมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความฉลาดทางเพศจำเป็นอย่างยิ่ง ควรมีการศึกษาหรือสำรวจก่อนเพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้อง

ทฤษฎีความเสมอภาค (Equality theory)

ทฤษฎีความเสมอภาค เป็นทฤษฎีที่สามารถอธิบายระดับความสมดุลของการรับรู้ผลที่ได้จากการมีสัมพันธ์ทางเพศ ตามข้อเสนอของทฤษฎีนี้บุคคลมักจะพยายามให้ตัวเองได้ผลประโยชน์สูงสุด และเมื่อไม่ได้รับความเสมอภาคบุคคลนั้นจะพยายามกอบกู้สถานการณ์เพื่อให้เกิดความเสมอภาคขึ้นแก่ตนเอง และหากบุคคลไม่สามารถกอบกู้สถานการณ์ความเสมอภาคได้จะ

กลายเป็นความเจ็บใจและเศร้าโศกและจะยุติสัมพันธภาพทางเพศนั้นไป มีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น การประเมินความเสมอภาค ว่าอยู่สูงหรือต่ำกว่าระดับการเปรียบเทียบนั้น ถ้าบุคคลรับรู้ ว่าผลที่ได้รับจากความสัมพันธ์สูงกว่าระดับการเปรียบเทียบ บุคคลจะพึงพอใจ แต่ถ้าบุคคลรับรู้ ว่าผลที่ได้จากความสัมพันธ์อยู่ต่ำกว่าระดับการเปรียบเทียบ บุคคลก็จะรู้สึกไม่พึงพอใจ ซึ่งระดับ การเปรียบเทียบของบุคคลจะพัฒนามาจากประสบการณ์ในอดีตของตนเองจากประสบการณ์ ของผู้อื่น หมายถึง มาตรฐานที่บุคคลใช้ประเมินว่าผลจากความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลเป็นรางวัล หรือการสูญเสีย และควรคงสัมพันธภาพไว้ต่อไป หรือควรยุติความสัมพันธ์ หากพอใจในผลที่ ได้รับจากความสัมพันธ์กับบุคคล เดิมและเปรียบเทียบแล้วว่าดีกว่ายุติความสัมพันธ์หรือไปสร้าง สัมพันธภาพใหม่กับคนอื่น บุคคลนั้นก็คงสัมพันธภาพทางเพศนั้นเอาไว้

ฮอลลี่ และแคโรลีน (Hally & Carolyn, 1998) อธิบายว่า ความพึงพอใจในชีวิตสมรส และการได้รับความเสมอภาคในสัมพันธภาพ จะมีผลทำให้เกิดความพึงพอใจทางเพศตามมา หากคู่สมรสรู้สึกว่าตนได้รับความเสมอภาคในเรื่องเพศ ความสัมพันธ์ก็จะดำรงต่อไป แต่หาก คู่สมรสรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับความเสมอภาค จะทำให้ตอบสนองทางเพศได้ไม่ดี ซูซาน (Susan, 1998) อธิบายว่า คู่รักที่รู้สึกว่าตนไม่ได้รับความเสมอภาคในสัมพันธภาพ จะทำให้เกิดความทุกข์ และความเครียด ซึ่งความไม่เสมอภาคสามารถแบ่งได้ 2 ลักษณะคือ ความไม่เสมอภาคที่สูญเสีย ผลประโยชน์ กับความไม่เสมอภาคที่ได้รับผลประโยชน์ และพบว่า คนที่ไม่ได้รับความเสมอภาค และสูญเสียผลประโยชน์จะมีอารมณ์โกรธและหงุดหงิดเป็นปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเสีย ผลประโยชน์มากกว่าคนที่ไม่ได้รับความเสมอภาคแต่ได้รับผลประโยชน์ ในขณะที่เดียวกัน คนที่ไม่ได้รับความเสมอภาคจะมีการกอบกู้สถานการณ์ความเสมอภาค เพื่อลดความทุกข์ และความเครียด โดยวิธีการกอบกู้สถานการณ์เพื่อให้ความเสมอภาคมี 2 วิธีคือ

1. การกอบกู้สถานการณ์เพื่อให้ได้ความเสมอภาคแท้จริง (Actual equity) หมายถึง การที่บุคคลกอบกู้สถานการณ์ความไม่เสมอภาคโดยการลดความเชื่อถือและไว้วางใจในตัวคู่สมรส และจะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตัวเอง เช่น เมื่อทราบว่าสามีนอกใจ ตนก็จะนอกใจสามีด้วย เพื่อกอบกู้สถานการณ์ที่ตนสูญเสียผลประโยชน์

2. การกอบกู้สถานการณ์เพื่อให้ได้ความเสมอภาคทางจิตใจ (Psychological equity) หมายถึงการที่บุคคลกอบกู้สถานการณ์ความไม่เสมอภาคโดยใช้กลไกป้องกันทางจิต (Defense mechanism) เช่น การปฏิเสธสถานการณ์ที่ไม่ได้รับความเสมอภาคหรือปฏิเสธพฤติกรรมทางเพศ ของตน

แนวคิดความพึงพอใจทางเพศ (The interpersonal of sexual satisfaction)

แนวคิดความพึงพอใจทางเพศ เป็นแนวคิดที่ใช้อธิบายลักษณะของการเกิดความพึงพอใจทางเพศของบุคคลโดยประเมินจากรางวัล (Rewards) การสูญเสีย (Costs) ระดับการเปรียบเทียบ (Comparison level) และระดับการเปรียบเทียบเพื่อทางเลือก (Comparison level for alternative) เช่นเดียวกับ ทฤษฎีความเสมอภาคดังที่กล่าวมาข้างต้น (Lawrence & Byers, 1995) ได้อธิบายระดับความพึงพอใจทางเพศเกิดขึ้นได้จากองค์ประกอบ 3 อย่างคือ

1. ในความสัมพันธ์ทางเพศนั้นจะต้องได้รับรางวัลสูง และเกิดการสูญเสียต่ำและจะต้องได้รางวัลมากกว่าการสูญเสีย

2. รางวัลและการสูญเสียที่ได้จากความสัมพันธ์ทางเพศจะต้องอยู่เหนือระดับการเปรียบเทียบ

3. คู่รักทั้งสองต้องมีความเสมอภาคเท่าเทียมกันในการได้รางวัลและการสูญเสีย

จากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจทางเพศสามารถสรุปได้ว่า ความเสมอภาคมีความสำคัญต่อการคงไว้ซึ่งสัมพันธ์ภาพต่างๆรวมทั้งสัมพันธ์ภาพทางเพศ เนื่องจากความพึงพอใจทางเพศจะเกิดขึ้นและคงไว้ได้ต่อไปเมื่อคู่สมรสรู้สึกว่าตนได้รับรางวัลสูงและมีการสูญเสียต่ำและมีความเท่าเทียมกันในการได้รางวัลและการสูญเสีย ดังนั้นคู่สมรสต้องมีการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติตนเพื่อให้ได้รางวัลและลดการสูญเสียในสัมพันธ์ภาพทางเพศและสัมพันธ์ภาพเรื่องทั่ว ๆ ไปในชีวิตคู่

สุชาติ โสมประยูร และวรรณ โสมประยูร (2541) ได้อธิบายความหมายของความพึงพอใจทางเพศว่า ความพึงพอใจทางเพศคือความพอใจพอใจ หลงใหลในสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสนใจใน รูป รส กลิ่น เสียง ของเพศตรงกันข้ามซึ่งส่วนมากมักจะตรงกับเกณฑ์ในใจของตน ความพึงพอใจดังกล่าวจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายเกิดขึ้นได้บ่อยครั้ง การศึกษาสร้างความเข้าใจในเรื่องความรู้สึกทางเพศของบุคคลนับเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งเพราะเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องใกล้ตัวที่จำเป็นในชีวิตสมรส เนื่องจากทุกคนมีความต้องการทางเพศ ซึ่งคู่สมรสที่ได้รับพึงพอใจ และสามารถช่วยทำให้ชีวิตสมรสสมบูรณ์แบบและมีความสุขได้อย่างแท้จริง

เพศสัมพันธ์เป็นสิ่งหนึ่งในชีวิตสมรสและสร้างความสุขเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตครอบครัว แต่ปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการขาดความรู้ความเข้าใจอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ทางเพศ ในปัจจุบันยังมีคู่สมรสจำนวนไม่น้อยมีปัญหาและอุปสรรคด้านเพศสมรสรวมทั้งมีคู่สมรสบางคนซึ่งไม่ได้รับความสุขจากการตัดสินใจที่ขาดความรอบคอบ การตัดสินใจเลือกคู่ไม่ได้ใช้กระบวนการทางปัญญา อย่างแท้จริงสิ่งที่ตามมาคือปัญหาสัมพันธ์ทางเพศ เป็นผลให้ไม่มีความสุขในชีวิตคู่ การดำเนินชีวิตไม่ราบรื่น บางคนอารมณ์เสียหรือหงุดหงิดโดยไม่มี

เหตุผล คิดมาก หวาดระแวงหรือ เป็นคนก้าวร้าว โดยเจ้าตัวและคู่สมรสไม่ทราบว่าการเหล่านี้ มีสาเหตุมาจากการเลือกไม่มีความรู้ในเรื่องทางเพศ คู่สมรสจำเป็นต้องมีความฉลาดทางเพศ เพื่อศึกษาใจกันก่อนที่จะตัดสินใจมีเพศสัมพันธ์เพื่อความพึงพอใจในชีวิตครอบครัวต่อไป

พันธ์ศักดิ์ สุกระฤกษ์ (2545) กล่าวว่า ประโยชน์ของการมีความสุขสมหรือความพึงพอใจทางเพศ คือ

1. การตั้งครรรภ์ พบว่า ชายหญิงที่มีความสุขสมในเพศสัมพันธ์นั้น มีโอกาสที่ฝ่ายหญิง จะเกิดการตั้งครรรภ์สูงเป็น 3 เท่าของคู่สมรสที่มีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีความสุข
2. คลายความเครียด กล้ามเนื้อไม่ตึงช่วยให้นอนหลับฝันดี หน้าตาผ่องใส เพราะเมื่อหลับสนิท กระบวนสร้างฮอร์โมนเพศจะทำงานเป็นปกติ ทำให้ผิวพรรณเปล่งปลั่ง อวัยวะที่ควบคุมโดยฮอร์โมนเพศทำงานได้เป็นอย่างดี
3. ระบบหมุนเวียนของโลหิตดี ผนังเส้นเลือดยืดหยุ่นได้ดี ทำให้อวัยวะต่าง ๆ ในร่างกาย ได้รับปริมาณออกซิเจนอย่างเพียงพอ จึงไม่เสื่อมสภาพก่อนวัย มีเลือดไปเลี้ยงสมองดีขึ้น
4. ระบบต่าง ๆ ของร่างกายทำงานเป็นปกติโดยเฉพาะระบบภูมิคุ้มกัน ซึ่งมีหน้าที่ป้องกันอันตรายจากโรคร้ายภายนอกและทำลายเซลล์เนื้อเยื่อที่เริ่มก่อตัวขึ้น เป็นการลดโอกาสในการเป็นโรคต่าง ๆ รวมทั้งโรคมะเร็ง
5. การหลั่งสารแห่งความสุขที่เรียกว่าเอ็นโดฟินออกมา สารดังกล่าวนอกจากจะทำให้ผ่อนคลายความเครียดและยังช่วยลดอาการปวด เช่น ปวดไมเกรน ปวดประจำเดือนหรือปวดเมื่อยกล้ามเนื้อ
6. ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง มองโลกในแง่ดี
7. เป็นรากฐานของการใช้ชีวิตคู่ เปรียบเสมือนสายใยผูกพันความรักของคู่รัก ทำให้ชีวิตคู่ดำเนินไปอย่างราบรื่น มีความสุขสมหวังและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

สรุปว่า ทั้งทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมและทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมมีความสำคัญ สามารถอธิบายเรื่องเพศในบริบทเชิงความสัมพันธ์ทางสังคม ทฤษฎีดังกล่าว อธิบายความฉลาดทางเพศกล่าวถึงวิธีที่บุคคลรับรู้และจัดการตัวเองตลอดจน ใช้องค์ความรู้ศึกษาทำความเข้าใจเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ซึ่งประยุกต์ใช้ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคมและทฤษฎีการเรียนรู้ ในการเลือกคู่ทางเพศ และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพทางเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับความฉลาดทางเพศในประเทศไทย

กรรณานุช มูลคำ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตเรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธีรภานุรักษ์

จังหวัดลำพูน เป็นการวิจัยเชิงกึ่ง-ทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังการทำกิจกรรมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 42 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ แบบทดสอบก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 8 กิจกรรม และแบบประเมินความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตเรื่องเพศศึกษา ผลการศึกษา พบว่า หลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาเพิ่มขึ้น และมีความพึงพอใจในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวม มีความตั้งใจและเต็มใจในการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ กล้าแสดงความรู้สึกลักษณะเปิดเผย มีความเชื่อมั่นในการกระทำของตน มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน สามารถยอมรับผู้อื่น มีทักษะในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาได้อย่างเป็นระบบ มีความสุขสนุกสนานในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้สามารถสรุปความรู้และนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางเรียนรู้สูงขึ้นในระดับหนึ่ง

วันวิสาข์ บัวลอย, มณีรัตน์ ชีระวิวัฒน์, ภรณ์ วัฒนสมบุญ และนิรัตน์ อิมามี (2557) ศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม การวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่าง 54 คน กลุ่มทดลอง 29 คน กลุ่มควบคุม 25 คน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีการตระหนักรู้ในตนเองเรื่องการมีพฤติกรรมเสี่ยงที่จะนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ มีความสามารถในการคิดตัดสินใจอย่างมีเหตุผลในการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม

ณฐาภพ ระวะใจ (2553) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างจำนวน 406 คน ผลจากการศึกษา พบว่า นักศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร มีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลาง รายละเอียด พบว่า นักศึกษาที่มีความรู้ต่างกันมีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศ ระดับการศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศไม่แตกต่างกัน

สุมิตตา สว่างสุข, ปาริชาติ ทาโน (2558) ได้ศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 344 คน ผลการศึกษา พบว่า การตระหนักรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และจากงานวิจัย พบว่า การที่นักเรียนวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์หรือมีคู่นั้น ได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน และการที่วัยรุ่นมีการตระหนักรู้ในตนเองดีจะมีพฤติกรรมเหมาะสมในเรื่องเพศ

สุดฤทัย ชัยแสงฤทธิ์ (2554) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการวิเคราะห์เรื่อง เพศศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วย

โปรแกรมบทเรียนแบบเว็บเควสท์กับการเรียนแบบปกติ การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 โรงเรียนเทคโนโลยีอีสานเหนือ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 80 คน นักเรียนที่เรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบเว็บเควสท์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องเพศศึกษา มีความคิดวิเคราะห์สูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .025 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบเว็บเควสท์ เรื่อง เพศศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนที่เรียนโดยใช้โปรแกรมบทเรียนแบบเว็บเควสท์ สามารถแสดงความคิดเห็นใหม่ ๆ อยู่ในระดับมากที่สุด

คอนราดและมิลเบิร์น (Conrad & Milburn, 2001) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจเปรียบเทียบกับความพอใจในชีวิตทางเพศ ประชากร 500 คนอายุ 18-64 ปีใช้กลุ่มตัวอย่าง 150 คู่ทางเพศ ผลการวิจัย พบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 25% มีความพึงพอใจชีวิตทางเพศ 42% ของกลุ่มตัวอย่างมีปัญหาความต้องการทางเพศ และพบว่า ร้อยละ 33% ของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความพึงพอใจทางเพศผล จากงานวิจัยสรุปว่า การมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยส่วนใหญ่ขาดการตระหนักรู้ทางเพศ ซึ่งมีผลโดยตรงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ความฉลาดทางเพศมีความสัมพันธ์ทางตรงกับอายุที่มีเพศสัมพันธ์ คนที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อยมีความฉลาดน้อยกว่าผู้ที่รอจนกระทั่งถึงวัยเหมาะสม ข้อจำกัดที่พบจากจากงานวิจัยไม่ชัดเจน ไม่มีวิธีการสุ่มตัวอย่าง ไม่พบว่ามีการใช้สถิติใด ๆ โครงสร้างความฉลาดทางเพศไม่มีหลักฐานยืนยันข้อมูลเชิงประจักษ์ ไม่ได้กำหนดความฉลาดทางเพศให้เป็นการวัดพฤติกรรมทางกลุ่มจิตมิติเชิงรูปธรรม

วีร์ค (Virik, 2012) ได้พัฒนาโครงสร้างความฉลาดทางเพศ รูปแบบการวิจัยเป็นการวิจัยผสมระหว่างเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณแบ่งการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 พัฒนาโครงสร้างความฉลาดทางเพศตามแนวคิดความฉลาดทางอารมณ์ 4 รูปแบบ เขาได้แบ่งความฉลาดทางเพศเป็น 3 องค์ประกอบ คือ การรับรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ การจัดการเรื่องเพศ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยเป็นข้อคำถามปลายเปิด 20 ข้อ หากคุณภาพเครื่องมือโดยหาความตรงเชิงโครงสร้างตรวจสอบโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญ 15 คน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการทำงาน 5-45 ปี ด้านอาชีพเป็นนักวิชาการด้านเพศศึกษา นักจิตบำบัด และทำหน้าที่ให้การปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านสำเร็จการศึกษาปริญญาโท 4 คนและปริญญาเอก 11 คน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ 39 คน ผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์เป็นนักวิชาการด้านเพศศึกษา 16 คน นักจิตบำบัด 17 คน และทำหน้าที่ให้การปรึกษา 5 คน โดยผู้เชี่ยวชาญสำเร็จการศึกษาปริญญาโท 26 คน และปริญญาเอก 13 คน ผลการวิจัย ได้โครงสร้างองค์ประกอบความฉลาดทางเพศ 3 องค์ประกอบและแบบสอบถามเพื่อใช้วัดความฉลาดทางเพศซึ่งเป็น

ประโยชน์ต่อนักวิชาการด้านเพศศึกษา นักจิตบำบัด ผู้ทำหน้าที่ให้การปรึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปรับใช้ตามความเหมาะสม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศที่พบในต่างประเทศจะเป็นการศึกษาเพื่อหาลักษณะประกอบของความฉลาดทางเพศ เพื่ออธิบายความฉลาดทางเพศและยืนยันการได้มาขององค์ประกอบ แต่ไม่พบงานวิจัยความฉลาดทางเพศ มีเพียงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ผู้วิจัยจึงต้องการที่จะศึกษาและพัฒนาความฉลาดทางเพศด้วยการปรึกษาเชิงบูรณาการ ทฤษฎีและเทคนิค

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาปริญญาตรี

การวิจัยครั้งนี้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 อายุระหว่าง 18-20 ปี ซึ่งนักศึกษาปริญญาตรีดังกล่าว มีพัฒนาการอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลาย ผู้วิจัยจึงทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น ดังนี้

ความหมายของวัยรุ่น

วัยรุ่น มาจากคำศัพท์ภาษาละตินว่า “Adolescere” หมายถึง การเจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ หรือเป็นวัยที่มีพัฒนาการเด็กสู่วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ มีผู้ให้นิยามของวัยรุ่นไว้ ดังนี้

พรพิมล เกียรติภรณ์ (2539, หน้า 11) กล่าวว่า วัยรุ่น หมายถึง วัยที่เชื่อมระหว่าง การเป็นเด็กกับผู้ใหญ่ ซึ่งมีการเจริญเติบโตทางร่างกายและมีการปรับตัวพฤติกรรมจากวัยเด็กไปสู่พฤติกรรมแบบผู้ใหญ่ตามกรอบวัฒนธรรมของสังคม

องค์การอนามัยโลก (2559) กล่าวว่าวัยรุ่น หมายถึง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ที่เกิดขึ้นช่วงหลังวัยเด็กแต่ก่อนวัยผู้ใหญ่ โดยมีอายุระหว่าง 11-19 ปี

ไฮด์ (Hyde, 1990, p. 5) กล่าวว่า วัยรุ่นหมายถึง ช่วงวัยที่เด็กหญิงเริ่มมีประจำเดือนครั้งแรก และเด็กผู้ชายมีการหลั่งอสุจิเป็นครั้งแรก ซึ่งถือเอาวุฒิภาวะทางเพศเป็นเกณฑ์

เฟลด์แมน (Feldman, 2009, p. 5) กล่าวว่า วัยรุ่น คือ ระยะเวลาของการพัฒนาจากเด็กเป็นผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย ปัญหา บุคลิกภาพและสังคมอย่างรวดเร็ว หากแบ่งตามช่วงอายุจะอยู่ระหว่าง 10-20 ปี

ผู้วิจัยสรุปได้ว่าวัยรุ่น หมายถึง วัยที่กำลังพัฒนาจากเด็กไปเป็นผู้ใหญ่ มีอายุระหว่าง 11-19 ปี เป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาการต่าง ๆ เร็ว โดยเฉพาะเรื่องเพศเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการศึกษาพัฒนาความฉลาดทางเพศ

การแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น

สำหรับการแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่น ได้มีผู้แบ่งไว้คล้าย ๆ กัน แต่อย่างไรก็ตาม มีนักจิตวิทยาหลายท่านที่ได้แบ่งช่วงอายุต่าง ๆ ดังนี้

ศรีเรือน ศรีสังวาล (2553, หน้า 330) แบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะ อายุประมาณ 12-15 ปี เป็นวัยแรกรุ่นยังมีพฤติกรรมที่ค่อนข้างเป็นเด็กอยู่มาก ช่วงระยะ 16-17 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนกลาง มีพฤติกรรมก้ำกึ่งระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ ช่วงอายุ 18-25 ปี เป็นระยะวัยรุ่นตอนปลาย กระบวนการพฤติกรรมค่อนข้างไปทางผู้ใหญ่

เฟลด์แมน (Feldman, 2009, p. 5) แบ่งอายุของวัยรุ่นออกเป็น 3 ระยะคือ วัยรุ่นตอนต้น (10-13 ปี) วัยรุ่นตอนกลาง (14-17 ปี) และวัยรุ่นตอนปลาย (18-20 ปี)

ผู้วิจัยได้ศึกษาวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งมีอายุ 18-20 ปี เป็นช่วงวัยที่เหมาะสมที่จะพัฒนาความฉลาดทางเพศเพราะเป็นช่วงวัยที่เริ่มมองหาคู่ครอง

พัฒนาการทางเพศของวัยรุ่น

1. พัฒนาด้านร่างกาย (Physical development)

วัยรุ่นมีการเติบโตเป็นหนุ่มสาว การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่เด่นชัด มีความรู้สึกและความต้องการทางเพศ มีเอกลักษณ์ทางเพศ มีความพึงพอใจทางเพศ ธรรมชาติของการเจริญเติบโตของร่างกายที่หลังฮอร์โมนเพศและฮอร์โมนของการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วเพศหญิงมีไขมันมากกว่าเพศชาย ผู้ชายมีกล้ามเนื้อมากกว่าทำให้แข็งแรงกว่า

2. การเปลี่ยนแปลงเพศ (Sexual changes)

การพัฒนาการทางเพศเปลี่ยนแปลงชัดเจนวัยรุ่นจะมีลักษณะที่ร่างกายคล้ายผู้ใหญ่ มีการผลิตปริมาณฮอร์โมนที่สูงขึ้น โดยเฉพาะฮอร์โมนเพศทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ทางเพศหรือมีความรู้สึกปรารถนาทางเพศมาก มีการหลั่งอสุจิมักสัมพันธ์กับการฝันเรื่องเพศ ผู้หญิงมีรอบเดือนทั้งสองเพศมีการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะ ขนาดโตขึ้นเป็นแบบผู้ใหญ่ มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะมีกลิ่นตัว เป็นสิ่ว

3. พัฒนาการทางจิตใจ (Psychological development)

ในวัยนี้จะพบว่ามีพัฒนาการทางสติปัญญาที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีความใกล้เคียงกับวัยผู้ใหญ่ มีความคิดเป็นแบบนามธรรมสามารถเรียนรู้เข้าใจความหมายสิ่งต่าง ๆ สามารถคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องราวต่าง ๆ ได้ ความสามารถทางสติปัญญาเพิ่มจนเหมือนผู้ใหญ่ แต่วัยรุ่นช่วงนี้ยังขาดประสบการณ์บางอย่าง ขาดการตระหนักรู้ ขาดการขังคิด ทำตามความปรารถนาทางเพศ การพัฒนาจิตใจจะช่วยให้วัยรุ่นมีความรู้ความเข้าใจ จนสามารถจัดการควบคุมปรับพฤติกรรมได้

4. เอกลักษณ์ (Identity)

วัยรุ่นจะแสดงความสนใจในสิ่งที่ตนเองชอบ ถนัด แสดงตัวตนที่โดดเด่น ใช้เวลาว่าง เพลิดเพลินกับเพื่อนที่สนิทโดยเฉพาะเพศตรงข้าม เลือคบหากับคนที่มีลักษณะคล้ายตนเอง เรียนรู้ และถ่ายทอดแบบอย่างจากเพื่อนหรือแฟนเรียนรู้จดจำ กระทำจนกลายเป็นเอกลักษณ์ วัยนี้จะมีเอกลักษณ์ทางเพศชัดเจน ระบุว่าตนเองเป็นเพศอะไร รู้สึกพึงพอใจทางเพศกับเพศใด ทำให้วัยรุ่น บอกได้ว่าตนเองปรารถนา กับเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามได้ ความพึงพอใจทางเพศนี้เปลี่ยนแปลง ก่อนข้างยากเพียงแต่ถ้าตระหนักแล้ววัยรุ่นจะสร้างการยอมรับในกลุ่ม โดยเฉพาะเพื่อน เรียนรู้ ในที่สุดจะควบคุมและจัดการอารมณ์ทางเพศให้เหมาะสมได้

พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น

การเปลี่ยนแปลงทางเพศของวัยรุ่น ได้รับอิทธิพลจากฮอร์โมนเพศ ทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกทางเพศ มีความรักและสนใจเพศตรงข้าม อยากรู้อะไรเรื่องเพศมาก การมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นจึงมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมประกอบกับแรงขับทางเพศที่มาก จึงนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษา พบว่า วัยรุ่นมีพฤติกรรมทางเพศสรุปได้ ดังนี้

1. การสนใจเพศตรงข้าม วัยรุ่นมักจะสนใจบุคคลที่มีอายุใกล้เคียงกับตน เริ่มมีความสนใจ มีความรักเพศตรงกันข้ามและมีความปรารถนาทางเพศกับคู่อีก ความรักมักจะไม่มั่นคง
2. วัยรุ่นจะให้ความสนใจเรื่องเพศ เพราะเป็นช่วงที่มีความรู้สึกทางเพศ อยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศสัมพันธ์ สนใจการแต่งตัว รักสวย รักงาม เข้าถึงสื่อลามก บางคนหมกมุ่นในเรื่องเพศ
3. วัยรุ่นจะสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เพื่อสร้างความพึงพอใจทางเพศ วัยรุ่นส่วนมากจะหาความสุขจากการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
4. วัยรุ่นจะมีความรักในเพศเดียวกัน ในการเปลี่ยนแปลงร่างกายระยะแรก วัยรุ่นที่ไม่กล้าแสดงออกกับเพศตรงข้ามจะหันมาสนใจและมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน

สรุปว่านักศึกษาปริญญาตรีหรือบุคคลที่อยู่ในวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีความสนใจในเรื่องเพศและมีความเสี่ยงในพฤติกรรมทางเพศที่อาจเป็นปัญหาได้ การเรียนรู้หรือประสบการณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมจะช่วยให้นักศึกษาจัดการเรื่องเพศผ่านขั้นพัฒนาการ ได้ด้วยดี

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการนับว่าเป็นกระบวนการที่สามารถพัฒนาความฉลาดทางเพศได้กระบวนการหนึ่ง ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ดังนี้

ความหมายของการบูรณาการ

สุคนธ์ สิ้นพานนท์ (2550, หน้า 30) ได้กล่าวถึง การบูรณาการว่าเป็นการผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาวิชา ทักษะในศาสตร์หรือวิชาต่าง ๆ มาหลอมรวมกันให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย รู้จักใช้ความคิด ทักษะ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

ฉันท ชาติทอง (2551, หน้า 22) ได้กล่าวถึง การบูรณาการว่าเป็นการนำเอาสาระการเรียนรู้ของศาสตร์ต่าง ๆ ที่มีความสอดคล้อง สัมพันธ์กันหรือมีความเกี่ยวข้องมาประสานผสม ผนวก หลอมรวม เชื่อม โยงกันให้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันจนมีความสมบูรณ์ครบถ้วนในตัวเอง

จีโอวาโซเลียส (Giovazolias, 2005, pp. 165-167) ได้กล่าวว่าการปรึกษาเชิงบูรณาการเป็นการรวมแนวคิด ทฤษฎีการปรึกษาและเทคนิคการปรึกษาของแต่ละทฤษฎีและปัจจัยทั่วไปผสมผสานกลมกลืนให้เป็นเนื้อเดียวกัน (Assimilative integration)

คอเรย์ (Corey, 2012, pp. 448-456) กล่าวว่า การปรึกษาเชิงบูรณาการ หมายถึง รูปแบบแนวคิดและเทคนิคที่มาจากหลายทฤษฎี โดยรูปแบบนี้เน้นการใช้กระบวนการปรึกษาจัดการ 3 ปัจจัย คือความคิด ความรู้สึกและการกระทำ ในแต่ละขั้นตอนการปรึกษาเป็นการผสมผสานแนวทางการช่วยเหลือของแต่ละทฤษฎี เพื่อแก้ไข 3 ปัจจัยที่กล่าวข้างต้นในแต่ละขั้นตอนการปรึกษากลุ่ม ซึ่งตามขั้นตอนการปรึกษากลุ่มของคอเรย์ 6 ขั้นตอน คือ ขั้นวางแผน (Pre-group issue) ขั้นเริ่มกลุ่ม (Initial stage) ขั้นเปลี่ยนแปลง (Transition stage) ขั้นปฏิบัติ (Working stage) ขั้นยุติ (Final stage) และขั้นประเมินผลติดตาม (Postgroup stage)

สรุปผู้วิจัยใช้การบูรณาการแบบผสมผสาน โดยมีทฤษฎีหลักและเสริมเทคนิคในทฤษฎีต่าง ๆ ที่สอดคล้องเหมาะสม มาหลอมรวมกันให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย เข้าใจความคิด เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศและนำประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

การปรึกษาเชิงบูรณาที่นิยมใช้มีหลายรูปแบบที่ได้รับความนิยมในปัจจุบัน คือ การบูรณาการทฤษฎี (Theoretical integration) การบูรณาการแบบมีทฤษฎีหลัก (Assimilative integration) การบูรณาการเฉพาะเทคนิค (Technical eclectic) และการมีปัจจัยการบำบัดร่วม (Common factors)

แนวคิดการปรึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎีและเทคนิค

การปรึกษาเชิงบูรณาการทฤษฎีและเทคนิค (Assimilate integrativecounselling) ผู้วิจัยขอเสนอหลักการบูรณาการ ดังนี้

การพัฒนาารูปแบบการปรึกษาเชิงบูรณาการ โดยมุ่งให้ความสำคัญกับทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นหลัก 1 ทฤษฎี และผสมกับหลาย ๆ เทคนิคที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหากลุ่ม ซึ่งจาก

การศึกษางานวิจัยที่ใช้การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ พบว่า สามารถช่วยให้บุคคลรับรู้ความสามารถ มีรูปแบบความคิดที่ส่งผลต่อพฤติกรรมสามารถเลือกพฤติกรรมได้เหมาะสม ผู้วิจัยเชื่อว่าสามารถพัฒนาให้เกิดประสิทธิภาพ ในการปรึกษาซึ่งผู้ให้การปรึกษาต้องปฏิบัติ ดังนี้

1. ผู้ให้การปรึกษาต้องวางแผนการปรึกษาตามแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคของทฤษฎีหลัก ให้ครอบคลุมแต่ละขั้นตอนเป็นแนวทางหลักของกระบวนการปรึกษา

2. ผู้ให้การปรึกษาพิจารณาเทคนิคที่มีเกี่ยวข้องเข้ามาผสมผสานกับกระบวนการปรึกษาหลัก เพื่อสนับสนุนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ทฤษฎีแนวทางหลักที่ได้วางแผนการปรึกษาไว้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปเนื้อหาแนวคิดทฤษฎีและเทคนิค เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลักและบูรณาการเทคนิคที่สอดคล้องกันจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการปรึกษาแบบรูทิด วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยารายละเอียด ดังนี้

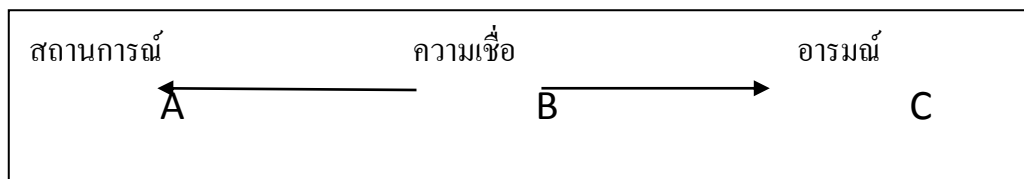
การปรึกษาทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational-emotive behavior therapy)

ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมหรือเรียกว่า (REBT) เป็นทฤษฎีหลัก ซึ่งทฤษฎีเกิดจากการผสมผสานแนวคิดมนุษยนิยมกับการบำบัดแบบพฤติกรรมนิยม

แนวคิดนี้ เชื่อว่าปัญหาของบุคคลเกิดจากจิตสำนึกและจิตใต้สำนึกของตนเอง สิ่งที่รบกวนต่อจิตใจเกิดจากเป้าหมายและค่านิยมของบุคคล ซึ่งเรียนรู้จากครอบครัวและวัฒนธรรม ที่บุคคลรับรู้และนำมาใช้กำกับตนเองว่าจะต้องและจำเป็นต้องการช่วยบุคคลให้เปลี่ยนแปลง ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลนั้น ผู้ให้การปรึกษาตามแนวคิดนี้ต้องมีความกระตือรือร้น ชี้แนะ เช่น การสอน การแนะนำ การโน้มน้าวและการให้ทำการบ้านการปฏิบัติและการท้าทายการคิดแบบสมเหตุสมผล แทนการคิดแบบไม่สมเหตุสมผลผู้รับการปรึกษาทดลองปฏิบัติทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่ม ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด พฤติกรรม เน้นการปฏิบัติ การกระทำที่เป็นผล มาจากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ในกลุ่ม การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ สมาชิกมุ่งมั่น ในการปฏิบัติพฤติกรรมใหม่อย่างต่อเนื่องกระบวนการปรึกษากลุ่มใช้ระยะเวลาสั้น และเป็นวิธีการที่เป็นทางเลือก กลุ่มจะช่วยให้สมาชิกได้มีโอกาสท้าทายความคิด ปรับเปลี่ยนความคิดหรือเป็นสถานที่ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรม ที่แตกต่างจากเดิม

การประเมินความคิดควบคุมความรู้สึกของบุคคลและก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์ซึ่งเอลลิสมองว่าการเปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อและพฤติกรรมเป็นหนทางนำไปสู่การมีสุขภาพจิต

ที่ดีตามหลักการของ ‘ABC’ ทฤษฎีระบบสาเหตุการรบกวนอารมณ์และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นว่า (C) คือ อารมณ์ที่ได้รับจากสถานการณ์ (A) คือ สถานการณ์และไม่ใช่เป็นตัวกำหนดอารมณ์ แต่อารมณ์เกิดจากความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์ต่างหากที่ทำให้เกิดอารมณ์พิจารณาจากแนวคิดสาเหตุของอารมณ์ดังกล่าวแสดงในภาพที่ 6 ดังนี้

ภาพที่ 6 สาเหตุของอารมณ์ตามแนวคิด REBT

จากความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลดังกล่าวเป็นสิ่งที่พบได้บ่อยครั้งในเรื่องเพศ ซึ่งนักศึกษา มีแนวโน้มจะซึมซับความเชื่อดังกล่าวเข้ามาสู่ตน โดยไม่รู้ตัวตามหลักการของการเรียนรู้ เพื่อให้ นักศึกษาการเข้าใจแนวคิด ‘ABC’ มาบำบัดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลสมผลสร้างความฉลาด ในการดำเนินชีวิตจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงและนำฐานแนวคิดของทฤษฎี REBT มาเป็น หลักการพัฒนาความฉลาดทางเพศดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่าการบูรณาการร่วมกันของ REBT จะสามารถช่วยให้นักศึกษารับรู้เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกทางเพศของตนเองและผู้อื่นตระหนักรู้ ในความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดง พฤติกรรมทางเพศจัดการเรื่องเพศของตนเอง อย่างเหมาะสมต่อไป

การบำบัดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลสมผล

การปรึกษาตามแนวทางนี้จะเริ่มจากการสอนผู้รับการบำบัดให้เข้าใจแนวคิดทฤษฎี A-B-C แสดงให้ทราบว่า ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลมีส่วนสัมพันธ์กับอารมณ์และพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา วิธีการจัดการ คือ ต้องโต้แย้ง (Depute) ความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลซึ่งเป็นการใช้ หลักการทางวิทยาศาสตร์มาพิสูจน์ความคิดเชิงการยอมแพ้ การลดค่าตนเองว่าเป็นสมมติฐานที่ไม่เป็นความจริงไม่มีหลักฐานที่จะตรวจสอบการโต้แย้ง ความเชื่อเป็นวิธีการบำบัดทางปัญญาซึ่งเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการช่วยลดปัญหาทางอารมณ์ ซึ่งหมายถึงปัญหาทางพฤติกรรมโดย การสอนให้โต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลจนเข้าใจยอมรับและเปลี่ยนวิธีคิดให้ สมเหตุผลสมผลกระบวนการโต้แย้งประกอบด้วย 3D (Ellis, 1994 cited in Corey, 2012 p. 379) หรือ 3 ต คือ การตรวจสอบ, การโต้แย้ง, การตระหนักถึงความแตกต่าง (อนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2554, หน้า 168-169) ดังนี้

1. Detecting คือ การตรวจสอบความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลเพื่อให้เห็นว่าไม่มีเหตุผลไม่เป็นความจริง

2. Debating คือ การโต้แย้งความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลแสดงให้เห็นว่าไม่มีหลักฐานมาสนับสนุนความเชื่อนั้น

3. Discriminating คือ การตระหนักถึงความแตกต่างและจำแนกระหว่างความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลกับความเชื่อที่สมเหตุผล

เมื่อโต้แย้ง (D) ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลแล้วจะเกิดผล (Effect: E) จากการโต้แย้งและการปรับความเชื่อเดิมที่ลดค่าตนเอง เป็นความเชื่อใหม่ที่ให้คุณค่าแก่ตนเองการยอมรับตนเองยอมรับผู้อื่นและยอมรับข้อขัดข้องในชีวิตที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ผลที่เกิดจากการโต้แย้งความเชื่อเดิมก็คือความเชื่ออารมณ์หรือพฤติกรรมใหม่

สมาชิกกลุ่มเรียนรู้การแยกแยะความเชื่อที่สมเหตุผลกับความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล และมีความเข้าใจสาเหตุของสิ่งรบกวนอารมณ์ของตนและผู้อื่นสมาชิกได้เรียนรู้วิธีการต่าง ๆ ในการจัดการกับตนเองให้หลุดพ้นจากความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล เข้าใจตนเอง มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น และเรียนรู้วิธีการที่เหมาะสมในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข สมาชิกกลุ่มจะช่วยสนับสนุนให้กำลังใจซึ่งกันและกัน

ซึ่งวิธีการบำบัดนี้ ผู้วิจัยเล็งเห็นประโยชน์จึงนำมาใช้เป็นทฤษฎีหลักในการพัฒนาความฉลาดทางเพศแนวปฏิบัติจากทฤษฎีสามารถช่วยให้ผู้รับการปรึกษาได้มีความเข้าใจความเชื่อของตนเองที่เป็นสาเหตุของการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่ไม่สมเหตุผลต่าง ๆ ก่อนที่จะนำไปสู่การปรับปรุงจัดการพฤติกรรมทางเพศของตัวเองตามหลัก 3 D

การประเมินและการเรียนรู้การยอมรับตนเอง (Self-rating and learning self-acceptance)

Ellis (2004 cited in Corey, 2012, p. 379) ให้ความเห็นว่าบุคคลมีแนวโน้มในการประเมินพฤติกรรมของตนว่าดีหรือไม่ดี มีค่าหรือไม่มีค่า และนำมาตีความคุณค่าของตนในภาพรวมส่วนมากมักประเมินว่าทำสิ่งต่าง ๆ ได้ไม่ดีเท่าที่ควรแล้วสรุปว่าตนเองมีความสามารถน้อย ไร้ค่าตัวอย่างเช่นคนเรามักคิดว่าเมื่อทำสิ่งใดผิดพลาดก็จะสรุปว่าชีวิตนี้มีแต่ความผิดพลาด ความคิดลักษณะนี้เป็นส่วนสำคัญมาก ที่ทำให้เกิดการรบกวนอารมณ์ผู้นำกลุ่ม REBT จะสอนสมาชิกให้ทราบถึงวิธีการจำแนกการประเมินพฤติกรรมออกจากการประเมินตนเองและรู้จักการยอมรับตนเองว่าไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบทุกอย่าง Ellis อธิบายว่าการประเมินตนเองเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เช่น การยึดถือตนเองเป็นสำคัญ การหมกมุ่นกับตนเอง ความภูมิใจในตนเองต่ำ ต้องการพิสูจน์ตนเองมากกว่าความพอใจความเป็นตัวเอง ดำเนินตนเองและผู้อื่น

ความรู้สึกว่าประสบความสำเร็จมากเท่าใดก็ไม่พอ พยายามจัดการกับผู้อื่น ล้มเลิกเป้าหมายของตนเอง ดังนั้น หากบุคคลสามารถประเมินการปฏิบัติหรือพฤติกรรมตนเองอย่างตรงไปตรงมาตามความเป็นจริงไม่นำผลของการปฏิบัติมาประเมินตนเองในภาพรวมก็อาจสรุปได้ว่าจะสามารถลดการรบกวนทางอารมณ์และทำให้มีความสุขในชีวิตมากขึ้น

การยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional self-acceptance) เป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งตรงกันข้ามกับการประเมินตนเอง REBT เชื่อว่าบุคคลไม่จำเป็นต้องพิสูจน์คุณค่าของตน โดยการทำทุกอย่างเพื่อให้เป็นที่รักและยอมรับจากบุคคลอื่นนักบำบัดจะสอนสมาชิกกลุ่มให้เห็นความสำคัญในการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไขซึ่ง Ellis อธิบายการยอมรับตามความเป็นจริง ดังนี้

1. การยอมรับความจริงว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดจากการปฏิบัติอย่างเต็มความสามารถและจริงจัง

2. เปลี่ยนความคิดที่ว่าคนเราเปลี่ยนแปลงไม่ได้

3. ยอมรับความจริงที่ว่าคนเราทุกคนไม่ดีพร้อม (Imperfect)

4. หลีกเลี่ยงการตำหนิตนเองและผู้อื่น

เทคนิคที่ใช้ในการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม

แบ่งเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) เทคนิคทางความคิด 2) เทคนิคทางอารมณ์ 3) เทคนิคทางพฤติกรรมซึ่งมีรายละเอียดดังนี้(Corey, 2000, pp. 404-411)

1. เทคนิคทางความคิด (Cognitive techniques) เป็นเทคนิคที่นำมาใช้ในการพัฒนาความคิดของผู้รับการปรึกษา เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาจัดความคิดที่ไม่มีเหตุผลให้หมดสิ้นไป และพัฒนาความคิดที่มีเหตุผลแทนได้แก่

1.1 การโต้แย้งกับความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล (Disputing irrational belief)

สมาชิกกลุ่มจะได้รับการสอนถึงวิธีการที่จะตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขในการให้คุณค่าและเจตคติที่มีต่อตนเองและผู้อื่น โดยผู้นำกลุ่มจะสาธิตให้สมาชิกเห็นถึงวิธีการที่จะตรวจสอบความรู้สึกที่ไม่ดีโดยมุ่งความสนใจไปที่การโต้แย้งต่อความไม่มีเหตุผล ความไม่สอดคล้องเชื่อมโยงกันอย่างมีเหตุผล ความสมบูรณ์แบบและจุดจบของเหตุการณ์และความคิดของสมาชิกกลุ่ม

1.2 เทคนิคการปรับเปลี่ยนการใช้ภาษา (Changing ones language) เป็นเทคนิคที่ผู้ให้การปรึกษาจะใช้เพื่อปรับเปลี่ยนภาษาของผู้รับการปรึกษาให้เหมาะสมซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

2. เทคนิคทางอารมณ์ (Emotion techniques)

2.1 การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional acceptance) ผู้ให้การปรึกษาจะให้การยอมรับสมาชิกกลุ่มอย่างแท้จริงและไม่มีเงื่อนไข สมาชิกกลุ่มมักกลัวที่จะต้องเปิดเผยในสิ่งที่เขาเป็นอยู่เพราะกลัวจะถูกปฏิเสธ ผู้ให้การปรึกษาจะแสดงให้เห็นว่าแม้พฤติกรรมของสมาชิกจะไม่ถูกต้องหรือเหลวไหลไร้สาระ แต่สมาชิกไม่ได้เป็นคนไม่ดีหรือไม่ฉลาดไปเสียทุกอย่าง การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไขจะสร้างบรรยากาศภายในกลุ่มให้เกิดการยอมรับในความเป็นบุคคล

2.2 การแสดงบทบาทสมมุติ (Role playing) เป็นการทดลองให้ผู้รับการปรึกษาสวมบทบาทผู้อื่น เพื่อให้ได้รับรู้ถึงความรู้สึกและอารมณ์ในบทบาทของผู้อื่นและเปลี่ยนความคิดของตนเองได้อย่างมีเหตุผล

2.3 การฝึกจัดการกับความอาย (Shame attacking exercises) สมาชิกกลุ่มจะได้รับการส่งเสริมให้ลองทำพฤติกรรมบางอย่างเพื่อให้ได้ปฏิบัติเกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งที่กำลังทำและฝึกการยอมรับในตนเองเพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้สึกไม่สบายใจในระยะแรก แต่ในที่สุดก็จะพบว่าสามารถยอมรับตัวเอง เมื่อได้รับความไม่ชื่นชอบจากคนรอบข้าง การฝึกนี้มีเป้าหมายเพื่อแสดงความสมเหตุสมผลที่สมาชิกยึดถือเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมนั้น

3. เทคนิคทางพฤติกรรม (Behavioral techniques) การปรึกษาโดยวิธีการปรับพฤติกรรมทางปัญญา ใช้เทคนิคทางพฤติกรรมในการปรึกษาได้หลายอย่างตามความเหมาะสม (Ellis & Wineley, 1979, pp. 73-94)

3.1 เทคนิคการมอบหมายงานให้ทำ (Homework assignment) ผู้รับการปรึกษาจะได้รับมอบหมายงานให้นำไปปฏิบัติในการพบกลุ่มหรือนอกกลุ่มก็ได้และในการเริ่มต้นกลุ่มกลุ่มจะให้สมาชิกอ่านงานที่ได้รับมอบหมายให้ไปปฏิบัติแล้วนำมาอภิปรายร่วมกัน

3.2 การฝึกทักษะ (Skill training) สมาชิกกลุ่มจะได้รับการสนับสนุนให้ฝึกทักษะเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะที่สมาชิกกลุ่มขาดไป เกิดทักษะในการแสดงออกเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ฝึกทักษะการปฏิเสธในการมีเพศสัมพันธ์อย่างเหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเรียนรู้วิธีการในการจัดการกับปัญหาในสถานการณ์จริง ซึ่งจะนำไปสู่การแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม (Behavior counseling theory)

แนวคิดสำคัญ

การปรึกษาแบบทฤษฎีพฤติกรรมนิยมพัฒนามาจากทฤษฎีการเรียนรู้กระบวนการปรึกษาอยู่บนพื้นฐานของขั้นตอนทางวิทยาศาสตร์ซึ่งทฤษฎีเชื่อว่าปัญหาด้านพฤติกรรมความคิดและอารมณ์เป็นเรื่องของการเรียนรู้สามารถแยกแยะและเรียนรู้ใหม่ได้ การปรึกษาเน้นการปรับแก้

พฤติกรรมหรือพฤติกรรมบำบัด (อนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2554) การศึกษามีลักษณะเฉพาะแตกต่างจากการศึกษาทฤษฎีอื่นการทดลองหลักการเรียนรู้เป็นระบบสามารถนำไปประยุกต์ในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์เป้าหมายชัดเจนวัดพฤติกรรมได้ตรวจสอบได้

แผนการศึกษา

แผนการศึกษานี้จะเน้นการวางแผนตามจุดมุ่งหมายที่สมาชิกกำหนดเนื่องจากเทคนิคด้านพฤติกรรมเน้นที่การปฏิบัติสมาชิกต้องลงมือปฏิบัติ ทั้งนี้จะไม่ให้ความสำคัญกับการพูดถึงปัญหาเท่านั้น ผู้นำกลุ่มเป็นผู้ริเริ่มวางแผนหลังจากได้ประเมินพฤติกรรมช่วงแรกและให้สมาชิกได้ฝึกทักษะที่จำเป็นแล้ว สมาชิกและผู้นำกลุ่มจะระดมความคิดว่าจะเลือกใช้วิธีการใดจะเริ่มปฏิบัติแบบใดที่สำคัญ คือ สมาชิกที่มีปัญหาจะเป็นผู้เลือกวิธีการลงมือปฏิบัติเทคนิคที่นิยมใช้กันมากคือ การใช้ตัวแบบเทคนิค การฝึกสอนตนเอง เทคนิคการเสริมแรงทางบวก การทำสัญญากับตนเอง การฝึกซ้อมพฤติกรรม การทำการบ้าน การปรับโครงสร้างความคิด

เทคนิคที่ใช้ในการศึกษา

1. การใช้ตัวแบบ (Modeling)

การศึกษาระบบพฤติกรรมนิยมมีกลวิธีการเรียนรู้จากตัวแบบมีหลักการ ดังนี้

1.1 การให้ผู้รับการศึกษารู้จักเรียนรู้พฤติกรรมใหม่จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบช่วยให้ผู้รับการศึกษารู้จักทักษะในการก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่

1.2 ผู้รับการศึกษามักจะรู้มาก่อนแล้วถึงวิธีการที่จะไปสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนาแต่ยังไม่ได้ทำหรือคาดว่าจะทำไม่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบช่วยกระตุ้นให้ผู้รับการศึกษารู้จักแสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้แล้วนั้น

1.3 ตัวแบบต้องมีลักษณะที่น่าสนใจเป็นแรงจูงใจหรือส่งเสริมให้อยากเลียนแบบ

1.4 หลังจากผู้รับการศึกษาสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบแล้วจะจดจำพฤติกรรมของตัวแบบไว้เพื่อนำไปแสดงพฤติกรรมที่ได้จดจำนั้นไว้ใช้ในอนาคต

1.5 หลังจากที่ผู้รับการศึกษารู้จักสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบจดจำและมีโอกาสทำการฝึกฝนแล้วผู้ให้การศึกษาก็จะเป็นผู้ให้ผลย้อนกลับแก่ผู้รับการศึกษาคือการฝึกนั้นอาจทำในสภาพการณ์สมมติก่อน

การใช้กลวิธีเรียนรู้จากตัวแบบทำได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกตพฤติกรรมของบุคคลจริง ๆ สังเกตพฤติกรรมของบุคคลตามภาพยนตร์ ฟังจากแถบบันทึกเสียง ซึ่งสามารถดึงดูดความสนใจได้มาก ผู้ให้การศึกษาก็สามารถมอบเป็นการบ้านหรือการให้งานไปทำนอกเวลา การเข้ากลุ่ม เพื่อให้สมาชิกนำสิ่งที่เรียนรู้จากการเข้ากลุ่มไปใช้ในชีวิตจริง เกิดความก้าวหน้าในการศึกษากลุ่มทั้งการพูดและการปฏิบัติ อีกทั้งยังสามารถฝึกซ้อมพฤติกรรม เป็นการฝึกพฤติกรรม

ใหม่เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เตรียมความพร้อมให้เกิดความมั่นใจ ในพฤติกรรมใหม่โดยไม่มีตัวแบบเกิดการเรียนรู้ในกลุ่ม ได้รับข้อคิดเห็นจากสมาชิก เป็นการเสริมแรงในการนำประสบการณ์ใหม่ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. เทคนิคการฝึกสอนตนเอง (Self-instructional training)

การฝึกสอนตนเองการฝึกการสอนตนเองเป็นเทคนิคที่พัฒนาโดย Meichenbaum (1971 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2549, หน้า 319-320) ซึ่งได้เสนอว่าความคิดที่ว่าพฤติกรรม ภายในในความคิดนั้น มีกระบวนการเรียนรู้เช่นเดียวกับพฤติกรรมภายนอก และเมื่อพฤติกรรมภายใน เปลี่ยน พฤติกรรมภายนอกย่อมเปลี่ยนตามไปด้วย วิธีการฝึกสอนตนเองนั้นใช้ทั้งตัวแบบและ การเสริมแรงทางบวก โดยให้ผู้รับการปรึกษาที่จะได้รับการฝึกสอนตนเอง สังเกตตัวแบบและ ดำเนินการตามตัวแบบตามขั้นตอนในลักษณะ ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแบบเสนอพฤติกรรมพร้อมทั้งพูดขั้นตอนในการทำงานด้วยเสียงอันดัง ในขณะที่ผู้รับคำปรึกษาสังเกตอยู่

2.2 ให้ผู้รับคำปรึกษาที่ได้รับการฝึกสอนตนเองทำเช่นเดียวกับตัวแบบและทำไป พร้อมกับตัวแบบตามขั้นตอนที่ตัวแบบบอก

2.3 ให้ผู้รับคำปรึกษาที่ได้รับการฝึกสอนตนเองทำเช่นเดียวกับตัวแบบ และจะต้องพูด ขั้นตอนในการทำเช่นเดียวกับที่ตัวแบบพูดด้วยเสียงอันดังทำซ้ำอีกครั้ง แต่พูดเบา ๆ

2.4 ให้ผู้รับคำปรึกษาที่ได้รับการฝึกสอนตนเองทำเช่นเดียวกับตัวแบบ และพูดถึง ขั้นตอนต่าง ๆ ในใจพร้อมทำไปด้วย

3. เทคนิคการเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement)

การเสริมแรงทางบวก คือ การเสริมแรงที่มีผลทำให้พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมแรงนั้น มีความถี่เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้วิจัยใช้ตัวเสริมแรงภายใน ได้แก่ การยิ้ม การชมเชย การยอมรับ การกอดหรือ การมองตาเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและสามารถที่จะนำไปใช้กับตัวเสริมแรงแผ่ขยายได้ โดยนำไปสัมพันธ์กับตัวเสริมแรงอื่น ๆ ได้

4. การทำสัญญากับตนเอง (Self-contracting)

การทำสัญญากับตนเอง จัดเป็นเทคนิคหนึ่งที่บุคคลทำสัญญากับตนเองว่าจะเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของตนเองเช่นใดบ้าง ซึ่งเป็นวิธีที่เป็นรูปธรรมเป็นการป้องกันไม่ให้ตนเองหลีกเลี่ยงจาก สัญญาที่ทำไว้กับตนเอง ดังนั้นการทำสัญญาจึงต้องมีผู้อื่นมาเกี่ยวข้อง ซึ่งควรมีการทำให้เป็น ลายลักษณ์อักษร ทั้งนี้เพื่อป้องกันการหลบหลิกไม่ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับตนเองควรมี องค์ประกอบดังต่อไปนี้

- 4.1 กำหนดพฤติกรรมเป้าหมายที่ชัดเจน
- 4.2 บอกถึงสิ่งที่คุณจะต้องกระทำเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายนั้น
- 4.3 ให้การเสริมแรงของตนเอง เมื่อได้ดำเนินการบรรลุเป้าหมายตามที่สัญญาไว้กับตนเองไว้ และลงโทษเมื่อไม่สามารถดำเนินการได้ตามสัญญาที่ตนเองกำหนดไว้
- 4.4 ในกรณีที่มีบุคคลอื่นมาเกี่ยวข้องด้วยนั้น ควรจะมีการให้ผลกรรมบางอย่างในกรณีที่บุคคลผู้นั้นทำหรือไม่ทำตามสัญญา
- 4.5 สัญญาเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ได้ ดังนั้นควรกำหนดวันเวลาที่จะมีการทบทวนสัญญาด้วย เพื่อให้บุคคลจะสามารถพิจารณาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเป้าหมายและผลกรรมของตนเองได้

กล่าวโดยสรุป การศึกษาแบบพฤติกรรมนิยม เป็นการศึกษามีโครงสร้าง มีเป้าหมาย และทิศทางในการศึกษาชัดเจน ใช้ระยะเวลาสั้น เน้นการฝึกปฏิบัติ

ทฤษฎีการศึกษาแบบรู้คิด (Cognitive therapy)

การศึกษาแบบรู้คิดพัฒนาโดย อารอน เบค (Aaron Beck) เป็นการศึกษานำให้ ความสำคัญกับความเชื่อและความคิดและนำทางมากขึ้น แนวคิดของเบค ได้กลายเป็นที่รู้จัก คือ การให้การศึกษาแบบรู้คิด หรือการศึกษาแบบพฤติกรรมทางปัญญา (Cognitive behavior therapy: CBT) ประเด็นสำคัญของการศึกษาแบบรู้คิดคือ สร้างความเข้าใจความคิดที่ก่อให้เกิด ความรู้สึกทางลบหรือก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ปรับตัวไม่ดี การช่วยเหลือเบื้องต้นอยู่ที่ระดับความคิด ของบุคคล ซึ่งถ้าทำให้บุคคลตระหนักรู้ในระบบความเชื่อ จึงจะเปลี่ยนแปลงอารมณ์และเปลี่ยน พฤติกรรมตามมาในที่สุด

แนวคิดสำคัญ

การศึกษาแบบรู้คิดเป็นการศึกษาที่เน้นการสอนให้ความรู้เพื่อปรับเปลี่ยน ความผิดพลาดทางความคิดที่ถูกบิดเบือน โดยผู้ให้การศึกษาตระหนักรู้ถึงความเชื่อที่ไม่มี ประโยชน์ส่งเสริมให้ผู้รับการศึกษามีวิธีการเผชิญปัญหา จนสามารถค้นพบตัวเองโดยการสอน ผู้รับการปรึกษาให้หาข้อมูลมาสนับสนุนความคิดด้วยตัวเองตามจริง เพื่อจัดการกับปัญหาในอนาคต ที่ทำได้เอง อารีรัช จันทผล (2550, หน้า 42-43) กล่าวว่า การประเมินพฤติกรรมความคิด (Cognitive behavioral assessment) เป็นขั้นตอนการปรับพฤติกรรมสำคัญที่สุดของผู้รับการปรึกษา ควรจะถูกต้องและชัดเจนที่สุด ในเบื้องต้นควรประเมินปัญหาของผู้รับการปรึกษาด้วยผู้ให้ การปรึกษาควรประเมินถึงความถี่ ความรุนแรงของปัญหาและระยะเวลาของปัญหาที่เกิดขึ้น หลังจากนั้นผู้ให้การปรึกษาค้นหาประสบการณ์ของผู้รับการปรึกษาในปัญหานั้น ๆ โดยอาศัย การวิเคราะห์พฤติกรรม ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

1. สิ่งที่เกิดขึ้นก่อน (Antecedent) หมายถึง สิ่งกระตุ้นหรือสิ่งที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมเป็นตัวนำที่ทำให้เกิดพฤติกรรมนั้น ๆ ขึ้น รวมไปถึงสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม พฤติกรรม ความคิด หรืออารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นก่อนพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งจะเกิดขึ้นด้วย
2. พฤติกรรม (Behavior) หมายถึง สิ่งที่บุคคลนั้น ๆ พูกร ทำ หรือแสดงออกมาให้เห็นได้ชัดได้
3. ผลที่ตามมา (Consequence) หมายถึง ผลที่ตามมาที่บุคคลนั้นคาดไว้ว่าน่าจะเกิดขึ้นหลังจากการกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ผลนั้นอาจเป็นผลทางบวกที่น่าพอใจหรือผลทางลบที่ไม่น่าพอใจ

เทคนิคการปรับความคิด

เทคนิคการปรับความคิดเน้นให้ผู้รับการปรับความคิดทำกิจกรรมลดพฤติกรรมที่ไม่ต้องการ โดยเน้นการจัดการกับพฤติกรรมที่เป็นปัญหาเท่านั้น การกระทำต้องเกิดจากความพึงพอใจของผู้รับการปรับความคิดนี้

1. เทคนิคสร้างความคิดที่ถูกต้องขึ้นใหม่ (Cognitive restructuring) ด้วยการตรวจสอบความคิดและความรู้สึก การถามถึงหลักฐานยืนยัน และการตรวจสอบทางเลือกอื่น ๆ
2. การให้นึกถึงสถานการณ์ที่รุนแรงที่สุด (Deastrophizing) เป็นเทคนิคที่ผู้รับการปรับความคิดถึงสถานการณ์รุนแรงที่สุดที่อาจจะเกิดขึ้น ผู้ให้การปรับความคิดใช้คำถามเพื่อให้ผู้รับการปรับความคิดคิดทบทวน และประเมินสถานการณ์ที่รุนแรงที่สุดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นอย่างไร
3. เทคนิคการเปลี่ยนมุมมองเดิมเป็นมุมมองทางบวก (Reframing) เป็นวิธีการเปลี่ยนมุมมองที่แตกต่างไปจากเดิม ให้เห็นในทุกแง่มุม ทั้งข้อดีและข้อเสีย จะช่วยให้มีมุมมองต่อปัญหาอย่างรอบคอบ
4. เทคนิคการตั้งคำถาม (Question) ผู้ให้คำปรับความคิดจะใช้ทักษะการถามเพื่อทดสอบความมีเหตุผลในความคิดของผู้รับการปรับความคิด ผู้ให้คำปรับความคิดควรมีท่าที่เป็นกลางให้ผู้รับการปรับความคิดได้ด้วยตนเอง
5. การใช้แบบฟอร์มความคิดอัตโนมัติ ผู้รับการปรับความคิดใช้แบบฟอร์มเพื่อบันทึกเหตุการณ์ ความคิดอัตโนมัติผลและการตอบสนองที่ใช้ได้ตอบบ่งบอกความคิด ซึ่งเป็นประโยชน์ในการปรับความคิดครั้งต่อไป
6. เทคนิคการกำหนดข้อดีและข้อเสีย (Listing advantage and disadvantage) ผู้รับการปรับความคิดจะระบุถึงข้อดีและข้อเสียโดยเฉพาะความเชื่อหรือพฤติกรรมของตนเองช่วยให้บุคคลลดความรู้สึกกังวล และความเชื่อที่บิดเบือน ตลอดจนความคิดทางลบได้

ทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (Person-centered counselling theory) แนวคิดที่สำคัญ

ทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง (Corey, 2012, pp. 271-277) ได้ให้แนวคิดที่สำคัญไว้ ดังนี้

ความเชื่อใจในกระบวนการกลุ่ม (Trust in the group process) โดยพื้นฐานของทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางนี้ อยู่บนพื้นฐานของความรู้สึกไว้วางใจในความสามารถของกลุ่มที่จะพัฒนาศักยภาพของสมาชิกได้ ดังนั้น สิ่งสำคัญของแนวคิดนี้ คือ การที่สมาชิกกลุ่มจะต้องพัฒนาบรรยากาศของการยอมรับและการไว้วางใจซึ่งกันและกัน

เงื่อนไขของกระบวนการปรึกษาเพื่อความเจริญงอกงาม (The therapeutic conditions for growth) เป็นพื้นฐานสำคัญอีกประการหนึ่งภายใต้ทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางที่จะช่วยทำให้กลุ่มเกิดความเจริญงอกงาม ดังที่ โรเจอร์ (Rogers, 2012) ได้กล่าวไว้ว่า บุคคลมีทรัพยากรที่มีคุณค่าภายในตนเอง สำหรับการเข้าใจ และการเปลี่ยนอัตมโนทัศน์ของตนเอง พื้นฐานทางด้านเจตคติที่ดี และการนำพาในพฤติกรรมของตนเองได้ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญในการยึดเป็นแนวคิดที่จะช่วยให้บุคคลเจริญงอกงามนอกจากนั้นปัจจัยสำคัญที่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้ให้การปรึกษาในการนำพาให้บุคคลเกิดความเจริญงอกงามในตนเองได้นั้น โรเจอร์ได้ใช้คำว่า เงื่อนไขหลัก (Core conditions) ประกอบด้วย

1. ความจริงใจ (Genuineness) เป็นพื้นฐานสำคัญอันดับแรกของเงื่อนไขหลัก คือ ความจริงใจ ความไม่เสแสร้ง หรือความสอดคล้องกลมกลืน ของผู้ให้การปรึกษา (หรือผู้อำนาจในการฝึกกลุ่ม) โดยองค์ประกอบสำคัญของผู้ให้การปรึกษาที่มีความจริงใจ จะต้องประกอบด้วย การตระหนักรู้ในตนเอง การยอมรับตนเอง และการไว้วางใจตนเองด้วย

2. การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional positive regard and acceptance) การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข นั้นเป็นการแสดงเจตคติในทางบวกต่อสมาชิกกลุ่มและรวมถึงการไม่วิพากษ์วิจารณ์สมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้ยังเกี่ยวข้องกับการสื่อสารแบบใส่ใจ ไม่พูดจาทำร้ายจิตใจของสมาชิกกลุ่มโดยการประเมิน การวิพากษ์วิจารณ์ ตัดสินเกี่ยวกับความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม

3. ความร่วมรู้สึก (Empathy) เงื่อนไขหลักสุดท้ายที่สำคัญ คือ ความร่วมรู้สึกในอารมณ์ ความรู้สึก ในการแสดงความเห็นอกเห็นใจสมาชิกกลุ่ม สิ่งสำคัญในการแสดงความรู้สึกคือการแสดงความรู้สึกอย่างถูกต้องแม่นยำ (Accurate empathy) ทั้งนี้ เป็นการที่ผู้ให้การปรึกษา มีความรู้สึกเข้าใจอย่างลึกซึ้งกับความหมายและความรู้สึกเกี่ยวกับประสบการณ์ของสมาชิกกลุ่ม

ทักษะในการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง

รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์ (2545, หน้า 269-272) ได้กล่าวถึงทักษะสำคัญ ๆ ของการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางว่า การให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางนั้นเน้นให้ความสำคัญกับการติดตามเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึกของผู้รับการปรึกษา เทคนิคที่นำมาใช้จึงมุ่งเน้นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้คำปรึกษากับผู้รับการปรึกษา โดยมีเทคนิคประกอบด้วย

1. การฟัง (Listening) โดยการเป็นผู้ให้การปรึกษาที่ดีจะต้องให้ความสนใจและตั้งใจรับฟังเรื่องราวต่าง ๆ ของผู้รับการปรึกษาด้วยความสนใจ ทำความเข้าใจ รวมทั้งเข้าใจถึงอารมณ์และความรู้สึกของผู้รับคำปรึกษาด้วย การจับใจความสำคัญ ไม่วิเคราะห์ หรือสรุปประเด็นจนกว่าจะได้รับฟังจนจบ

2. การตั้งคำถาม (Questioning) การตั้งคำถามที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้ผู้รับการปรึกษาเกิดความเข้าใจในตัวเองมากขึ้น รวมทั้งการใช้คำถามเพื่อช่วยผู้ให้การปรึกษาเกิดความเข้าใจหรือรู้จักตนเองตามความเป็นจริงมากขึ้น การใช้คำถามที่ดีควรเป็นคำถามที่กระตุ้นให้ผู้รับการปรึกษาได้ระบายความอัดอั้นใจออกมาให้มากที่สุด หรือใช้คำถามจงใจให้เกิดความรู้สึกระงำงในปัญหา ตลอดจนการสะท้อนให้เกิดการรับรู้และยอมรับความรู้สึกหรืออารมณ์ของผู้รับคำปรึกษา โดยลักษณะคำถามประกอบด้วย การตั้งคำถามปลายเปิดและการตั้งคำถามปลายปิด เป็นต้น

3. การสะท้อน (Reflection) การใช้ทักษะการสะท้อน เป็นการที่ผู้ให้การปรึกษาพยายามในการสื่อสารให้ผู้รับคำปรึกษา ตระหนักถึงตนเอง รับรู้เกี่ยวกับตนเองอย่างแท้จริง

4. การสรุป (Summarizing) เป็นทักษะที่ช่วยให้ผู้รับการปรึกษามีความชัดเจนเกี่ยวกับความคิดของตนเองมากขึ้น การสรุปของผู้ให้การปรึกษานั้นจะช่วยตรวจสอบความถูกต้องของการรับรู้ที่ผู้ให้การปรึกษามีต่อผู้รับการปรึกษา

วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา (Psych educational counseling approach)

วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาวัตถุประสงค์ เพื่อให้ข้อมูลเฉพาะ แลกเปลี่ยนประสบการณ์พื้นฐาน สอนให้สมาชิกได้รู้จักจัดการกับปัญหาและสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยทั่วไปกลุ่มจิตศึกษาจะใช้เวลาพบกันสั้น 4-5 สัปดาห์ ซึ่ง โกลด์เด็นเบิร์กและ โกลด์เด็นเบิร์ก (Goldenberg & Goldenberg, 2004, pp. 356-357) กล่าวว่า วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาในรูปแบบของการให้การปรึกษาที่เกิดจากการทดลองค้นคว้าเพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูล เพื่อให้ความรู้แก่ผู้รับการปรึกษาเป็นการพัฒนาทักษะต่าง ๆ เพื่อทำความเข้าใจและจัดการกับปัญหาที่รบกวนผู้รับการปรึกษาหรือจัดการเรื่องเพศที่เป็นปัญหาของสมาชิกกลุ่มบราวน์ (Brown, 2010, pp. 5-6) ได้กล่าวถึง วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาว่ามีโครงสร้างสามารถวางวางแผนการดำเนินงานและเน้นการพัฒนาการเรียนรู้บุคคลในด้านต่าง ๆ ที่เน้นการเปลี่ยนแปลง

กระบวนการคิดมากกว่าการให้ความสำคัญที่อารมณ์ความรู้สึก กลุ่มจิตศึกษามีสมาชิกได้ตั้งแต่ 5 คนขึ้นไปถึง 50 คน หรือขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้ให้การปรึกษาและวัตถุประสงค์ของกลุ่ม

วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาเป็นรูปแบบของการให้ความรู้โดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพศเพื่อให้เกิดการยอมรับ สามารถจัดการกับ พฤติกรรมที่รุนแรงได้ เป็นการพัฒนาพฤติกรรมเพื่อลดความตึงเครียด การเผชิญปัญหาต่าง ๆ ได้ การให้การศึกษาทางจิตวิทยาไม่ใช่การบำบัด แต่เป็นวิธีการที่ถูกออกแบบมาเพื่อให้เป็นส่วนหนึ่งของแผนการบำบัดรักษาทั้งหมด เช่น การให้ความรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิด การป้องกันโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์ ตลอดจนสามารถวางแผนให้การช่วยเหลือผู้มารับการปรึกษาได้อย่างถูกต้อง และสามารถหาวิธีป้องกัน พฤติกรรมซ้ำ วิธีนี้มักใช้ร่วมกับการบำบัดแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยามีรูปแบบของการให้ความรู้อยู่ 2-3 รูปแบบ การบริการให้ความรู้โดยมีเป้าหมายที่ให้ข้อมูล (Information) เพิ่มทักษะการเผชิญปัญหา (Coping skills) จัดความคิดที่ไม่ถูกต้อง (Eliminate wrong ideas) และสร้างเครือข่าย

วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยามี 3 รูปแบบดังนี้

1. วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยารายบุคคล (Individual psycho education)
2. วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยารายกลุ่ม (Group psycho education)

เป็นการให้ความรู้แก่นักศึกษาหลายคน โดยมุ่งเน้นให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือกันในกลุ่มในการแก้ปัญหา

3. วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาครอบครัว (Family psycho education)

เป็นการจำเพาะเจาะจงในการดูแลผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัวโดยลักษณะสำคัญ คือ การสร้างความเข้มแข็งในการแก้ปัญหาและเกิดความร่วมมือระหว่างผู้บำบัดกับครอบครัวในการสร้างสัมพันธภาพที่ดี

เป้าหมายของวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา

เป้าหมายของการปรึกษาที่มุ่งเน้นการให้ความรู้ทางจิตวิทยาเพื่อให้ความรู้แก่สมาชิกกลุ่ม เป็นการพัฒนาความฉลาดทางเพศ เป็นหน้าที่ทางการปรึกษาที่สำคัญยิ่งอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อนำความฉลาดทางเพศไปสู่การปฏิบัติ ในสถานการณ์ที่สมาชิกกลุ่มเรียนรู้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่สร้างสรรค์ การให้การศึกษา การช่วยเหลือ และการเสริมสร้างพลังภายในกลุ่มให้กับสมาชิกกลุ่ม (Goldenberg & Goldenberg, 2004, p. 357)

เทคนิควิธีที่ใช้ในวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา

ใช้เทคนิคที่ทันสมัยในรูปแบบวิดีโอ การบันทึกเทป ซีดี การให้ข้อมูลในเรื่องต่าง ๆ ที่ผู้รับการปรึกษาจำเป็นต้องนำไปใช้เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ซึ่งข้อมูลที่ใช้ในการปรึกษา

ที่มุ่งเน้นการสอนการให้ความรู้ในเรื่องเพศ นำเอาหลักการของวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาไปใช้ในการปรึกษามีเทคนิคสรุปได้ ดังนี้

อาภา จันทรสกุล (2550, หน้า 23-25) กล่าวถึง พฤติกรรมของผู้ให้การปรึกษาที่แสดงออกด้วยภาษาท่าทาง ที่บอกถึงความกระตือรือร้นที่จะช่วยเหลือสมาชิกกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

1. การใส่ใจและการสังเกต (Attending and observation skills) เป็นการสังเกตภาษาพูด การแสดงออกด้วยภาษาท่าทางที่ไม่ใช่คำพูด การสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม เช่น บุคลิกภาพภายนอก ได้แก่ รูปร่างหน้าตา ลักษณะการแต่งกายของสมาชิกกลุ่ม ท่านั่ง การสบตา การแสดงออกทางแวตตา การแสดงออกทางใบหน้า การเคลื่อนไหวร่างกาย น้ำเสียงของสมาชิกขณะพูด การเลือกประเด็นในการพูด ความต่อเนื่องของเรื่องราวและการใช้เหตุผล เพื่อทำความเข้าใจถึงบุคลิกภาพและความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม การสังเกตจะทำให้ผู้ให้การปรึกษาได้ข้อมูลของสมาชิกมากขึ้นและสามารถเลือกใช้ทักษะในการปรึกษาได้อย่างเหมาะสม

2. ลำดับการฟังขั้นพื้นฐาน (Basis listening skills sequence) เป็นการแสดงความใส่ใจที่ผู้ให้การปรึกษาต้องให้กับสมาชิกกลุ่ม โดยต้องฟังทั้งภาษาพูดและภาษาท่าทางของผู้พูด การฟังอย่างตั้งใจทำให้ผู้ให้การปรึกษาเข้าใจความรู้สึกความคิดของสมาชิกกลุ่ม แม้สมาชิกกลุ่มจะไม่พูดก็ตาม

3. การตั้งคำถาม (Question) เป็นทักษะสำคัญในการเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้บอกถึงความรู้สึก และเรื่องราวต่าง ๆ ที่ต้องการปรึกษา เป็นการช่วยให้ผู้นำกลุ่มเข้าใจถึงปัญหาของสมาชิกกลุ่มมากยิ่งขึ้น คำถามที่ดีจะเป็นคำถามที่ช่วยให้ผู้รับคำปรึกษาได้เข้าใจถึงปัญหารวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกของตนเอง ลักษณะของคำถามว่ามี 2 ลักษณะ คือคำถามปลายปิด (Closed question) และคำถามปลายเปิด (Open question)

4. การบรรยายเทคนิคการบรรยายที่ใช้ในการดำเนินการกลุ่ม จะต้องเป็นการนำเสนอที่รวบรวมความรู้อย่างเป็นระบบ และสามารถทำให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ความเข้าใจเรื่องที่ถูกนำเสนอได้มากขึ้น และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ และเกิดความเข้าใจ การบรรยายที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถทำให้ข้อมูลที่มีจำนวนมากให้สมาชิกเกิดความเข้าใจได้ในระยะเวลาสั้น ๆ ถ้าผู้นำกลุ่มจิตศีกษาวางแผนที่จะใช้การบรรยายเป็นกิจกรรมส่วนหนึ่งของกลุ่มจิตศีกษา ควรใช้การบรรยายในระยะเวลาสั้น ๆ ไม่ควรเกิน 20 นาที การบรรยายที่ดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุดประมาณ 10-15 นาที เหมาะสม สมาชิกส่วนใหญ่จะฟังอย่างตั้งใจในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หากมีการใช้การบรรยายแทรกอยู่ในหลายกิจกรรม สิ่งที่สำคัญควรทำให้ผู้ฟังเกิดการเรียนรู้และดำรงการเรียนรู้นั้นเอาไว้ ผู้ให้การปรึกษากลุ่มควรจำกัดจำนวนของการบรรยายไม่ควรมากเกินไปและสมาชิกควรนำไปใช้ประโยชน์ได้

5. การอภิปรายเทคนิคการอภิปรายสามารถใช้ในการกระตุ้นความคิดของสมาชิกกลุ่ม การอภิปรายจะช่วยทำให้เกิดความสนใจในการพบกลุ่มแต่ละครั้งจะทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่ม การอภิปรายเป็นเทคนิคที่แตกต่างจากกลุ่มการอภิปราย ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกลุ่มเพื่อการอภิปราย เทคนิคการอภิปรายนี้ไม่ใช่เป้าหมายหลักของกลุ่ม แต่เป็นรูปแบบที่สมาชิกสามารถใช้ในการร่วมพูดคุยกับผู้อื่นให้การปรึกษากลุ่มและสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ผู้ให้การปรึกษากลุ่มสามารถที่จะริเริ่มใช้เทคนิคการอภิปราย โดยเริ่มต้นด้วยการถามคำถามและต้องการข้อวิจารณ์ หรือคำถามอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดการสำรวจถึงสถานการณ์ปัญหาในแต่ละจุดหรือความคิดต่อสิ่งนั้น ๆ การแลกเปลี่ยนแนวความคิด ความคิดเห็นและประสบการณ์แก่กลุ่ม สมาชิกกลุ่มจะรู้สึกได้รับคุณค่าที่พวกเขาสามารถสร้างบางสิ่งบางอย่างให้เกิดขึ้นภายในกลุ่มได้

6. การใช้เกมเป็นการฝึกสติสมาธิ เป็นกิจกรรมที่ให้ประสบการณ์และทำให้เกิดการเรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่าง ซึ่งเป็นจุดเน้นที่ให้ความสำคัญกับการนำกิจกรรมมาทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งประสบการณ์จากการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญของกลุ่มจิตศึกษาและมีส่วนที่คล้ายคลึงกับกลุ่มฝึกอบรมเมื่อใช้เกมหรือกิจกรรมในรูปแบบอื่น ๆ สมาชิกกลุ่มสามารถเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดกระบวนการคิด ซึ่งกิจกรรมจะช่วยให้สิ่งที่ได้เรียนรู้มีความเข้มข้นและคงทน การวางแผนที่จะใช้กิจกรรมต่าง ๆ ในกลุ่ม ควรมีความปลอดภัยในการมีส่วนร่วมในกลุ่มและประสบการณ์การเรียนรู้ที่ได้รับ สามารถสร้างความสนใจของสมาชิกกลุ่มได้ ผู้นำกลุ่มควรมีความรู้ความชำนาญที่จะช่วยสมาชิกให้สามารถจัดการกับอารมณ์เหล่านั้นได้ ซึ่งผู้ให้การปรึกษากลุ่มสามารถที่จะวางแผนที่จะจัดการกับการที่สมาชิกได้รับการกระตุ้นอารมณ์ความรู้สึกได้ การใช้เกมเป็นการเรียนรู้ สามารถที่จะทำให้เกิดความสนุกสนาน เมื่อการเรียนรู้เป็นความสนุกสนานก็จะทำให้เพิ่มแรงจูงใจ เพิ่มความเข้าใจ และเกิดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

7. การใช้สื่อประกอบกิจกรรม เทคนิคการใช้สื่อเพื่อประกอบกิจกรรมต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง และวีดิทัศน์ การนำเสนอด้วยคอมพิวเตอร์ และสไลด์ เป็นตัวอย่างของสื่อ สื่อต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะสามารถสร้างความสนใจจากสมาชิก และสามารถเป็นอุปกรณ์ในการอธิบายและยกตัวอย่าง ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้แก่สมาชิกกลุ่มได้เป็นอย่างดี แต่มีข้อจำกัดคือการใช้สื่อต่าง ๆ ไม่สามารถมีปฏิริยาโต้ตอบกับผู้เรียนได้ อย่างไรก็ตามผู้นำกลุ่มจิตศึกษาควรเลือกใช้สื่อต่าง ๆ อย่างสมเหตุสมผล เวลาและการวางแผนในการใช้สื่อจะทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่า

8. การแสดงบทบาทสมมุติการใช้เทคนิคการแสดงบทบาทสมมุติเป็นความพยายามที่จะสร้างสรรค์สถานการณ์ที่มีความสลับซับซ้อน เพื่อการแนะนำสรุปเนื้อหาที่สำคัญในกลุ่ม การแสดงบทบาทสมมุติเป็นการรวบรวมสถานการณ์ของแต่ละบุคคลภายในกลุ่มและนำเสนอประสบการณ์

เหล่านั้นมาทำให้สมาชิกได้รับความเข้าใจในพฤติกรรมต่าง ๆ มากขึ้น รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น การฝึกทักษะใหม่ ๆ การเน้นจุดที่สำคัญของความรู้สึเกี่ยวกับสถานการณ์ที่สมาชิกเผชิญ การแสดงบทบาทสมมุติสมาชิกจะต้องมีส่วนร่วมและอนุญาตให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นและความรู้สึก ภายหลังการแสดงสิ้นสุด การแสดงบทบาทสมมุติเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในกลุ่มจิตศึกษา แต่ผู้ให้การปรึกษากลุ่มต้องคำนึงถึงความเหมาะสมในการที่จะเพิ่มความเข้มข้นในเรื่องของ ประสบการณ์และความรู้สึกของสมาชิก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรึกษากลุ่ม

งานวิจัยในประเทศ

รุ่งนภา อุตานนท์ (2557) ได้ศึกษาผลของโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาต่อผู้ป่วยโรคซึมเศร้า กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ป่วยโรคซึมเศร้าที่มารับการรักษาแผนกผู้ป่วยนอกโรงพยาบาลท่าอุเทน อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม จำนวน 8 คน ได้รับโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษา 3 ครั้ง ผลที่ได้จากการศึกษาหลังติดตามผล 1 เดือนผู้ป่วย 6 คน มีค่าคะแนนความร่วมมือในการรักษาอยู่ในระดับดี และผู้ป่วยอีก 2 คน มีค่าคะแนนความร่วมมือในการรักษาอยู่ในระดับไม่ดีหลังติดตามผล 2 เดือน ผู้ป่วยทุกคนมีค่าคะแนนความร่วมมือในการรักษาอยู่ในระดับดี ระดับความรุนแรงของอาการซึมเศร้าลดลง โปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาช่วยทำให้ผู้ป่วยปฏิบัติตามแผนการรักษา และมีระดับความรุนแรงของอาการซึมเศร้าลดลง

มงคล ศัยยกุล (2556) ได้พัฒนารูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มแรก จำนวน 960 คน ใช้วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน กลุ่มที่สอง จำนวน 16 คน ได้มาโดยสุ่มเลือกแบบเจาะจง เป็นกลุ่มทดลอง 8 คน กลุ่มควบคุม 8 คน กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการ ผลจากการทดลองแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผล

อรสา เอี่ยมรัศมีโชติ (2556) ได้ศึกษาผลการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมทางปัญญานิยมต่อความเข้มแข็งอดทนของนิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ในหอพักประจำมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ที่มีคะแนนความเข้มแข็งอดทนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าคะแนนที่ 69 คะแนน กลุ่มทดลอง 8 คนได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมปัญญานิยม ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นิสิตหญิงชั้นปีที่ 1 ในหอพักประจำมหาวิทยาลัยที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมทางปัญญานิยม มีความเข้มแข็งอดทนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลเพิ่มขึ้นกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 มีความเข้มแข็งจอตนระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สุพรรณษา ศรีไพโรจน์ (2555) ได้ศึกษาผลการใช้โปรแกรมฝึกการเจรจาต่อรองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การมองเห็นคุณค่าตนเองในเรื่องเพศและความสามารถในการเจรจาต่อรองเรื่องเพศในนักศึกษาหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิง ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดสิงห์บุรี ที่มีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์แล้ว จำนวน 20 คน กลุ่มทดลอง 10 คนได้รับโปรแกรมการฝึกเจรจาต่อรองเรื่องเพศ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองหลังจากได้รับ โปรแกรมการฝึกการเจรจาต่อรองเรื่องเพศแล้ว มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการฝึกเจรจาต่อรองเรื่องเพศแล้ว กลุ่มทดลองมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 หลังได้รับ โปรแกรมฝึกการเจรจาต่อรองเรื่องเพศ แล้วกลุ่มทดลองมีการมองเห็นคุณค่าของตนเองในเรื่องเพศเพิ่มขึ้นและมีการมองเห็นคุณค่าในตนเองในเรื่องเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังได้รับโปรแกรมการฝึกเจรจาต่อรองในเรื่องเพศ แล้วกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเจรจาต่อรองเรื่องเพศเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกลุ่มทดลองหลังได้รับ โปรแกรมการฝึกเจรจาต่อรองในเรื่องเพศมีความสามารถในการเจรจาต่อรองเรื่องเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โอสถ์ เฟ่งจินดา (2554) ได้ศึกษาผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมเพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตนเองของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายช่วงชั้นที่ 4 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนเนินทรายพิทยาคม มีคะแนนภูมิคุ้มกันตัวเองอยู่ในระดับต่ำ จำนวน 16 คน กลุ่มทดลอง 8 คน ได้รับโปรแกรมการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม มีคะแนนเฉลี่ยภูมิคุ้มกันตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและสูงกว่านักเรียนวัยรุ่นกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคะแนนเฉลี่ยภูมิคุ้มกันตนเองของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อัจฉรา อินโต (2551) ได้ศึกษาผลของกลุ่มจิตศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการตัดสินใจเชิงจริยธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็นการศึกษาวิจัยแบบทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนคอนคาวิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี

จำนวน 28 คน กลุ่มทดลอง 14 คน เข้าร่วมโปรแกรมกลุ่มจิตศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการตัดสินใจเชิงจริยธรรม จำนวน 15 ครั้ง ผลการวิจัย พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการตัดสินใจเชิงจริยธรรมสูงขึ้นกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นิลภา สุอังคะ (2550) ได้ศึกษาวิจัยผลของกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาแบบผสมผสานแนวคิดมนุษยนิยมปัญญานิยมต่อความคิดเชิงบวก และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของเยาวชน โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสันทรายวิทยาคม อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีระดับความคิดเชิงบวกในระดับต่ำ จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบวัดความคิดเชิงบวก แบบวัดความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค และโปรแกรมกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาแบบผสมผสานแนวคิดมนุษยนิยมและปัญญานิยม ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนที่เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาแบบผสมผสานแนวคิดมนุษยนิยมและปัญญานิยม มีความคิดเชิงบวกและความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคกลุ่มเยาวชนมีความคิดเชิงบวกและมีความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคในระยะหลังการทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองมีคะแนนความยับยั้งชั่งใจเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศ ที่มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการปรับพฤติกรรมทางปัญญาไว้หลายท่านและมีประเด็นที่น่าสนใจ มีดังต่อไปนี้

แกนดี้ (Gandy, 2007) ได้ศึกษาผลการให้รูปแบบกลุ่มจิตศึกษาบูรณาการร่วมกับทฤษฎีการปรึกษาครอบครัวของโบเวน และทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ต่อปัญหาพฤติกรรมของวัยรุ่น วิชานิพนธ์นี้เป็นการศึกษาผลที่ได้จากการบูรณาการระหว่างทฤษฎีการปรึกษา 2 ทฤษฎี คือ 1) ทฤษฎีการปรึกษาครอบครัวของโบเวน (Bowen theory: BT) 2) ทฤษฎีพิจารณาเหตุผลอารมณ์ (RET) บูรณาการร่วมกับรูปแบบการให้การศึกษาทางจิตวิทยาเพื่อพัฒนาปัญหาทางพฤติกรรมของวัยรุ่นที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ให้โปรแกรมการบำบัด 4 ครั้ง พบว่า การใช้กระบวนการที่เกิดจากการบูรณาการดังกล่าว สามารถช่วยให้วัยรุ่นได้จัดการกับความคิดที่ยุ่งยากได้ ระบบครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล ผลจากจากการเข้าร่วม โปรแกรมการบำบัดทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ดอยรี่ (Doyle, 2006) ได้ทำการศึกษาผลการให้การศึกษาทางจิตวิทยารูปแบบการให้ การบำบัดแบบหลากหลายวิธีของลาซาร์ส เพื่อเปลี่ยนแปลงระดับการตระหนักรู้แห่งตนและการเตรียมความพร้อมของผู้หญิงที่เป็นโรคจากการอดอาหาร ผู้เข้าร่วมการทดลอง 4 คน ได้รับโปรแกรมที่ประยุกต์หลักการจากการบำบัดหลากหลายวิธีของลาซาร์สและการให้การศึกษาทางจิตวิทยาเป็นเวลา 4 สัปดาห์ ผลจากการศึกษาพบว่า ผู้เข้าร่วมการทดลองทั้งหมดมีอาการของ

โรคจากการอดอาหารลดลง ผู้เข้าร่วม 3 คน แสดงให้เห็นระดับความพร้อมของการเปลี่ยนแปลง ผู้เข้าร่วม 2 คน แสดงให้เห็นระดับความสามารถแห่งตนดีขึ้น การให้การศึกษาทางจิตวิทยาส่งผลต่ออาการของโรคอดอาหารลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เบค (Beck, 1991) ได้ทำการศึกษาการบำบัดความคิด: ย้อนหลัง 30 ปี การวิจัย พบว่าจากการศึกษาและค้นพบวิวัฒนาการความคิดเริ่มต้นจากภาวะซึมเศร้าและความผิดปกติอื่น ๆ การศึกษาจำนวนมากมีการทดสอบรูปแบบความคิดที่ใช้ 2 รูปแบบคือ ทางคลินิกและห้องปฏิบัติ โดยทั่วไปเงื่อนไขของการศึกษาทางคลินิกของทฤษฎีมาจากรูปแบบทางความคิดของภาวะซึมเศร้าในการศึกษาความวิตกกังวลและความหวาดกลัว โดยทั่วไปจะพบน้อยลงในการนำมาสนับสนุนรูปแบบทางความคิดของความวิตกกังวลและความหวาดกลัว การบำบัดความคิดของภาวะซึมเศร้าได้นำไปสู่ประโยชน์จากกลยุทธ์ด้านความคิดที่เฉพาะเจาะจง โดยเฉพาะโรคที่กำหนดจากความหลากหลายของความผิดปกติ พบว่าโครงสร้างทางปัญญาของพฤติกรรมผิดปกติไปด้วย

ไดซิก, เบ็คแมน, เวอมีท, สกอฟลัน และเบ็ช (Dreisig, Beckmann, Wermuth, Skovlund, & Bech, 1999) ได้ทำการศึกษาการประเมินผลของการบำบัดแบบปัญญานิยม กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้ป่วยโรค Parkinson จำนวน 9 คน จากทั้งหมด 79 คน ที่มีอายุตั้งแต่ 38-70 ปี ทั้ง 9 คน ได้รับเลือกให้เข้าร่วมการบำบัดแบบปัญญานิยม ส่วนที่เหลืออีก 70 คน จัดเป็นกลุ่มควบคุมให้ได้รับการรักษาตามวิธีการปกติ ผู้ป่วยในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่มีความแตกต่างกันในด้านอายุ เพศ ระยะเวลาในการเจ็บป่วยและระดับความซึมเศร้า ในกลุ่มทดลองไม่มีผู้ที่มีอาการซึมเศร้าแบบหลัก (Major depression) ในโปรแกรมการบำบัด ระยะเวลา 3 เดือน ประกอบด้วย การเขียนโปรแกรมการช่วยเหลือตนเอง และการให้คำปรึกษารายบุคคล โดยพิจารณาจากการตอบแบบสอบถาม Psychological profile questionnaire ผลของการศึกษา พบว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการบำบัดแบบปัญญานิยมมีการพัฒนาการในทางที่ดีทางด้านจิตวิทยา เช่น ความวิตกกังวล ความสิ้นหวัง การรับความโกรธมากกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยได้สรุปว่า เนื่องจากการบำบัดแบบปัญญานิยมเป็นการบำบัดที่มีประสิทธิภาพต่อปัญหาทางอารมณ์ของผู้ป่วยโรค Parkinson ซึ่งไม่มีอาการซึมเศร้าแบบหลัก

สรุปจากการศึกษางานวิจัยจากหลายท่านที่สนใจในการนำการปรึกษากลุ่มและการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมาใช้กับตัวแปรต่าง ๆ เช่นทักษะชีวิตด้านการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน ความโกรธ ความเครียด ความคิดเชิงบวก ภาวะซึมเศร้า การยับยั้งชั่งใจ และการลดระดับภาวะซึมเศร้าผลจากการศึกษาเป็นไปตามที่นักวิจัยคาดหวังสามารถช่วยแก้ไขเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ผลดี ส่วนการวิจัยที่นำการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อใช้กับตัวแปรความฉลาดทางเพศ ยังไม่พบงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor analysis) มีชื่อเรียกในภาษาไทยหลายคำ เช่น การวิเคราะห์ตัวประกอบ โดยในงานวิจัยนี้จะเรียกว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบเป็นเทคนิค การวิเคราะห์หลายตัวแปรที่นิยมใช้กันมากในการสรุปรายละเอียดของตัวแปรหลาย ๆ ตัว เป็นเทคนิคที่ใช้ในการลดจำนวนตัวแปร โดยศึกษาโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร และสร้างตัวแปรใหม่เรียกว่า องค์ประกอบหรือปัจจัย (Factor) โดยองค์ประกอบที่สร้างขึ้นจะ ประกอบด้วยรายละเอียด หรือความผันแปรของตัวแปรเดิมหลาย ๆ ตัว หรือเรียกว่าเป็นการนำ ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงมารวมเป็นองค์ประกอบเดียวกัน ตัวแปรที่อยู่ในองค์ประกอบ เดียวกันจะมีความสัมพันธ์กันทางบวกหรือทางลบก็ได้ ส่วนตัวแปรที่อยู่กันคนละองค์ประกอบจะมีความ ร่วมกันน้อย หรือจะไม่มีความสัมพันธ์กันเลย (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2551; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2552) เคอลิงเกอร์ (Kerlinger, 1986) แบ่งการวิเคราะห์องค์ประกอบแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis) 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis)

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน หรือเรียกสั้น ๆ ว่า วิธี CFA เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของทฤษฎีความฉลาดทางเพศของนักวิชาการ ภายใต้อิทธิพลของประเทศไทยให้เกิดความชัดเจนมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การออกแบบ โปรแกรมการปรึกษา กลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ให้สามารถดำเนินชีวิต ด้านเพศกับผู้อื่น ได้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียน ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดของ นักวิชาการด้านสถิติการวิจัยในประเทศเพิ่มเติมและที่ได้อธิบายถึงการวิเคราะห์องค์ประกอบ เชิงยืนยัน วิธีการ เสรี ชัดแจ้ง (2547) ใช้แนวคิดการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันวิเคราะห์ ช่วยพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยา 3 ประเด็น

1. วิธี CFA เป็นแนวทางในการศึกษาความตรงเชิงโครงสร้างทฤษฎี หมายความว่า คุณสมบัติของเครื่องมือวัดได้สอดคล้องกับคุณลักษณะที่มุ่งวัดในทางทฤษฎี ผู้วิจัยสามารถ ตรวจสอบได้ว่าคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือใช้วัดได้ตามองค์ประกอบของทฤษฎีที่คาดหวังไว้ หรือไม่ อาจกำหนดให้ข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้มากกว่าหนึ่งองค์ประกอบ แล้วใช้สถิติวัด ความสอดคล้องของโมเดลตรวจสอบว่า โมเดลองค์ประกอบที่กำหนดไว้สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บ รวบรวมมาหรือไม่ หรือข้อมูลที่เก็บมาเป็นไปตามองค์ประกอบของโมเดลที่กำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้สถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลและค่าสถิติ ยังช่วยอธิบาย ข้อคำถามที่สร้างขึ้นว่า วัดองค์ประกอบที่กำหนดไว้หรือไม่ แต่ละองค์ประกอบของทฤษฎีมีสัมพันธ์กันหรือไม่ มีความสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด

2. ใช้ CFA ประเมินค่าความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือเช่นความคงที่ภายใน ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ การใช้วิธี CFA สามารถขจัดความคลาดเคลื่อนในการวัด (Measure error) ออกจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผลการประมาณค่าความเที่ยงของเครื่องมือถูกต้องมากขึ้น ส่วนการประมาณค่าความเที่ยงแบบสอบซ้ำเป็นการตรวจสอบความคงที่ของค่าน้ำหนัก องค์ประกอบและค่าความคลาดเคลื่อน เมื่อเก็บข้อมูลต่างเวลากัน

3. ใช้ CFA เปรียบเทียบ โครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือระหว่างกลุ่มประชากร ตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปพร้อม ๆ กัน เพื่อตรวจสอบว่า โครงสร้างของเครื่องมือคงที่หรือไม่เมื่อนำไปใช้ใน กลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันว่าโครงสร้างหรือคุณลักษณะที่วัดในแต่ละกลุ่มประชากร เป็นตัวเดียวกันหรือไม่ (Bollen, 1989 อ้างถึงใน เสรี ชัดแจ้ง, 2547) เช่น ถ้าต้องการรู้ว่า กลุ่มประชากรต่างเพศกัน จะทำให้โครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือต่างกันหรือไม่ ผู้วิจัยสามารถใช้วิธีการ CFA ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงหรือไม่แปรเปลี่ยน (Invariance) ของโครงสร้างองค์ประกอบระหว่างกลุ่มประชากรต่างเพศ

ข้อควรปฏิบัติก่อนทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

กรีซ แร่งสูงเนิน (2554) ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) โดยการใช้ โปรแกรม AMOS ต้องตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะวิเคราะห์ หากพบว่าข้อมูลไม่ได้ อยู่ในเกณฑ์ ผู้วิจัยจำเป็นต้องปรับ หรือทำข้อมูลให้สมบูรณ์ โดยต้องตรวจสอบข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความครบถ้วนและความเที่ยงตรงของข้อมูล (Missing data and accuracy of data files) สิ่งแรกที่นักวิจัยต้องทำคือ การตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลว่ามีการบันทึกข้อมูล ครบถ้วนทุกข้อคำถามหรือไม่ วิธีการที่ง่ายที่สุดคือ วิธีการใช้ค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่มีอยู่เพื่อ คำนวณหาค่าข้อมูลที่สูญหาย

2. ตรวจสอบความปกติของข้อมูล (Normality) เป็นการตรวจสอบการแจกแจงของข้อมูล โดยข้อมูลจะต้องมีการแจกแจงแบบปกติ จึงจะสามารถใช้โปรแกรม Analysis of moment structure (AMOS) ข้อมูลสามารถดูได้จากตัวเลขสถิติหรือกราฟ ในกรณีการวัดค่าสถิติจะดูได้จากค่า Skewness (SK: การกระจายที่สมมาตร) และค่า Kurtosis (KU: ความสูงของการกระจาย) (Tabachnick & Fidell, 2007 อ้างถึงใน กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554) ค่าลบค่าบวกจะแสดงทิศทางของ ข้อมูล (Kline, 2005 อ้างถึงใน กรีซ แร่งสูงเนิน, 2554) กล่าวในช่วงค่าตัวเลข-3.0 ถึง +3.0 จะแสดง ถึงการกระจายของข้อมูลแบบปกติ

3. ตรวจสอบค่าที่ผิดปกติ สามารถดูได้จากข้อมูลดิบว่ามีค่าที่สูงหรือต่ำผิดปกติหรือไม่ หรืออาจดูได้จากกราฟฮิสโทแกรม

4. ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) สามารถวัดได้จากการทดสอบค่า Cronbach alpha ค่าที่สูงแสดงถึงความน่าเชื่อถือมาก ค่าที่ได้ควรอยู่ระหว่าง 0.6-1.0

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการได้นำเสนอตามหัวข้อดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง
5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. การเก็บรวบรวมข้อมูล
7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความฉลาดทางเพศ

1. ประชากรในขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียง 8 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ระยอง จันทบุรีและตราด จำนวนประชากร 22,024 คน เข้าถึงข้อมูลวันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2559)

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียง 8 จังหวัด คือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเฉียง วิทยาเขตจันทบุรี ได้จากการสุ่มอย่างง่าย และคำนวณสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากหลักการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันที่ว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างควรมีใหญ่พอที่จะไม่กระทบต่อการใช้สถิติ (Tabachnick & Fidell, 2001, p. 588 cited in Comrey & Lee, 1992) ผู้วิจัยได้ปรับเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็น 914 คน ซึ่งมีขั้นตอนการได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 2.1 ผู้วิจัยนำรายชื่อมหาวิทยาลัยใน 8 จังหวัดมาเขียนเป็นฉลาก
- 2.2 ผู้วิจัยสุ่มอย่างง่ายโดยจับฉลากสุ่มมหาวิทยาลัย 4 แห่ง

2.3 สุ่มเลือกคณะ มหาวิทยาลัยละ 1 คณะจากนั้นสอบถามความสมัครใจของคณะต่าง ๆ ที่ประสงค์ให้ความร่วมมือ

2.4 ผู้วิจัยใช้โควตา (Quota sampling) ซึ่งการสุ่มตัวอย่างในขั้นนี้จะเป็นการกำหนดโควตาของกลุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน โดยแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาปริญญาตรี

มหาวิทยาลัย	หน่วยงาน	จำนวน
1. มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์	คณะครุศาสตร์	225
2. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ตะวันออกวิทยาเขตจันทบุรี	คณะเทคโนโลยีสังคม	225
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	คณะครุศาสตร์	225
4. มหาวิทยาลัยบูรพา	คณะศึกษาศาสตร์และ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	239
รวม		914

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. ประชากรในการพัฒนาความฉลาดทางเพศได้จากขั้นตอนดังนี้

1.1 นำข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศมาจัดเรียงลำดับคะแนน และคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา เข้ารับการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

1.2 นำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีมาจัดเรียงตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาลงมามี 109 คน และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมมีผู้สมัครใจเข้าร่วม 20 คน

1.3 สุ่มเข้ากลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คนชาย 5 คนหญิง 5 คน เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ

2. กลุ่มตัวอย่างในการพัฒนาความฉลาดทางเพศจำนวน 20 คน เป็นนักศึกษาชาย 10 คน และเป็นนักศึกษาหญิง 10 คน มีคุณลักษณะ ดังนี้

2.1 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 สังกัดมหาวิทยาลัยในภาคตะวันออก

- 2.2 นักศึกษามีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา เพื่อป้องกันกลุ่มตัวอย่างบางคนไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วมการวิจัย
- 2.3 นักศึกษา มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการพัฒนาความฉลาดทางเพศ
3. ดำเนินการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

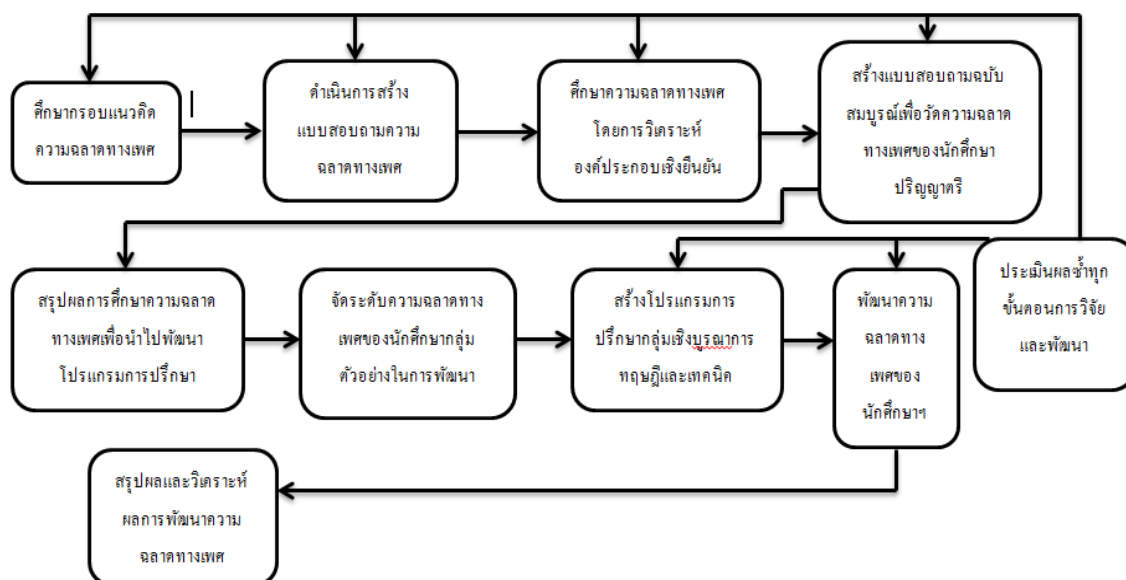
1. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีประกอบด้วยตัวแปรชีวิต 3 องค์ประกอบ คือ

- 1.1 การตระหนักรู้เรื่องเพศ
- 1.2 การเรียนรู้เรื่องเพศ
- 1.3 การจัดการเรื่องเพศ

2. ตัวแปรที่ใช้พัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี คือ

- 2.1 ตัวแปรต้น คือ การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ
- 2.2 ตัวแปรตาม คือ ความฉลาดทางเพศ

จากข้อมูลการวิจัยข้างต้นผู้วิจัยขอนำเสนอกระบวนการวิจัยดังภาพประกอบที่ 7

ภาพที่ 7 กระบวนการในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดความฉลาดทางเพศของ วิร์ค (Virk, 2012) ดังแสดงในภาคผนวก ข

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการดังแสดงในภาคผนวก ค

โดยมีขั้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

1.1 ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎี จากงานวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ และสังเคราะห์จากกรอบแนวคิดความฉลาดทางเพศของ วิร์ค (Virk, 2012) ผู้วิจัยสร้างข้อคำถามให้เหมาะสมกับบริบทความฉลาดทางเพศของสังคมไทย

1.2 กำหนดกรอบแนวคิดแบบสอบถามความฉลาดทางเพศตามนิยามศัพท์เฉพาะ ซึ่งแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีรายละเอียด ดังนี้

ความฉลาดทางเพศ หมายถึง การที่นักศึกษา มีความสามารถในการรับรู้เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ตระหนักรู้ในความสัมพันธ์เรื่องเพศ และสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศจัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสม ประกอบด้วย

1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถ เรียนรู้ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึก ความสนใจเรื่องเพศ ความปรารถนาทางเพศของตนเอง สามารถแปลความหมาย พฤติกรรมทางเพศของผู้อื่นที่แสดงต่อตนเองได้ สามารถเข้าใจความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศระหว่างชายหญิงได้

2. การเรียนรู้เรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษา มีความรู้ สามารถเข้าใจเรื่องเพศ เรียนรู้ องค์ความรู้ในเรื่องเพศ เข้าใจความหลากหลายของบทบาททางเพศ ยอมรับความแตกต่างทางเพศ สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้องและเหมาะสม

3. การจัดการเรื่องเพศ หมายถึง การที่นักศึกษารู้วิธีป้องกันตนเองเพื่อสร้างความปลอดภัยทางเพศ มีความสามารถในการควบคุม ป้องกันตนเองจากการคุกคามทางเพศปฏิบัติตนด้านเพศได้อย่างเหมาะสม

จากการศึกษาแบบสอบถามความฉลาดทางเพศพบว่าสามารถวัดได้หลายรูปแบบอาทิ การสังเกตภาษากายขณะบุคคลแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์ต่าง ๆ การประเมินตนเองเพื่อให้เกิดความเที่ยงตรงในการวัดมากที่สุดการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกแนวทางของกลุ่มจิตมิติ (Psychometric) ซึ่งเชื่อว่าคุณลักษณะภายในของมนุษย์สามารถวัดได้ด้วยแบบสอบถามประมาณค่า และสถานการณ์

1.3 การสร้างแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

การสร้างแบบสอบถามความฉลาดทางเพศสำหรับนักศึกษาปริญญาตรีเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 4 ระดับ โดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1.3.1 กำหนดข้อคำถามของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ 3 องค์ประกอบ ดังนี้
องค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ จำนวน 12 ข้อ องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ จำนวน 12 ข้อ
องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ จำนวน 12 ข้อ

1.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่ต้องการถามในแต่ละองค์ประกอบตามพฤติกรรมบ่งชี้

1.3.3 สร้างข้อคำถามของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ตัวอย่างแบบสอบถามความฉลาดทางเพศแบบประมาณค่าแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ตัวอย่างแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

ข้อที่	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	จริง	จริงที่สุด
0	ฉันเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องเพศของตนเองได้เป็นอย่างดี				
00	เมื่อฉันมีความต้องการทางเพศ ฉันสามารถหาทางออกได้อย่างเหมาะสม				
000	ฉันเข้าใจดีว่าความต้องการทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น				
0000	ฉันรับรู้ว่ารูปร่างของผู้หญิงเป็นสิ่งกระตุ้นการรับรู้ทางเพศของผู้ชาย				
00000	การเกิดความต้องการทางเพศในความคิดของฉันเป็นเรื่องของธรรมชาติ				
000000	เมื่อฉันมีความรู้สึกทางเพศ ฉันจะสามารถจัดการกับความรู้สึกนั้นได้				

จากข้อมูลในตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าข้อคำถามที่เป็นเชิงบวกคะแนนตรงกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักศึกษาปริญญาตรีจริงที่สุด จริง ไม่จริงและไม่จริงที่สุดให้คะแนน 4, 3, 2, 1 ตามลำดับ

ข้อคำถามที่เป็นเชิงลบคะแนนตรงกับความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของนักศึกษา ปริญญาตรีไม่จริงที่สุด, ไม่จริง, จริงและจริงที่สุดให้คะแนน 1, 2, 3, 4 ตามลำดับ

เกณฑ์ในการแปลผลคะแนนความฉลาดทางเพศ ทั้งรายด้านและโดยรวมดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00-2.00 หมายถึง ความฉลาดทางเพศน้อย

คะแนนเฉลี่ย 2.01-3.00 หมายถึง ความฉลาดทางเพศปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 3.01-4.00 หมายถึง ความฉลาดทางเพศ มาก

1.4 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.4.1 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยนำแบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการควบคุมคุณภาพและนำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจไปให้ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านดังรายชื่อในภาคผนวก ก แสดงความคิดเห็นพิจารณาความสอดคล้อง ของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะที่กำหนดไว้ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Item-objective congruence) เป็นรายข้อคำถามผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนี ความสอดคล้องตั้งแต่ .60-1.00 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายและเนื้อหาที่จะวัด (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2552) พร้อมปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ ของผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้ข้อคำถามแบบสอบถามจำนวน 36 ข้อ

1.4.2 นำแบบสอบถามความฉลาดทางเพศที่ผ่านการปรับแก้จากผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน

1.4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้มาวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือโดยหาค่า อำนาจจำแนกรายข้อโดยการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Corrected item-total correlation) และค่าความเชื่อมั่นความสอดคล้องภายใน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามได้ค่าอำนาจจำแนก และ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ใกล้เคียงกับที่เก็บกับกลุ่มตัวอย่างมีค่าอำนาจ จำแนก .24-.55 มีความเชื่อมั่น .79

1.4.4 นำแบบสอบถามความฉลาดทางเพศไปสอบถามความฉลาดทางเพศใน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 914 คน เพื่อนำมาใช้ในการแสดงผลความเที่ยงตรง เชิงโครงสร้างด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบ ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการกระจายตัวของข้อมูล และความสัมพันธ์ของข้อมูลรายละเอียด ดังนี้

- การตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกรายข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของข้อคำถามที่เก็บข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างจริง ($n = 914$)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบที่เก็บข้อมูลได้จากกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 914 คน ด้วยเทคนิคการหาความสัมพันธ์คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Corrected item-total correlation) หากข้อใดมีค่าน้อยกว่า .20 ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์พบว่า

1.1 องค์ประกอบด้านการตระหนักรู้เรื่องเพศมีข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ มีข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ($r < .20$) จำนวน 1 ข้อคำถาม ได้แก่ ข้อที่ 4 ความแตกต่างในการแสดงออกทางเพศระหว่างชายกับหญิงเป็นเรื่องอธิบายได้ยาก (-) รวมข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 11 ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .27-.54 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .79

1.2 องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศมีข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ คำถามไม่พบข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ($r < .20$) ดังนั้น จะมีข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 ข้อคำถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .24-.50 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .73

1.3 องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศมีข้อคำถาม จำนวน 12 ข้อ คำถามไม่พบข้อคำถามที่ไม่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนก ($r < .20$) ดังนั้นจะมีรวมข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 12 ข้อคำถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง .25-.55 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .81

สรุปจำนวนข้อคำถามที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อมากกว่า .20 ขึ้นไปมีการตระหนักรู้เรื่องเพศ 11 ข้อ การเรียนรู้เรื่องเพศ 12 ข้อ การจัดการเรื่องเพศ 12 ข้อ พบว่า มีจำนวนข้อคำถามที่ผ่านเกณฑ์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อจำนวน 35 ข้อคำถาม มีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง .24-.55 แต่ละองค์ประกอบมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .79

รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ (Integrative group counseling model)

การสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ทางทฤษฎี กรอบแนวคิด เทคนิคทางจิตวิทยาการศึกษาในรูปแบบการบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี โดยผู้วิจัยมีลำดับขั้นการพัฒนาแบบต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางเพศ และศึกษาแนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาการศึกษา รูปแบบการปรึกษากลุ่มการบูรณาการการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ

2. ผู้วิจัยพิจารณาทฤษฎีและเทคนิคทางจิตวิทยาการศึกษาที่มีความสอดคล้องเหมาะสมกับการพัฒนาความฉลาดทางเพศแต่ละองค์ประกอบ ตามหลักพื้นฐาน แนวคิดของแต่ละทฤษฎีและ

เทคนิค มาใช้ในการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยขอเสนอขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศรายละเอียด ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยนำรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ไปใช้เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองความฉลาดทางเพศ มี 3 องค์ประกอบคือ 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ 2) การเรียนรู้เรื่องเพศ 3) การจัดการเรื่องเพศ เป้าหมายการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ โดยมีทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการปรึกษาแบบรู้คิด วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ

2.2 รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการดำเนินการ 12 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที โดยมีรายละเอียดของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ดังแสดงในภาคผนวก ก

2.3 ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของรูปแบบการปรึกษา โดยนำรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านดังภาคผนวก ก เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาในรูปแบบการปรึกษา รวมทั้งข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข แล้วผู้วิจัยนำผลการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำรูปแบบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีคุณสมบัติเหมือนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 ครั้ง พบกัน 2 ครั้งต่อสัปดาห์เหมือนจริง เพื่อหาข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นระหว่างการทดลอง และปรับแก้ไขเรื่องเวลา ภาษาก่อนนำไปใช้จริง

2.5 จัดทำเป็นรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการฉบับสมบูรณ์ ผู้วิจัยสรุปทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษาที่ใช้ในการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการดังตารางที่ 3

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการเสนอโครงการงานวิจัยต่อคณะกรรมการจริยธรรมของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หลังจากที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการ โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่จะได้รับให้กลุ่มตัวอย่างทราบ และสอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีอิสระในการตอบรับหรือปฏิเสธที่จะไม่เข้าร่วมการวิจัย หรือหากเข้าร่วมการวิจัยแล้ว กลุ่มตัวอย่างมีสิทธิ์ในการยกเลิกการเข้าร่วมโครงการเมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อการศึกษาเล่าเรียนหรือสวัสดิการอื่นที่กลุ่มตัวอย่างได้รับจากทางมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด ผู้วิจัยจะประเมินและสอบถามความพร้อมในการเข้าร่วมกลุ่มต่อ จนครบ 12 ครั้งตามกำหนด หากกลุ่มตัวอย่างไม่พร้อมสามารถขอยกเลิกการเข้าร่วมกลุ่ม ได้ทันทีและข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทั้งหมดในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บไว้ใน

คอมพิวเตอร์ของผู้วิจัย โดยมีรหัสที่ผู้วิจัยทราบและสามารถเปิดเข้าสู่ข้อมูลได้เพียงคนเดียว โดยไม่มีการเปิดเผยข้อมูลของผู้เข้าร่วมวิจัยผ่านสาธารณชน รวมทั้งจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการของการวิจัยเท่านั้น

ตารางที่ 3 สรุปทฤษฎีและเทคนิคในการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการปรึกษา
ครั้งที่ 1 การสร้างสัมพันธภาพ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกกลุ่มและผู้วิจัย เป็นการสร้างสัมพันธภาพเพื่อนำไปสู่ความไว้วางใจและกล้าที่จะเปิดเผยตัวเองของสมาชิกกลุ่ม 2. เพื่อสร้างข้อตกลงและแนวทางปฏิบัติร่วมกัน รับทราบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กระบวนการ บทบาทของสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาและการรักษาความลับของกลุ่ม 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุนความสำคัญของความฉลาดทางเพศและพิจารณาผลที่ตามมาของความฉลาดทางเพศ	ทฤษฎีการปรึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1. การยอมรับตนเอง อย่างไม่มีเงื่อนไข 2. หลักการ การปรึกษากลุ่ม 2.1 การรักษาความลับ 2.2 การจริงใจ 3. วิธีการปรึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา 3.1 เกมแนะนำ 3.2 การบรรยาย
ครั้งที่ 2 ประเมินความคิด และพฤติกรรม	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม ได้สำรวจความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ	ทฤษฎีการปรึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1. การโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล 2. การประเมินและเรียนรู้เพื่อการยอมรับตนเอง 3. การมอบหมายการบ้าน
การตระหนักรู้เรื่องเพศ (Sexual awareness)		ทฤษฎีการปรึกษา แบบพฤติกรรมนิยม 2.1 การเสนอตัวแบบ

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
ครั้งที่ 3 เมื่อได้คิดก็คิดได้ การตระหนักรู้ เรื่องเพศ (Sexual awareness)	เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถประเมิน ความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ ไม่เหมาะสมทางเพศ และประเมินสิ่ง ที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึก และการกระทำ	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งกับ ความคิด ความเชื่อที่ ไม่สมเหตุผล 1.2 การฝึกทักษะ 3 ต 2. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พฤติกรรมนิยม 2.1 เทคนิคตัวแบบ 3. ทฤษฎีการศึกษา แบบรู้คิด 3.1 การปรับโครงสร้าง ความคิด
ครั้งที่ 4 เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด การตระหนักรู้ เรื่องเพศ (Sexual awareness)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญ ของความคิด ความรู้สึก และการกระทำ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ทฤษฎี A-B- C's (A-B-C Theory) เป็นการสร้างความ เข้าใจในเรื่องความเชื่อที่ส่งผลต่ออารมณ์ และพฤติกรรม 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้ การโต้แย้งกับความคิดความเชื่อ ที่ไม่สมเหตุผล 4. เพื่อฝึกสมาชิกกลุ่มให้โต้แย้งกับ ความคิดทางเพศที่ไม่สมเหตุผลได้ อย่างเหมาะสม	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล 1.2 การฝึกทักษะ 3 ต 1.3 การสอนการพูดกับ ตัวเองในการเผชิญปัญหา 1.4 การยอมรับตนเอง อย่างไม่มีเงื่อนไข 2. ทฤษฎีการศึกษา แบบรู้คิด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
		2.1 การปรับโครงสร้าง ความคิด
ครั้งที่ 5 การรับรู้ความแตกต่าง ทางเพศ การตระหนักรู้เรื่องเพศ (Sexual awareness)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและตระหนักรู้ในเรื่อง ความแตกต่างทางเพศ 2. เพื่อฝึกให้สมาชิกกลุ่มระบุแนวทาง พัฒนาตนเองในเรื่องเพศได้	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 เทคนิคการโต้แย้งกับ ความคิด ความเชื่อที่ไม่ สมเหตุผล 1.2 การฝึกทักษะ 3 ต 2. ทฤษฎีการศึกษา แบบพฤติกรรมนิยม 2.1 การเสนอตัวแบบ 3. วิธีการศึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา 3.1 การใช้สื่อ ภาพ
ครั้งที่ 6 เพิ่มเติมความฉลาด ทางเพศด้วยการเรียนรู้ การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจตนเอง ทั้งด้านความคิด และพฤติกรรมเพื่อ สร้างความเข้าใจในตนเองว่ามีปัญหา อะไรบ้างเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพ ระหว่างเพื่อนต่างเพศ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศใน วัยเดียวกัน ได้เข้าใจวิธีการมองปัญหา และการแก้ปัญหาที่หลากหลาย 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อ	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล 1.2 การฝึกทักษะ 3 ต. 2. ทฤษฎีการศึกษา แบบพฤติกรรมนิยม 2.1. การเสนอตัวแบบ 2.2 การฝึกสอนตัวเอง 3. วิธีการศึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
	ทางเพศสัมพันธ์ อันจะนำไปสู่ การกระทำ หรือพฤติกรรม ปฏิบัติตนทางเพศได้อย่างเหมาะสม	3.1 การใช้ สื่อการศึกษา คลิป์วีดิทัศน์
ครั้งที่ 7 เรียนรู้การปฏิเสธและ เจรจาต่อรองเรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ความ เข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึง ประสงค์และสร้างพฤติกรรมปฏิบัติ ตนทางเพศได้อย่างเหมาะสม 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุวิธีการปฏิเสธ กล้าที่จะเจรจาต่อรองได้ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถโน้มน้าว ให้บุคคลอื่นมีความคิดเห็นสอดคล้อง กับความคิดของตนเอง และจัดการเรื่อง เพศ	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความคิด ความเชื่อ ที่ไม่สมเหตุผล 2. ทฤษฎีการศึกษาแบบ ยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง 2.1 การปฏิเสธเมื่อถูก ขอร้อง 2.2 การสอน 3. วิธีการศึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา 3.1 การแสดงบทบาท สมมติ 3.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับ
ครั้งที่ 8 เรียนรู้เพื่อเข้าใจ ความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถเข้าใจ ความรู้สึกตลอดจนรับรู้ความต้องการ ของบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุแนวทาง การประนีประนอมในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งได้ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถโน้มน้าว ให้บุคคลอื่นเห็นสอดคล้องกับความคิด ของตนเอง และจัดการเรื่องเพศได้	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความเชื่อ ความคิดที่ไม่สมเหตุผล 2. ทฤษฎีการศึกษาแบบ ยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง 2.1 การแสดงความรู้สึก ร่วม

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
		2.2 การอธิบายความรู้สึกและเห็นใจ 2.3 การฝึกวิเคราะห์แสดงความรู้สึกจากภาษาท่าทาง
ครั้งที่ 9 เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มรู้จักการใช้เหตุผลในการเลือกแนวทางการประกอบ การตัดสินใจได้ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ (วิเคราะห์ข้อดี/ ข้อเสีย) และข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงในการตัดสินใจ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถประเมินผลของการตัดสินใจได้	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความเชื่อ ความคิดที่ไม่สมเหตุผล 2. ทฤษฎีการศึกษาแบบรู้จัก 2.1 การกำหนดข้อดี ข้อเสีย 3. วิธีการศึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา 3.1 การสอน 3.2 การใช้เกมการเล่น เรื่อง
ครั้งที่ 10 การกล้ายืนหยัดตนเอง เพื่อจัดการเรื่องเพศ การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พัฒนาการยืนหยัดตนเองในเรื่องเพศ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มกล้ายืนหยัดตนเอง โดยแสดงพฤติกรรมในการปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศได้	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความเชื่อ ความคิดที่ไม่สมเหตุผล 2. ทฤษฎีการศึกษาแบบพฤติกรรมนิยม 2.1 การฝึกการกล้ายืนหยัดตนเอง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
		2.2 การฝึกพฤติกรรม 3. ทฤษฎีการศึกษาแบบ ยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง 3.1 การสอนการเลือกใช้ คำที่เหมาะสม 3.2 การตอบสนองอย่าง เหมาะสม 3.3 การบอกเกี่ยวกับ ความรู้สึก
ครั้งที่ 11 ปรับเปลี่ยนตัวเอง ตามสัญญา การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ตระหนักรู้ ความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ ตนเองควรเปลี่ยนแปลง 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ระบุนิเวศ แผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมาย ที่ตั้งไว้ได้ 3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุนิเวศการ เปลี่ยนแปลงตัวเองตามที่วางแผนไว้ได้	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล 1.2 การยอมรับผู้อื่น อย่างไม่มีเงื่อนไข 1.3 การมอบหมาย การบ้าน 2. ทฤษฎีการศึกษา แบบพฤติกรรมนิยม 2.1 การฝึกซ้อมพฤติกรรม
ครั้งที่ 12 การยุติสัมพันธ์ภาพ การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management)	1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถจัดการ ความรู้สึกแยกจากกันและภาระค้ำใจ 2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มบอกแนวทาง การนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้หลังจาก การเข้ารับการปรึกษากลุ่มไป ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ทฤษฎีการศึกษาแบบ พิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม 1.1 การโต้แย้งความเชื่อ ความคิดที่ไม่สมเหตุผล

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความฉลาดทางเพศ	วัตถุประสงค์	ทฤษฎี/ เทคนิคการศึกษา
	3. เพื่อประเมินผลการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในระยะหลังการปรึกษากลุ่ม	2. ทฤษฎีการศึกษาแบบพฤติกรรมนิยม 2.1 การทำสัญญากับตัวเอง 2.2 การให้ข้อมูลย้อนกลับ 2.3 การเสริมแรงทางบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. นำแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปใช้สอบถามความฉลาดทางเพศใน 4 มหาวิทยาลัยที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย คือ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จำนวน 914 คน

2. นำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความฉลาดทางเพศไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์แล้วสร้างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยในขั้นตอนการพัฒนาเป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research design) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ โดยใช้ผลจากขั้นตอนที่ 1 สอบถามความสนใจ จากนั้นสุ่มอย่างง่ายจาก 20 คน และสุ่มเข้ากลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน มีการทดสอบระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล การวิจัยใช้แบบแผนการวิจัยเชิงทดลองประเภทสององค์ประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งองค์ประกอบ (Two-factor experimental with repeated measures on one factor ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แบบแผนการทดลอง

b_i	b_j	b_q
a_1	G_1	G_1
a_2	G_2	G_2

ความหมายของสัญลักษณ์

a_1 แทน กลุ่มทดลอง

a_2 แทน กลุ่มควบคุม

b_i แทน ระยะก่อนการทดลอง

b_j แทน ระยะหลังการทดลอง

b_q แทน ระยะติดตามผล

G_1 แทน จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

G_2 แทน จำนวนนักศึกษาปริญญาตรีที่ไม่ได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยนำรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยดำเนินการคัดเลือกนักศึกษาปริญญาตรีเข้ากลุ่มการพัฒนา มีขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศมาคัดเลือกนักศึกษาปริญญาตรีที่มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา ที่เลือกไว้เพื่อสอบถามความสมัครใจแล้วบางคนอาจจะไม่ประสงค์จะเข้าร่วม ผู้วิจัยจึงตั้งไว้ที่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมามี 109 คน และสอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วมมีผู้สมัครใจเข้าร่วม 20 คน

2. นำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศนักศึกษาปริญญาตรีดังกล่าว มาจัดเรียงคะแนนจากมากไปหาน้อยและเรียกนักศึกษาที่มีคะแนนดังกล่าวมาพบ เพื่ออธิบายสอบถามความสมัครใจเพื่อร่วมเข้ากลุ่ม

3. สุ่มเข้ากลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

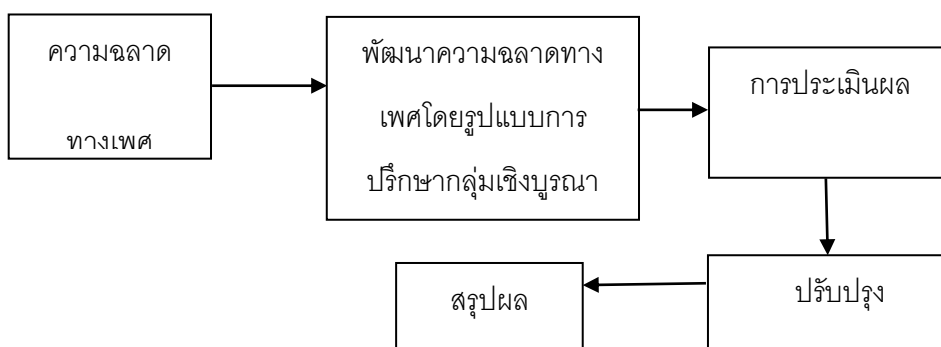
4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ จำนวน 20 คน มีคุณลักษณะ ดังนี้

4.1 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียง

4.2 มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา 109 คน

4.3 มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการพัฒนาความฉลาดทางเพศ จำนวน 20 คน

5. ดำเนินการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นดังภาพประกอบที่ 9

ภาพที่ 9 ขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปยังมหาวิทยาลัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลและดำเนินการวิจัย
2. ผู้วิจัยเข้าพบคณบดีประจำคณะของมหาวิทยาลัย เพื่อแนะนำตัวเองชี้แจงวัตถุประสงค์ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยและขอความอนุเคราะห์ในการดำเนินการวิจัยในรายละเอียดด้านต่าง ๆ
3. สร้างสัมพันธภาพกับกลุ่มตัวอย่างพร้อมทั้งชี้แจงถึงประโยชน์ของการให้ข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนเป็นจริงแล้วแจกแบบสอบถามให้ทำพร้อมกัน
4. นำแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ไปทดลองกับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือในกระบวนการทดลองใช้เครื่องมือ
5. นำแบบความฉลาดทางเพศฉบับสมบูรณ์ ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 914 คน โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บแบบสอบถามด้วยตนเองทั้ง 4 มหาวิทยาลัยที่ได้จากการสุ่ม ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกวิทยาเขตฉันทบุรี และมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

6. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลตามข้อตกลงรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ เพื่อยืนยันองค์ประกอบและแสดงหลักฐานความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถาม

ขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. นำข้อมูลค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศ จัดลำดับคะแนน (Ranking) และคัดเลือกนักศึกษาปริญญาตรีที่มีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา เข้ารับการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

2. นำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี มาจัดเรียงคะแนนและคัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 109 คน สอบถามความสมัครใจมีผู้สมัครใจเข้าร่วมการพัฒนาความฉลาดทางเพศ จำนวน 20 คน

3. สุ่มเข้ากลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ

4. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ จำนวน 20 คน มีคุณลักษณะ ดังนี้

4.1 นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยในภาคตะวันออก

4.2 กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 109 คน

4.3 มีความสมัครใจในการเข้าร่วมการพัฒนาความฉลาดทางเพศจำนวน 20 คน

5. ดำเนินการศึกษาประสิทธิภาพการพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ดังนี้

จากขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศ มีการเก็บข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศ รายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ระยะเวลาการทดลอง

คะแนนก่อนการทดลองผู้วิจัยนำคะแนนในขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ระยะเวลาการทดลอง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการกับกลุ่มทดลอง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที จำนวน 12 ครั้ง โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียนเป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ ณ ห้อง 10706 อาคารคณะเทคโนโลยีสังคมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี

3. ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากดำเนินการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเสร็จสิ้น และใช้คะแนนดังกล่าวเป็นคะแนนภายหลังการทดลอง (Posttest)

4. ระยะติดตามผล

ผู้วิจัยสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ภายหลังจากได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการครบ เว้นระยะห่างออกไป 4 สัปดาห์ แล้วใช้คะแนนที่ได้ดังกล่าวเป็นคะแนนระยะติดตามผล (Follow up)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศ

1. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องการวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงโดยรวมของแบบสอบถามโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient: r)

2. วิเคราะห์ความเที่ยงตรงของโครงสร้างเนื้อหาของรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการโดยดัชนีความสอดคล้องจากความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน

3. ศึกษาองค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน มีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.1 ตรวจสอบข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างที่ได้บันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.2 วิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตที่ทำการศึกษา

4. ตรวจสอบการกระจายตัวของข้อมูลแต่ละตัวแปรสังเกตด้วยสถิติทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) หากพบว่า ตัวแปรสังเกตใด ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ก็แสดงว่า มีการแจกแจงเป็นแบบโค้งปกติ

5. ตรวจสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกต ที่ศึกษาในแบบจำลอง ทั้งหมดด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient) และเป็นการตรวจสอบเงื่อนไขความเป็นอิสระจากกันของตัวแปรที่ศึกษา (Multicollinearity)

โดยกำหนดเกณฑ์ที่ความสัมพันธ์ต้องไม่เกินกว่า .80 จึงจะถือว่าสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ขั้นต่อไปได้ (Kelloway, 1998) เกณฑ์การแปลผลค่าสหสัมพันธ์มี ดังนี้

ค่าสหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
0.00-0.20	ต่ำมาก
0.21-0.40	ค่อนข้างต่ำ
0.41-0.60	ปานกลาง
0.61-0.80	ค่อนข้างสูง
0.81-1.00	สูงมาก

6. ตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงของตัวแปรสังเกตที่ศึกษาในแบบจำลองทุกคู่ตัวแปร เพื่อตรวจสอบว่าแต่ละคู่ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงหรือไม่ ด้วยเทคนิคการ Plot graph

7. ดำเนินการวิเคราะห์ว่าแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ที่สร้างขึ้นมา มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ โดยใช้เทคนิคทางสถิติ คือ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ดังกระบวนการต่อไปนี้

7.1 กำหนดข้อมูลจำเพาะของแบบจำลอง (Specification of the model) เพื่อเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตที่เป็นองค์ประกอบของแต่ละตัวแปรแฝง (Latent variable) ในแบบจำลององค์ประกอบ ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

7.2 ระบุความเป็นไปได้ด้วยค่าเดียวของแบบจำลอง (Identification of the model) โดยใช้เงื่อนไขกฎ T (t-rule) คือ จำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าจะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกฎ T กล่าวว่าแบบจำลองจะระบุค่าได้พอดีเมื่อ T น้อยกว่าหรือเท่ากับ $\frac{1}{2}(p+q)(p+q+1)$ และใช้กฎความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive rule)

7.3 ประมาณค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลอง (Parameter estimation from the model) โดยวิธีโลกลีสูงสุด (Maximum likelihood)

7.4 ตรวจสอบความกลมกลืนของแบบจำลอง (Model fit measures) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ตัวชี้วัดความกลมกลืนตามที่ระบุพิจารณาร่วมกัน (Joreskog & Sorbom, 1996; Kelloway, 1998; นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ดังนี้

7.4.1 ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) คือค่าที่ใช้ทดสอบสมมติฐานเป็นการตรวจสอบความกลมกลืนระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-

square goodness of fit index) ถ้าค่าไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหรือมีค่าความน่าจะเป็น (p) มากกว่า .05 แสดงว่า มีความกลมกลืนระหว่างโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่ถ้าค่าไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติหรือมีค่าความน่าจะเป็น (p) น้อยกว่า .05 ก็แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานไม่มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แต่การทดสอบนัยสำคัญด้วยไค-สแควร์นั้น เป็นเกณฑ์ที่เข้มงวดเกินไปเนื่องจากค่าไค-สแควร์จะไม่มีนัยสำคัญก็ต่อเมื่อ โมเดลนั้น มีความกลมกลืนโดยสมบูรณ์แบบ (เมื่อนำมาลบกันแล้วความแตกต่างก็คือ 0) ซึ่งในความเป็นจริงแล้วยากที่จะหาโมเดลที่มีความกลมกลืนอย่างสมบูรณ์ได้นอกจากนี้ค่าไค-สแควร์ยังได้รับผลกระทบจากความซับซ้อนของโมเดลกล่าวคือถ้าโมเดลมีเส้นอิทธิพลหรือค่าพารามิเตอร์จำนวนมากก็มีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญหรือผลกระทบจากขนาดของกลุ่มตัวอย่างคือถ้า โมเดลที่ทดสอบได้มาจากกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ค่าไค-สแควร์ก็ยังมีแนวโน้มที่จะมีนัยสำคัญหรือจะเป็นผลกระทบจากการที่ค่าไค-สแควร์มีความไวต่อการละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับการแจกแจงแบบ Multivariate normality

7.4.2 ดัชนีอัตราส่วนไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative chi-square ratio) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าไค-สแควร์กับระดับความเป็นอิสระ (df) ซึ่งควรมีค่าน้อยกว่า 2.00 หรือบางตำราถือว่าควรมีค่าน้อยกว่า 5.0 (Bollen, 1989, p. 278; Diamantopoulos & Sigauw, 2000, p. 98 อ้างถึงใน สุภมาส อังสุโชติ และคณะ, 2555, หน้า 25)

7.4.3 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน GFI (Goodness of fit index) เป็นดัชนีที่บ่งบอกถึงร้อยละของ Observed covariance matrix (S) ที่สามารถอธิบายได้ด้วย Implied covariance matrix ($\Sigma(\Lambda\theta)$) การตีความจึงคล้ายกับการตีความค่า R^2 ในการวิเคราะห์ถดถอย ดังนั้นจึงเกิดความสับสนและผิดพลาดในการตีความดัชนี GFI ว่าเป็นร้อยละความแปรปรวนของตัวแปรที่โมเดลสามารถอธิบายได้ค่า GFI มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ค่ายิ่งเข้าใกล้ 1 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนและค่าที่ผู้วิจัยส่วนใหญ่ใช้ตัดสินความกลมกลืนของโมเดลก็จะต้องมีค่ามากกว่า .90

7.4.4 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้ AGFI (Adjusted goodness of fit index) เป็นดัชนีที่ปรับค่า GFI ด้วย df เนื่องจากโมเดลยากยิ่งเพิ่มเส้นอิทธิพลหรือค่าพารามิเตอร์ ยิ่งมีแนวโน้มที่จะมีความกลมกลืนกับข้อมูลอยู่แล้วเพราะเป็นการทำให้โมเดลนั้นเข้าใกล้โมเดลแบบ Just-Identified ดังนั้นดัชนี AGFI จึงเป็นดัชนีที่พิจารณาจำนวนเส้นอิทธิพลที่อยู่ใน โมเดลด้วยโดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ยิ่งมีค่ามากก็แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินความกลมกลืนของโมเดลก็จะต้องมีค่ามากกว่า .90 แต่เนื่องจากค่า AGFI จะเป็นค่าที่ต่ำกว่าค่า GFI ดังนั้น จึงมีบางคนแนะนำให้ใช้เกณฑ์ .80 หรือ .85 แทนถ้าโมเดลใดค่า GFI และค่า AGFI แตกต่างกันมากแสดงว่าโมเดลนั้นมีเส้นอิทธิพลหรือค่าพารามิเตอร์ที่มีความสำคัญต่อโมเดลน้อยอยู่จำนวนมาก

7.4.5 คำนวณค่าที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ RMR (Root mean squared residuals) เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบความกลมกลืนระหว่างโมเดลสองโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์เฉพาะกรณีที่เป็นกรณีเปรียบเทียบโดยใช้ข้อมูลชุดเดียวกันดัชนี RMR จะบอกขนาดของเศษที่เหลือ โดยเฉลี่ยจากการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดลสองโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และจะใช้ได้ดีเมื่อตัวแปรภายนอกและตัวแปรสังเกตได้เป็นตัวแปรมาตรฐาน (Standardized RMR) ค่า RMR ควรมีค่าน้อยกว่า .05 จึงแสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7.4.6 คำนวณค่าที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือมาตรฐาน SRMR (Standardized root mean squared residual) เป็นดัชนีบอกความคลาดเคลื่อนจากการเปรียบเทียบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดัชนี SRMR มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1 ถ้ามีค่าน้อยกว่า .05 ก็แสดงว่าโมเดลตามสมมติฐานมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

7.4.7 คำนวณวัดความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ RMSEA (Root mean squared error of approximation) เป็นดัชนีที่มีความคล้ายคลึงกับ RMR หรือ SRMR ตรงที่คำนวณจากค่าความคลาดเคลื่อนแต่แตกต่างกันตรงที่ RMSEA เป็นการคำนวณเพื่อประมาณค่าความคลาดเคลื่อนของประชากร ไม่ใช่ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างดังนั้นจึงมีนัยถึงการอ้างอิงกลับไปยังประชากรด้วยนอกจากนี้ยังปรับค่า df ด้วยดังนั้น RMSEA จึงเป็นค่าที่ไม่ได้รับผลกระทบในกรณีที่โมเดลมีค่าพารามิเตอร์จำนวนมากเกณฑ์การตัดสินความกลมกลืนของโมเดลโดยใช้ดัชนี RMSEA ว่าถ้ามีค่าน้อยกว่า .05 ก็แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนสูงมากถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง .05-.08 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนดีถ้ามีค่าอยู่ระหว่าง .08-0.10 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนแต่ไม่ค่อยดีมากนักแต่ถ้ามีค่ามากกว่า .10 แสดงว่าโมเดลมีความกลมกลืนต่ำ

7.4.8 Comparative fit index (CFI) เป็นดัชนีที่ใช้เปรียบเทียบแบบจำลองการวิจัยว่ามีความกลมกลืนสูงกว่าแบบจำลองอิสระมากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปค่า CFI ที่มากกว่า 0.94 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

ขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศ

การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบมีการวัดซ้ำ (One-way ANOVA repeated measurement) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบมีการวัดซ้ำ (Two-way ANOVA repeated measurement) มีกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายด้านของกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และ หลังการติดตามผล โดยพิจารณาจากค่า F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำมีวิธีการ ดังนี้

1.1 ตรวจสอบค่าสถิติทดสอบ Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวแปร มีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) หากพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value > .05) แสดงว่าความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวเป็น Compound symmetry ซึ่งจะถือว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ

1.2 ตรวจสอบค่าสถิติ Wilks' Lambda ซึ่งเป็นค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) เพื่อตรวจสอบในภาพรวมว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทุกตัวแปรโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่หรือไม่ โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) หากพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05) แสดงว่าค่าเฉลี่ยทุกตัวแปร โดยรวม ในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่

1.3 ตรวจสอบค่าสถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ โดยพิจารณาจากค่าสถิติทดสอบ F-test ของแต่ละตัวแปรหากพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05) แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล อย่างน้อย 1 คู่ ซึ่งจะต้องดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Pair wise comparisons) ด้วยวิธีการของ LSD

2. เปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายด้าน ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยพิจารณาจากค่า F-test ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางที่มีการวัดซ้ำ ซึ่งเป็นการตรวจสอบถึงมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มการทดลอง (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด (ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผล) มีวิธีการ ดังนี้

2.1 ตรวจสอบค่าสถิติทดสอบ Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษาทุกตัวแปร มีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) หากพบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value > .05) แสดงว่าความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวเป็น Compound symmetry ซึ่งจะถือว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นทางสถิติ

2.2 ตรวจสอบค่าสถิติ Wilks' lambda ซึ่งเป็นค่าสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) เพื่อตรวจสอบว่ามีปฏิสัมพันธ์ กันระหว่างกลุ่มการทดลอง (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด (ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผล)หรือไม่ หากพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .05) แสดงว่า

มีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างกลุ่มการทดลอง (กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด (ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผล) อย่างน้อย 1 ตัวแปร

2.3 พิจารณาจากค่า F-test จากสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางที่มีการวัดซ้ำ หากพบว่า ค่าปฏิสัมพันธ์ร่วมกันเกิดขึ้นที่ตัวแปรใด แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมในแต่ละระยะการวัด (ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะหลังการติดตามผล) มีความแตกต่างกันซึ่งจะต้องดำเนินการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (Pair wise comparisons) ด้วยวิธีการของ LSD

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and development) มีวัตถุประสงค์การวิจัย 3 ข้อ ประกอบด้วย

1. ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
2. สร้างรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี กระบวนการวิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 914 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 แล้วนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาทำการสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิดและทฤษฎีทางการศึกษา เพื่อพัฒนารูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการแล้วจึงตรวจสอบประสิทธิผลของรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ด้วยเทคนิคการวิจัยเชิงทดลองมีแบบแผนการเก็บข้อมูลแบบกลุ่มควบคุมที่มีการวัดซ้ำ (Control group repeated measures design) ในกระบวนการมีการวัดข้อมูลความฉลาดทางเพศของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม 3 ระยะ ได้แก่ ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมีการวัดซ้ำ (ANOVA repeated measurement) ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรียงตามลำดับ ดังนี้

สัญลักษณ์แทนตัวแปรที่ทำการศึกษา

- sexint แทน ความฉลาดทางเพศ (Sexual intelligence)
- sexawa แทน การตระหนักรู้เรื่องเพศ (Sexual awareness)
- sexlea แทน การเรียนรู้เรื่องเพศ (Sexual learning)
- sexman แทน การจัดการเรื่องเพศ (Sexual management)

สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลผล

สัญลักษณ์	ความหมาย
M	ค่าเฉลี่ย (Mean)
$St.Dev.$	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
r	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient)
R^2	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared multiple correlation)
χ^2	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square)
df	ชั้นแห่งความอิสระ (Degree of freedom)
χ^2 / df	สัดส่วนของไค-สแควร์ ต่อชั้นแห่งความอิสระ ควรมีค่าน้อยกว่า 5.00 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
$P-value$	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
λ	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบที่แสดงเป็นคะแนนมาตรฐาน
$Beta$	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยตัวแปรในรูปคะแนนมาตรฐาน
$S.E.$	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ
e	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวบ่งชี้
t	ค่าอัตราส่วน t ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย
F	ค่าอัตราส่วน F ใช้ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของความสัมพันธ์ร่วมของการพยากรณ์
SS	ค่า sum of square
MSE	ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (Mean square error)
GFI	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of fit index) ควรมีค่ามากกว่า .90 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
$AGFI$	ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted goodness of fit index) ควรมีค่ามากกว่า .90 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
$RMSEA$	ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (Root mean square error of approximation) ควรมีค่าน้อยกว่า .05 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
$SRMR$	ค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยมาตรฐานของส่วนที่เหลือ (Standardized root mean square residual) ควรมีค่าน้อยกว่า .05 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน

สัญลักษณ์	ความหมาย
RMR	ค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน (Root mean square) ควรมีค่าน้อยกว่า .05 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
CN	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤตควรมีค่ามากกว่า 200.00 ถึงจะแสดงว่ามีความกลมกลืน
ρ_v	การหาค่าความแปรปรวนที่ถูกสกัดได้ (Average variable extracted)
ρ_c	การตรวจสอบความเที่ยงของมาตราวัด (Construct reliability)

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง ผลการศึกษาองค์ประกอบความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติ ความถี่และร้อยละผลการศึกษาระดับ ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

2. ผลการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาด ทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. ค่าสถิติพื้นฐานความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองและกลุ่ม ควบคุม โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ และระยะเวลาการทดลอง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงทดลองด้วยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มควบคุม ที่มีการวัดระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานกลุ่มตัวอย่าง จากการศึกษาองค์ประกอบความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรีเรียงตามลำดับ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างอธิบายด้วยสถิติ ความถี่ และร้อยละ ผลการศึกษาระดับ ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 5 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างด้วยสถิติ ความถี่และร้อยละแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	292	31.9
หญิง	610	66.7
ไม่ระบุเพศ	13	1.3
รวม	914	100.00
GPA		
ไม่ถึง 2.00	24	2.6
ระหว่าง 2.00-2.50	183	20.0
ระหว่าง 2.51-3.00	274	30.0
มากกว่า 3.01-4.00	433	47.4
รวม	914	100.00
ลักษณะครอบครัว		
บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน	663	72.5
บิดา-มารดา แยกกันอยู่	171	18.7
บิดา-มารดา เสียชีวิต	12	1.3
บิดา เสียชีวิต	49	5.4
มารดา เสียชีวิต	13	1.4
อื่น ๆ	6	0.7
รวม	914	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นเพศหญิง จำนวน 610 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 มีเกรดเฉลี่ยเท่ากับ 3.01-4.00 จำนวน 433 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 มีลักษณะครอบครัวคือบิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน 663 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5

2. ผลการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

2.1 ศึกษาระดับความฉลาดทางเพศ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลของระดับความฉลาดทางเพศ
ในภาพรวมและรายองค์ประกอบของนักศึกษาปริญญาตรี

ตัวแปรที่ศึกษา	\bar{X}	SD	ความหมาย
การตระหนักรู้เรื่องเพศ	2.98	.83	ปานกลาง
การเรียนรู้เรื่องเพศ	3.05	.85	มาก
การจัดการเรื่องเพศ	2.80	.92	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	2.94	.87	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 ผลการศึกษาระดับความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในภาพรวมและรายองค์ประกอบ จำนวน 914 คน เปรียบเทียบโดยค่าเฉลี่ยคะแนนเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ .87

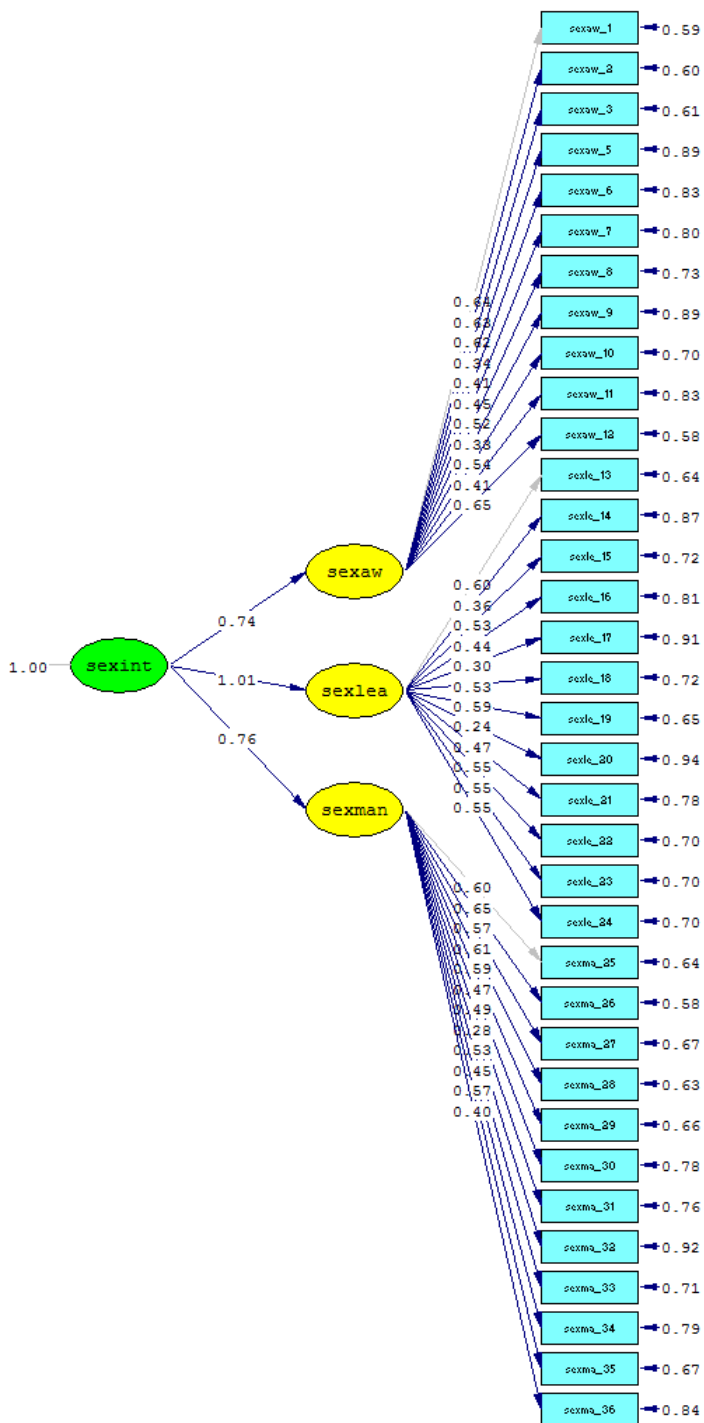
2.2 การตรวจสอบการกระจายของข้อมูลตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ได้แปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน (Normal scale) ด้วยสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2) และการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ในแบบจำลององค์ประกอบเป็นรายคู่และผลการตรวจสอบค่าสถิติ KMO และ Bartlett's test ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ทำการศึกษาในแบบจำลอง อยู่ในภาคผนวก ข

2.3 ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีตามสมมติฐาน (Hypothesis model)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์แบบจำลองตามสมมติฐาน แล้วตรวจสอบแบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ โดยผู้วิจัยได้สร้างเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วม (Covariance matrix) เพื่อนำความแปรปรวนร่วมดังกล่าวมาใช้ในการดำเนินวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างตามสมมติฐานในครั้งนี้ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป โดยเปรียบเทียบถึงความกลมกลืนระหว่างแบบจำลองตามสมมติฐานที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าสถิติ ได้แก่ χ^2 ; Relative χ^2 ; GFI; AGFI; RMR; SRMR; RMSEA; P-Value for test of close fit; CFI; NFI; IFI และ CN (Joreskog & Sorbom, 1996, pp. 121-122)

ผลการวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างตามสมมติฐาน พบว่า แบบจำลองสมมติฐานยังไม่มี ความคล้อยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่า $\chi^2 = 4406.26$, $df = 557$, $p\text{-value} = 0.00000$; Relative $\chi^2 = 7.91$ ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่ามากกว่า 5.00

RMSEA = .087 ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่ามากกว่า .05 GFI = .78 ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่าน้อยกว่า .90 AGFI = .76 ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่าน้อยกว่า .90 RMR = .058 ไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่ามากกว่า .05 SRMR = .078 ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่ามากกว่า .05 P-Value for test of close Fit = .000 ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ายังมีค่าน้อยกว่า .05 NFI = .89 ยังผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า .90 IFI = .91 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .90 CFI = .91 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .90 CN = 194.89 ไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 200.00 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐาน (Hypothesis Model) ยังไม่ผ่านเกณฑ์เพราะว่า ดัชนีวัดความกลมกลืนหลายตัว ได้แก่ χ^2 , Relative χ^2 , RMSEA, GFI, AGFI, RMR, SRMR, P-value for test of close Fit, NFI และ CN ยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามที่กำหนดไว้ รายละเอียดของแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีตามสมมติฐานดังกล่าวประกอบที่ 9

ภาพที่ 9 ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตามสมมติฐาน

2.4 ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีที่ปรับแก้ (Adjust model)

ผลการประเมินความกลมกลืนของดัชนีความกลมกลืนในแบบจำลองตามสมมติฐานดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยยังไม่เชื่อมั่น และยอมรับในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Parameter) ของแบบจำลองดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับแก้แบบจำลองโดยการพิจารณาจากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่มีค่าน้อยกว่า .40 ก็จะดำเนินการตัดตัวแปรเชิงประจักษ์ดังกล่าวทิ้ง เพราะ ตามข้อเสนอแนะของ Stevens (2002) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน จะนับว่าตัวแปรเชิงประจักษ์เป็นองค์ประกอบของตัวแปรแฝงที่ดี ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน ควรมีค่ามากกว่า .40 หากมีค่าดังกล่าว สามารถที่จะพิจารณาตัดออกไปได้ เพราะไม่อาจนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่ดีได้

การปรับแก้แบบจำลองครั้งนี้ ให้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้ตัดเส้นทางความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงประจักษ์ (Observation variable) บนตัวแปรแฝงออกไปที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานน้อยกว่า .40 ออกไป จำนวน 10 ตัวแปร ได้แก่

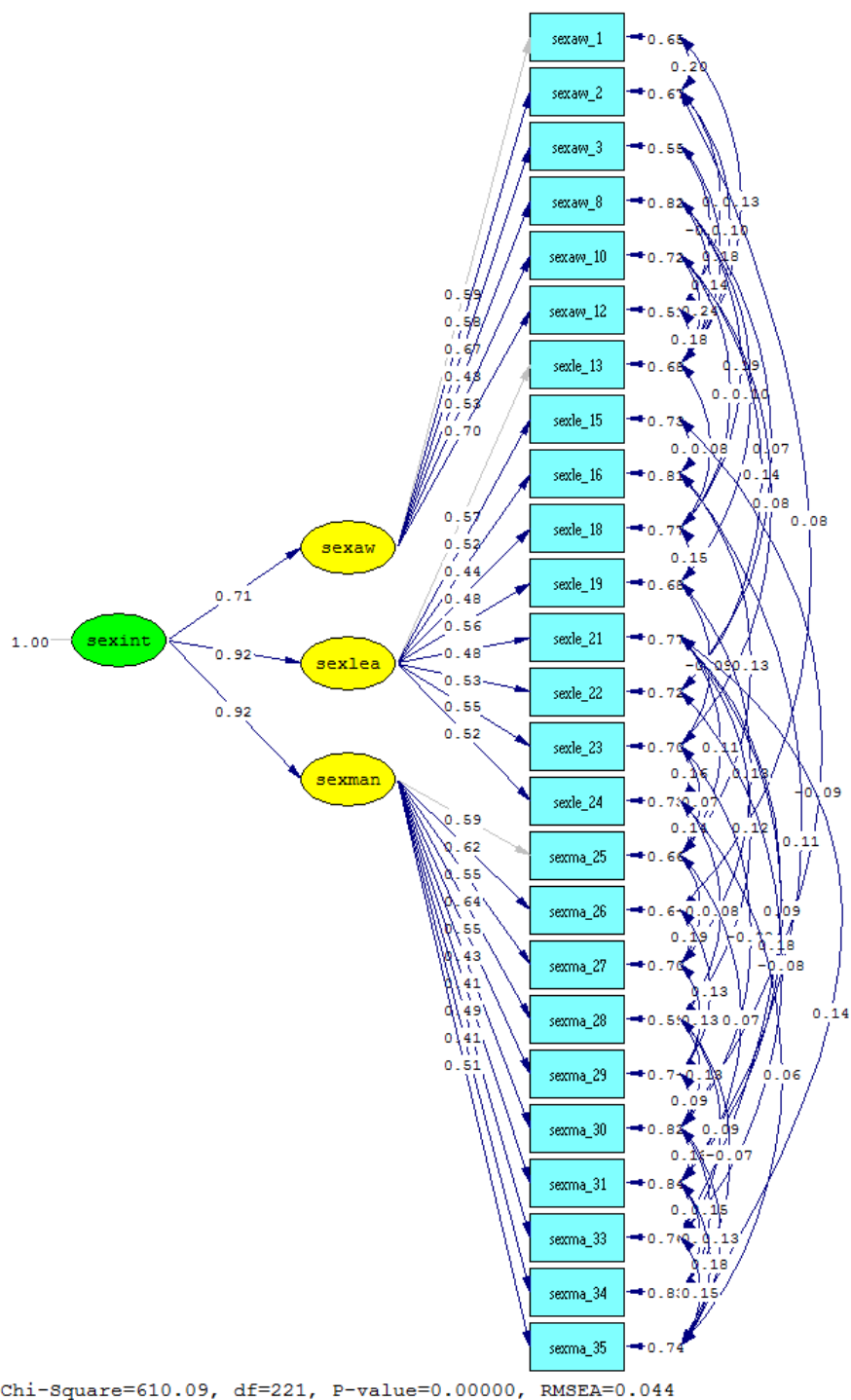
1. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexawa_5 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexawa
2. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexawa_6 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexawa
3. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexawa_7 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexawa
4. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexawa_9 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexawa
5. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexawa_11 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexawa
6. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexlea_14 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexlea
7. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexlea_17 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexlea
8. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexlea_20 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexlea
9. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexman_32 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexman
10. ตัวแปรเชิงประจักษ์ sexman_36 ที่อยู่บนตัวแปรแฝง sexman

ผลการปรับแก้แบบจำลองดังกล่าว ทำให้แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีขึ้น โดยพบว่าค่าดัชนีความกลมกลืนหลัก (Fit Index) ได้แก่ χ^2 ลดลงจาก 4406.26, $df = 557$, $p\text{-value} = 0.00000$ เป็น 2273.27, $df = 272$, $p\text{-value} = 0.00000$ นับได้ว่าเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น แต่ก็ยังนับได้ว่าแบบจำลอง (Model) ไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการปรับแก้แบบจำลอง เพิ่มเติม โดยการกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรสังเกต (Set error covariance) จำนวน 54 คู่ความสัมพันธ์ ดังตารางที่ 22 ภาคผนวก ข

การปรับแบบจำลองดังกล่าวทั้ง 54 คู่ความสัมพันธ์ พบว่า แบบจำลองมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าดัชนีความกลมกลืน ดังนี้ $\chi^2 = 610.09$, $df = 221$, $p\text{-value} = 0.00000$; Relative $\chi^2 = 2.76$ ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า 5.00 RMSEA = .044 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า .05 GFI = .95 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .90 AGFI = .93 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าเท่ากับ .90 RMR = .038 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าน้อยกว่า .05 SRMR = .050 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่าเท่ากับ .05 P-Value for Test of Close Fit = .99 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .05 NFI = .97 ผ่านเกณฑ์เพราะมีค่ามากกว่า .90 IFI = .98 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .90 CFI = .98 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า .90 CN = 450.83 ผ่านเกณฑ์เพราะว่ามีค่ามากกว่า 200.00

การปรับแก้แบบจำลองดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเชื่อการประมาณค่าพารามิเตอร์ขององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7-10 คงเหลือแบบสอบถามทั้งหมด 25 ข้อ

ภาพที่ 10 ผลการวิเคราะห์แบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ที่ปรับแก้ (Adjusted model) ชั้นสุดท้าย ($n = 914$)

ตารางที่ 7 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานแสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัดความฉลาดทางเพศ

ข้อที่	ความฉลาดทางเพศ	Factor loading (λ)	Error (θ)	t	R ²
sexawa	การตระหนักรู้เรื่องเพศ	.71	.65	13.62**	.51
sexlea	การเรียนรู้เรื่องเพศ	.92	.67	15.28**	.85
sexman	การจัดการเรื่องเพศ	.92	.55	13.91**	.85

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 ตัวชี้วัดความฉลาดทางเพศ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน มีค่าอยู่ระหว่าง .71-.92 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า sexlea การเรียนรู้เรื่องเพศและ sexman การจัดการเรื่องเพศมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด และ sexawa การตระหนักรู้เรื่องเพศมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำที่สุด มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (θ) อยู่ระหว่าง .55-.67 แต่ละตัวแปรชี้วัดสามารถ อธิบายความแปรปรวนของ (ตัวชี้วัดความฉลาดทางเพศ ตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีค่าความเชื่อมั่น โดยพิจารณาจากค่า R²) ได้ระหว่างร้อยละ 51-85

ตารางที่ 8 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัดการตระหนักรู้เรื่องเพศ

ข้อที่	การตระหนักรู้เรื่องเพศ	Factor loading (λ)	Error (θ)	t	R ²
sexaw_1	ฉันเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องเพศของตนเองได้เป็นอย่างดี	.59	.65	-	.35
sexaw_2	เมื่อฉันมีความต้องการทางเพศ ฉันสามารถหาทางออกได้อย่างเหมาะสม	.58	.67	15.29**	.33
sexaw_3	ฉันเข้าใจดีว่าความต้องการทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น	.67	.55	13.61**	.45
sexaw_8	ฉันรับรู้ว่ารูปร่างของผู้หญิงเป็นสิ่งที่กระตุ้นการรับรู้ทางเพศของผู้ชาย	.43	.82	10.65**	.18
sexaw_10	การเกิดความต้องการทางเพศในความคิดของฉันเป็นเรื่องของธรรมชาติ	.53	.72	12.46**	.28
sexaw_12	เมื่อฉันมีความรู้สึกทางเพศ ฉันจะสามารถจัดการกับความรูสึกนั้นได้	.70	.51	13.80**	.49

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 8 ตัวชี้วัดการตระหนักรู้เรื่องเพศประกอบด้วย 6 ตัวประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมีค่าอยู่ระหว่าง .43-.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า sexaw_12 เมื่อฉันมีความรู้สึกทางเพศ ฉันจะสามารถจัดการกับความรูสึกนั้นได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด และ sexaw_8 ฉันรับรู้ว่ารูปร่างของผู้หญิงเป็นสิ่งที่กระตุ้นการรับรู้ทางเพศของผู้ชาย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำที่สุด มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (θ) อยู่ระหว่าง .51 - .72 แต่ละตัวแปรชี้วัดสามารถ อธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดการตระหนักรู้เรื่องเพศ (ตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีความเชื่อมั่นโดยพิจารณาจากค่า R²) ได้ระหว่างร้อยละ 18-49

ตารางที่ 9 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัดการเรียนรู้เรื่องเพศ

ข้อที่	การเรียนรู้เรื่องเพศ	Factor loading (λ)	Error (θ)	t	R ²
sexlea 13	อารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมี	.57	.68	-	.32
sexlea 15	ความแตกต่างทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันไม่สนใจที่จะทำความเข้าใจและเรียนรู้	.52	.73	12.09**	.27
sexlea 16	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมีความปลอดภัยไม่ติดโรคทางเพศ	.44	.81	10.56**	.19
sexlea 18	ภาพยนตร์ สื่อลามกมีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศได้	.48	.77	11.88**	.23
sexlea 19	การเจรจาต่อรองด้วยเหตุผลเป็นอีกวิธีหนึ่งในการสร้างความปลอดภัยเรื่องเพศได้	.56	.68	12.66**	.32
sexlea 21	ฉันสนใจและเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน	.48	.77	11.45**	.23
sexlea 22	ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้	.53	.72	12.17**	.28
sexlea 23	การสำเร็จความใคร่ด้วยการช่วยตัวเองเป็นหลายสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ	.55	.70	12.29**	.30
sexlea 24	การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันยอมรับไม่ได้	.52	.73	11.93**	.27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 9 ตัวชี้วัดการเรียนรู้เรื่องเพศ ประกอบด้วย 9 ตัวประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน มีค่าอยู่ระหว่าง .44-.57 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า sexlea 13 อารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมี มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดและ

sexlea 16 การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมีความปลอดภัยไม่ติดโรคทางเพศมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำที่สุดมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (θ) อยู่ระหว่าง .68-.77 แต่ละตัวแปรชี้วัดสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดการเรียนรู้เรื่องเพศ (ตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีค่าความเชื่อมั่นโดยพิจารณาจากค่า R^2) อยู่ระหว่างร้อยละ 19-32

ตารางที่ 10 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน แสดงเป็นคะแนนมาตรฐานของตัวชี้วัดการจัดการเรื่องเพศ

ข้อที่	การจัดการเรื่องเพศ	Factor loading (λ)	Error (θ)	t	R^2
Sexman 25	ฉันไม่กล้าปฏิเสธคำขอมีเพศสัมพันธ์ของคนรัก ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เหมาะสม	.59	.66	-	.34
Sexman 26	เมื่อมีความต้องการในเรื่องเพศ ฉันสามารถหา กิจกรรมอื่นทำเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายได้	.62	.62	14.19**	.38
Sexman 27	ฉันใช้หลาย ๆ แนวทางเมื่อต้องตัดสินใจใน สถานการณ์ทางเพศ	.55	.73	12.30**	.27
Sexman 28	การขอให้คู่อุปถัมภ์กันเมื่อมีความสัมพันธ์ทาง เพศเป็นเรื่องยากของฉัน	.64	.59	14.32**	.41
Sexman 29	เมื่ออยู่ในสถานการณ์ทางเพศฉันสามารถ ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี	.55	.70	12.83**	.30
sexman 30	ฉันไม่เคยเปิดโอกาสให้คนรัก กอด จูบหรือ สัมผัสร่างกาย แม้มีโอกาสดังกล่าวก็ตาม	.43	.82	10.32**	.18
Sexman 31	ฉันเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับแฟนหรือ เพื่อนต่างเพศ	.41	.84	10.44**	.16
Sexman 33	การสำเร็จความใคร่ด้วยการช่วยตัวเองเป็น หลายสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ	.49	.76	11.62**	.24
Sexman 34	การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ฉัน ยอมรับไม่ได้	.41	.83	10.15**	.17
Sexman 35	การอยู่กับคู่อุปถัมภ์สองต่อสองในห้องพักเป็นเรื่องที่ ฉันปฏิบัติอยู่เสมอ	.51	.74	12.22**	.26

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 10 การจัดการเรื่องเพศ ประกอบด้วย 10 ตัวประกอบ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน มีค่าอยู่ระหว่าง .41-.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยพบว่า sexman 26 เมื่อมีความต้องการในเรื่องเพศ ฉันสามารถหากิจกรรมอื่นทำเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายได้มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงที่สุด และ sexman 31 ฉันเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับแฟนหรือเพื่อนต่างเพศและ sexman 34 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันยอมรับไม่ได้ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำที่สุด ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Θ) อยู่ระหว่าง .59-.84 แต่ละตัวแปรชี้วัดสามารถ อธิบายความแปรปรวนของตัวชี้วัดการจัดการเรื่องเพศ (ตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีค่าความเชื่อมั่น) โดยพิจารณาจากค่า R^2 ได้ระหว่างร้อยละ 16-26

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันลำดับที่ 2 สรุปได้ว่า ความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรีพบว่า แบบจำลองที่ปรับแก้แล้วมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สนับสนุนว่าความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่การตระหนักรู้เรื่องเพศ โดยตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .43-.70 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่างร้อยละ 18-49 การเรียนรู้เรื่องเพศโดยตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .44-.57 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ร้อยละ 19-32 และการจัดการเรื่องเพศ โดยตัวชี้วัดแต่ละตัวแปรมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานอยู่ระหว่าง .41-.64 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่างร้อยละ 16-26

สรุปได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศและการจัดการเรื่องเพศ เป็นองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการต่อความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี

การปรึกษาเชิงบูรณาการมาใช้เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ในลักษณะการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีการผสมผสานแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคทางการปรึกษา ประกอบด้วยทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ทฤษฎีการรู้จัก ทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม และวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยามี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นสรุป จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ขั้นนำ เป็นการสร้างและรักษาสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับสมาชิกกลุ่มและระหว่างสมาชิกด้วยกัน ผู้วิจัยดำเนินการตามแนวทางทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลักโดยใช้ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ การพูดคุยแบบกันเอง จริงใจด้วย บรรยากาศผ่อนคลาย ใช้การยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความ ไว้วางใจทำให้กล้าที่จะ

เปิดเผยเรื่องราวของตนเองได้อย่างอิสระ การยอมรับเป็นเรื่องสำคัญทำให้เกิด การร่วมรู้สึกอย่างแท้จริง ซึ่งช่วยให้สมาชิกกลุ่มยอมรับตนเองตามความเป็นจริงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง ในขั้นตอนมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ หน้าที่ ข้อตกลงในการเข้ากลุ่ม วันเวลาและสถานที่ในการปรึกษา มีการใช้คำถาม การให้ข้อเสนอแนะ การสรุปความ เพื่อนำไปสู่การตระหนักรู้ตนเอง เกิดความร่วมมือในการพัฒนาความฉลาดทางเพศร่วมกัน ในส่วนชั่วโมงการปรึกษาที่มีการพัฒนาตามองค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ติดตามการบ้านเพื่อประเมินความสามารถในการนำสิ่งที่พัฒนาตามกระบวนการไปสู่การปฏิบัติจริง

2. ขั้นตอนการ เป็นขั้นตอนของการพัฒนาความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบ โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ซึ่งผสมผสานทฤษฎีและเทคนิคการปรึกษาที่มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะความฉลาดทางเพศในแต่ละ องค์ประกอบผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางทฤษฎีการปรึกษาแบบรู้คิด วิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา

3. ขั้นสรุป ก่อนยุติการปรึกษาแต่ละครั้งผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่ได้พัฒนาจากกระบวนการปรึกษากลุ่ม ประโยชน์ที่ได้รับ อภิปรายสิ่งที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสมาชิกกลุ่มสรุป ซึ่งผู้วิจัยจะสรุปเพิ่มเติม และเปิดโอกาสให้สมาชิกแสดงความคิดเห็น ชักถาม ประเด็นปัญหาที่สงสัย หรือไม่เข้าใจ ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลาในการปรึกษากลุ่มครั้งต่อไปจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มประเมินผลการปรึกษาแต่ละครั้งหลังยุติการปรึกษากลุ่ม

การปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การสร้างสัมพันธภาพ เป็นการสร้างความคุ้นเคยเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน เป็นเรื่องสำคัญที่ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพกับผู้รับการปรึกษาหรือสมาชิกกลุ่ม ในการพบกันครั้งแรกผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับสมาชิกกลุ่มและระหว่างสมาชิกด้วยกัน ผู้วิจัยใช้ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ โดยให้ข้อมูลกลุ่มเพื่อช่วยให้สมาชิกได้รับรู้และทำความเข้าใจ ข้อตกลงร่วมกัน ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายของกลุ่ม เป้าหมายของการปรึกษากลุ่มกระบวนการ เนื้อหา บทบาทของผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาในการพบกลุ่ม การรักษาความลับ สมาชิกกลุ่มได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกันผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข เพื่อพัฒนาความไว้วางใจซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันมิตรภาพจะนำมาซึ่งความรู้สึกไว้วางใจ

การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ: ประเมินความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศ
 พฤติกรรมทางปัญญาเป็นความสามารถที่เป็นผลรวมของ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ค่านิยมความรู้ทางปัญญาหรืออาจเรียกว่าความฉลาดเป็นตัวแปรที่คนอื่นไม่สามารถรับรู้ได้จนกว่า บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาและพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นอาจไม่ใช่เป็นผลมาจากตัวแปร ชนิดใดโดยตรง ดังนั้นการที่จะศึกษาหรือสร้างให้เกิดการตระหนักรู้ในพฤติกรรมทางเพศของ บุคคลจึงต้องมีการประเมินตัวแปรที่มีผลต่อความฉลาดทางเพศการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค การประเมินและเรียนรู้เพื่อการยอมรับตนเอง การสอนสมาชิกให้รู้จักวิธี จำแนกประเมินพฤติกรรมและเรียนรู้การยอมรับตนเอง โดยการให้สมาชิกสำรวจความคิด ความรู้สึกการกระทำของตนเอง ในการคบเพื่อนต่างเพศ ซึ่งผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับสมาชิก โดยไม่มีเงื่อนไขถึงแม้สมาชิกประพฤติปฏิบัติไม่เหมาะสมทั้งภายในและภายนอกกลุ่มก็ตาม สร้างบรรยากาศการยอมรับกันและกัน ครั้งนี้ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ และเทคนิคการมอบหมายงาน

การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ: ความคิดเปลี่ยนแปลงได้ ความคิดความเชื่อของบุคคล ประกอบด้วย ความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลสมผล ซึ่งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลสมผลเป็นต้นเหตุของอารมณ์ที่ไม่มีความสุข ดังนั้นเป้าหมายของแนวคิด พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมคือการเปลี่ยนแปลงความคิดที่ไม่สมเหตุผลสมผลเพื่อ การตระหนักรู้และการหยุดแนวความคิดในแง่ลบนั้นหลังจากนั้นแทนที่ด้วยความคิดความเชื่อ ที่มีเหตุผล ซึ่งช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมบรรลุเป้าหมายและลดระดับความไม่สบายใจลดอิทธิพล ความคิดที่ส่งผลกระทบต่อตนเองเปลี่ยนแปลงความคิดได้มีแนวโน้มที่ทำให้เกิดอารมณ์และพฤติกรรม ใหม่ ๆ การปรึกษากลุ่มครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค 3 ต. (ตรวจสอบ, ได้แย้ง, ตระหนักรู้) เทคนิค การโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล และเทคนิคการสร้างความคิดที่ถูกต้องใหม่ โดยผู้วิจัย ให้สมาชิกตรวจสอบความคิดและความรู้สึกของตนเอง และแยกแยะความคิด ความเชื่อตามรูปแบบ ที่ได้เรียนรู้ และระบุนึกความคิดความเชื่อที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ใช้การตรวจสอบหลักฐานยืนยัน หรือสนับสนุนความเชื่อของสมาชิกกลุ่ม ในครั้งนี้ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ

การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ: เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด ความคิดความเชื่อ ทางลบสามารถเปลี่ยนแปลงโดยเปลี่ยนการให้ความหมายหรือสร้างความเข้าใจใหม่ผ่าน กระบวนการกลุ่มที่ทำให้บุคคลค้นพบความคิดด้านบวก การปรับเปลี่ยนความคิดทำให้มีอิสระ ในตนเองและผ่านปัญหาทุกอย่างที่ประสบได้ ส่งผลให้เกิดความสุขในชีวิต เมื่อบุคคลสามารถ เปลี่ยนแปลงความคิดของตนเองได้ อารมณ์ และพฤติกรรมก็จะเปลี่ยนแปลงตาม เนื่องจากความคิด ความรู้สึก และการกระทำมีปฏิสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างต่อเนื่อง

การปรึกษากลุ่มครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กิจกรรม “พื้นเพองความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (Smead, 2000, p. 271) “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (Smead, 2000, p. 178) “ABC’s (The A-B-C theory) และแนวคิดการปรับเปลี่ยนความคิด ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล การสอนการพูดกับตัวเองในการเผชิญปัญหาและเทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C’s และบูรณาการร่วมกับเทคนิคการปรับโครงสร้างความคิดและการปรับเปลี่ยนมุมมองทางบวก เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนความคิด

การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ: การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ การรับรู้เป็น กระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัสโดยอาศัยประสบการณ์เดิม การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ บางครั้งคนเรารับรู้คนอื่นคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงเพราะการรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับกับการแปลความหมายของสมองที่เป็นไปตามประสบการณ์ความรู้เดิมของแต่ละคนซึ่งมีมากน้อยไม่เท่ากัน เรื่องความแตกต่างทางเพศที่เป็นปัญหาในสังคมปัจจุบันสร้างความสับสนในการแปลความหมายพฤติกรรมอย่างมากสำหรับคนที่ขาดประสบการณ์ด้านการรับรู้ เนื่องจากคนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงยากแก่การเข้าใจ การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ด้วยการใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความคิดเมื่อเห็นว่าสมาชิกรับรู้ไม่ตรงกันหรือเห็นต่างด้วยเหตุด้วยผล ผู้วิจัยใช้เทคนิคการตรวจสอบความคิดความเชื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้และให้การศึกษาเรื่องกระบวนการรับรู้ โดยบูรณาการกับเทคนิคตัวแบบ เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C’s และวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้รูปแบบความแตกต่างทางเพศ ซึ่งหลังจากนี้เรียกว่าประสบการณ์เดิมที่ส่งผลต่อการรับรู้และการให้ความหมายต่อพฤติกรรมเรื่องเพศซึ่งการพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศนั้นจำเป็นต้องสร้างความเข้าใจการรับรู้ตามความจริงและให้ประสบการณ์ความรู้ที่ถูกต้องซึ่งจะช่วยให้เกิดการตระหนักรู้ซึ่งมีผลโดยตรงในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความฉลาดทางเพศในที่สุด

การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ: เพิ่มเติมความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้ การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรการเรียนรู้ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกหัด การที่นักศึกษาจะพัฒนาความฉลาดทางเพศนั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ในเรื่องเพศ สุขภาพ ความปลอดภัยทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เนื้อหาเรื่องราวเหล่านี้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและป้องกันการกลับมาของปัญหา อีกทั้งยังช่วยจัดการกับความเครียดในระดับสูง ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม

เป็นแนวทางหลักโดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล การฝึกทักษะ 3 ต. ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ เทคนิคการฝึกสอนตัวเอง จากทฤษฎี การปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม และเทคนิคสื่อการศึกษา คลิปวีดิทัศน์จากวิธีการปรึกษาแบบ การศึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันความเสี่ยงและพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางเพศ

การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ: เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ

สถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่บุคคลพบเจอกับผู้คนและเรื่องราวมีความแตกต่างและหลากหลาย บุคคลมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์และอาจมีบางครั้งสถานการณ์ทำให้กดดัน เกรงใจและอึดอัดใจ บางสถานการณ์ต้องปฏิเสธแต่บุคคลไม่กล้าที่จะปฏิเสธและปล่อยเลยไป บางขณะดูเหมือนจะ เสียเปรียบแต่ไม่มีวิธีการพูดเพื่อการเจรจาต่อรอง ซึ่งการปฏิเสธและเจรจาต่อรองเป็นทักษะจำเป็น ในการหาทางออกเพื่อปกป้องสิทธิตนเอง อีกทั้งยังเป็นการรักษาสัมพันธ์ภาพให้คงอยู่ต่อ แม้ว่า บุคคลจะปฏิเสธขัดใจก็ตาม ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับการสอน เทคนิคการปฏิเสธเมื่อถูกขอร้องนำมาจาก ทฤษฎีการปรึกษา แบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและวิธีการปรึกษาเชิงการศึกษาและจิตวิทยา ใช้บทบาทสมมติ และการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคดังกล่าวเพื่อให้สมาชิกเกิดความรอบรู้ในป้องกัน ตนเองทางเพศ เรียนรู้ทักษะการปฏิเสธสามารถพูดต่อรองชะลอการปฏิเสธได้

การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ: เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้เข้าใจ ผู้อื่นเป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกร่วม เป็นความสามารถที่บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อ สนับสนุนการรับรู้มุมมองของแต่ละคน ตลอดจนบอกความรู้สึกที่มีต่อบุคคลในสถานการณ์ ต่าง ๆ ได้ สามารถเข้าใจ เห็นอกเห็นใจและแสดงความรู้สึกที่รับรู้ให้บุคคลนั้น ๆ รู้ได้ในทางตรงกัน ข้ามต้องคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง การฝึกเอื้ออาทรและยอมรับให้เกียรติกัน ในการพัฒนา ความฉลาดทางเพศ รับรู้ความรู้สึกร่วมกับบุคคลอื่นเป็นสิ่งจำเป็นต้องเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎี การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการแสดง ความรู้สึกร่วม เทคนิคการอธิบายความรู้สึกและเห็นใจ จากทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคล เป็นศูนย์กลางและเทคนิคการฝึกวิเคราะห์ความรู้สึกจาก ภาษาท่าทาง ใช้การฝึกแสดงความรู้สึก และการเล่าเรื่อง

การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ: เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ การตัดสินใจเป็น กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อเป็นแนว ปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งการตัดสินใจต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ประกอบการคิด พิจารณาแล้วสร้างทางเลือกให้มากที่สุดเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางที่เหมาะสมในการตัดสินใจ จึงต้องอาศัยเหตุผลที่เป็นความรู้ความจริง ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ ในด้านการเรียนรู้

เรื่องเพศ จึงให้ความสำคัญกับการตัดสินใจ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์ และพฤติกรรมใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิดและบูรณาการร่วมกับ เทคนิคการกำหนดข้อดีข้อเสีย และเทคนิควิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้แก่ เทคนิคการใช้เกมการเล่าเรื่อง เทคนิค การสอน และการใช้บทบาทสมมติ

การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ: การกล้ายืนยันทัวเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ

คนมีความฉลาดทางเพศเขาจะกล้ายืนยันทัวเอง เช่นกล้าที่จะพูดยืนยันในการรักษาสิทธิ ของตนเอง ซึ่งมักจะใช้ร่วมกับการปฏิเสธ โดยสามารถเลือกใช้คำพูดที่นุ่มนวลไม่ก้าวร้าวรุนแรง ผ่านการฝึกซ้อมพฤติกรรมโดยการฝึกพูด ฝึกแสดงความคิดความรู้สึก และปฏิเสธคำขอหรือถ้าเห็น ว่าไม่เหมาะสม โดยไม่ก้าวร้าวรุนแรงโดยการพูดอธิบายความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อผู้อื่น การปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรมโดยใช้เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งความคิดและใช้ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกการกล้ายืนยันทัวเอง จากทฤษฎี พฤติกรรมนิยมประยุกต์ใช้เทคนิคทางจิตวิทยา ได้แก่ การสอน ขั้นตอนการกล้ายืนยันทัวเอง แนวคิดการกล้ายืนยันทัวเอง ได้แก่ การบอกเกี่ยวกับความรู้สึก การเลือกใช้คำที่เหมาะสม และการตอบสนองอย่างเหมาะสม การใช้สถานการณ์จำลอง

การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ: ปรับเปลี่ยนตนเองตามสัญญาการเปลี่ยนแปลงตัวเอง เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำอยู่ตลอดเวลาเพราะบุคคลอยู่ในสังคมที่มีการพัฒนาไม่หยุดนิ่ง การสำรวจตัวเอง จะทำให้ทราบว่าบุคคลแต่ละคนต้องเปลี่ยนตัวเองในเรื่องอะไร และมีพฤติกรรมในเรื่องใดที่ ต้องการเปลี่ยนแปลงเมื่อเลือกแล้วควรมีการฝึกซ้อมพฤติกรรมเพื่อเป็นการเตรียมตัวเองใน การแสดงพฤติกรรมเหล่านั้นในกรณีที่ไม่มีตัวแบบการฝึกซ้อมช่วยให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ใน สถานการณ์กลุ่มการเปลี่ยนตัวเองจากการทำการบ้านจะช่วยบูรณาการสิ่งที่เรียนรู้จากกลุ่มไป ฝึกใช้กับชีวิตประจำวัน เมื่อเปลี่ยนตัวเองแล้วบุคคลจะได้ประโยชน์พัฒนาไปสู่การเป็นบุคคลที่มี ความฉลาดทางเพศ ในการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม โดยใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล และเทคนิค การยอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกซ้อมพฤติกรรมเพื่อไม่ให้ สมาชิกกลุ่มสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปรึกษาผู้วิจัยจึงเพิ่มเทคนิคการมอบหมายการบ้าน

การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ: การยุติสัมพันธภาพ การยุติและกล่าวลา ในช่วงสุดท้าย เป็นการสนับสนุนสมาชิกกลุ่มแสดงความรู้สึกอย่างเต็มความสามารถและพูดถึงการแยกจากกัน ในช่วงสุดท้าย เป็นการส่งเสริมให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มให้สามารถเผชิญความจริงและจำเป็น อย่างมากที่สมาชิกกลุ่มมีโอกาสกล่าวถึงสิ่งที่ค้างคาใจ สามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย

และสร้างการตระหนักรู้ว่าจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์กลุ่มไปประยุกต์ใช้ในชีวิตอย่างไร การปรึกษากลุ่มในครั้งสุดท้ายนี้ เริ่มต้นด้วยผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มด้วยท่าที่ท้อบอุ่นและเป็นกันเองเพื่อเป็นการรักษาสัมพันธภาพในการปรึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคการทำสัญญากับตัวเอง การที่บุคคลสัญญากับตัวเองว่าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อป้องกันตัวเองในเรื่องเพศ เป็นการป้องกันตัวเองไม่ให้หลีกเลี่ยงจากสัญญาที่ให้ไว้กับตัวเอง การสะท้อนเนื้อหา การสะท้อนความรู้สึก และการสรุปความ และบูรณาการร่วมกับเทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการเสริมแรงทางบวก

ผู้วิจัยนำรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ พบว่า มีประเด็นสำคัญในการปรับปรุง ดังนี้ 1) ให้ปรับวัตถุประสงค์ และปรับภาษาให้กระชับเข้าใจง่ายขึ้นปรับแก้ข้อความ ขั้นตอนดำเนินการให้เข้าใจง่ายขึ้น 2) ตัดรูปภาพออกเพื่อป้องกันลิขสิทธิ์และปรับเปลี่ยนภาพแสดงสีหน้า 3) ปรับแก้ตัวอย่างในใบงานแบบฝึกหัดอธิบายความรู้สึกและเห็นใจเสนอแนะว่าควรให้เห็นแนวคิด A-B-C เพื่อรับรู้สาเหตุใดการปรับความคิดส่งผลต่อพฤติกรรม เสนอแนะในช่องกิจกรรมทางเลือกปรับภาษาใหม่ เปลี่ยนจากการกล่าวแสดงออกอย่างเหมาะสมเป็นการกล้ายืนยันตนเอง ปรับกิจกรรมในขั้นดำเนินการให้เหมาะสมและปรับการใช้ภาษาในใบความรู้ เสนอแนะว่าการใช้พฤติกรรมกล้ายืนยันตนเองให้เชื่อมโยงกับแนวคิด CBT

ผู้วิจัยนำรูปแบบการปรึกษากลุ่มไปทดลองใช้กับนักศึกษาปริญญาตรีที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบรูปแบบกระบวนการปรึกษา พบว่าเวลา 60 นาทีที่กำหนดไว้ในชั่วโมงการพัฒนาน้อยไปจึงปรับเป็น 90 นาที เพื่อให้สมาชิกกลุ่มแสดงบทบาทออกมาอย่างเต็มที่ โดยภาพรวมพบว่าในชั่วโมงการปรึกษาที่มีกิจกรรมสมาชิกกลุ่มใช้เวลามากในการสนทนาซักถาม ผู้วิจัยจึงปรับปรุงโดยการเพิ่มชั่วโมงการปรึกษาขึ้น เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พัฒนาความฉลาดทางเพศแต่ละองค์ประกอบอย่างเต็มที่ เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มได้ร่วมกิจกรรมโดยไม่เร่งรีบ ส่งผลให้กระบวนการปรึกษาประสบความสำเร็จภายหลังปรับปรุงรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศผู้วิจัยนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาจำนวน 10 คน ที่เป็นกลุ่มทดลอง จำนวนชั่วโมงการปรึกษา 12 ครั้ง

ตอนที่ 3 ผลของการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีด้วย ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ความฉลาดทางเพศโดยรวมของกลุ่มทดลอง ระยะเวลาก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72, SD = 0.13$) คะแนนความฉลาดทางเพศอยู่ในระดับปานกลาง ระยะเวลาหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.49, SD =$

0.17) คะแนนความฉลาดทางเพศอยู่ในระดับมาก และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.58, SD = 0.12$)
คะแนนความฉลาดทางเพศอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาครั้งนี้

ผลของการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ผู้วิจัยนำเสนอผลของการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ซึ่งดำเนินการระหว่าง วันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2559 และผลการติดตามผลวันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2559 ณ ห้อง 10706 ตึกคณะเทคโนโลยีสังคม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี อำเภอเขาฉกรรจ์ จันทบุรี ซึ่งสรุปได้จากการสังเกตการเปลี่ยนแปลงความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองในแต่ละชั่วโมงการปรึกษา รายละเอียด ดังนี้

ครั้งที่ 1 เรื่องสัมพันธภาพสร้างได้ เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับสมาชิกกลุ่ม และระหว่างสมาชิกด้วยกันผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม โดยใช้ทักษะการสร้างสัมพันธภาพ ได้แก่ ความจริงใจ การยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความผ่อนคลายและไว้วางใจ สามารถเปิดเผยความคิดความเชื่อของตนได้อย่างอิสระ

สมาชิกกลุ่มเป็นนักศึกษาชั้นปีที่สองเป็นนักศึกษาชาย 5 คน และนักศึกษาหญิง 5 คน ซึ่งสมาชิกกลุ่มเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเดียวกันรู้จักกันในฐานะเพื่อนร่วมรุ่น การจัดที่นั่ง การปรึกษากลุ่มมีการจัดเป็นรูปแบบวงกลมโดยผู้วิจัยนั่งในกลุ่มด้วยเพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้สึกเป็นกันเองซึ่งการนั่งเป็นวงกลมนี้จะช่วยให้ง่ายต่อการสังเกตกันและกันเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิกได้ดี การดำเนินการปรึกษาในครั้งแรกสมาชิกกลุ่มมีสีหน้าแสดงความกังวล สงสัย ผู้วิจัยเปิดเผยตนเองโดยการแนะนำตนเองและแสดงการยอมรับทุกคนโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ต่อจากนั้นจึงให้สมาชิกกลุ่มแนะนำตัว ซึ่งสมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือแม้บางคนยังไม่คุ้นเคยอยู่บ้าง จากนั้นผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการปรึกษา กติกาการเข้ากลุ่ม รวมถึงวันเวลา สถานที่ในการเข้ารับการศึกษา ภายหลังจากการรับฟัง ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มแสดงความรู้สึกและความคาดหวังในการเข้าร่วมกลุ่ม สมาชิกกลุ่มส่วนมากเต็มใจและอยากพัฒนาความฉลาดทางเพศแต่บางคนกังวลว่าจะมีผลกระทบตามมาหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม สมาชิกบางคนกลัวว่าจะต้องเปิดเผยความลับเรื่องเพศ ผู้วิจัยจึงใช้ทักษะการอธิบายให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจ ซึ่งสังเกตได้ว่าสมาชิกมีสีหน้าผ่อนคลายขึ้นและให้ความร่วมมือในการแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ซึ่งส่วนใหญ่คาดหวังว่าจะสามารถเลือกคู่ทางเพศได้และจะได้ไม่ถูกหลอกจากการดำเนินชีวิตด้านเพศ

ในขั้นดำเนินการเพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ตระหนักรู้ความฉลาดทางเพศ ผู้วิจัยแสดงการยอมรับสมาชิกทุกคนด้วยท่าทียิ้มแย้มและชี้แจงวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม

กระบวนการกลุ่ม เนื้อหา บทบาทของผู้นำและสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลา การรักษาความลับ และตอบข้อสงสัยต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม สมาชิกกลุ่มร่วมกันสร้างข้อตกลงและแนวปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในกลุ่ม หลายคนซักถามข้อสงสัยต่าง ๆ ผู้วิจัยอธิบายและสร้างความเข้าใจในเรื่องความฉลาดทางเพศ โดยใช้เทคนิคการสอนและยกตัวอย่างพฤติกรรมของบุคคลที่มีความฉลาดทางเพศ สมาชิกกลุ่ม ช่วยกันให้ความหมายด้วยความสนุกสนาน สมาชิกสนใจให้ความร่วมมือดี ผู้วิจัยอธิบายองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศและบอกลักษณะของความฉลาดทางเพศ สมาชิกกลุ่ม สนทนาซักถามถึงความฉลาดทางเพศ หลายคนกล่าวว่าความฉลาดทางเพศมีผลต่อชีวิตประจำวันของสมาชิกมาก สมาชิกกลุ่มสนทนาทำความเข้าใจเกี่ยวกับความฉลาดทางเพศ ผู้วิจัยบอกความหมาย องค์ประกอบ และลักษณะของความฉลาดทางเพศและผลกระทบที่เกิดจากความฉลาดทางเพศ “ถ้าบุคคลขาดความฉลาดทางเพศจะส่งผลอย่างไรต่อตนเองและสังคม” ทำให้สมาชิกกลุ่มรับรู้เข้าใจตนเองในเรื่องเพศมากขึ้น เช่น “หนูเข้าใจแล้วค่ะว่าการมีความฉลาดทางเพศคืออะไร” ผู้วิจัยใช้ทักษะการให้ข้อเสนอแนะเพื่อให้สมาชิกกลุ่มมองเห็นภาพชัดเจนขึ้น พร้อมทั้งให้สมาชิกกลุ่มได้ทำข้อตกลงและเซ็นใบยินยอมในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และเพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิเพื่อปกป้องผลกระทบต่อสภาพจิตใจของผู้เข้าร่วมการทดลองตามกรอบของจริยธรรมของการวิจัย ผู้วิจัยอธิบายว่าสมาชิกสามารถหยุดเข้าร่วมการวิจัยได้ตลอดเวลาหากสมาชิกรู้สึกไม่ปลอดภัย สมาชิกบอกเลิกได้ทันที

สรุปผลในภาพรวมการปรึกษากลุ่มครั้งแรกเพื่อพัฒนาสัมพันธภาพ สมาชิกมีความรู้สึกไว้วางใจซึ่งกันและกัน กล้าแสดงความคิดเห็น สมาชิกสนใจที่จะรับรู้และทำเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มมาก สมาชิกทุกคนระบุว่าได้ประโยชน์ต่อตนเองในระดับมาก ในภาพรวมสมาชิกพึงพอใจต่อผู้ให้การปรึกษาระดับมากที่สุด

ครั้งที่ 2 การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ เรื่องประเมินความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศ

ผู้วิจัยใช้เทคนิค การประเมินและเรียนรู้เพื่อการยอมรับตนเอง การสอนวิธีจำแนกประเมินพฤติกรรมและการยอมรับตนเอง โดยการสำรวจความคิด ความรู้สึกและการกระทำในการคบเพื่อนต่างเพศ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับสมาชิกโดยไม่มีเงื่อนไขถึงแม้สมาชิกประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม มีการสร้างบรรยากาศแบบกันเอง การยอมรับกันของสมาชิกกลุ่ม ครั้งนี้ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ และเทคนิคการมอบหมายงาน ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มเพื่อสร้างบรรยากาศให้เกิดความไว้วางใจ ผู้วิจัยกล่าวถึงความฉลาดทางเพศและผลกระทบจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศเพื่อทบทวนการรับรู้ สมาชิกสนทนาเรื่อง รูปแบบการใช้ชีวิตในการคบเพื่อนต่างเพศในชีวิตประจำวัน สมาชิก

เปิดเผยเล่าเรื่องราวของตนเองเกี่ยวกับคู่รักนับเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกัน
หลายคนเล่าเรื่องราวอย่างละเอียดแม้เป็นเรื่องส่วนตัว สัมพันธภาพที่ดีทำให้สมาชิกกล้าเปิดเผย
ผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยกล่าวว่าคนเราไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ
ทุกเรื่องบางคนผิดหวัง บางคนดำเนินชีวิตผิดพลาด บางคนมีความสุข ผู้วิจัยกอดสมาชิก ผู้วิจัยสอน
เรื่องการประเมินพฤติกรรม การที่สมาชิกบันทึกความคิดความเห็นและวิธีการปฏิบัติกับคู่รักหรือ
เพื่อนต่างเพศทำให้ได้บททวนและประเมินพฤติกรรมเพื่อตระหนักรู้ตนเองมากขึ้น การใช้เทคนิค
การสอนจากตัวแบบ ที่มีลักษณะเป็นตัวแบบทางด้านลบ “บทเรียนราคาแพง” สามารถทำให้สมาชิก
รับรู้ปัญหาและผลกระทบจากปัญหาเรื่องเพศได้ดี การที่สมาชิกกลุ่มร่วมกันตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับ
พฤติกรรมทางเพศของตัวแบบจากเรื่องบทเรียนราคาแพงนั้นสมาชิกสามคนกล่าวว่า “มันเป็นเรื่อง
จริง” และสมาชิกกลุ่มสนทนาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางเพศของตัวแบบจากบทเรียนราคาแพง
และพฤติกรรมทางเพศที่เกิดกับตัวเองนั้นแสดงว่าสมาชิกกำลังแยกแยะความคิด ความเชื่อและ
พฤติกรรม การที่สมาชิกบันทึกความคิดเห็นและวิธีการปฏิบัติของคู่รักและศึกษารูปภาพเพิ่มให้
สมาชิกสนใจตระหนักรู้ในเรื่องเพศ การได้พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นยังทำให้สมาชิกเข้าใจวิธี
คิดและวิธีการปฏิบัติต่อคู่รักมากขึ้น

สรุปผลในภาพรวมการศึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศในเรื่องการ ประเมิน
ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมทางเพศ สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือดี สมาชิกกลุ่มสามารถระบุ
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศได้ ตลอดจนสามารถบอกถึงความคิด และความรู้สึก
เชื่อมโยงกับพฤติกรรมได้ สามารถสรุปความคิดเห็นและสาระสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่มได้
สมาชิกได้ประโยชน์มากจากการเข้าร่วมกลุ่ม สมาชิกกลุ่มกล่าวว่าโชคดีมากที่ได้มีโอกาสเข้าร่วมทำ
กิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางเพศ

ครั้งที่ 3 การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ เรื่อง ความคิดเปลี่ยนได้

การศึกษากลุ่มครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค 3 ต. (ตรวจสอบ, โต้แย้ง, ตระหนักรู้) เทคนิค
การ โต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล และเทคนิคการสร้างความคิดที่ถูกต้องใหม่ สมาชิก
ตรวจสอบความคิด ความรู้สึก และแยกแยะความคิด ความเชื่อตามรูปแบบทฤษฎี ในครั้งนี้ผู้วิจัย
บูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ ผู้วิจัยกล่าวทักทายเพื่อรักษาสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและ
สมาชิกกลุ่มตลอดจนทบทวนการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมาส่งผลดีต่อการดำเนินการปรึกษามาก เช่น
ผู้วิจัยถามว่าอดีตที่ผ่านมามีสมาชิกคนใดเคยอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์บ้าง สมาชิก
หลายคนช่วยกันตอบและแชร์ ประสบการณ์ สมาชิกเล่าความผิดพลาดในครั้งนั้น สมาชิกบางคน
บอกวิธีการสังเกตพฤติกรรมทางเพศของบุคคลในสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างละเอียด ส่วนสมาชิก
คนที่ไม่เคยอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงทางเพศจะซักถามเกี่ยวกับการสังเกตและรับรู้พฤติกรรมของคู่

ทางเพศสนทนาด้วยบรรยากาศไว้วางใจรอยยิ้มและเสียงหัวเราะบ่งบอกว่าสนุกสนาน ในระหว่างนั้นผู้วิจัยใช้เทคนิค การตรวจสอบ การโต้แย้ง เพื่อการตระหนักรู้ (3 ต.) การที่ผู้วิจัยสนทนาถึงการบ้านที่มอบหมายนั้นเพื่อทบทวนตรวจสอบความเข้าใจเรื่องเพศ การใช้เทคนิคการเสนอตัวแบบ โดยนำกรณีพิพาทที่สนสถานการณ์เสี่ยงทางเพศสัมพันธ์มาเปิดให้สมาชิกดูเพื่อสร้างความตระหนักรู้ต่อปัญหาและผู้วิจัยตรวจสอบการรับรู้ด้วยการสนทนาซักถาม สมาชิกให้ความสนใจมากเพราะเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกี่ยวข้องในชีวิต สมาชิกบอกความรู้สึกและร่วมกันแสดงความคิดเห็นทั้งพฤติกรรมทางบวกและทางลบหลังจากสมาชิกชมคลิปวิดีโอที่สนสถานการณ์เสี่ยงทางเพศและศึกษากรณีศึกษา “เพราะไว้วางใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา” สมาชิกขอเป็นอาสาสมัครเพื่ออภิปรายความรู้สึก และแสดงความคิดเห็นทำให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างราบรื่น มีการโต้แย้งความคิดและหาหลักฐานอ้างอิง ผู้วิจัยสอนการโต้แย้งความคิดและสอนการใช้เทคนิคการสร้างความคิดใหม่ที่ถูกต้อง สมาชิกกลุ่มฝึกเปลี่ยนมุมมองทางความคิดจากเดิมที่เลวร้ายมาเป็นความคิดด้านบวก ทำให้สมาชิกเห็นปัญหาที่เกิดจากความคิดในทุกแง่มุมทั้งข้อดีและข้อเสีย ผู้วิจัยพยายามให้สมาชิกตระหนักรู้ว่าความคิดเปลี่ยนได้ด้วยตัวสมาชิกเอง

สรุปภาพรวมผลการปรึกษาเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ เรื่อง ความคิดเปลี่ยนได้ สมาชิกมีการตระหนักรู้ว่าความคิดเปลี่ยนได้ในระดับปานกลาง ความสนใจในการปรับเปลี่ยนความคิดความรู้สึกอยู่ในระดับมาก เมื่อประเมินผลจากใบงานประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษาสมาชิกได้ประโยชน์มาก ผู้วิจัยประเมินความสามารถสมาชิกกลุ่มอยู่ในระดับมาก เพราะจากการโต้แย้งความคิดสมาชิกสามารถคิดหาแนวทางในการจัดการปัญหาได้ มีมุมมองทางความคิดที่หลากหลายและจากการสังเกตฝึกฝนสมาชิกมีความตั้งใจและสนใจที่จะปรับเปลี่ยนตัวเองดี

ครั้งที่ 4 การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศเรื่อง เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด

ความคิดความเชื่อทางลบสามารถเปลี่ยนแปลงโดยการเปลี่ยนการให้ความหมาย หรือสร้างความเข้าใจใหม่โดยผ่านกระบวนการกลุ่มที่ทำให้บุคคลค้นพบความคิดด้านบวก การปรับเปลี่ยนความคิดทำให้มีอิสระในตนเองและผ่านปัญหาทุกอย่างที่ประสบได้ ส่งผลให้เกิดความสุขในชีวิต เมื่อบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของตัวเองได้ อารมณ์ และพฤติกรรม ก็จะเปลี่ยนแปลงตาม เนื่องจากความคิด ความรู้สึก และการกระทำมีปฏิสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างต่อเนื่อง การปรึกษากลุ่มครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กิจกรรม “พื้นเพื่องความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (Smead, 2000, p. 271) “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” “ABC’s (The A-B-C theory) และแนวคิดการปรับเปลี่ยนความคิด ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ด้วยการใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข

เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลและบูรณาการร่วมกับเทคนิคการสอนการพูดกับตัวเองในการเผชิญปัญหาและเทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนความคิด ผู้วิจัยทักทายพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อสร้างความเป็นกันเอง แล้วขอให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในครั้งที่ผ่านมา และเล่าเรื่องราวที่น่าเอาเทคนิคที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริง

การสร้างความเข้าใจเรื่องความคิด ความรู้สึก และการกระทำ นอกจากให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความคิด ความรู้สึก และการกระทำแล้ว ผู้วิจัยยังใช้การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ “ฟันเฟืองความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” ในชีวิตเพื่อให้สมาชิกเข้าใจความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันพอเข้าใจสามารถอธิบายให้เห็นภาพได้ง่าย จากนั้นตามด้วยตัวอย่างภาพ “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” และอธิบายวิธีการการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดที่สมาชิกจำเป็นต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ช่วยให้สมาชิกรับรู้สิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล ซึ่งการสอนทฤษฎี A-B-C's ตามแนวคิดทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมว่า เมื่อบุคคลมีสถานะทางอารมณ์ คือ C (The-emotional Consequences) หลังจาก ที่เกิดเหตุการณ์ A (Activating event) ซึ่งเหตุการณ์ (A) ไม่ได้เป็นสาเหตุให้เกิดอารมณ์ (C) ถึงแม้จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน แต่สาเหตุของอารมณ์ คือ ความเชื่อ (B: Beliefs) ที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์(C) เป็นสาเหตุหลัก ตัวอย่างเช่น เมื่อสมาชิกรู้สึกท้อ (ทนไม่ได้และเจ็บปวดใจ C) (ที่ถูกแฟนทิ้ง A) การถูกแฟนทิ้งไม่ได้ทำให้เจ็บปวดใจ แต่ความเชื่อ (B) เกี่ยวกับแฟนทิ้ง (A) เป็นเหตุให้รู้สึกปวดร้าวใจ ด้วยความเชื่อที่ว่าคนอื่นต้องให้การยอมรับเรารักเรา และเชื่อว่าคุณน่าจะ (Should be) ยอมรับฉันให้เป็นแฟนคนเดียวเท่านั้น ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทนไม่ได้และความรู้สึกเจ็บปวดใจ สมาชิกกลุ่มบอกว่าจริงที่สุด ผู้วิจัยจึงสอนว่าสมาชิกสามารถเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของตนเองได้ด้วยการหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นอยู่กับ (A) และอดทนเกี่ยวกับ (C) บุคคลสามารถเลือกที่จะตรวจสอบ ทำทนาย เปลี่ยน และขจัด (B) ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไร้เหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์กระตุ้น (A) จากนั้นสอนทฤษฎี ABC's เชื่อมโยงกับ “ABC's” ที่มาของความรู้สึก ทำให้สมาชิกเข้าใจที่มาของความรู้สึกทางลบได้ดี และการถามสมาชิกว่าเหตุการณ์ (A) ทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ (C) ใช่หรือไม่ ความเชื่อ (B) เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์นั้นอย่างไรซึ่งช่วยเพิ่มความเข้าใจที่มาของปัญหาพฤติกรรมมากขึ้นวัดได้จากการที่สมาชิกกลุ่มสรุปทฤษฎี A-B-C's และที่มาของความรู้สึกทางลบได้ผล สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ดังที่สมาชิกพูดว่า “อ้อเป็นอย่างนี้เอง” ความคิดมีความสำคัญต่ออารมณ์และพฤติกรรม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงความคิด จะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปเพื่อสร้างความเข้าใจกลุ่มช่วยกันบอกแนวทางการโต้แย้งความความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลและ

ช่วยกันระดมสมองเพื่อหาคำพูดโต้ตอบในทางบวกแบบง่าย ๆ สมาชิกจับคู่กัน เพื่อฝึกตอบโต้ด้วยการปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่ สลับกันเป็นไปอย่างสนุกสนานหลายคนพยายามพูดบางคู่ฝึกโต้แย้งกันไม่ติดขัด บางคนปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่ได้ทันที การมอบหมายการบ้าน ทำให้สมาชิกได้ฝึกปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อทางลบ และฝึกโต้แย้งหาหลักฐานยืนยันให้คุ้นชินในการปรับเปลี่ยนความคิดใหม่

สรุปภาพรวมผลการปรึกษาเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศเรื่อง เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด สมาชิกกลุ่มสามารถพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศเรื่อง เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิดในระดับมาก สมาชิกกลุ่มมีสติ ในสิ่งที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างเท่าทันสามารถบอกได้ว่าตนเองกำลังทำอะไรขณะนี้แยกความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมได้ รับรู้ภาษากาย การเคลื่อนไหวของตนเองอย่างเท่าทันในระดับมาก แยกแยะได้ว่าตนเองกำลังมีอารมณ์ความรู้สึกหรือความคิดอย่างไร โดยภาพรวมถือว่าสมาชิกมีความเข้าใจตนเองในระดับหนึ่ง สมาชิกกลุ่มมีพัฒนาการของการแยกแยะประเภทอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลและสามารถปรับมุมมองใหม่ได้ดี เมื่อประเมินด้วยใบงานสมาชิกกลุ่มสามารถแยกแยะความคิด ความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรมตามหลักการทฤษฎีได้

ครั้งที่ 5 การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศเรื่อง การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความคิด เมื่อเห็นว่าสมาชิกรับรู้ไม่ตรงกันหรือเห็นต่างด้วยเหตุผลด้วยผล ผู้วิจัยใช้เทคนิคการตรวจสอบความคิด ความเชื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้และให้ความรู้เรื่องกระบวนการรับรู้ โดยบูรณาการกับเทคนิคตัวแบบและเทคนิคการสอนการให้ความรู้ตามวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา โดยเริ่มแรกผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเรื่องความคิด ความรู้สึก และการกระทำตามทฤษฎี A-B-C's ทุกครั้งผู้วิจัยจะรักษาสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มโดยการสนทนาซักถามการทบทวนการบ้านที่มอบหมายเพื่อทวนความเข้าใจการรับรู้ตามหลัก A-B-C's และการฝึกปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อด้วยการโต้แย้งความคิด เมื่อเห็นว่ากลุ่มยังไม่กระจ่างความหมายผู้วิจัยสอนการโต้แย้งความคิดทางลบด้วยการหาหลักฐานมายืนยันสมาชิกกลุ่มช่วยกันโต้แย้ง การที่ผู้วิจัยให้สมาชิกแบ่งกลุ่มย่อยเพื่อสังเกตภาพทำให้เกิดการโต้แย้ง คัดค้าน และมีการหาเหตุผลประกอบที่ดีได้ร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็นและเห็นต่างเป็นการกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นและใช้เทคนิคทางความคิดโดยใช้คำถาม กระบวนการรับรู้กระจ่างความหมายสามารถเข้าใจการรับรู้ความแตกต่างทางเพศ และเชื่อมโยงการเรียนรู้ทฤษฎี A-B-C's ได้ดี การที่สมาชิกสนทนาเรื่อง

ความแตกต่างทางเพศของบุคคลจากภาพต้นแบบที่มีความหลากหลายทางเพศทำให้สมาชิกหลายคนสามารถระบุพฤติกรรมของบุคคลได้

สรุปผลการรวมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ เรื่องการรับรู้ความแตกต่างทางเพศ สมาชิกกลุ่มให้ความร่วมมือดี มีการรับรู้และให้ความสำคัญกับความคิดมากขึ้น รู้ว่าความคิดมีผลต่อพฤติกรรม สามารถระบุพฤติกรรมของบุคคลได้ถูกต้องตามเพศสภาพ สามารถตัดสินใจและประเมินพฤติกรรมที่แตกต่างไปจากตนได้ดีขึ้น เพราะมีประสบการณ์หรือรับรู้ตรงตามจริงและแปลความหมายพฤติกรรมถูกต้อง สมาชิกระบุว่าได้ประโยชน์มากจากการร่วมกิจกรรมและเสนอแนะว่ากิจกรรมการปรึกษานี้ น่าจะทำให้เพื่อนร่วมรุ่นด้วยเพราะเพื่อนอีกหลายคนในมหาวิทยาลัยมีปัญหาในการรับรู้และแปลความหมายเรื่องเพศบิดเบือนจากความจริงเหมือนกัน

ครั้งที่ 6 การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เพิ่มเติมความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้

การเรียนรู้เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศโดย การเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ในเรื่องเพศ สุขภาพ ความปลอดภัยทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการคิดแบบ A B C D ผู้วิจัยบูรณาการกับเทคนิคการฝึกสอนตัวเอง เทคนิคการเสนอตัวเองและเทคนิคการให้ความรู้ทางจิตวิทยา เริ่มแรกผู้วิจัยทักทายสมาชิกกลุ่มเพื่อสร้างสัมพันธภาพทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส สมาชิกช่วยกันสนทนาทบทวนการรับรู้ความแตกต่างทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ และผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงและให้สมาชิกกลุ่มศึกษาเอกสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าสมาชิกหลายคนมีใบหน้ากังวล สมาชิกบางคนบอกว่าข้อมูลที่อ่านไม่เหมือนกับความคิดความเชื่อของตนที่ใช้ในการดำเนินชีวิต “พวกเราเสี่ยง” และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการอ่านเอกสารเกี่ยวกับโรคเอดส์รวมทั้งให้สมาชิกสำรวจตนเองว่ามีความรู้ความเข้าใจถูกต้องหรือไม่อย่างไรเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์ ทำให้สมาชิกกลัวผลกระทบมาก ๆ ผู้วิจัยให้กำลังใจ ด้วยการสัมผัสมือและกอดสมาชิก การที่ผู้วิจัยนำวิธีการคิดแบบ A B C D เพื่อฝึกสอนการปรับเปลี่ยนความคิดช่วยสมาชิกได้เข้าใจที่มาของปัญหาได้มาก ลดความกังวลได้ดีจากนั้นผู้วิจัยสอนสมาชิกกลุ่มโดยการให้ตัวแบบจากคลิปวีดิทัศน์ผลการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์และเล่าเรื่องจากกรณีศึกษา “เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก” ตัวแบบนี้ว่าสามารถทำให้สมาชิกเรียนรู้เข้าใจเรื่องเพศได้ดี สมาชิกสนใจมากขอให้นำเนื้อเรื่องมาพิจารณาเพราะสมาชิกช่วยกันแบ่งปันประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์บนความเสี่ยง ทุกคนร่วมอภิปรายเกิดความร่วมมือในการเรียนรู้ตลอดชั่วโมง การปรึกษา จากนั้นสอนเรื่องการใช้อุปกรณ์อนามัยได้ไม่ยากเลยสมาชิกสนใจมากบางคนสมัครใจสาธิตพร้อมเล่าประสบการณ์ สมาชิกมีอารมณ์ขันสังเกตจากเสียงหัวเราะนับเป็นชั่วโมงการศึกษาที่ได้ผลดีมาก ๆ

สรุปผลภาพรวมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เพิ่มเติมความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้ สมาชิกกลุ่มให้ความสนใจมาก มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ การใช้ตัวแบบทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดีเพราะสมาชิกกลัวผลกระทบจากการกระทำที่รับรู้ได้จากตัวแบบ โดยเฉพาะตัวแบบที่มีพฤติกรรมทางลบทำให้สมาชิกเกิดการเปลี่ยนแปลงความคิดได้ดี สมาชิกระบุว่าได้ประโยชน์จากการเรียนรู้ครั้งนี้มาก ๆ สมาชิกกลุ่มบอกเล่าประสบการณ์จากการเรียนรู้ใหม่แตกต่างจากความรู้เดิมหลายเรื่องและการเรียนรู้ครั้งนี้ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความคิดว่าควรป้องกันตัวเองในเรื่องเพศให้มากขึ้นไม่เช่นนั้นจะมีชีวิตไม่ต่างอะไรกับตัวแบบ

ครั้งที่ 7 การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ

การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเป็นทักษะจำเป็นในการหาทางออกเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองอีกทั้งยังเป็นการรักษาสัมพันธภาพให้คงอยู่ต่อ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และบูรณาการกับวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล เทคนิคการปฏิเสธเมื่อถูกขอร้องโดยพัฒนาแนวคิดจาก Thompson (2003, pp. 265-268) นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้บทบาทสมมติ การให้ข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการสอน ผู้วิจัยกล่าวทักทายกับสมาชิกกลุ่ม และทบทวนความรู้เก่าทุกครั้งเพื่อสร้างความเข้าใจเรียนรู้เชื่อมโยงความรู้ใหม่และยังช่วยป้องกันการลืมของสมาชิกกลุ่มได้ดี การกล่าวถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในชีวิตของนักศึกษาสาวโดยทบทวนจากกรณีศึกษาครั้งที่แล้ว “เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก” ถ้าเรื่องทางเพศไม่มีการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง สมาชิกถามผู้วิจัยว่าต่อรองได้หรือ นั่นแสดงว่าที่ผ่านมาสมาชิกไม่เคยเจรจาต่อรอง ผู้วิจัยขอให้สมาชิกบางคนเล่าประสบการณ์ของตนเองว่ากล้าปฏิเสธหรือไม่อย่างไรเมื่ออยู่ในสถานการณ์เรื่องเพศและผลที่ได้รับเป็นอย่างไร “สมาชิกบอกว่า ส่วนมากจะยอมเลยตามเลย, ไม่รู้จะปฏิเสธอย่างไร, ไม่กล้า, ปฏิเสธ” สมาชิกไม่ค่อยกังวลกับผลที่ตามมามากนัก การที่ผู้วิจัยให้สมาชิกจับคู่เพื่อฝึกโต้ตอบการปฏิเสธและเจรจาต่อรองในสถานการณ์ทางเพศ หลายคนพูดไม่ได้ความคิดไม่เป็นอัตโนมัติต้องใช้เวลาฝึกกลับไปกลับมาหลายรอบและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกันหลายครั้งทำให้สมาชิกกล้าพูด และพูดปฏิเสธได้ เพราะที่พูดไม่ได้นั้นมาจากไม่เคยพูดแต่เมื่อฝึกก็ทำได้ และเมื่อแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์จริงการปฏิเสธและเจรจาต่อรองสมาชิกก็สามารถเจรจาต่อรองได้เกือบเหมือนจริง และสร้างความสนุกสนานไม่เครียดเหมือนครั้งแรกที่ฝึก สมาชิกให้ข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้เจ้าของบทบาทสมมติทราบ เป็นการให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกกลุ่มเพื่อใช้ในการแก้ไขต่อไป ขั้นตอนนี้มีอารมณ์ขัน เสียงหัวเราะดัง บรรยากาศใกล้ชิดเป็นกันเองสมาชิกหยอกล้อ ผู้วิจัยให้การเสริมแรงทางบวก และให้สมาชิกคู่หนึ่งสาธิตให้ดูแล้วทุกคู่ทำตามตัวแบบสาธิต ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอน หลักการปฏิเสธและเจรจาต่อรองให้กับสมาชิกกลุ่ม “ถ้าคู่รัก

ขอ.....” และให้สมาชิกได้ฝึกปฏิเสธและเจรจาต่อรองอีกครั้ง เพื่อป้องกันการลืม
 ผู้วิจัยมอบหมายการบ้านเพื่อฝึกขอร้องและตอบปฏิเสธเจรจาต่อรองเพื่อสร้างความมั่นใจผู้วิจัยสรุป
 ปัญหาที่เกิดจากการไม่ปฏิเสธและเจรจาต่อรองในเรื่องเพศและผลกระทบจากนั้นให้สมาชิกกลุ่ม
 สรุปบททวนเทคนิคของการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง ด้วยเสียงดังชัดเจน สีน้าสดชื่น แววดาแต่ละ
 คนมีความเปล่งประกาย บ่งบอกว่ามีความสุข สนุกไปพร้อมกับความรู้ที่ได้รับในวันนี้

สรุปผลภาพรวมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เรียนรู้การปฏิเสธ
 และเจรจาต่อรองเรื่องเพศ สมาชิกกลุ่มให้ความสนใจมาก มีความพยายามที่จะเรียนรู้ สังเกตจาก
 สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมดีมาก และตั้งใจฝึกบทบาทสมมติในการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง
 ถึงแม้จะยุ่งยากใจแต่สมาชิกมีความพยายามมาก การตอบคำถามและการซักถามของสมาชิกกลุ่ม
 สร้างความเข้าใจในเรื่องเพศได้ดี

ครั้งที่ 8 การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น

การเรียนรู้เข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่นเป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกร่วม
 เป็นความไวต่อการรับรู้มุมมองของแต่ละคน และบอกความรู้สึกที่มีต่อบุคคล สามารถเข้าใจ
 เห็นอกเห็นใจและแสดงความรู้สึกที่รับรู้ให้บุคคลนั้น ๆ ไปได้ และคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง
 ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและประยุกต์ใช้ เทคนิค
 การแสดงความรู้สึกร่วม เทคนิคการอธิบายความรู้สึกร่วม ใ้คู่กับแบบฝึกการแสดงความรู้สึกร่วม
 นอกจากนี้ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิควิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา โดยใช้การเล่า
 เรื่องจากกรณีศึกษา ร่วมกับการประยุกต์ใช้ เทคนิคการฝึกวิเคราะห์ความรู้สึกจากท่าทาง ใบหน้า
 เทคนิคการฝึกแสดงความรู้สึก เริ่มด้วยผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเนื้อหา
 การปฏิเสธและเจรจาต่อรองสรุปการบ้านความรู้ที่ได้จากการอ่านวิหิคุมกำเนิด และผู้วิจัยเริ่มต้นด้วย
 การเล่ากรณีศึกษาเรื่อง “โง่ จน เจ็บ” โดยเรื่องราวที่นำมาเล่านั้นเป็นชีวิตของนักศึกษาที่ประสบ
 ปัญหาความยากลำบากในชีวิต (เรื่องเพศ) สมาชิกตั้งใจฟัง ทุกคนร่วมรับรู้มีอารมณ์ร่วม
 สมาชิกบอกว่าสงสารผู้หญิงในเรื่องมาก “ผู้หญิงในเรื่องน่าเห็นใจมากแต่เธอไม่ฉลาด (โง่มาก)
 เหมือนหนูเลย” “หนูก็เคยเป็นแบบผู้หญิงในเรื่อง” ผู้วิจัยกล่าวถึงการแสดงความรู้สึกร่วมกับการใช้
 ชีวิตประจำวันว่าเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลควรมีเรียนรู้ความรู้สึกร่วมเพื่อนำมาใช้เมื่ออยู่ในสถานการณ์
 ต่างๆด้วยการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกตลอดจนความต้องการของบุคคลจากนั้นตอบสนองด้วย
 ถ้อยคำที่แสดงความเข้าใจต่อเหตุการณ์หรือบุคคล โดย ผู้วิจัยฝึกให้สมาชิกกลุ่มสังเกตภาษากาย
 และฝึกแสดงความรู้สึกทางสีหน้าและท่าทาง เช่น โกรธ เสียใจ ตีใจ รัก ตื่นเต้น กลัว เศร้าและมี
 ความต้องการทางเพศ และการจับคู่ฝึกแสดงความรู้สึกและสังเกตนั้นทำให้รับรู้ภาษาท่าทาง
 จากคนอื่นได้ เมื่อเห็นว่าสมาชิกยังไม่เข้าใจพอ ผู้วิจัยสอนเทคนิคการแสดงความรู้สึกร่วม

ให้สมาชิกกลุ่มฝึกแสดงความรู้สึกร่วมโดยให้ดูภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ และการทำแบบฝึก ทำให้สมาชิกรับรู้ได้ว่าตนเองเข้าใจและมีความรู้สึกร่วมจากสถานการณ์ต่าง ๆ หรือไม่ว่าไร การที่สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการเข้าร่วมการศึกษานั้นเป็นการตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้ว่ามีเรื่องใดที่ยังไม่เข้าใจหรือเข้าใจผิด จะได้ทบทวนสรุปพร้อมกันเพื่อเข้าใจยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการมอบหมายการบ้านให้สมาชิกกลุ่มกลับไปฝึกการรับรู้ความรู้สึกจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันและให้ฝึกแสดงความรู้สึกร่วมต่อบุคคล

สรุปผลในภาพรวมการศึกษากลุ่มเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่องการเรียนรู้เข้าใจผู้อื่นเพื่อจัดการเรื่องเพศ สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมและ การให้ความร่วมมือดี เรียนรู้เข้าใจผู้อื่นสามารถระบอรรมณ์ ความรู้สึกจากภาษากายได้ มีสามารถในการรับรู้ความรู้สึกร่วมต่อสถานการณ์ได้ดีมาก ตอบคำถามได้ตรงประเด็นเป็นที่พอใจอย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัย ตลอดจนการสรุปความได้เข้าใจตรงกัน

ครั้งที่ 9 การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่อง เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ

ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ ในด้านการเรียนรู้เรื่องเพศ การตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อมีสัมพันธภาพร่วมกับคนอื่น เพื่อมิให้เสียใจกับการตัดสินใจผิดพลาด ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิดและประยุกต์ใช้ เทคนิคการกำหนดข้อดีข้อเสีย ผู้วิจัยได้บูรณาการเทคนิควิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้แก่ เทคนิคการใช้เกมการเล่าเรื่อง เทคนิคการสอนและการใช้บทบาทสมมติ ผู้วิจัยเริ่มต้นโดยกล่าว ทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเรื่องการร่วมความรู้สึกเข้าใจคนอื่น ผู้วิจัยพูดถึงการตัดสินใจกับชีวิตประจำวัน โดยสนทนาพร้อมยกตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มได้ตัดสินใจจากคำถาม และเรื่องที่ต้องตัดสินใจและผลกระทบจากการตัดสินใจ สมาชิกสนทนาซักถามแสดงให้ทราบว่า สมาชิกสนใจ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง “แม่น้ำจะระเซ้” เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ฝึกตัดสินใจ กิจกรรมนี้ได้ผลดีมากสมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ พยายามตัดสินใจตามรูปแบบความคิดของตน ทำให้สมาชิกเข้าใจรูปแบบการตัดสินใจของตนเองที่ผ่านมาว่าเป็นไปตามความคิดความเชื่อตามค่านิยม ไม่สมเหตุผล ผลการซักถามว่าใช้อะไรประกอบการตัดสินใจ สมาชิกหลายคนบอกว่าที่ผ่านมาตัดสินใจผิดพลาดสมาชิกได้เข้าใจรูปแบบการตัดสินใจของเพื่อน การที่สมาชิกได้อ่านขั้นตอนการตัดสินใจยิ่งทำให้สมาชิกเข้าใจรูปแบบการตัดสินใจได้ดีขึ้น สมาชิกอ่านทบทวนกระบวนการตัดสินใจหลายรอบเพื่อช่วยเสริมเทคนิคการตัดสินใจ การที่กลุ่มช่วยกันอภิปรายผลของความคิดความเชื่อที่มีต่อสถานการณ์ทำให้ผู้วิจัยได้ทราบว่าสมาชิกตั้งใจ สนใจเรียนรู้จัดการเรื่องเพศอีกทั้งสรุปได้ว่าการตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญต่อชีวิต

สรุปผลในภาพรวมการปรึกษากลุ่มเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เรื่องการตัดสินใจที่ดีเพื่อจัดการเรื่องเพศ สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปประเด็นต่าง ๆ ได้กระจ่างชัดเจน สมาชิกกลุ่มวิเคราะห์ทางเลือกและสร้างทางเลือกได้ระดับหนึ่ง การตัดสินใจชี้ให้สมาชิกรับรู้ถึงความเชื่อมีผลกระทบต่อตัดสินใจในการดำเนินชีวิตของสมาชิก สมาชิกกลุ่มกล้าซักถามข้อสงสัย ผลจากการเรียนรู้ทำให้สมาชิกกลุ่มสามารถระบุปัจจัย วิเคราะห์และสร้างทางเลือกได้ประโยชน์จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้น่ามาก สมาชิกจัดการชีวิตด้านเพศได้ระดับหนึ่ง ผู้วิจัยสังเกตการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มตรงตามแบบบันทึกการร่วมกิจกรรมทุกคนให้ความร่วมมือดีตลอดจนการอภิปรายซักถามเมื่อสงสัย

ครั้งที่ 10 การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่องการกล้ายืนยันตัวเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ

การกล้ายืนยันตนเองเป็นการพูดเพื่อรักษาสิทธิของตนเอง ซึ่งมักจะใช้ร่วมกับการปฏิเสธในการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ใช้เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งความคิดและเทคนิคการปรับเปลี่ยนความคิดโดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกการกล้ายืนยันตนเอง จากทฤษฎีพฤติกรรมนิยมร่วมกับเทคนิควิธีการศึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้แก่ การสั่นตอนการกล้ายืนยันตนเอง แนวคิดการกล้ายืนยันตนเอง ได้แก่ การบอกเกี่ยวกับความรู้สึก การเลือกใช้คำที่เหมาะสม การใช้สถานการณ์จำลอง ผู้วิจัยกล่าวทักทายและซักถามสมาชิกในกลุ่มตลอดจนทบทวนเรื่อง การตัดสินใจเพื่อนำเข้าสู่การพูดเพื่อยืนยันตนเองว่าเป็นอีกแนวทางในการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศ โดยไม่ล่วงล้ำสิทธิคนอื่น (ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน) เป็นการแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างสุภาพ ไม่กระทบต่อผู้อื่น สมาชิกกลุ่มซักถามด้วยความสนใจมาก ผู้วิจัยสร้างสถานการณ์เพื่อให้สมาชิกได้ฝึกพูดยืนยันตัวเอง จากนั้นผู้วิจัยกล่าวถึงแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องยืนยันตนเองและพฤติกรรมที่ไม่กล้ายืนยันตัวเอง แล้วถามสมาชิกกลุ่มว่า สมาชิกเคยรู้สึกอึดอัดใจในการที่จะพูดเพื่อปกป้องสิทธิตนเองบ้าง หลังจากนั้นใช้เทคนิคในการตรวจสอบการโต้แย้งความคิดเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในพฤติกรรมที่แท้จริง ผู้วิจัยกล่าวถึงพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสมเกิดจากการไม่กล้าพูดเพื่อปกป้องสิทธิตนเองและวิธีแก้ไขโดยกล่าวถึงแนวคิด A-B-C's สถานการณ์ (A) ความคิด (B) ความรู้สึก (C) และเชื่อมโยงกับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเลือกแนวคิดบางอย่างของการยืนยันตัวเอง ผู้วิจัยอธิบายพร้อมยกตัวอย่างพฤติกรรมการยืนยันตนเองที่ใช้ในสถานการณ์ โดยผู้วิจัยสอนสมาชิกกลุ่มว่าการยืนยันตนเองเป็นการบอกความรู้สึกเพื่อรักษาสิทธิตัวเอง ที่แท้จริง และสมาชิกกลุ่มช่วยกันยกตัวอย่างสถานการณ์ในชีวิตจริง สมาชิกบางคนแสดงบทบาทสมมติในการยืนยันตนเองให้เจ้าของเหตุการณ์ดู กิจกรรมสร้างความสนใจ

สมาชิกเรียนรู้ได้ดียิ่งสมาชิกได้ฝึกยืนยันตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และเพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อการแสดงพฤติกรรมทำให้สมาชิกเข้าใจสิ่งที่เรียนรู้ได้ดีเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในการจัดการเรื่องเพศ ผู้วิจัยอธิบายและแจกชิ้นตอนการแสดงการกล้ายืนยันตนเองตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (World health organization, 1993)

สรุปผลในภาพรวมการพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่องการกล้ายืนยันตัวเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ ผู้วิจัยสังเกตว่าสมาชิกสามารถพูดยืนยันตนเองจากสถานการณ์จำลองได้ เมื่อมีการโต้แย้งความคิดสมาชิกสามารถหาหลักฐานมายืนยันหักล้างความคิดที่ไม่สมเหตุผลได้ แสดงว่าเมื่ออยู่ในสถานการณ์จริงสมาชิกสามารถจัดการเรื่องเพศได้ สมาชิกตั้งใจในการแสดงบทบาทสมมติและสนใจให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมและแสดงความคิดเห็นตลอดจนให้ข้อเสนอแนะต่อกลุ่มได้

ครั้งที่ 11 การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่อง ปรับเปลี่ยนตนเองตามสัญญา

การเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นเรื่องสำคัญเมื่อบุคคลอยู่ในสังคม การสำรวจตัวเอง การฝึกซ้อมพฤติกรรมช่วยให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์ การเปลี่ยนตัวเองด้วยการทำการบ้านจะช่วยบูรณาการสิ่งที่เรียนรู้จากกลุ่มไปฝึกใช้กับชีวิตประจำวัน เพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นบุคคลที่มีความฉลาดทางเพศ ในการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม โดยใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล และเทคนิคการยอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกซ้อมพฤติกรรม เพื่อไม่ทำให้สมาชิกกลุ่มลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปรึกษาผู้วิจัยจึงเพิ่มเทคนิคการมอบหมายการบ้าน ผู้วิจัยสรุปผลการดำเนินกิจกรรมครั้งที่ผ่านมามีคำกล่าวว่า “ถ้าสมาชิกจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมจะเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไร” สมาชิกอยากเปลี่ยนแปลงตนเองหลาย ๆ อย่างบางคนบอกว่าอยากมีความฉลาดทางเพศ สมาชิกกลุ่มได้วางแผนเปลี่ยนตนเองและเขียนสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองลงในแบบเปลี่ยนตัวเองให้ได้ตามที่ต้องการ โดยพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการทางปัญญา 3 ส่วน คือ พฤติกรรมในเรื่องใดอยู่ในภาวะเสี่ยง ถ้าเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นจะช่วยลดปัญหาอย่างไรและตนเองมีความสามารถในการสร้างพฤติกรรมทางบวก หรือหยุดยั้งพฤติกรรมเสี่ยงได้หรือไม่อย่างไรสมาชิกชายกล่าวว่า “เขาจะใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์” “จะงดการดื่มเหล้า เบียร์เพราะเป็นสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์” “หนูจะตั้งใจเรียน” จากนั้นสมาชิกกลุ่มอธิบายพร้อมทั้งระบุถึงสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นเป้าหมายระยะสั้น ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มพูดออกมาดัง ๆ ว่า “ฉันทำได้” เสียงดังลั่นห้อง ผู้วิจัยให้การเสริมแรงปรบมือและพูดว่าทุกคนทำได้ ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มบอกกับตนเองว่า “การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ดีกับชีวิตฉัน และไม่มีอะไรเกินความสามารถที่ฉันจะทำ” สมาชิกพูดตามทันที ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มฝึกซ้อมพฤติกรรมที่ตัวเองเลือกจะเปลี่ยนและพูดกับตัวเองทางบวก หลังจากนั้นบอกว่าจะเปลี่ยนแปลงตนเองในเรื่องใด กำหนดทิศทาง

ปฏิบัติสมาชิกสนใจช่วยกันฝึกซ้อมพฤติกรรม ผู้วิจัยมอบหมายงานให้สมาชิกนำเทคนิคไปฝึกใช้กับสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นกับตนเอง

สรุปผลในภาพรวมของการพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่องปรับเปลี่ยนตนเองตามสัญญา สมาชิกสามารถจัดการเรื่องเพศได้ วัตถุประสงค์จากสมาชิกมุ่งมั่นต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองสามารถวางแผนกำหนดการเปลี่ยนแปลงตนเองได้ สมาชิกตั้งใจฝึกซ้อมพฤติกรรมและฝึกพูดกับตนเอง ทางบวกด้วยท่าทางจริงจัง ตั้งใจเรียนรู้ดี

ครั้งที่ 12 การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่อง การยุติสัมพันธ์ภาพ

การยุติสัมพันธ์ภาพ ในช่วงสุดท้ายเป็นการพูดถึงการแยกจากกัน ส่งเสริมให้กำลังใจให้สมาชิกกลุ่ม สามารถเผชิญความจริงเป็น โอกาสที่จะกล่าวถึงสิ่งค้างคาใจ สามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย และสร้างการตระหนักรู้ว่าจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์กลุ่มไปประยุกต์ใช้ในชีวิต การปรึกษากลุ่มในครั้งสุดท้ายนี้ เริ่มต้นด้วยผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มด้วยท่าทีที่อบอุ่น และเป็นกันเองเพื่อเป็นการรักษาสัมพันธ์ภาพในการปรึกษารั้งนี้ใช้เทคนิคการทำสัญญากับตัวเอง การที่บุคคลสัญญากับตัวเองว่าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อป้องกันตัวเองในเรื่องเพศเป็นการป้องกันตัวเองไม่ให้หลีกเลี่ยงจากสัญญาที่ให้ไว้กับตัวเอง การสะท้อนเนื้อหา การสะท้อนความรู้สึก และการสรุปความและบูรณาการร่วมกับเทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรง สมาชิกกลุ่มสามารถเล่าประสบการณ์ที่เรียนรู้ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้าย ผู้วิจัยช่วยสรุปผลสมาชิกระบุเรื่องที่ได้เรียนรู้ทั้ง 12 เรื่อง มีลิมบั้งผู้วิจัยช่วยทบทวนความจำ สมาชิกบอกเป็นทิศทางเดียวกันจะนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาตนเอง กลุ่มทบทวนและสรุปเกี่ยวกับความฉลาดทางเพศ สมาชิกกลุ่มระบุองค์ประกอบ 3 ด้าน การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ และการจัดการเรื่องเพศ ผู้วิจัยใช้เทคนิคเสริมแรงด้วยการชื่นชมเมื่อสมาชิกพูดจบ ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มบอกความรู้สึกของตนเองต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่ม และให้สมาชิกแต่ละคนบอกความรู้สึกของตนเองต่อผู้วิจัยและ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสะท้อนความรู้สึกเพื่อให้สมาชิกได้ตระหนักรู้ว่าที่พูดมาใช้ความรู้สึกจริง ๆ ผู้วิจัยส่งเสริมให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มในการนำความรู้ตลอดจนเทคนิคประสบการณ์การปรึกษากลุ่มไปใช้ในชีวิตประจำวัน สมาชิกกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยให้เลือกเพื่อนในกลุ่มจับคู่กัน เพื่อเปิดใจให้เพื่อนรู้ ในขั้นตอนนี้ดีมากสมาชิกกล้าเปิดใจบางคู่ถอดกันระบายความในใจอย่างอิสระ ช่วงสุดท้าย ผู้วิจัยใช้เทคนิคการทำสัญญา โดยให้สมาชิกพูดและสัญญากับตัวเองว่าจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตจริงและให้ทำแบบบันทึกการทำสัญญากับตัวเองเพื่อเป็นหลักฐานว่าสมาชิกไม่ลืมและต้องทำตามที่ได้สัญญาไว้

สรุปผลในภาพรวมของการพัฒนาการจัดการเรื่องเพศ เรื่องการยุติสัมพันธภาพ สมาชิกสรุปความสำคัญของ “ความฉลาดทางเพศ” และระบอบองค์ประกอบความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบได้ สมาชิกกลุ่มสามารถจัดการกับความรู้สึกแยกจากกัน และภาระค่าใช้จ่ายได้ สมาชิกกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกันได้ตรงประเด็นมีการร่วมความรู้สึก สมาชิกกลุ่มกล้าแสดงความคิดเห็นและบอกความรู้สึกต่อกลุ่มได้

ตอนที่ 3 ประสิทธิภาพของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1. ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ และระยะเวลาการทดลอง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงทดลอง ด้วยแบบแผนการทดลอง แบบกลุ่มควบคุมที่มีการวัดระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงทดลองด้วยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มควบคุมที่มีการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยได้ เปรียบเทียบคะแนนความฉลาดทางเพศทั้งรายด้าน และภาพรวมระหว่าง 1) ระยะก่อนการทดลอง 2) ระยะหลังการทดลอง 3) ระยะติดตามผล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ เพื่อเปรียบเทียบคะแนนของกลุ่มทดลองระหว่าง 1) ระยะก่อนทดลอง 2) ระยะหลังการทดลอง 3) ระยะติดตามผล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางที่มีการวัดซ้ำ เปรียบเทียบปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มของการทดลอง (กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด 1) ระยะก่อนการทดลอง 2) ระยะหลังการทดลอง 3) ระยะติดตามผล รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลมี ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐานคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยภาพรวมและรายองค์ประกอบ และระยะเวลาการทดลอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 914 คน เสนอผลการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย มีดังนี้

- 1.00 -2.00 หมายถึง น้อย
- 2.01-3.00 หมายถึง ปานกลาง
- 3.01-4.00 หมายถึง มาก

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศ (Sexual intelligence) ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตัวแปรที่ศึกษา	กลุ่มทดลอง (n = 10)									กลุ่มควบคุม (n = 10)								
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ติดตามผล			ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ติดตามผล		
	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล	\bar{X}	SD	แปลผล
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	2.56	.40	ปานกลาง	3.38	.33	มาก	3.60	.25	มาก	2.60	.58	ปานกลาง	2.51	.44	ปานกลาง	2.53	.43	ปานกลาง
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	2.88	.30	ปานกลาง	3.83	.17	มาก	3.86	.13	มาก	3.08	.40	มาก	3.00	.28	ปานกลาง	2.97	.34	ปานกลาง
3. การจัดการเรื่องเพศ	2.72	.19	ปานกลาง	3.26	.25	มาก	3.28	.22	มาก	2.50	.30	ปานกลาง	2.23	.30	ปานกลาง	2.25	.25	ปานกลาง
ความฉลาดทางเพศ	2.72	.13	ปานกลาง	3.49	.17	มาก	3.58	.12	มาก	2.72	.24	ปานกลาง	2.58	.18	ปานกลาง	2.58	.18	ปานกลาง

ตารางที่ 11 พบว่าความฉลาดทางเพศโดยรวม ของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72, SD = .13$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.49, SD = .17$) อยู่ในระดับมาก และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.58, SD = .12$) อยู่ในระดับมาก ความฉลาดทางเพศโดยรวมของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72, SD = .24$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 2.58, SD = .18$) อยู่ในระดับปานกลาง และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 2.85, SD = .18$) อยู่ในระดับปานกลาง

ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ โดยรวมของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.56, SD = .40$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.38, SD = .33$) อยู่ในระดับมาก และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.60, SD = .25$) อยู่ในระดับมาก ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.60, SD = .58$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 2.51, SD = .44$) อยู่ในระดับปานกลาง และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 2.53, SD = .43$) อยู่ในระดับปานกลาง

ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศโดยรวมของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.88, SD = .30$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.83, SD = .17$) อยู่ในระดับมาก และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.86, SD = .13$) อยู่ในระดับมาก ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 3.08, SD = .40$) อยู่ในระดับมาก ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.00, SD = .28$) อยู่ในระดับปานกลาง และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 2.97, SD = .34$) อยู่ในระดับปานกลาง

ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ โดยรวมของกลุ่มทดลอง ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72, SD = .19$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.26, SD = .25$) อยู่ในระดับมาก และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.28, SD = .22$) อยู่ในระดับมาก ความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ ของกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.50, SD = .30$) อยู่ในระดับปานกลาง ระยะหลังการทดลอง ($\bar{X} = 2.23, SD = .30$) อยู่ในระดับปานกลาง และระยะติดตามผล ($\bar{X} = 2.25, SD = .25$) อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงทดลองด้วยแบบแผนการทดลองแบบกลุ่มควบคุมที่มีการวัดระยะก่อนการทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

1. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองระหว่าง 1) ระยะก่อนการทดลอง 2) ระยะหลังการทดลอง 3) ระยะติดตามผล

หลังจากที่ได้ทราบระดับค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายด้านแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ ทั้งนี้ก่อนที่จะมีการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยการตรวจสอบค่า Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษามีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ และตรวจสอบค่า Wilks' lambda ซึ่งเป็นการตรวจสอบในภาพรวมว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ หรือไม่ ผลการวิเคราะห์เรียงตามลำดับ ดังนี้

ตารางที่ 12 การตรวจสอบการเป็น Compound symmetry (Mauchly's W) ของตัวแปรที่

ทำการศึกษา และผลการตรวจสอบค่าความแตกต่างของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่ม (Wilks' lambda)

ตัวแปร	Mauchly's W	Approx. Chi-square	df	Sig.
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	.312	9.330	2	.009
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	.094	18.887	2	.000
3. การจัดการเรื่องเพศ	.718	2.651	2	.266
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	.303	9.558	2	.008
ตัวแปร	Wilks' lambda	F		Sig.
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	.059	63.233		.000
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	.071	52.718		.000
3. การจัดการเรื่องเพศ	.095	38.112		.000
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	.005	800.175		.000

ตารางที่ 12 พบว่าค่า Mauchly's test of sphericity ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่อง Compound symmetry ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ พบว่า

ค่าของตัวแปรความฉลาดทางเพศ โดยรวมมีค่า Mauchly's W เท่ากับ .303 ($p < .05$) แสดงว่า ความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวไม่เป็น Compound symmetry เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศมีค่า Mauchly's W เท่ากับ .718 ($p > .05$) แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรดังกล่าวเป็น Compound symmetry นับได้ว่าผ่านเกณฑ์ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำได้ แต่องค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ และเรียนรู้เรื่องเพศ มีค่า Mauchly's W เท่ากับ .312 ($p < .05$) และ .094 ($p < .05$) ซึ่งความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าว ไม่เป็น Compound symmetry ซึ่งนับได้ยังไม่ผ่านเกณฑ์ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ แต่อาจอนุมานได้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ($n < 30$) และการตรวจสอบค่าสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน ควรที่จะอ่านค่าสถิติทดสอบ ANOVA ด้วยค่า Greenhouse-geisser ในตัวแปรดังกล่าว สำหรับองค์ประกอบด้านการจัดการเรื่องเพศ ควรจะค่าค่าสถิติทดสอบ ANOVA ด้วยค่า Sphericity assumed

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่าง กลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบ Wilks' lambda ในการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ค่าในตัวแปร 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ มีค่า Wilks' Lambda = .059 ($F = 63.233, p = .000$) 2) การเรียนรู้เรื่องเพศ มีค่า Wilks' Lambda = .071 ($F = 52.718, p = .000$) 3) การจัดการเรื่องเพศ มีค่า Wilks' Lambda = .095 ($F = 38.112, p = .000$) และ 4) ความฉลาดทางเพศโดยรวม มีค่า Wilks' Lambda = .005 ($F = 800.175, p = .000$) ซึ่งพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกตัวแปร

แสดงให้เห็นว่า ในการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล ของตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร มีค่าแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ ทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ (One-way ANOVA repeated measurement) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและราย
องค์ประกอบระหว่าง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และหลังการติดตามผล
ของกลุ่มทดลองด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวที่มีการวัดซ้ำ

ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	Df	MS	F
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	5.939	2	2.969	81.765**
	ความคลาดเคลื่อน	.654	18	.036	
	รวม	6.593	20	3.005	
	<hr/>				
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	6.164	1.050	5.873	105.150**
	ความคลาดเคลื่อน	.528	9.446	.056	
	รวม	6.692	10.496	5.929	
	<hr/>				
3. การจัดการเรื่องเพศ	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	2.019	2	1.009	64.578**
	ความคลาดเคลื่อน	.281	18	.016	
	รวม	2.300	20.000	1.025	
	<hr/>				
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	การวัดก่อน หลัง และการติดตามผล	4.437	1.178	3.765	515.448**
	ความคลาดเคลื่อน	.077	10.605	.007	
	รวม	4.514	11.783	3.772	
	<hr/>				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศโดยรวม ระหว่าง ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะการติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 515.448$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และการติดตามผล พบว่าคะแนนเฉลี่ยของความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบได้แก่ 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ ($F = 81.765$) 2) การเรียนรู้เรื่องเพศ ($F = 105.150$) และ 3) การจัดการเรื่องเพศ ($F = 64.578$) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของความฉลาดทางเพศโดยรวม และรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลอง 3 ระยะ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล

ตัวแปร	ค่าเฉลี่ยที่นำมาเปรียบเทียบ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย
1. การตระหนักรู้ เรื่องเพศ	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.56$) – หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.38$)	-0.817*
	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.56$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.60$)	-1.033*
	หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.38$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.60$)	-0.217*
2. การเรียนรู้ เรื่องเพศ	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.88$) – หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.83$)	-0.944*
	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.88$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.86$)	-0.978*
	หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.83$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.86$)	-0.033
3. การจัดการ เรื่องเพศ	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72$) – หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.26$)	-0.540*
	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.28$)	-0.560*
	หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.26$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.28$)	-0.020
ความฉลาด ทางเพศโดยรวม	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72$) – หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.49$)	-0.767*
	ก่อนการทดลอง ($\bar{X} = 2.72$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.58$)	-0.857*
	หลังการทดลอง ($\bar{X} = 3.49$) – ติดตามผล ($\bar{X} = 3.58$)	-0.090*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศโดยรวมระยะหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.49 > \bar{X} = 2.72$) ระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.58 > \bar{X} = 2.72$) ระยะติดตามผล สูงกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.58 > \bar{X} = 3.49$)

คะแนนความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศพบว่า ระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.38 > \bar{X} = 2.56$) ระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.60 > \bar{X} = 2.56$) ระยะติดตามผล สูงกว่าระยะหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.60 > \bar{X} = 3.38$)

คะแนนความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ พบว่า ระยะหลังการทดลอง สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.83 > \bar{X} = 2.88$) ระยะติดตามผล

สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.86 > \bar{X} = 2.88$) ระยะหลังการทดลอง มีคะแนนไม่แตกต่างจากระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.83, \bar{X} = 3.86$)

คะแนนความฉลาดทางเพศองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ พบว่า ระยะหลังการทดลองสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.26 > \bar{X} = 2.72$) ระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($\bar{X} = 3.28 > \bar{X} = 2.72$) ระยะหลังการทดลอง มีคะแนนไม่แตกต่างจากระยะติดตามผล ($\bar{X} = 3.26, \bar{X} = 3.28$)

2. การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศ ในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

หลังจากที่ได้ทราบความแตกต่างของความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของกลุ่มทดลองแล้ว ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการวิเคราะห์การมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างกลุ่ม (กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล) โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางที่มีการวัดซ้ำ (Two-way ANOVA repeated measurement) รวมจำนวน 3 ครั้ง ทั้งนี้ก่อนที่จะมีการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นโดยการตรวจสอบค่า Mauchly's test of sphericity เพื่อตรวจสอบว่าค่าความแปรปรวนของตัวแปรที่ศึกษามีความแปรปรวนเป็นแบบ Compound symmetry หรือไม่ และตรวจสอบค่า Wilks' Lambda เพื่อตรวจสอบในภาพรวมว่า การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่หรือไม่ ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 15 การตรวจสอบการเป็น Compound symmetry (Mauchly's W) ของตัวแปรที่ทำการศึกษา และผลการตรวจสอบค่าความแตกต่างของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่ม (Wilks' Lambda)

ตัวแปร	Mauchly's W	Approx. Chi-Square	df	Sig.
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	.356	17.575	2	.000
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	.330	18.833	2	.000
3. การจัดการเรื่องเพศ	.965	.600	2	.741
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	.432	14.268	2	.001

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ตัวแปร	Wilks' Lambda	F	Sig.
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	.175	40.129	.000
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	.145	50.161	.000
3. การจัดการเรื่องเพศ	.100	76.214	.000
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	.030	277.830	.000

ตารางที่ 15 พบว่า ค่า Mauchly's test of sphericity ซึ่งเป็นการทดสอบข้อตกลงเบื้องต้นในเรื่อง Compound symmetry ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ พบว่า ค่าของตัวแปรความฉลาดทางเพศ โดยรวมมีค่าเท่ากับมีค่า Mauchly's W เท่ากับ .432 ($p < .05$) แสดงว่าความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวไม่เป็น Compound symmetry เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศมีค่า Mauchly's W เท่ากับ .965 ($p > .05$) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรดังกล่าวเป็น Compound symmetry นับได้ว่าผ่านเกณฑ์ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำได้ แต่องค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ และการเรียนรู้เรื่องเพศ มีค่า Mauchly's W เท่ากับ .356 ($p < .05$) และ .330 ($p < .05$) ซึ่งความแปรปรวนตัวแปรดังกล่าวไม่เป็น Compound symmetry ซึ่งนับได้ยังไม่ผ่านเกณฑ์ข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทางแบบวัดซ้ำ แต่อาจอนุมานได้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดเล็ก ($n < 30$) และการตรวจสอบค่าสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน ควรที่จะอ่านค่าสถิติทดสอบ ANOVA ด้วยค่า Greenhouse-Geisser ในตัวแปรดังกล่าว สำหรับองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ ควรจะอ่านค่าสถิติทดสอบ ANOVA ด้วยค่า Sphericity assumed

เมื่อพิจารณาผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเมตริกซ์ความแปรปรวนร่วมระหว่างกลุ่ม ด้วยสถิติทดสอบ Wilks' Lambda ในการทดสอบพบว่าค่า Wilks' Lambda = .048 ($F = 40.290$, $p = .000$) พบว่า ค่าในตัวแปร 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ มีค่า Wilks' Lambda = .175 ($F = 40.129$, $p = .000$) 2) การเรียนรู้เรื่องเพศมีค่า Wilks' Lambda = .145 ($F = 50.161$, $p = .000$) 3) การจัดการเรื่องเพศ มีค่า Wilks' Lambda = .100 ($F = 76.214$, $p = .000$) และ 4) ความฉลาดทางเพศโดยรวม มีค่า Wilks' Lambda = .030 ($F = 277.830$, $p = .000$) ซึ่งพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าในการวัดก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของทั้ง 4 ครั้ง มีค่าแตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางที่มีการวัดซ้ำ (Two-way ANOVA Repeated Measurement) มีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบสองทางที่มีการวัดซ้ำ

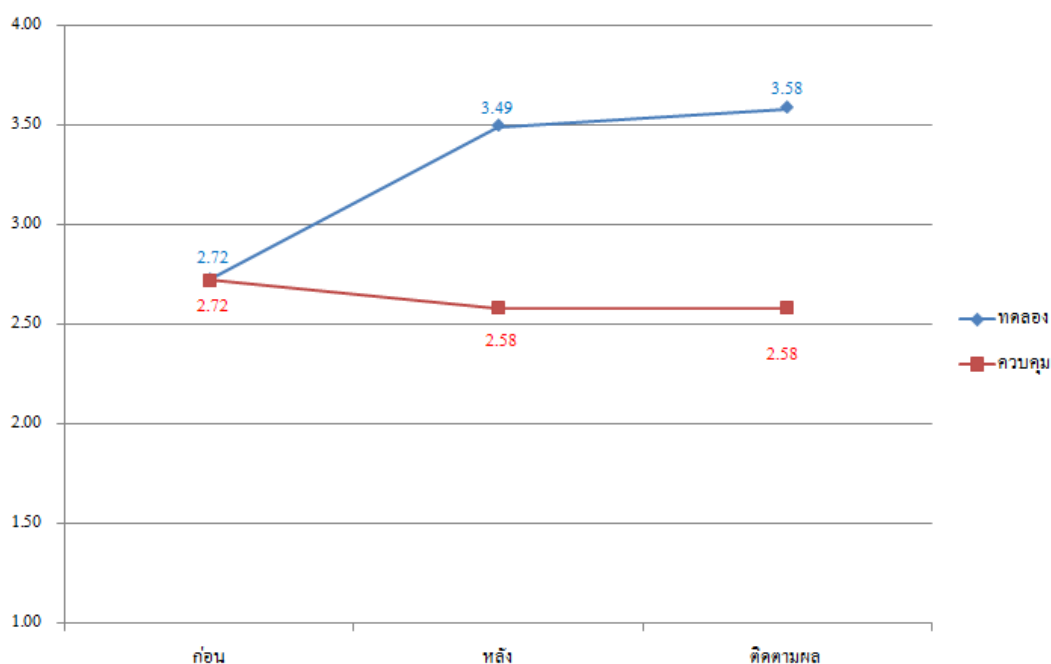
ตัวแปร	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F
1. การตระหนักรู้เรื่องเพศ	การวัดก่อน หลังและติดตามผล (Main effect)	2.544	1.216	2.092	37.933**
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	3.433	1.216	2.823	51.184**
	ความคลาดเคลื่อน	1.207	21.893	.055	
	รวม	7.184	24.325	4.970	
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	การวัดก่อน หลังและติดตามผล (Main effect)	2.472	1.198	2.064	52.642**
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	3.761	1.198	3.140	80.089**
	ความคลาดเคลื่อน	.845	21.560	.039	
	รวม	7.078	23.956	5.243	
3. การจัดการเรื่องเพศ	การวัดก่อน หลังและติดตามผล (Main effect)	.284	2	.142	10.062**
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	2.187	2	1.093	77.391**
	ความคลาดเคลื่อน	.509	36	.014	
	รวม	2.980	40.000	1.249	
ความฉลาดทางเพศโดยรวม	การวัดก่อน หลังและติดตามผล (Main effect)	1.506	1.276	1.180	120.306**
	ปฏิสัมพันธ์ (Interaction)	3.071	1.276	2.408	245.407**
	ความคลาดเคลื่อน	.225	22.960	.010	
	รวม	4.802	25.512	3.598	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

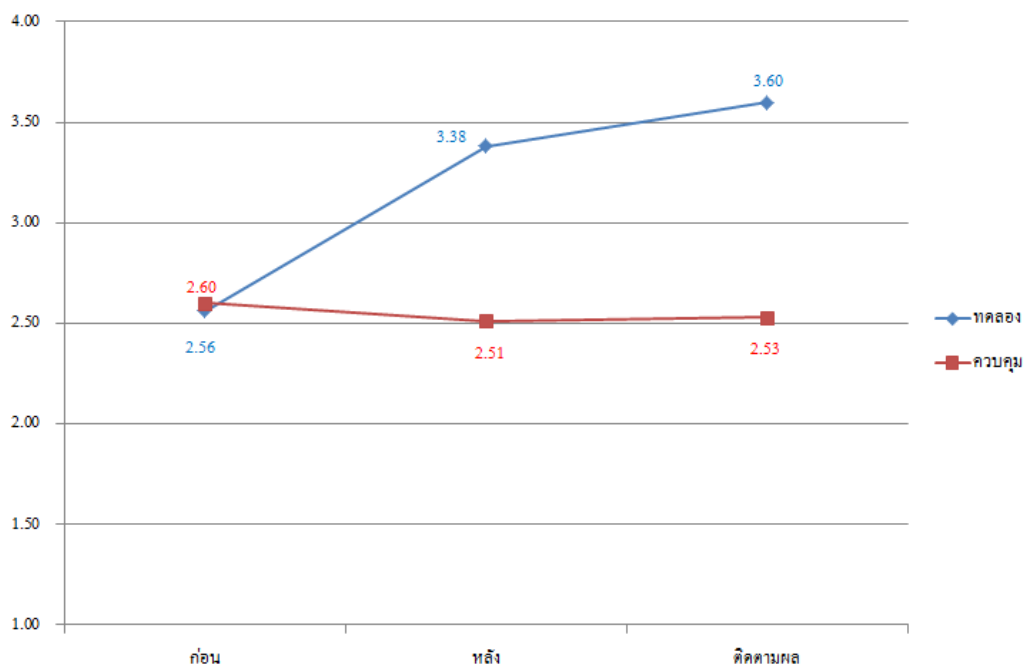
จากตารางที่ 16 พบว่า ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายด้านระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยพิจารณาจากผลของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่ม (Interaction) ของการทดลอง

(กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด พบว่าความฉลาดทางเพศโดยรวม มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 245.407$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้เรื่องเพศ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 51.184$) 2) การเรียนรู้เรื่องเพศ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 80.089$) 3) การจัดการเรื่องเพศ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 77.391$) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ทั้งหมด 4 ครั้ง เพื่อตรวจสอบว่าคู่ใดที่แตกต่างกันบ้าง ดังภาพที่ 11-14

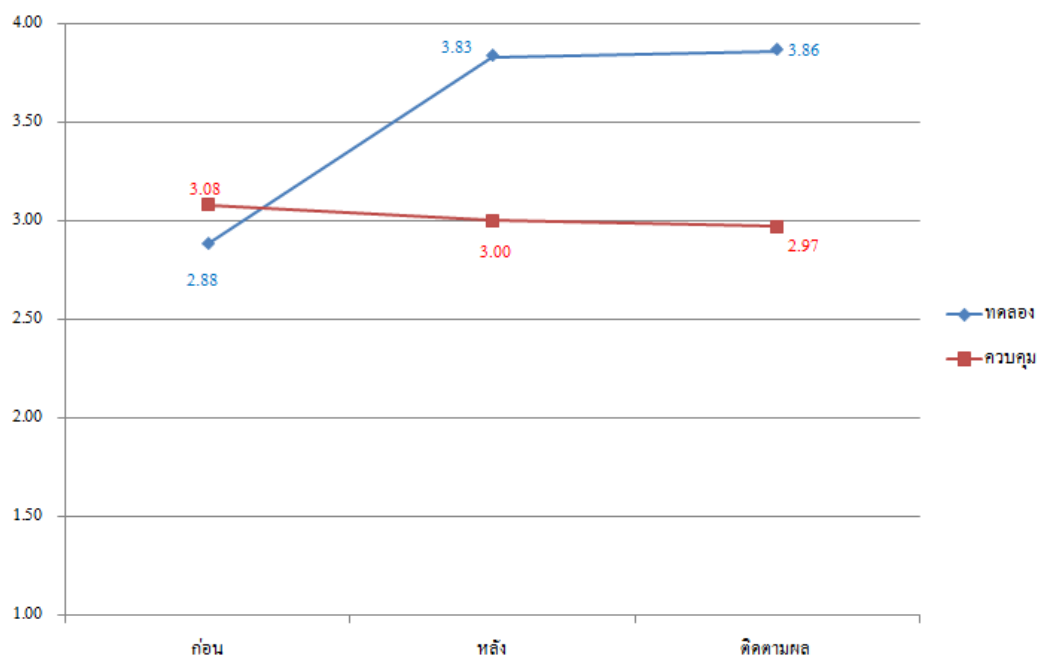
ผู้วิจัยนำเสนอแผนภาพของการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ดังภาพที่ 11-14

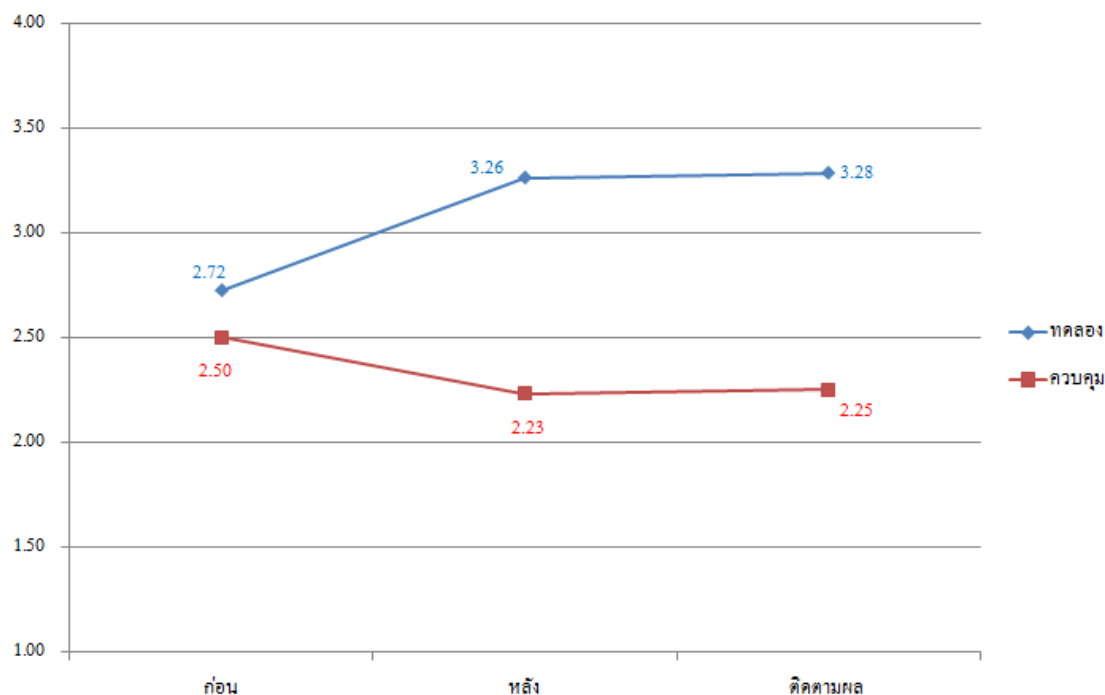
ภาพที่ 11 การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลองและติดตามผล) ต่อความฉลาดทางเพศโดยรวม

ภาพที่ 12 การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วม ระหว่างการกลุ่มการทดลอง กับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ต่อความฉลาดทางเพศองค์ประกอบ การตระหนักรู้เรื่องเพศ

ภาพที่ 13 การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ที่มีต่อความฉลาดทางเพศ องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ

ภาพที่ 14 การเกิดปฏิสัมพันธ์ร่วมระหว่างการกลุ่มการทดลองกับระยะเวลาในการวัด (ก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล) ที่มีต่อความฉลาดทางเพศ องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นความฉลาดทางเพศ เพื่อตรวจสอบว่าค่าเฉลี่ยของความฉลาดทางเพศระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม คู่ใดบ้างแตกต่างกัน ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศในภาพรวมและรายองค์ประกอบ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	ช่วงเวลา การวัด	ค่าเฉลี่ย		ความ แตกต่างของ ค่าเฉลี่ย	p-value
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
1. การตระหนักรู้ เรื่องเพศ	ก่อน	2.56	2.60	-.033	.883
	หลัง	3.38	2.51	.866**	.000
	ติดตามผล	3.60	2.53	1.066**	.000

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ตัวแปร	ช่วงเวลา การวัด	ค่าเฉลี่ย		ความ แตกต่างของ ค่าเฉลี่ย	p-value
		กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม		
2. การเรียนรู้เรื่องเพศ	ก่อน	2.88	3.08	-.200	.226
	หลัง	3.83	3.00	.833**	.000
	ติดตามผล	3.86	2.97	.888**	.000
3. การจัดการเรื่องเพศ	ก่อน	2.72	2.50	.220	.072
	หลัง	3.26	2.23	1.030**	.000
	ติดตามผล	3.28	2.25	1.030**	.000
ความฉลาดทางเพศ	ก่อน	2.72	2.72	-.004	.960
โดยรวม	หลัง	3.49	2.58	.910**	.000
	ติดตามผล	3.58	2.58	.995**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 17 พบว่า คะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความฉลาดทางเพศด้านการตระหนักรู้เรื่องเพศ พบว่าก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความฉลาดทางเพศด้านการเรียนรู้เรื่องเพศพบว่าก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ความฉลาดทางเพศด้านการจัดการเรื่องเพศพบว่าก่อนการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีคะแนนไม่แตกต่างกัน หลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่ม

ควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .

จากรายงานผลทั้งหมดสรุปได้ว่า การใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ส่งผลให้ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีสูงขึ้นและสูงต่อไปจนเมื่อสิ้นสุดในระยะติดตามผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในส่วนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีความฉลาดทางเพศต่ำลงอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและความฉลาดทางเพศไม่มีความคงทนของพฤติกรรมจนถึงในระยะติดตามผล

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยนำเสนอการสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามหัวข้อ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
2. สร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

สมมติฐานการวิจัย

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐาน ดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่าระยะก่อนการทดลอง
2. นักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล สูงกว่ากลุ่มควบคุม

วิธีการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนการวิจัย

การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ กำหนดการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนที่หนึ่ง เป็นการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีตามกรอบแนวคิด3องค์ประกอบคือ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ การจัดการเรื่องเพศสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความฉลาดทางเพศที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแล้วนำมาตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง จากนั้นนำผลที่ได้มาสร้างเป็นรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

2. ขั้นตอนที่สอง เป็นการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีจากผลการศึกษาความฉลาดทางเพศในขั้นตอนที่หนึ่ง

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาปริญญาตรี

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 การศึกษาความฉลาดทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี 4 มหาวิทยาลัยใน 8 จังหวัดของภาคตะวันออก ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย จำนวน 914 คน

2.2 การพัฒนาความฉลาดทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาตรี จากขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศพิจารณาจากนักศึกษาปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศต่ำสุด โดยผู้วิจัยคัดเลือกจากนักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนจากการตอบแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 109 คน และมีความสมัครใจเข้าร่วมการทดลองสุ่มอย่างง่ายเหลือ 20 คน และสุ่มเข้าเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองจะได้รับการพัฒนาความฉลาดทางเพศ โดยรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาความฉลาดทางเพศ

ความฉลาดทางเพศ 3 องค์ประกอบ

2. ตัวแปรที่ใช้ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี คือ

2.1 ตัวแปรต้น คือ การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความฉลาดทางเพศ 3 องค์ประกอบ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ จำนวน 25 ข้อ ครอบคลุม ความฉลาดทางเพศ 3องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ และการจัดการเรื่องเพศ ซึ่งแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามรายข้อระหว่าง .06-1.0 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบัก (Alpha cronbach reliability) เท่ากับ.79

2. รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคทางจิตวิทยาการปรึกษาในรูปแบบการบูรณาการที่ยึดทฤษฎีหลัก เทคนิคที่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดของความฉลาดทางเพศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล นำเสนอเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาความฉลาดทางเพศผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับนักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 914 คน และนำข้อมูลคะแนนความฉลาดทางเพศที่ได้ไปเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศโดยตรวจสอบตามเกณฑ์ข้อตกลงวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและศึกษาระดับความฉลาดทางเพศ

2. การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยใช้รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตามขั้นตอนการพัฒนาความฉลาดทางเพศ คือ ระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และ ระยะติดตามผล โดยในระยะก่อนการทดลองผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากขั้นตอนการศึกษาความฉลาดทางเพศเป็นคะแนนก่อนการทดลอง (Pre-test) ทั้งสองกลุ่ม ในระยะหลังการทดลองเก็บข้อมูลภายหลังจากที่ผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการกับกลุ่มทดลอง จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที กำหนด 2 ครั้งต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ต่อเนื่องกัน โดยเริ่มการทดลองวันที่ 3 ตุลาคม พ.ศ. 2559 ถึงระยะติดตามผล วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2559 ณ ห้อง 10706 ตึกคณะเทคโนโลยีสังคม ส่วนกลุ่มควบคุมจะไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ภายหลังการทดลองเสร็จสิ้นผู้วิจัยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมตอบแบบสอบถามความฉลาดทางเพศอีกครั้ง และเก็บเป็นคะแนนหลังการทดลอง (Post-test) ในระยะติดตามผลผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งสองกลุ่ม ภายหลังการเสร็จสิ้นการทดลองและเว้นระยะเวลาออกไป 4 สัปดาห์ โดยให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอบแบบสอบถามความฉลาดทางเพศอีกครั้งเป็นครั้งที่ 3 มีการสลับข้อคำถามของแบบสอบถาม เพื่อป้องกันการจดจำ ผู้วิจัยดำเนินการตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด และเก็บเป็นคะแนน ทดสอบในระยะติดตามผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง การวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศรายข้อ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นโดยรวมของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศโดยใช้ การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างมีการใช้ สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปรผลระดับความฉลาดทางเพศใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย คะแนนความฉลาดทางเพศ

การวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ โดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

การวิเคราะห์ประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนา ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ใช้เทคนิคการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวที่มีการ วัดซ้ำ วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD และการวิเคราะห์ ความแปรปรวนสองทางที่มีการวัดซ้ำเพื่อตรวจสอบถึงมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างกลุ่มการทดลอง (กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม) กับระยะเวลาในการวัด

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาองค์ประกอบความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี เป็นเพศหญิง จำนวน 610 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7 เป็นเพศชาย จำนวน

292 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9 ไม่ระบุเพศ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีเกรดเฉลี่ยในเทอมล่าสุดมีเกรดระหว่าง 3.01-4.00 จำนวน 433 คน คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมา มีเกรดระหว่าง 2.51-3.00 จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 30.0 รองลงมา มีเกรดระหว่าง 2.00-2.50 จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 และมีเกรดไม่ถึง 2.00 จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 ลักษณะครอบครัวส่วนใหญ่บิดา-มารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 663 คน คิดเป็นร้อยละ 72.5 รองลงมา บิดา-มารดาแยกกันอยู่ จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 รองลงมา บิดาเสียชีวิต จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 รองลงมา มารดาเสียชีวิต จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 รองลงมา บิดา-มารดาเสียชีวิต จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 1.30 และอื่น ๆ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ

1.2 ผลการศึกษาระดับความฉลาดทางเพศโดยรวมของนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 914 คน เปรียบเทียบโดยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเท่ากับ 2.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าเท่ากับ 0.87 องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 3.05 รองลงมา คือองค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศ มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 2.98 และองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศมีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 2.80 ตามลำดับ

1.3 ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลอง องค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .80 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษา ทั้ง 35 ตัวแปร ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันมากเกินไป และไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity (ค่า r ไม่เกิน 0.80) แสดงว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับอันดับที่ 2 ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ได้อย่างไม่ละเมิด ข้อตกลงเบื้องต้น

1.4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยันอันดับที่ 2 พบว่า แบบจำลองที่ปรับแก้แล้ว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีผลภายหลังจากปรับแก้แบบจำลอง (Adjust model) มีดัชนีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-square: χ^2) เท่ากับ 610.09 ค่าขั้นแห่งความอิสระ (df) เท่ากับ 221 ค่านัยสำคัญทางสถิติ (p-value) เท่ากับ 0.00000 ค่าไค-สแควร์สัมพันธ์ (Relative χ^2) เท่ากับ 2.76 ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนของรากกำลังสองเฉลี่ย (RMSEA) เท่ากับ .044, ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) มีค่าเท่ากับ .95 ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (AGFI) เท่ากับ .93 ค่าดัชนีรากที่สองเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อน (RMR) เท่ากับ .038 ค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยมาตรฐานของส่วนที่เหลือ (SRMR) เท่ากับ .050,

P-value for test of close fit = .99, NFI = .97, IFI = .98 ค่าดัชนีความเหมาะสมสอดคล้อง
เปรียบเทียบ CFI = .98 และค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (CN = 450.83) ผลการวิเคราะห์ พบว่า
การประมาณค่าพารามิเตอร์ขององค์ประกอบความฉลาดทางเพศนักศึกษาปริญญาตรี
มีความน่าเชื่อถือ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สนับสนุนว่าความฉลาดทางเพศ
ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ โดยมี ภาพรวมตัวชี้วัด มีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน
(λ) (Standard factor loading) อยู่ระหว่าง .71-.92 และมีค่าความเชื่อมั่นโดยรวมอยู่ระหว่าง
ร้อยละ 51-85 เมื่อพิจารณารายองค์ประกอบ พบว่า

การตระหนักรู้เรื่องเพศ ตัวชี้วัดแต่ละตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน
อยู่ระหว่าง .43-.70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง ร้อยละ
18-49 การตระหนักรู้เรื่องเพศประกอบด้วย 6 ตัวประกอบ ตัวประกอบ sexawa_1 ฉันเรียนรู้และ
เข้าใจในเรื่องเพศของตนเองได้เป็นอย่างดี sexawa_2 เมื่อฉันมีความต้องการทางเพศ ฉันสามารถ
หาทางออกได้อย่างเหมาะสม sexawa_3 ฉันเข้าใจถึงความต้องการทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดา
ของวัยรุ่น sexawa_8 ฉันรู้ว่ารูปร่างของผู้หญิงเป็นสิ่งที่กระตุ้นการรับรู้ทางเพศของผู้ชาย
sexawa_10 การเกิดความต้องการทางเพศในความคิดของฉันเป็นเรื่องของธรรมชาติ sexawa_12
เมื่อฉันมีความรู้สึกลงทางเพศ ฉันจะสามารถจัดการกับความรูสึกนั้นได้

องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ ตัวชี้วัดแต่ละตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนน
มาตรฐาน อยู่ระหว่าง .44- .57 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง
ร้อยละ 19-32 การเรียนรู้เรื่องเพศประกอบด้วย 9 ตัวประกอบ คือ sexlea_13 อารมณ์ทางเพศ
เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมี sexlea_15 ความแตกต่างทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันไม่สนใจที่จะทำ
ความเข้าใจและเรียนรู้ sexlea_16 การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมีความปลอดภัยไม่ติดโรคทางเพศ
sexlea_18 ภาพยนตร์ สื่อลามกมีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศได้ sexlea_19 การเจรจาต่อรองด้วย
เหตุผลเป็นอีกวิธีหนึ่งในการสร้างความปลอดภัยเรื่องเพศได้ sexlea_21 ฉันสนใจและเรียนรู้
เรื่องพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน sexlea_22 ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้
sexlea_23 การสำเร็จความใคร่ด้วยการช่วยตัวเองเป็นหลายสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ
sexlea_24 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันยอมรับไม่ได้

องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ ตัวชี้วัดแต่ละตัวมีน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนน
มาตรฐานอยู่ระหว่าง .41-.64 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง
ร้อยละ 16-26 ประกอบด้วย 10 ตัวประกอบ คือ sexman_25 ฉันไม่กล้าปฏิเสธคำขอมิเพศสัมพันธ์
ของคนรักทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เหมาะสม sexman_26 เมื่อมีความต้องการในเรื่องเพศ ฉันสามารถหา
กิจกรรมอื่นทำเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายได้ sexman_27 ฉันใช้หลาย ๆ แนวทางเมื่อต้องตัดสินใจ

ในสถานการณ์ทางเพศ sexman_28 การขอให้คู่รักป้องกันเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องยาก ของนั้น sexman_29 เมื่ออยู่ในสถานการณ์ทางเพศนั้นสามารถควบคุมอารมณ์ตนเองได้ดี sexman_30 นั้นไม่เคยเปิดโอกาสให้คนรัก กอด จูบหรือสัมผัสร่างกาย แม้มีโอกาสก็ตาม sexman_31 นั้นเคยไปที่สถานบันเทิงร่วมกับแฟนหรือเพื่อนต่างเพศ sexman_33 การสำเร็จความใคร่ด้วยการช่วยตัวเองเป็นหลายสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ sexman_34 การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่นั้นยอมรับไม่ได้ sexman_35 การอยู่กับคู่รักสองต่อสองในห้องพัก เป็นเรื่องที่นั้นปฏิบัติอยู่เสมอ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบได้แก่ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ การจัดการเรื่องเพศ เป็นองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ

2. สร้างรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ความฉลาดทางเพศเป็นความสามารถโดยรวมของบุคคลเพื่อค้นพบตัวเองและใช้อยู่ร่วมกับบุคคลอื่นในสังคมซึ่งความฉลาดทางเพศ ควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องผู้วิจัยจึงสร้างรูปแบบของการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ เป็นการพัฒนาที่ง่ายขึ้นผลของปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่างกันของสมาชิกกลุ่มและจากการศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรียืนยันว่าความฉลาดทางเพศประกอบด้วย 3 องค์ประกอบเป็นที่พอใจ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบครอบคลุมคุณลักษณะความฉลาดทางเพศ ปรับเปลี่ยนทั้งความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรม การศึกษามี 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ และขั้นสรุปผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการศึกษาระบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมเป็นทฤษฎีหลักและบูรณาการเทคนิคจากทฤษฎีการศึกษาระบบพฤติกรรมนิยมทฤษฎีการศึกษาระบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการศึกษาระบบรู้คิดและวิธีการศึกษาระบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา โดยรูปแบบการศึกษากลุ่มมีชั่วโมงการศึกษาทั้งหมดจำนวน 12 ครั้ง ๆ ละ 90 นาที มีผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการศึกษาทุกครั้ง ไม่มีผู้ช่วยในการศึกษา

3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ภายหลังการทดลองเสร็จสิ้นผู้วิจัยสรุปประสิทธิผลของรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการตามสมมติฐาน ดังนี้

1. ความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบของของกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีคะแนนในระยะก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และระยะติดตามแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความฉลาดทางเพศ โดยรวมและรายองค์ประกอบของกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ และกลุ่มควบคุม มีคะแนนระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปได้ว่ารูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ส่งผลให้นักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มทดลองมีคะแนนความฉลาดทางเพศสูงขึ้น และมีความคงทนของพฤติกรรมเรื่องเพศไปจนถึงระยะติดตามผล โดยคะแนนความฉลาดทางเพศสูงขึ้นกว่านักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้เข้าร่วมใช้รูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีโดยการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายผล ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาระดับความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรวมกลุ่มตัวอย่าง 914 คน เปรียบเทียบโดยใช้ค่าเฉลี่ยคะแนนเลขคณิต พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง

องค์ประกอบการตระหนักรู้เรื่องเพศคะแนนอยู่ในระดับปานกลางเพราะนักศึกษายังขาดการตระหนักรู้เรื่องเพศในทางกลับกันนักศึกษาอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายซึ่งเป็นช่วงวัยที่สนใจเรื่องคู่และวัยนี้จะใกล้ชิดกับเพศตรงข้ามมากขึ้น (ศรีเรือน แก้วกังวาน, 2540, หน้า 47) ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจพฤติกรรมของวัยรุ่นในประเทศไทย พบว่าในช่วงอายุ 18-25 ปี วัยรุ่นชายมีเพศสัมพันธ์แล้ว ร้อยละ 80 วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์แล้วร้อยละ 63 (สำนักงานอนามัยและเจริญ, 2558) การตระหนักรู้เรื่องเพศเป็นการเรียนรู้ตนเอง ซึ่งการค้นพบตนเองเป็นเรื่องสำคัญในการพัฒนาเรื่องเพศ จากงานวิจัยการวิเคราะห์ตนเองตามกระบวนการปรัญชา ยัง พบว่า ความคิดความเชื่อตามค่านิยมส่งผลกับการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จากงานวิจัยของ (สุมิตตา สว่างทุกข์ และปาริชาติ ทาโน, 2558) ระบุว่า การที่วัยรุ่นมีความตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่ดี จะส่งผลให้มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลงจากงานวิจัยวัยรุ่นมีการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในระดับปานกลางเช่นกัน

องค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ คะแนนอยู่ในระดับมาก เพราะวัยรุ่นมีความสนใจเรื่องเพศมากเนื่องจากวัยนี้ให้ความสำคัญกับการมีคู่และเลือกคู่แต่บางครั้งขาดการตระหนักรู้ ฉะนั้น การสร้างความรู้ความเข้าใจโดยการเรียนรู้เกี่ยวกับการป้องกันตนเอง เพื่อป้องกันการรับรู้ข้อมูลที่บิดเบือนจากความจริงเช่นยาคุมฉุกเฉิน ใซ้บ่อยได้หลังมีเพศสัมพันธ์ รู้ว่าควรใช้ถุงยางอนามัย

แต่ตอนจะใช้ไม่มีหรือไม่รู้ว่าจะซื้อถุงยางอนามัยขนาดไหน การเรียนรู้จะสร้างความปลอดภัยในชีวิตสอดคล้องกับข้อมูลจาก นพ.สุเมธ องคั้วรรณิ (สำนักโรคเอดส์ กรมควบคุม, 2558) กล่าวว่าวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี คิดเชื่อ โรคเอดส์เพิ่มขึ้น จากจำนวนผู้ป่วยทั้งหมด พบว่า เป็นวัยรุ่นถึงร้อยละ 50 สาเหตุมาจากไม่สวมถุงยางอนามัย ซึ่งนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดความเชื่อไม่สมเหตุผลขาดความภาคภูมิใจในเพศตัวเอง ควบคุมอารมณ์ทางเพศไม่ได้ ไม่เข้าใจว่าเรื่องเพศปฏิเสธและเจรจาต่อรองได้ จากงานวิจัยของสุพรรณษา ศรีไพโรจน์ (2555) ที่ใช้โปรแกรมฝึกการเจรจาต่อรองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงของวิทยาลัยอาชีวศึกษาใน จังหวัดสิงห์บุรี ที่มีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์แล้ว ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิง มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับคำพูดของ แพทย์หญิง มธุรดา สุวรรณโพธิ์ (สำนักข่าวการศึกษา, 2558) กล่าวว่า วัยรุ่นที่ถูกชักจูงให้มีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายมีปัจจัยเสี่ยงมาจากขาดการยับยั้งใจไม่มีเทคนิคการปฏิเสธเมื่อยามจำเป็น อารมณ์ทางเพศที่เกิดขึ้นในวัยนี้มาก สาเหตุมาจากวัยรุ่นเข้าถึงสื่อลามกได้ง่ายประกอบด้วยเทคโนโลยีทันสมัยส่งผลให้สนใจเรื่องเพศหรือมีพฤติกรรมทางเพศเร็วขึ้น และการเรียนรู้เรื่องเพศจากบุคคลหรือสื่อมีผลต่อการปฏิบัติตนทางเพศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฌฐาภ ระวะใจ (2554) พบว่า การเรียนรู้เรื่องเพศต่างกันมีพฤติกรรมทางเพศแตกต่างกัน การมีคู่อริเพื่อนและอินเทอร์เน็ตให้การปรึกษาเรื่องเพศมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นหญิง การพัฒนาความฉลาดทางเพศจึงให้ความสำคัญพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศ เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมและป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ด้วยเช่นกัน

องค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ คະแนนอยู่ในระดับปานกลาง เพราะพฤติกรรมของวัยรุ่นเป็นผลมาจากอารมณ์และความรู้สึกที่ขาดการควบคุมหรือขาดการจัดการอย่างเหมาะสม ทั้งที่จริงวัยรุ่นตอนปลายจะควบคุมตนเองได้ดีขึ้น ซึ่งงานวิจัยของ ฌฐาภ ระวะใจ (2553) ที่ระบุว่า การที่วัยรุ่นกระตุ้นอารมณ์ทางเพศด้วยการอ่านหนังสือโป๊ ชมภาพยนตร์และใช้อินเทอร์เน็ตลามก พฤติกรรมดังกล่าวทำให้ควบคุมอารมณ์ได้น้อยลง ขาดการคิดอย่างรอบคอบ ตัดสินใจโดยขาดทางเลือกในการที่จะป้องกันความเสี่ยงทางเพศ การมีแบบอย่างที่ดีจะช่วยให้วัยรุ่นมีจริยธรรมที่ดีได้ การตัดสินใจด้วยการวิเคราะห์ทางเลือกและสร้างทางเลือกจะช่วยจัดการชีวิตด้านเพศได้ระดับหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาทางเพศของกรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุขที่เน้นการพัฒนาเรื่องเพศด้านการจัดการอารมณ์ การตัดสินใจและการแก้ปัญหาเรื่องเพศในวัยรุ่นเช่นกันแสดงให้เห็นว่าการจัดการเรื่องเพศเป็นตัวแปรที่ต้องการพัฒนาเพื่อแก้ปัญหาเรื่องเพศ

1.2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันความฉลาดทางเพศ พบการยืนยันองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศ การจัดการ

เรื่องเพศ เป็นองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศ โดยแบบสอบถามความฉลาดทางเพศ จำนวน 25 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถวัดความฉลาดทางเพศได้ซึ่งมีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง ทั้ง 3 องค์ประกอบมีความสอดคล้องใกล้เคียงกับการศึกษาของ วิร์ค (Virk, 2012) ศึกษาไว้ 3 องค์ประกอบ คือ 1) การรับรู้เรื่องเพศ 2) ความรู้เรื่องเพศ 3) การจัดการเรื่องเพศ การศึกษาของคอนราดและมิลเบิร์น (Conrad & Milburn, 2001) ได้กำหนดองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศเป็น 3 องค์ประกอบ เช่นกัน คือ 1) ความรู้เรื่องเพศ 2) ตัวตนทางเพศ 3) ความสามารถในการติดต่อกับคนอื่น ผู้วิจัยสรุปว่าความฉลาดทางเพศประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ มีความเหมาะสมแล้ว

2. สร้างรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีลักษณะผสมผสานแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคทางการปรึกษาจากแนวคิดทฤษฎีและเทคนิคจากทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นทฤษฎีหลักบูรณาการร่วมกับเทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมทฤษฎีการปรึกษาแบบฮิวแมนลิสต์เป็นศูนย์กลาง ทฤษฎีการปรึกษาแบบรูทคิด และวิธีการปรึกษาเชิงการศึกษาและจิตวิทยาโดยขั้นตอนการปรึกษาประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือขั้นนำ ขั้นดำเนินการและขั้นสรุป จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 90 นาที มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 การกำหนดขั้นตอนในชั่วโมงการปรึกษาและรูปแบบการปรึกษา

การกำหนดขั้นตอนในชั่วโมงการปรึกษา 3 ขั้นตอนคือ ขั้นนำขั้นดำเนินการและขั้นสรุป อ้างอิงจาก 6 ขั้นตอนการปรึกษากลุ่มของ คอเรีย (Corey, 2012, pp. 94-141)

ขั้นนำ กำหนดขึ้นเพื่อสร้างสัมพันธภาพในแต่ละครั้งของการปรึกษาให้กลุ่มใกล้ชิดและไว้วางใจต่อกัน ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การปรึกษาแต่ละครั้งเพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้รับทราบวัตถุประสงค์ในการพัฒนาตนเอง บางครั้งขั้นนำใช้เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการปรึกษา ทั้งนี้เพื่อให้ผู้รับการปรึกษาได้เตรียมพร้อมและตื่นตัวกระตุ้นความสนใจอยากเรียนรู้ต่อกิจกรรมได้ดี การปรึกษาบางครั้งสมาชิกกลุ่มต้องเปิดเผยตนเองอาจสร้างความอึดอัดให้สมาชิกอาจส่งผลต่อการพัฒนาความฉลาดทางเพศผู้วิจัยจึงต้องใช้กิจกรรมร่วมด้วยเพื่อดึงดูความสนใจ และสำคัญยิ่งคือ ใช้กิจกรรมเพื่อฝึกประสบการณ์ให้สมาชิกตระหนักรู้ในสิ่งที่ต้องการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ขั้นนำเป็นขั้นตอนสำคัญที่ทำให้สมาชิกกลุ่มได้เพิ่มความสนใจ มีความไว้วางใจและเตรียมความพร้อมก่อนการปรึกษา เพื่อพัฒนาตนเอง ทำให้สมาชิกกล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากขึ้น

ขั้นดำเนินการ เป็นขั้นตอนที่ใช้เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศตรงตามเทคนิคการปรึกษากลุ่มตามแนวคิดทฤษฎีที่วางแผนไว้ในกระบวนการปรึกษา เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มี

โอกาสแสดงความคิดเห็น สำรวจตนเองรับฟัง โต้แย้งความคิดแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อน ๆ เรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดความรู้สึกและพฤติกรรมตลอดจนจัดการชีวิตเรื่องเพศของตนเองได้

ขั้นสรุปเป็นกระบวนการที่สมาชิกกลุ่มได้กระจำงความหมายเรื่องราวที่ได้จากการพัฒนาตนเองและรับรู้ประโยชน์ที่ได้จากการทำกิจกรรม การสรุปสำคัญมากเพราะทำให้สมาชิกได้รับรู้เข้าใจตรงกันในเรื่องนั้น ๆ ความฉลาดทางเพศในแต่ละองค์ประกอบ นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเอง ผู้วิจัยยังใช้เพื่อประเมินกระบวนการปรึกษาว่าได้ผลอย่างไร ยังมีจุดบกพร่องตรงไหน ที่ต้องแก้ไขเรื่องใดสำคัญที่สมาชิกต้องใส่ใจและทำไปประพฤติปฏิบัติ

สรุปได้ว่ากระบวนการปรึกษามีขั้นตอนการปรึกษาครอบคลุมการสร้างสัมพันธภาพ การดำเนินการปรึกษา กระบวนการเปลี่ยนแปลง และการสรุปผล จะช่วยให้แต่ละครั้งของการปรึกษามีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาความฉลาดทางเพศได้

รูปแบบการปรึกษาแบบกลุ่มมีความเหมาะสมต่อการสร้างปฏิสัมพันธ์ (Corey, 2012, p. 30) ระหว่างบุคคลและกลุ่มบุคคล กระบวนการปรึกษากลุ่มสามารถลดความกังวล พลังกลุ่มจะช่วยให้สมาชิกค้นพบแนวทางการแก้ปัญหา เข้าใจและยอมรับตนเองในที่สุด (Corey, 2012, p. 30) การปรึกษากลุ่มมีความเหมาะสมกับวัยรุ่นที่ต้องการพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกัน (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2549, หน้า 339) เพราะกระบวนการกลุ่มเปิดโอกาสให้สมาชิกได้เรียนรู้สำรวจและสร้างความเข้าใจปัญหาและพฤติกรรมของตนเอง ตามการพัฒนาในแต่ละครั้ง ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ในกลุ่ม ซึ่งกระบวนการปรึกษามีรูปแบบแนวทางเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงตนเอง ระยะเวลาการปรึกษา แต่ละครั้งใช้เวลา 90 นาที เป็นระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการที่จะศึกษาเรียนรู้ เอื้อให้นักศึกษาสามารถเข้าร่วมได้ ไม่รบกวนเวลาเรียน การกำหนดนัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง จำนวน 12 ครั้ง เหมาะสมกับการพัฒนาความฉลาดทางเพศ การปรึกษากลุ่มใช้เวลาหลังเลิกกิจกรรมการเรียนการสอนส่งผลให้สมาชิกทุกคนสามารถเข้าร่วมได้ครบทุกครั้งส่งผลให้การปรึกษากลุ่มประสบความสำเร็จ

การกำหนดจำนวนครั้งในการพัฒนาแต่ละขั้นตอนการปรึกษา ผู้วิจัยพิจารณาจาก คุณลักษณะขององค์ประกอบความฉลาดทางเพศเป็นหลัก เพราะในแต่ละองค์ประกอบใช้ระยะเวลาเพื่อการเปลี่ยนแปลงแตกต่างกัน เช่น การตระหนักรู้เรื่องเพศ การที่จะพัฒนาให้เกิดการตระหนักรู้ในตนเองและเรื่องราวปัญหาที่เกิดกับตนเองเป็นอันดับแรก จึงจะสามารถพัฒนาไปสู่การตระหนักรู้เรื่องราวปัญหาของคนในสังคมได้ เช่นเดียวกับองค์ประกอบการเรียนรู้เรื่องเพศ เริ่มจากการเรียนรู้ปัญหาและที่มาของปัญหาดตามแนวทาง ทฤษฎี ABC ก่อน จึงจะสามารถเข้าถึงการเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ เช่น หลักการปฏิเสธการเจรจาต่อรอง การตัดสินใจ ส่วนองค์ประกอบการจัดการเรื่องเพศ ผู้วิจัยกำหนด การกล้ายืนยันทนเองและการทำสัญญาโดยเน้นการฝึกปฏิบัติในกลุ่มและใช้

การมอบหมายการบ้านให้สมาชิกนำไปใช้ในชีวิตจริง ซึ่งพบว่า การมอบหมายการบ้านสามารถช่วยให้ นักศึกษาได้เข้าใจเรียนรู้ประสบการณ์จริง ตลอดจนตระหนักรู้ว่าสิ่งที่ปฏิบัตินั้นได้ผลหรือไม่ อย่างไร และควรปรับปรุงอย่างไร การกำหนดรูปแบบการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ส่งผลให้ การดำเนินการศึกษาประสบความสำเร็จ

2.2 การบูรณาการทฤษฎีและเทคนิค โดยการผสมผสานทฤษฎีและเทคนิค มีความยืดหยุ่นต่อผู้รับการปรึกษา ปัญหา หรือองค์ประกอบที่ต้องการพัฒนา โดยไม่บังคับหรือกดดัน ในส่วนทฤษฎีและเทคนิคที่นำไปใช้ในการศึกษามีแนวคิด ความเชื่อของทฤษฎีที่ตรงกับคุณลักษณะ ของตัวแปรความฉลาดทางเพศสามารถพัฒนาตัวแปรความฉลาดทางเพศได้ ขั้นตอนการมี รูปแบบการปรึกษาตรงตามความสนใจของกลุ่มตัวอย่างและสอดคล้องกับการพัฒนาองค์ประกอบ ในช่วงวัยนี้นักศึกษาสนใจจึงให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่เพื่อความฉลาดรู้ในเรื่องเพศ จนนำมา ซึ่งการเข้าร่วมการปรึกษาทุกครั้ง บรรยากาศในการปรึกษามีความเป็นกันเองส่งผลต่อความเข้าใจ และยอมรับตนเองเพื่อการเปลี่ยนแปลง รายละเอียดการใช้ทฤษฎีและเทคนิค ดังนี้

2.2.1 การพัฒนาเพื่อสร้างสัมพันธภาพการปรึกษา ใช้การปรึกษา 1 ครั้ง ผู้วิจัยใช้ เทคนิคการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข จากทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม ใช้การรักษาความลับและการจริงใจ จากหลักการการปรึกษากลุ่มใช้เกมแนะนำตัว และการสอนจากเทคนิคทางจิตวิทยา

2.2.2 การพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศ ประกอบด้วยการศึกษา 4 หัวข้อย่อย ได้แก่ การประเมินความคิดและพฤติกรรม เมื่อคิดได้ก็ทำได้ เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด การรับรู้ความแตกต่างทางเพศการประเมินความคิดและพฤติกรรม ผู้วิจัยนำทฤษฎีการปรึกษา แบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม เป็นแนวทางหลักผู้วิจัยใช้เทคนิคการโต้แย้งกับ ความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล เทคนิค การประเมินและเรียนรู้เพื่อการยอมรับตนเอง เทคนิค การมอบหมายการบ้าน ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคตัวแบบจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรม นิยมเพื่อให้สมาชิกได้เข้าใจรูปแบบการคิดที่มีผลต่อพฤติกรรมในเรื่องเพศหลังจากที่ได้สำรวจ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่ม

เมื่อคิดได้ก็ทำได้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ พฤติกรรม เป็นแนวทางหลักโดยเลือก เทคนิคการโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล การฝึกทักษะ และเทคนิค 3 ต. เพื่อปรับความคิดผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคตัวแบบการปรับ โครงสร้างความคิด จากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมการที่ผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อต้องการให้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ว่าสิ่งใดมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมหลังจากที่ได้ฝึกประเมิน ความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมตามเทคนิค

เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิดผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็นแนวทางหลักโดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล การฝึกทักษะ 3 ต การสอนการพูดกับตัวเองในการเผชิญปัญหา และเทคนิคการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการปรับโครงสร้างความคิด และการปรับเปลี่ยนมุมมองจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม เพื่อพัฒนาให้เกิดการตระหนักรู้เรื่องเพศภายหลังจากรับรู้เข้าใจในเรื่องความคิดความเชื่อจาก (A-B-C theory) และฝึกใช้เทคนิคต่าง ๆ จนเห็นความสำคัญของความคิด ความรู้สึกและการกระทำ

การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลักโดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล การฝึกทักษะ 3 ต ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคตัวแบบ จากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม และเทคนิคการให้การศึกษาจากวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา เพื่อพัฒนาให้เกิดการตระหนักรู้ในการแยกแยะเข้าใจลักษณะความแตกต่างทางเพศในเรื่องต่าง ๆ จนสามารถระบุแนวทางในการพัฒนาตนเองในเรื่องเพศได้

2.2.3 การพัฒนาการเรียนรู้เรื่องเพศประกอบการปรึกษา 4 หัวข้อย่อย ได้แก่ เพิ่มความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้ เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ

เพิ่มความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็นแนวทางหลักโดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งกับความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล การฝึกทักษะ 3 ต. ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการเสนอตัวแบบ เทคนิคการฝึกสอนตัวเอง จากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม และเทคนิคการใช้สื่อการศึกษา คลิปวีดิทัศน์จากวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เพิ่มความฉลาดทางเพศ หลังจากได้สำรวจปัญหา แลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ได้เข้าใจ มุมมองต่อปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยการฝึกเทคนิคตามขั้นตอนความรู้ ในที่สุดได้แนวทางปฏิบัติตนในเรื่องเพศเหมาะสม

เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมโดยเลือกเทคนิคการโต้แย้งกับความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับการสอนเทคนิคการปฏิเสธ เมื่อถูกขอร้องนำมาจากทฤษฎีการปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง และวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคดังกล่าว เพื่อให้สมาชิกเกิดความรอบรู้ในป้องกันตนเองทางเพศ เรียนรู้เทคนิคการปฏิเสธ

สามารถพูดต่อรองชะลอการปฏิเสธเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง พูดโน้มน้าว สร้างทางเลือกหลายทางเป็น อีกทั้งเรียนรู้ประสบการณ์จากเพื่อนในกลุ่มด้วยการฝึกตามเทคนิคต่าง ๆ

เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลัก โดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการแสดงความรู้สึกร่วม เทคนิคการอธิบายความรู้สึกและเห็นใจ จากทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและเทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การฝึกวิเคราะห์ความรู้สึก จากภาษาท่าทาง การฝึกแสดงความรู้สึกและการเล่าเรื่องซึ่งเทคนิคเหล่านี้ ช่วยทำให้สมาชิกได้เรียนรู้เข้าใจความรู้สึกความต้องการของคนอื่นมีความเห็นใจ ตลอดจนสามารถหาแนวทางประนีประนอมความขัดแย้งในสถานการณ์ทางเพศและ โน้มน้าวให้บุคคลอื่นมีความคิดสอดคล้องกับตนเองได้

เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลัก โดยใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผลผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการกำหนดข้อดีข้อเสีย จากทฤษฎีการปรึกษาแบบรูจิตและเทคนิคทางจิตวิทยา เช่น เทคนิคการใช้เกมการเล่าเรื่อง และเทคนิคการสอน ผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ เพื่อให้สมาชิกกลุ่มรู้จักใช้เหตุผลเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียในสถานการณ์มีข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงในการตัดสินใจ และในที่สุดจะประเมินผลการตัดสินใจได้

2.2.4 การพัฒนาการจัดการเรื่องเพศประกอบด้วยการปรึกษา 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ การกล้ายืนยันทนเองเพื่อจัดการเรื่องเพศปรับเปลี่ยนตัวเองตามสัญญาณการยุติสัมพันธ์ภาพ

การกล้ายืนยันทนเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็นแนวทางหลักโดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกพฤติกรรม เทคนิคการฝึก การกล้ายืนยันทนเอง จากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมและบูรณาการเทคนิคการตอบสนองอย่างเหมาะสม เทคนิคการบอกเกี่ยวกับความรู้สึกจากทฤษฎีการให้การปรึกษาแบบยึดบุคคลเป็นศูนย์กลาง เทคนิค การสอน การเลือกใช้คำที่เหมาะสมใช้สถานการณ์จำลองผู้วิจัยใช้เทคนิคต่าง ๆ นี้เพื่อช่วยให้สมาชิกกลุ่มสามารถพูดยืนยันทนเอง กล้าบอกความรู้สึก รวมถึงแสดงพฤติกรรมในการปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศได้

ปรับเปลี่ยนตัวเองตามสัญญาณผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม เป็นแนวทางหลักและเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล เทคนิค การยอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข และการมอบหมายการบ้าน ผู้วิจัยบูรณาการ

ร่วมกับเทคนิคการฝึกซ้อมพฤติกรรมจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม หลังจากใช้เทคนิคตามที่กล่าวแล้วสมาชิกสามารถควบคุมตนเอง ตระหนักรู้ว่าความคิดความรู้สึกส่งผลต่อพฤติกรรม สมาชิกสามารถวางแผนเพื่อกำหนดวิธีการเปลี่ยนแปลงตัวเองโดยการฝึกปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อตามแนวทางตามเทคนิคและสามารถทำตามแผนที่ระบุไว้ได้

การยุติสัมพันธภาพ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเป็นแนวทางหลัก โดยเลือกใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล ผู้วิจัยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการทำสัญญากับตัวเอง เทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับและการเสริมแรงจากทฤษฎีการปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยม เพื่อให้สมาชิกได้สรุปซักถามข้อสงสัยหรือคิดค้างคาใจได้พูดระบายความในใจ และสมาชิกได้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้ต่อไป

3. ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ผู้วิจัยนำเสนอการอภิปรายประสิทธิผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีตามสมมติฐาน 2 ข้อ ดังนี้

3.1 สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาปริญญาตรี กลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการมีความฉลาดทางเพศ โดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง

ผลการพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ระยะติดตามผลและระยะก่อนการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ระยะติดตามผลและระยะหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน การที่คะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างชัดเจน ทั้งนี้เพราะรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถพัฒนาความฉลาดทางเพศของสมาชิกกลุ่มทดลองได้ เทคนิควิธีในการปรึกษาสามารถเปลี่ยนรูปแบบการคิดที่มีผลต่อพฤติกรรมในเรื่องเพศและการที่สมาชิกกลุ่มได้สำรวจแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในกลุ่มด้วยเทคนิค การโต้แย้งความคิดเพื่อรับรู้โครงสร้างทางความคิดร่วมกับเทคนิคตัวแบบส่งผลให้สมาชิกกลุ่มทดลองตระหนักรู้ว่าความคิด ความเชื่อมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศ การที่ได้ฝึกประเมินความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมตามเทคนิคการเรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด ตลอดจนการที่สมาชิกได้ฝึกพูดกับตัวเองในการเผชิญปัญหาและเรียนรู้การยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข ผลของการบูรณาการร่วมกับวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยาส่งผลให้

กลุ่มทดลองเกิดการตระหนักรู้ในการแยกแยะเข้าใจความแตกต่างทางเพศในเรื่องต่าง ๆ จนสามารถระบุแนวทางในการพัฒนาตนเองในเรื่องเพศได้

การเรียนรู้เรื่องเพศ กลุ่มทดลองได้ฝึกโต้แย้งความคิด ความเชื่อ ที่ไม่สมเหตุสมผล ร่วมกับการเรียนรู้จากตัวแบบทางสังคมที่ผู้วิจัยนำเสนอสมาชิกกลุ่มทดลองได้ฝึกสอนตัวเองและได้เรียนรู้เรื่องราวข้อมูลความรู้จากคลิปวิดีโอที่กลุ่มทดลองเรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศได้ ฝึกปฏิเสธเมื่อถูกขอร้อง ซึ่งเทคนิคดังกล่าวช่วยทำให้สมาชิกกลุ่มทดลองได้ประสบการณ์ความรู้ในป้องกันตนเองในเรื่องเพศ สมาชิกสามารถพูดต่อรองชะลอการปฏิเสธเพื่อไม่ให้เกิดความขัดแย้ง ได้เรียนรู้ประสบการณ์จากเพื่อนในกลุ่มผ่านการฝึกใช้เทคนิคตามขั้นตอนการศึกษา ได้เรียนรู้ความรู้สึกร่วมกับผู้อื่นส่งผลให้สมาชิกกลุ่มทดลองเข้าใจความรู้สึกความต้องการของคนอื่นมีความเห็นใจ ตลอดจนมีแนวทางประนีประนอมความขัดแย้งในสถานการณ์ทางเพศ เรียนรู้การตัดสินใจสามารถใช้เหตุผลเป็นแนวทางประกอบการตัดสินใจ รวมถึงการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสียในสถานการณ์มีข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงในที่สุดสามารถประเมินผลการตัดสินใจได้ และเชื่อมั่นว่าให้บุคคลอื่นมีความคิดสอดคล้องกับตนเองส่งผลให้คะแนนความฉลาดทางเพศสูงขึ้น

ส่วนการจัดการเรื่องเพศ สมาชิกกลุ่มทดลองได้ฝึกยืนยันตนเองใช้สถานการณ์จำลองฝึกพูดยืนยันตนเอง กล่าวบอกความรู้สึก รวมถึงแสดงพฤติกรรมในการปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศ ใช้เทคนิคการทำสัญญากับตัวเองเพื่อป้องกันการลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้ หลังจากที่สมาชิกกลุ่มทดลองใช้เทคนิคตามที่กล่าวแล้วสมาชิกสามารถควบคุมตนเอง ตระหนักรู้ว่าความคิดความรู้สึกส่งผลต่อพฤติกรรมสมาชิก กำหนดวิธีการเปลี่ยนแปลงตัวเองโดยการฝึกปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อตามแนวเทคนิคและทำตามแผนที่ระบุไว้ จึงส่งผลให้นักศึกษากลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการศึกษากลุ่มเปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมค่อนข้างถาวร มีคะแนนความฉลาดทางเพศในระยะหลังทดลองและระยะติดตามผลสูงขึ้น ครูค และบัว (Crooks & Baur, 2014) ได้กล่าวถึง การพัฒนาความฉลาดทางเพศ โดยการเรียนรู้อรรถความรู้ในเรื่องเพศการที่บุคคลมีความรู้ทำให้ฉลาดสามารถเอาตัวรอดจากสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ในขั้นตอนการทดลอง ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการศึกษาครอบคลุม 3 ขั้นตอน คือ ขั้นสร้างสัมพันธภาพในการศึกษา ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติการศึกษา (Jacobs, Masson & Harvill, 2006, pp. 29-33) การให้ความสำคัญกับการสร้างสัมพันธภาพและการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข ส่งผลให้สมาชิกกลุ่มกล้าเปิดเผยเรื่องเพศด้วยความใจเต็มและให้ความร่วมมือ เข้าร่วมการศึกษาจนครบทั้ง 12 ครั้ง ขั้นตอนการพัฒนาครอบคลุมคุณลักษณะของความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบและอนงค์ วิเศษสุวรรณ (2550, หน้า 5) ได้กล่าวว่า การศึกษากลุ่มมีประโยชน์มาก เป็นวิธีการช่วยบุคคลให้เปลี่ยนเจตคติ ความเชื่อเกี่ยวกับตนเอง

และผู้อื่น เพื่อเปลี่ยนแปลงความรู้สึกและพฤติกรรม สมาชิกกลุ่มสามารถสำรวจวิธีการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นและเรียนรู้ทักษะทางสังคมเพิ่มขึ้น ช่วยให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่น สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลอื่นและรับรู้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่มซึ่งกระบวนการกลุ่มจะเสริมสร้างคุณลักษณะความฉลาดทางเพศที่ว่า การที่นักศึกษามีความสามารถในการรับรู้ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึกในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศ จัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับแนวคิดของคอเรย์ (Corey, 2012, p. 30) ที่ว่ากลุ่มจะเป็นสถานที่ให้สมาชิกได้แสดงความรู้สึกที่สับสน ได้สำรวจตนเอง ได้แลกเปลี่ยนเรื่องราวและรับฟัง เพื่อน กลุ่มจะช่วยให้สมาชิกเปิดเผยตนเองและปรับเปลี่ยนตนเองกลุ่มจะช่วยสมาชิกด้านการสื่อสารกับเพื่อนวัยเดียวกันหรือต่างวัย ได้เรียนรู้แบบอย่างจากผู้นำกลุ่ม ได้ฝึกซ้อมพฤติกรรมตามเทคนิคต่าง ๆ ในบรรยากาศที่ไว้วางใจ โดยมีเพื่อนและผู้นำกลุ่มสนับสนุนให้กำลังใจ จนนำไปสู่การเข้าใจตนเองและการยอมรับตนเองและผู้อื่น อีกทั้งเป็นเพราะรูปแบบการปรึกษาเชิงบูรณาการแนวคิด ทฤษฎี และเทคนิคทางจิตวิทยาการปรึกษาในการพัฒนาความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบได้อย่างครอบคลุม ซึ่งนักศึกษามีประสบการณ์ทางเพศต่างกัน หากใช้เพียงทฤษฎีเดียวอาจมีบางแนวทางปฏิบัติที่ฝืนให้นักศึกษาเปลี่ยนไปตามกรอบทฤษฎีมากกว่าเป็นตัวตนของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการปรึกษาแบบผสมผสานของ จีโอวาโซเลียส (Giovazolias Theodoos, 2005, pp. 165-167) กล่าวว่าเป็นการรวมแนวคิด ทฤษฎีการปรึกษาและเทคนิคการปรึกษาและปัจจัยทั่วไปผสมผสานกลมกลืนให้เป็นเนื้อเดียวกัน (Assimilative integration) โดยการเลือกใช้เทคนิคการปรึกษาจากทฤษฎีการปรึกษา อย่างน้อย 2 ทฤษฎี ขึ้นไปนำมาประยุกต์อย่างเป็นระบบและเป็นลำดับขั้น เทคนิคการปรึกษาที่นำมาใช้ต้องสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้รับ การปรึกษาโดยใช้จากแนวคิดทฤษฎีและเหตุผลจากการวิจัย รูปแบบการปรึกษาเป็นรูปแบบใหม่ และต้องนำไปใช้อย่างระมัดระวัง การยึดติดกับทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง เนื่องจากปัญหาของบุคคล มีความซับซ้อน ทฤษฎีการปรึกษาเพียงทฤษฎีเดียวไม่อาจแก้ปัญหาได้ครอบคลุม การบูรณาการจึงเกิดประสิทธิภาพได้ดีกว่า เทคนิคการปรึกษาก็เป็นเครื่องมือซึ่งหากนำมาใช้เพียงอย่างเดียว อาจถูกหรือผิดได้ ลักษณะผสมผสานเทคนิคแต่ละทฤษฎีการปรึกษาโดยเน้นเทคนิคตามทฤษฎีที่มีเป้าหมายพื้นฐานสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนความฉลาดทางเพศแต่ละองค์ประกอบและสภาพปัญหาเพื่อช่วยให้นักศึกษาได้เข้าใจรูปแบบความคิด ความเชื่อที่มีผลต่อพฤติกรรม ร่วมกับการใช้เทคนิคตามแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมนิยมโดยเรียนรู้จากตัวแบบที่ดีและไม่ดีเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม อีกทั้งการแสดงบทบาทสมมติและการฝึกฝนทักษะส่งผลให้นักศึกษากลุ่มทดลองได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางปัญญาเข้าใจตนเอง ยอมรับตนเองเพื่อสร้างพฤติกรรมใหม่ ระยะเวลา

การปรึกษาสัปดาห์ละ 2 ครั้งเป็นระยะเวลาที่เหมาะสม (Corey, 2012, p. 99) และแต่ละครั้งใช้เวลา 90 นาที นักศึกษาสมัครใจในการเข้าร่วมกลุ่ม การเว้นระยะห่างในการปรึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้ทำการบ้านตามที่มอบหมายเพิ่มประสบการณ์เพราะการฝึกฝนและได้รับการโต้แย้ง สนับสนุนให้กำลังใจจากเพื่อนสมาชิกและผู้นำการปรึกษาส่งผลให้กลุ่มทดลองมีกำลังใจในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การทำกิจกรรมช่วยนักศึกษากลุ่มทดลองร่วมรู้สึกและตระหนักรู้ในเรื่องที่จะพัฒนาได้ดี สร้างความไว้วางใจนำไปสู่การเปิดเผยปัญหาที่ปิดบังซ่อนเร้นแม้ผู้ปกครองก็ไม่มีโอกาสได้รับรู้ แต่กลุ่มได้รับทราบเรื่องราว รับฟังร่วมความรู้สึก การมีจำนวนครั้งที่เหมาะสมไม่รบกวนเวลาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา และมหาวิทยาลัยยอมเป็นผลดีต่อการเข้าร่วมกลุ่ม ทำให้สามารถเข้าร่วมได้ครบทุกครั้งซึ่งการนัดหมายเป็นไปตามแนวทางของการปรึกษาทุกอาทิตย์โดยไม่ควรเกิน 15 สัปดาห์ติดต่อกัน (Corey, 2012, p. 100) การกำหนดแนวทางการปฏิบัติให้มีการฝึกประสบการณ์คล้ายในชีวิตจริงเป็นระยะร่วมกับการให้นักศึกษากลุ่มทดลองได้สรุปผลการพัฒนาทุกครั้งของการปรึกษา การตั้งใจของผู้วิจัยที่มุ่งเปลี่ยนแปลงสมาชิกกลุ่มในแต่ละชั่วโมงการปรึกษาและการติดตามผลตามการเปลี่ยนแปลงเว้นระยะออกไป 4 สัปดาห์ ภายหลังจากปรึกษากลุ่มเสร็จสิ้นส่งผลให้คะแนนความฉลาดทางเพศในระยะติดตามผลยังคงสูงกว่าระยะก่อนการทดลองและสูงกว่าระยะหลังการทดลองด้วย และยังส่งผลให้นักศึกษากลุ่มทดลองเกิดความคงทนของความคิดและพฤติกรรมเห็นได้ จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาปริญญาตรีที่มีความฉลาดทางเพศคงทน ซึ่งความฉลาดทางเพศในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับเป้าหมายการปรึกษาทุกแนวคิดทฤษฎีที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตนเองใหม่เป็นไปตามที่คาดหวังและมีความคงทนของพฤติกรรม

จากข้อมูลข้างต้น จึงสรุปได้ว่าผลจากการที่นักศึกษاپริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ เพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ เกิดการตระหนักรู้เป็นผลมาจากการเรียนรู้และการจัดการเรื่องเพศอย่างเหมาะสมที่ได้รับจากการพัฒนาด้วยรูปแบบการปรึกษาเชิงบูรณาการส่งผลให้มีความสามารถเพิ่มความฉลาดทางเพศในปัจจุบันและในอนาคตได้ด้วย จึงสนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษاپริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่ากลุ่มควบคุม

ผลการศึกษา พบว่า คะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมระยะก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม มีคะแนนความฉลาดทางเพศไม่แตกต่างกัน ระยะหลังการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความฉลาดทางเพศ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ .01 และระยะติดตามผล พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนความฉลาดทางเพศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน จากผลการศึกษา พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน โดยในคะแนนความฉลาดทางเพศกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลองเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการสุ่มอย่างง่ายที่คัดเลือกนักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมาเพื่อเข้าร่วมการทดลอง กระบวนการสุ่มอาจทำให้กลุ่มควบคุมได้นักศึกษาที่มีคะแนนความฉลาดทางเพศที่เข้าใกล้เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 มากกว่ากลุ่มทดลองแต่ในภายหลังการเข้าสู่กระบวนการทดลอง พบว่า ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล กลุ่มทดลองมีคะแนนความฉลาดทางเพศต่างจากกลุ่มควบคุมชัดเจน ส่วนกลุ่มควบคุม พบว่า คะแนนความฉลาดทางเพศอยู่ในระดับคงที่ สาเหตุที่ทำให้กลุ่มทดลองมีคะแนนความฉลาดทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมนั้น เป็นเพราะกระบวนการปรึกษากลุ่มนั้นถือเป็นกระบวนการที่ใช้ในการป้องกันหรือบรรเทาปัญหาในกลุ่มคนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยได้รับการยืนยันจากหลายงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ (Goodnough & Lee, 2004; Riva & Haub, 2004 cited in Corey, 2012, p. 27) กระบวนการปรึกษาเป็นการดำเนินการโดยนักจิตวิทยาที่มีความเข้าใจในธรรมชาติของมนุษย์ มีความชำนาญในทฤษฎีและเทคนิคทางจิตวิทยาเป็นการจัดการกระทำเพื่อเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกและพฤติกรรม ส่งผลให้ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาเพิ่มขึ้นตลอดจนนักศึกษาให้ความสนใจเรื่องเพศจึงร่วมมือเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาต่อเนื่องและเป็นประสบการณ์ใหม่ไม่เคยมีในสถานศึกษามาก่อนการปรึกษากลุ่มมีบรรยากาศกันเอง ด้วยสัมพันธภาพอบอุ่นไว้วางใจช่วยให้สมาชิกกลุ่มกล้าเปิดเผยเรื่องราวตลอดจนเห็นอกเห็นใจกัน การที่นักศึกษาไว้วางใจยอมเปิดเผยตนเองนั้นช่วยให้การพัฒนาตนเองเป็นไปตามเป้าหมาย สอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การเล่าหรือบอกความไม่สบายใจของตนเองกับผู้อื่นจะช่วยให้เจ้าตัวมองเห็นปัญหาของตนเองชัดเจนความหวั่นใจไปลอบโยนจะเป็นกำลังใจช่วยหาทางออกให้เพื่อนความอบอุ่นใจทำให้สัมพันธภาพของบุคคลทั้งสองเพิ่มความสนิทสนมและลึกซึ้งการเสริมแรงเชิงบวก โดยการสนับสนุนให้กำลังใจจากผู้วิจัยและเพื่อนสมาชิกส่งเสริมให้นักศึกษากล้าปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและเกิดความมั่นใจตามมา เป็นไปตามแนวคิดพฤติกรรมนิยมใช้เทคนิคการเสริมแรงบวกว่าเป็นสิ่งสำคัญเป็นแรงจูงใจหลักของคนเรา (Skinner & Rotter, 1987 อ้างถึงใน นพมาศ อึ้งพระ, 2546, หน้า 405) อีกทั้งกระบวนการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการด้วยตนเองและปฏิบัติร่วมกันในกลุ่มอาทิ การฝึกประสบการณ์คิดเพื่อการตระหนักรู้ในปัญหาตนเองและสถานการณ์ทางเพศ การแสดงความรู้สึกร่วมอย่างแท้จริง การเรียนรู้ตามตัวแบบ การตัดสินใจ แสดงบทบาทสมมติเพื่อจัดการปัญหา ฝึกปฏิบัติและกล้ายืนยันตนเองเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงเรื่องเพศ การจัดการแทรกแซงโดยการปรับเปลี่ยนความคิด

ความเชื่อด้วยการหาหลักฐานความจริงมาได้แย้งด้วยเหตุด้วยผล การสำรวจตนเอง การเห็นแบบอย่างและการฝึกการปฏิบัติล้วนส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับรู้ตนเองและมีความรู้ที่จะจัดการในเรื่องเพศได้เพื่อความสุขในชีวิต

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองต่อความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าวิธีการทดลองและระยะเวลาในการทดลองส่งผลร่วมกับคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างวิธีการทดลองและระยะเวลาของการทดลองผลของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ใช้ในกลุ่มทดลองเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ซึ่งวัดผลได้จากค่าคะแนนความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในช่วงระยะเวลาก่อนการทดลอง ระยะเวลาหลังการทดลอง และระยะติดตามผล โดยพบว่า ในระยะก่อนการทดลองนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนความฉลาดทางเพศไม่แตกต่างกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนความฉลาดทางเพศในกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีคะแนนความฉลาดทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับรูปแบบการปรึกษาเชิงบูรณาการ และในระยะการติดตามผลนักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ มีคะแนนความฉลาดทางเพศสูงกว่ากลุ่มควบคุมเช่นกัน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถพัฒนาความฉลาดทางเพศให้กลุ่มทดลองมีความสามารถปฏิบัติตนทางเพศได้อย่างเหมาะสม โดยสร้างความรู้ความเข้าใจจนเกิดการตระหนักรู้ในความสำคัญเรื่องเพศ เรียนรู้การปฏิบัติตนเพื่อความปลอดภัยจากการมีเพศสัมพันธ์ มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบความคิด ความเชื่อ เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศด้วยการเรียนรู้ในขณะที่กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการดำเนินชีวิตตามปกติผลทำให้คะแนนความฉลาดทางเพศมีความแตกต่างกัน

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณานุช มูลคำ (2554) ที่ได้ศึกษาการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตเรื่องเพศศึกษาของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธีรกาณ์ที่บ้านโอง ผลการศึกษา พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากขึ้นกว่าก่อนการทดลอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดฤทัย ชันแสงฤทธิ์ (2554) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และได้วิเคราะห์เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ผลการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มทดลองมีความคิดวิเคราะห์สูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะหลังการทดลองและระยะการติดตามผล เมื่อพิจารณาผลของการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (Interaction) ระหว่างกลุ่มทดลองและระยะเวลาการวัด พบว่า ความฉลาด

ทางเพศโดยรวมมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($F = 245.407$) และพบว่า ในรายองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มทดลองและระยะเวลาการวัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับคะแนนนี้แสดงว่าถึงแม้จะเว้นระยะห่างจาก กระบวนการจัดกระทำ แล้วก็ตามความฉลาดทางเพศยังอยู่ เป็นเพราะกระบวนการปรึกษากลุ่ม ในครั้งนี้นำทฤษฎีที่มีแนวคิดเน้นการเปลี่ยนแปลงปัญญาด้วยการการเรียนรู้ฝึกประสบการณ์เป็นผล ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพราะพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้แล้วจะคงทน (สม โภชน์ เอี่ยมสุภานิช, 2550) ดังนั้น การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ จึงสามารถ ใช้เป็นแนวทางพัฒนานักศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งช่วยส่งเสริมความฉลาดทางเพศของนักศึกษา ให้มีความคงทนยิ่งขึ้น หากสามารถทำให้ครอบคลุมในช่วงที่อยู่ระหว่างกำลังศึกษา โดยภาพรวม เชื่อว่าการพัฒนาเรื่องความฉลาดทางเพศสามารถพัฒนา ความคิด สติปัญญาตลอดจนบุคลิกภาพ ให้คงทนปรับตัวได้เหมาะสมต่อสถานการณ์ มีสัมพันธภาพในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น มีความสุข ในการทำงานต่อไป

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปผลได้ว่าการที่นักศึกษาปริญญาตรีกลุ่มทดลองที่ได้รับ รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการและกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิง บูรณาการ มีคะแนนความฉลาดทางเพศโดยรวมและรายองค์ประกอบในระยะหลังทดลองและ ระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เป็น ไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. ผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถพัฒนาความฉลาด ทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีได้ ผู้วิจัยเสนอให้อาจารย์ที่ทำหน้าที่ทางด้านการปรึกษาหรือผู้ที่มี ความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีการปรึกษาได้นำรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการ ไปพัฒนา ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาตามสถานศึกษาอื่น ๆ เพราะการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการสามารถ พัฒนาความฉลาดทางเพศ 3 องค์ประกอบ คือ การตระหนักรู้เรื่องเพศ การเรียนรู้เรื่องเพศและ การจัดการเรื่องเพศ คนที่มีความฉลาดทางเพศจะมีความสามารถในการรับรู้ เข้าใจอารมณ์ความรู้สึก ในเรื่องเพศของตนเองและผู้อื่น ตระหนักรู้ในความสำคัญเรื่องเพศและสามารถแสดงพฤติกรรม ทางเพศ จัดการเรื่องเพศของตนเองอย่างเหมาะสม จะเห็นได้ว่ารูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิง บูรณาการเป็นกระบวนการที่ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาตัวเอง เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในเรื่องเพศ ตลอดจนจัดการเรื่องเพศของตนเองได้ ดังนั้นอาจารย์จึงควรส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้รูปแบบ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเพื่อให้นักศึกษาจะได้นำความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2. มหาวิทยาลัยควรนำรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการไปใช้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาความฉลาดทางเพศ เพื่อให้นักศึกษาจะได้นำความรู้ความเข้าใจไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความฉลาดทางเพศกับกลุ่มประชากรอื่น ๆ เช่น วัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือวัยรุ่นในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อป้องกันปัญหาที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

2. ควรมีการศึกษาความฉลาดทางเพศในคุณลักษณะตัวแปรอื่นที่มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางเพศ เช่น การเปรียบเทียบระหว่าง เพศ อายุ ผลการศึกษาและสถานภาพครอบครัว

บรรณานุกรม

- กรรณานุช มูลคำ. (2554). *การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิต เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนธีรگانต์บ้านไธสง จังหวัดลำพูน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2551). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows* (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- กาญจนา ไชยพันธ์. (2549). *การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม (Group counseling)*. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นเตอร์ เฮ้าส์
- กริช แรงสูงเนิน. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ Amos เพื่อการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น
- คมเพชร ฉัตรสุกกุล. (2546). *กิจกรรมกลุ่มในโรงเรียน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- เจษฎา โชคดำรงสุข. (2558). *แนวทางออก 3 ส. เมื่อวัยรุ่นเกิดความรู้สึกลึกทางเพศ*. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- ฉันท ชาติทอง. (2551). *การออกแบบการสอนและการบูรณาการ*. นครปฐม: เพชรเกษมการพิมพ์.
- ณัฐภาพ ระวะใจ. (2553). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมป้องกันการเสี่ยงทางเพศของนักศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานอาชีวศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิลภา สุอังคะ. (2550). *ผลของกระบวนการกลุ่มทางจิตวิทยาแบบผสมผสานแนวคิดมนุษยนิยม และปัญญานิยมต่อความคิดเชิงบวก และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค ของเยาวชน*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). *โมเดลลิสเรล สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2552). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับงานวิจัย ใน เอกสารประกอบการบรรยาย Twilight program การนำเสนอผลงานวิจัยแห่งชาติ 2552 (Thailand Research EXPO 2009)*. กรุงเทพฯ: สภาวิจัยแห่งชาติ.

- นพมาศ (อุ้งพระ) ชีเวทิน. (2555). *จิตวิทยาสังคม*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2543). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญเชิด ภิญโญอนันตพงษ์. (2545). *การวัดและการประเมินผลการศึกษา: ทฤษฎีและการประยุกต์*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พันธ์ศักดิ์ สุกระถุกย์. (2545). เรียนรู้เรื่องเพศ: เช็กนั้น...จำเป็นไหม. *หมอชาวบ้าน*, 275(2), 15-20.
- พลสุข บุญก่อเกื้อ. (2556). *ค่านิยมทางเพศของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเฉียงเหนือ*. จันทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออกเฉียงเหนือ จันทบุรี.
- พรพิมล เจียมนาคินทร์. (2539). *พัฒนาการวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ดันอ้อ แกรมมี่.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- มธุรา สุวรรณโพธิ์. (2558). *แนวทางออก 3 ส.เมื่อวัยรุ่นเกิดความรู้สึกทางเพศ*. กรุงเทพฯ: สยาม เอ็ดดู นิวส์.
- มงคล ศัยกุล. (2556). *รูปแบบการปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ*. คุยฎีนิพนธ์ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2553). *หลักสถิติวิจัยและการใช้โปรแกรม SPSS* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรินทร์ ทรัพย์มี. (2556). *ทฤษฎีให้บริการปรึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วันวิสาข์ บัวลอย, มณีรัตน์ ชีระวิวัฒน์, ภาณี วัฒนสมบูรณ์ และนิรัตน์ อิมามิ. (2557). *ประสิทธิผลของโปรแกรมการเรียนรู้เรื่องเพศศึกษาเพื่อป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์, คณะสาธารณสุขศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรรณิ ลิมอักษร. (2551). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). สงขลา: นำศิลป์โฆษณา.
- รัชนิกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2557). *การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือวิจัย*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัญจวน คำวชิรพิทักษ์. (2545). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการให้คำปรึกษา*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- รุ่งนภา อุดานนท์. (2557). *ผลของโปรแกรมสุขภาพจิตศึกษาต่อผู้ป่วยโรคซึมเศร้า*. ปรินญาณินพนธ์
 พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช,
 คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2553). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย: วัยรุ่น-วัยสูงอายุ*.
 (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล (2554). *ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ* (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพฯ: หอมชาวบ้าน.
- สิริอร วิชชาวุธ. (2554). *จิตวิทยาการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี ชัดเข้ม. (2547). การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน. *วารสารวิจัยและวัดผลทางการศึกษา*,
 2(1).
- สุคนธ์ สินธพานนท์. (2554). *วิธีการสอนแนวปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพเยาวชน*.
 กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชา จันทน์เอม. (2540). *จิตวิทยาพัฒนาการ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุชาติ โสภประยูร และวรรณี โสภประยูร. (2541). *เพศศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สุเทพ ธรรมะตระกูล และอนุวัติ คุณแก้ว. (2555). *การศึกษาคุณลักษณะของครูยุคใหม่*.
 เพชรบูรณ์: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- สุภามาต อังสุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ และ รัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. (2552). *สถิติวิเคราะห์
 สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ เทคนิคการใช้โปรแกรม
 RISREL*. กรุงเทพฯ: มิซชั่นมีเดีย.
- สุพรรณษา ศรีไพโรจน์. (2555). *ผลของการใช้โปรแกรมฝึกเจรจาต่อรองที่มีต่อพฤติกรรมเสี่ยง
 ทางเพศ การมองเห็นคุณค่าของตนเองในเรื่องเพศและความสามารถในการเจรจาต่อรอง
 เรื่องเพศในนักศึกษาหญิง*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยา
 การให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาลัยวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุมิตตา สว่างทุกข์ และปาริชาติ ทาโน. (2558). *การศึกษาการตระหนักรู้ในพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
 กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนวัยรุ่น*. *วารสารเกื้อการุณย์*, 22(2).
- สุเมธ องค์กรบรรณคดี. (2558). *วัยรุ่นกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อเอชไอวี เหตุมีเซ็กซ์ไม่เตรียมตัวไม่พก “ถุงยาง
 อนามัย”*. เข้าถึงได้จาก [www. Thai health. Or.th/ tag/ โรคเอดส์](http://www.Thaihealth.or.th/tag/โรคเอดส์).
- สุดฤทัย ชัยแสงฤทธิ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์
 เรื่องเพศศึกษาของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยโปรแกรม
 บทเรียนแบบเว็บแควสท์กับการเรียนปกติ*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
 สาขาเทคโนโลยีการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาลัยวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สกล วรเจริญศรี. (2550). การศึกษาทักษะชีวิตและการสร้างโมเดลกลุ่มฝึกอบรมเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาคุญภักดิ์บัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมจิต ยาใจ. (2555). ความคิดเห็นและพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจังหวัดจันทบุรี. จันทบุรี: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดจันทบุรี.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักอนามัยการเจริญพันธุ์. (2558). สถานการณ์อนามัยการเจริญพันธุ์ในวัยรุ่นและเยาวชน. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักระบาดวิทยา. (2558). แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามันยการเจริญพันธุ์ของวัยรุ่นอายุ 15-19 ปี. กรุงเทพฯ: สำนักงานอนามัยการเจริญพันธุ์, กรมควบคุมโรค, กระทรวงสาธารณสุข.
- โรงพยาบาลรามาชิต. (2559). แม่วัยรุ่น: วาระแห่งชาติ. เข้าถึงได้จาก [www. Maticchon. Co.th/news/32339](http://www.Maticchon.Co.th/news/32339)
- อนงค์ วิเศษสุวรรณ. (2554). การศึกษากลุ่ม. ชลบุรี: ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อรสา เอี่ยมรัศมีโชติ. (2556). ผลการให้การศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมปัญญานิยมต่อความเข้มแข็งของตนของนิสิตหญิง ชั้นปีที่ 1 ในหอพักประจำมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉรา อินโต. (2551). ผลของกลุ่มจิตศึกษาตามแนวพุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาการตัดสินใจเชิงจริยธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภา จันทรสกุล. (2550). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อารีรัช จำนงผล. (2550). ผลการให้การศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมปัญญานิยมต่อความเครียดในผู้ดูแลผู้ป่วยโรคจิตเภท. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- องค์การอนามัยโลก. (2559). ความหมายวัยรุ่น. เข้าถึงได้จาก [http://www.who.int/maternal_ child_adolescent/topics/adolescence/dev/en/](http://www.who.int/maternal_child_adolescent/topics/adolescence/dev/en/)

- โอลิ่ง เฟงจินดา. (2554). *ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณา เหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันตนเองของนักเรียนวัยรุ่น*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยวลัยบุรี.
- ABC Disputing Chart, ABC Worksheet (REBT ABC Chart). (2009). Retrieved from <http://www.stressgrop.com/abcdisputingchart.html>.
- Bandura, A. (1977). *Social learning theory*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc, Englewood Chiffs.
- Beck, A. T. (2006). *Resilience under military operational stress: American psychologist*. Retrieved from <http://psycnet.apa.org/index.cfm?fa=buy.optionTobuy&id=1991-25109-001>.
- Becker, H. S. (1991). *Generalizing from case studies*. New York: Teachers College Press.
- Biza, S. K. (1997). *Cognitive behavior therapy for people with learning disabilities: Conceptual and contextual issues*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Blake, E., & Gannon, T. (2008). *Social perception deficits, cognitive distortions, and empathy deficits in sex offenders*: New Jersey: Prentice-Hall.
- Brown, N. W. (2010). *Psycho education groups* (3rd ed.). New York: Routledge.
- Conrad, S., & Milburn, M. (2001). *Sexual intelligence*. New York: Three Rivers Press.
- Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A first course in factor analysis*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates, Hillsdale.
- Crook, R., & Baur, K. (2014). *Our sexuality*. Wadsworth: Cengage Learning.
- Corey, G. (2000). *Theory and practice of group counseling* (5th ed.). California: Thomson Books/Cole Inc.
- Corey, G. (2012). *Theory and practice of group counseling* (8th ed.). California: Brooks/Cole, Cengage Learning.
- Dreisig, H., Beckmann, J., Wermuth, L., Skovlund, S., & Bech, P. (1999). *Psychological effects of structured cognitive psychotherapy in young patients with Parkinson disease: A pilot study*. Retrieved From <http://informahealthcare.com/doi/abd.10.1080/080394899427232?journalCode=psc>
- Dyer, W. W., & Vriend, J. (1975). *Counseling technique that work application to individual and group counseling*. Washington DC: APGA Press.

- D'Zurilla, T. J., & Goldfried, D. (1971). *Advances in cognitive-behavioral*. New York: Academic Press.
- Ellis, A. (1962). *Reason and emotion in psychotherapy*. New York: Lyle Stuart.
- Feldman, R. S. (2009). *Understanding psychology* (9th ed.). New York: United State
- Gadding, S. (2011). *Group work: A counseling specialty* (6th ed.). NJ: Prentice Hall.
- Gardner H. (2011). *Frames of mind: The theory of multiple intelligence*. New York: Basic book.
- Gazda, C. (1978). *Systems of psycho therapy*. Englewood Cliff, NJ: Prentice-Hall.
- George, A., & Cristiani, B. (1968). *Experimental psychology* (7th ed.). Boston: Allyn Bacon.
- Giovazolias, T. (2005). Counseling psychology and the integration of theory, Research and practice: A personal account. *Counseling quarterly*, 18(2), 165-167.
- Goldenberg, H., Goldenberg, I. (2004). *Family therapy an overview*. New York: Thomson higher education.
- Herek, G. M., & Garnets, L. D. (2007). *Sexual orientation and mental health. Annual review of clinical psychology*, 3(3), 353-375.
- Hogben, M., & Byrne, D. (1998). Using social learning theory to explain individual differences in human sexuality. *The Journal of Sex Research*, 55(2).
- Howell, D. C. (2007). *Fundamental Statistic for the behavioral science* (6th ed.). Belmont, California: Thomson Wadsworth.
- Hovell, M. F., Hillman, E. R., Blumberg, E., Sipan, C., Atkins, C., Hofstetter, C. F., & Myers, C. A. (1994). A behavioral-ecological model of adolescent sexual development: A template for AIDS prevention. *The Journal of Sex Research*, 31(2), 267-281.
- Huston, T. L., & Burgess, R. L. (1979). *Social exchange in developing relationships*. New York: Academic Press.
- Jacobs, B., Masson, R., & Harvill, D. (2006). *Working with student with emotional and behavior disorder*. Boston: PWS-Kent.
- Jöreskog, K. G., & Sörbom, D. (1989). *LISREL 7: New statistical features*. Chicago: International.
- Jöreskog, K. G., & Sörbom, D. (1996). *LISREL 8: New statistical features*. Chicago: Scientific Software International, Inc.

- Kazdin, L. (1978). *Groups process and practice* (8th ed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Klein, M. (2012). *Sexual intelligence*. United States: Harper Collins Publication Inc.
- Kerlinger, F. N. (1986). *Foundations of behavioural science*. New York: Holt, Rinehart, and Winston.
- Kelloway, E. K. (1998). *Using LISREL for structural equation modelling: A researcher's guide*. New York: Sage.
- Lawrance, K., & Byers, E. S. (1995). Sexual satisfaction in long-term heterosexual relationship: The interpersonal exchange model of sexual satisfaction. *Personal Relationships*, 2(1), 267-285.
- Ledwidge, E. (1978). *Developing intercultural awareness*. New York: Harper and Row.
- Lloyd, S. R. (1993). *How to develop assertiveness: Practical techniques for personal success*. London: Kogan Page.
- Mahler. (1969). *Group counseling in school*. Boston: Houghton Mifflin.
- Meichenbaum, E. (1973). *Adolescent development and behavior* (3th ed.). New York: Harper Collins.
- Perrone, K. M., & Worthington, E. L., Jr. (2001). Factors influencing ratings of marital quality By individuals within dual-career marriages: A conceptual model. *Journal of Counseling Psychology*, 48(3), 3-23.
- Rogers, C. (2012). *On becoming a person: A therapist's view of psychotherapy*. New Jersey: Houghton Mifflin Harcourt.
- Rotter, J. B. (1982). *The development and applications of social learning theory*. New York: Praeger.
- Shertzer, B., & Shelley, C. S. (1980). *Fundamentals of counseling* (3th ed.). Baltimore: Houghton Mifflin.
- Shertzer, T., & Stone, R. (1980). *Mind-body therapy*. Geneva: Who.
- Skinner, B. F. (1953). *Science and human behavior*. New York: Macmillan.
- Smead, R. (2000). *Skills for living: Group counseling activities for young adolescents*. Illinois: McNaughton & Gunn.
- Sprecher, S. (1998). Social exchange theories and sexuality. *The Journal of Sex Research*, 32(2), 35-A3.

- Spicgler, K., & Shure, N. (1974). *Creating literacy instruction for all students*. New York: Harper.
- Spivack, O., & Guevremont, P. (1998). *Theory & practice of group counseling* (7th ed.).
New York: Brooks/Cole.
- Steven, J. (2002). *Applied multivariate statistics for the social sciences*. New Jersey: Lawrence
Erlbaum Associates.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2001). *Using multivariate statistics* (4th ed.). MA.: A Pearson
Education.
- Thompson, R. A. (2003). *Counseling techniques*: New York: Brunner Routledge.
- Thompson, C. E., & Manoney, M. J. (1974). *Behavioral self- control*. New York: Holt, Rinehart
And Winston.
- Virk, N. (2012). *Sexual intelligence: Development and validation of construct*. New York:
Widener University.
- World Health Organization. (1993). *Life skills education for children and adolescents in
schools*. Retrieve from [http:// www. unescap/org/ esid/ hds/ pubs/ 2317/m7.pdf](http://www.unescap.org/esid/hds/pubs/2317/m7.pdf)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือการวิจัย

**รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแบบสอบถามความฉลาดทางเพศและรูปแบบ
การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ**

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พ.ต.ท.หญิงดร.สุขอรุณ วงษ์ทิม	รองอธิการบดี
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาตรี ดร.พงศ์เทพ จิระโร	อาจารย์ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยา
ประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โพธิพันธ์ พานิช	รองอธิการบดี
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
4. ดร.จิตรา คุษฎีเมธา	ประธานโครงการศูนย์ให้คำปรึกษา
และพัฒนาศักยภาพมนุษย์
อาจารย์ประจำสังกัดบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สกล วรเจริญศรี	อาจารย์ภาควิชาการแนะแนว
และจิตวิทยาการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(ประสานมิตร)

ภาคผนวก ข

1. ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย
2. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
3. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
4. การตรวจสอบการกระจายของข้อมูลตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ได้แปลงเป็นคะแนนมาตรฐานด้วยสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2) ($n = 914$)
5. การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ในแบบจำลององค์ประกอบเป็นรายคู่
6. ผลการตรวจสอบค่าสถิติ KMO และ Bartlett's Test ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี
7. การกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรสังเกต จำนวน 54 คู่ความสัมพันธ์

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี โดยรูปแบบการปรึกษากลุ่ม
เชิงบูรณาการ

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน..... พ.ศ.....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความ
เข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิก
การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบ
ใด ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น
จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวม
ที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามใน
ใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้เข้าร่วมวิจัย

(.....)

ลงนาม.....พยาน

(.....)

ลงนาม.....ผู้ทำวิจัย

(นางพุดสุข บุญก่อเกื้อ)

แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้แสดงข้อความที่ระบุถึงความฉลาดทางเพศที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งข้อความในแต่ละข้อไม่มีคำตอบถูกผิด จึงใคร่ขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามความฉลาดทางเพศให้ตรงกับตัวท่านมากที่สุดตามความจริง

2. คำตอบของท่านจะเป็นประโยชน์และมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการศึกษา และการวิจัย

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความฉลาดทางเพศนี้จะถือเป็นความลับไม่เผยแพร่เป็นรายบุคคล จะรายงานเป็นภาพรวมเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้น

4. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อจึงจะเป็นคำตอบที่สมบูรณ์และสามารถนำไปใช้ในการประมวลผลได้

แบบสอบถามความฉลาดทางเพศประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความฉลาดทางเพศคำถามมีทั้งหมด 25 ข้อ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของท่าน เมื่อท่านอ่านแล้วให้เติมข้อความในช่องว่าง หรือทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง [] หน้าข้อความตรงตามความเป็นจริงของท่านที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง ไม่ระบุเพศ

2. เกณฑ์ GPA ผลการเรียนในปัจจุบันของท่านอยู่ในระดับใด

ไม่ถึง 2.00 2.00 - 2.50
 2.51 - 3.00 3.01 - 4.00

3. ลักษณะครอบครัวของท่านในปัจจุบัน

1. บิดา-มารดา อยู่ด้วยกัน 2. บิดา-มารดา

แยกกันอยู่

3. บิดา-มารดา เสียชีวิต 4. บิดา เสียชีวิต
 5. มารดา เสียชีวิต 6. อื่น ๆ

.....

แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้ระบุความฉลาดทางเพศที่แสดงออกในลักษณะต่าง ๆ โปรดอ่านข้อความแต่ละข้ออย่างละเอียดและเลือกตอบโดยการ \surd ลงในช่องข้อความที่ตรงกับท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว ไม่มีคำตอบถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี โปรดตอบตามความเป็นจริง (คำถามมี 25 ข้อกรุณาตอบทุกข้อ)

ข้อที่	ข้อความ	ไม่จริงที่สุด	ไม่จริง	จริง	จริงที่สุด
1	ฉันเรียนรู้และเข้าใจในเรื่องเพศของตนเองได้เป็นอย่างดี				
2	เมื่อฉันมีความต้องการทางเพศ ฉันสามารถหาทางออกได้อย่างเหมาะสม				
3	ฉันเข้าใจดีว่าความต้องการทางเพศเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น				
4	ฉันรับรู้ว่ารูปร่างของผู้หญิงเป็นสิ่งกระตุ้นการรับรู้ทางเพศของผู้ชาย				
5	การเกิดความต้องการทางเพศในความคิดของฉันเป็นเรื่องของธรรมชาติ				
6	เมื่อฉันมีความรู้สึกทางเพศ ฉันสามารถจัดการกับความรูสึกนั้นได้				
7	อารมณ์ทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องมี				
8	ความแตกต่างทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันไม่สนใจที่จะทำความเข้าใจและเรียนรู้				
9	การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมีความปลอดภัยไม่ติดโรคทางเพศ				
10	ภาพยนตร์ สื่อลามกมีส่วนกระตุ้นพฤติกรรมทางเพศได้				
11	การเจรจาต่อรองด้วยเหตุผลเป็นอีกวิธีหนึ่งในการสร้างความปลอดภัยเรื่องเพศได้				

ข้อที่	ข้อความ	ไม่จริง ที่สุด	ไม่จริง	จริง	จริง ที่สุด
12	ฉันสนใจและเรียนรู้เรื่องพฤติกรรมทางเพศมากกว่าเพื่อนในวัยเดียวกัน				
13	ความรู้เรื่องเพศเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้				
14	การสำเร็จความใคร่ด้วยการช่วยตัวเองเป็นหลายสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ				
15	การมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่ฉันยอมรับไม่ได้				
16	ฉันไม่กล้าปฏิเสธคำขอมิเพศสัมพันธ์ของคนรัก ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่เหมาะสม				
17	เมื่อมีความต้องการในเรื่องเพศ ฉันสามารถหา กิจกรรมอื่นทำเพื่อให้ตนเองรู้สึกผ่อนคลายได้				
18	ฉันใช้หลาย ๆ แนวทางเมื่อต้องตัดสินใจ ในสถานการณ์ทางเพศ				
19	การขอให้คูรักรป้องกันเมื่อมีความสัมพันธ์ทางเพศ เป็นเรื่องยากของฉัน				
20	เมื่ออยู่ในสถานการณ์ทางเพศนั้นสามารถควบคุม อารมณ์ตนเองได้ดี				
21	ฉันไม่เคยเปิดโอกาสให้คนรัก กอด จูบหรือสัมผัส ร่างกาย แม้มีโอกาสดก็ตาม				
22	ฉันเคยไปเที่ยวสถานเริงรมย์กับแฟนหรือเพื่อน ต่างเพศ				
23	ฉันเคยจินตนาการ การมีเพศสัมพันธ์หลังจาก คูหนึ่งไป				
24	เมื่อมีงานเลี้ยงหรือสังสรรค์ ฉันหลีกเลี่ยงเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เพราะอาจนำไปสู่การมีความสัมพันธ์				
25	การอยู่กับคูรักรสองต่อสองในห้องพัก เป็นเรื่องที่ฉัน ปฏิบัติอยู่เสมอ				

ตารางที่ 18 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามความฉลาดทางเพศของนักศึกษา
ปริญญาตรี

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
2	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
3	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
4	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
5	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
6	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
7	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
8	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
9	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
10	1	1	0	1	1	0.8	ใช้ได้
11	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
12	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
13	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
14	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
15	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
16	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
17	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
18	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
19	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
20	0	1	0	1	1	0.6	ใช้ได้
21	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
22	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
23	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ข้อ	ผู้เชี่ยวชาญ					ค่าดัชนี IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
24	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
25	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
26	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
27	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
28	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
29	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
30	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
31	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
32	0	1	1	1	1	0.8	ใช้ได้
33	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
34	1	1	1	1	1	1.0	ใช้ได้
35	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้
36	1	1	-1	1	1	0.6	ใช้ได้

ตาราง 19 การตรวจสอบการกระจายของข้อมูลตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ได้แปลงเป็นคะแนนมาตรฐาน
ด้วยสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2) ($n = 914$)

ตัวแปรเชิง ประจักษ์	\bar{X}	<i>SD</i>	Skewness	Kurtosis	Chi-Square	p-value
sexaw_1	2.924	.878	-2.797	-8.314	76.941**	.000
sexaw_2	2.946	.857	-3.046	-6.673	53.800**	.000
sexaw_3	3.259	.770	-5.938	-6.965	83.763**	.000
sexaw_5	2.468	.825	0.491	-2.922	8.780*	.012
sexaw_6	2.320	.752	1.283	-.772	2.243*	.326
sexaw_7	3.032	.934	-4.654	-9.801	117.709**	.000
sexaw_8	2.934	.816	-2.364	-5.948	40.961**	.000
sexaw_9	2.730	.831	-1.200	-3.993	17.387	.479
sexaw_10	2.903	.822	-2.262	-5.410	34.386**	.000
sexaw_11	2.401	.728	1.147	-.395	1.472	.479
sexaw_12	2.915	.823	-2.390	-5.478	35.723	.479
sexle_13	3.325	.780	-7.300	-5.865	87.685**	.000
sexle_14	2.714	.805	-0.304	-3.969	15.846**	.000
sexle_15	2.944	.849	-2.984	-5.733	41.766**	.000
sexle_16	2.907	.962	-3.556	-10.691	126.933**	.000
sexle_17	2.558	.897	-0.364	-5.724	32.895**	.000
sexle_18	2.975	.810	-2.766	-5.929	42.804**	.000
sexle_19	2.774	.861	-1.694	-5.055	28.421**	.000
sexle_20	2.476	.833	.097	-3.425	11.737**	.003
sexle_21	3.029	.819	-3.520	-6.091	49.491**	.000
sexle_22	3.184	.788	-5.041	-7.039	74.957**	.000
sexle_23	3.170	.876	-6.026	-8.069	101.422**	.000
sexle_24	3.178	.921	-6.610	-8.752	120.282**	.000
sexma_25	3.187	.921	-6.828	-8.506	118.982**	.000

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปรเชิง ประจักษ์	\bar{X}	<i>SD</i>	Skewness	Kurtosis	Chi-Square	p-value
sexma_26	2.934	.885	-3.124	-8.056	74.654**	.000
sexma_27	2.746	.796	-.730	-3.670	13.999**	.000
sexma_28	3.195	.927	-7.121	-8.300	119.602**	.000
sexma_29	2.792	.888	-1.893	-6.735	48.940**	.000
sexma_30	2.341	.941	.975	-7.243	53.413**	.000
sexma_31	2.728	1.026	-2.222	-14.045	202.185**	.000
sexma_32	2.212	.856	1.805	-4.457	23.122**	.000
sexma_33	2.887	.901	-2.874	-7.625	66.404**	.000
sexma_34	2.419	.991	.294	-9.883	97.766**	.000
sexma_35	2.833	.976	-2.943	-11.008	129.847**	.000
sexma_36	2.487	1.100	-.132	-23.584	556.223**	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การตรวจสอบการกระจายของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ทำการศึกษา (Distribution variable)

ข้อคำถาม จำนวน 35 ข้อคำถาม (ตัวแปรเชิงประจักษ์) ใน 3 องค์ประกอบ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบการกระจายของตัวแปรเชิงประจักษ์ด้วยสถิติทดสอบไค-สแควร์ (χ^2) โดยพิจารณาจากค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significant) หากตัวแปรใดที่ทดสอบแล้วพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ในทางตรงกันข้ามหากพบว่าตัวแปรใดที่ทดสอบแล้ว พบว่า ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} > .05$) แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ

ผลการตรวจสอบการกระจายของข้อมูลของตัวแปรเชิงประจักษ์ในเบื้องต้น ซึ่งได้นำคะแนนดิบเดิมไปทดสอบด้วยค่าสถิติ ไค-สแควร์ (χ^2) พบว่าตัวแปรเชิงประจักษ์หลายตัวแปรทดสอบแล้วพบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลที่วิเคราะห์ด้วยคะแนนดิบยังมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ ผู้วิจัยจึงได้แปลงข้อมูลดิบดังกล่าวให้อยู่ในรูปของคะแนนมาตรฐานแล้วจึงตรวจสอบการกระจายของข้อมูลตัวแปรเชิงประจักษ์ด้วยสถิติไค-สแควร์ (χ^2)

จากการตรวจสอบที่ค่านัยสำคัญทางสถิติ (P-value < .05) ของสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษา พบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์ส่วนใหญ่ทดสอบแล้ว พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value < .01, <.05) แสดงว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลอง ส่วนใหญ่มีการแจกแจงไม่เป็นแบบปกติ (Non-normal distribution) มีตัวแปรเชิงประจักษ์ จำนวน 4 ตัวแปรที่พบว่าสถิติทดสอบไค-สแควร์ (χ^2) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ (p-value > .05) ได้แก่ sexaw_6 sexaw_9 sexaw_11 และ sexaw_12 แสดงว่า ตัวแปรดังกล่าวมีการแจกแจงเป็นแบบปกติ (Normal distribution) แต่อย่างไรก็ตามก็ยังสามารถถือว่าเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปวิเคราะห์แบบจำลองสมการ โครงสร้างได้อย่างไม่ละเมิดข้อตกลงเบื้องต้นได้ เพราะว่าการกลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ ซึ่งการที่กลุ่มตัวอย่างมีขนาดใหญ่ก็สามารถที่จะอนุมานได้ในทางสถิติว่า ข้อมูลที่วัดด้วยแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าจะมีการแจกแจงแบบโค้งปกติ (Kelloway, 1998) ซึ่งผลดังกล่าว อาจส่งผลทำให้การประเมินว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนเชิงประจักษ์ โดยสถิติทดสอบ ไค-สแควร์ (χ^2) เกิดปัญหาได้ ผู้วิจัยจึงแก้ไขปัญหาของสถิติดังกล่าวในการประเมินความกลมกลืนด้วยการหาค่าสัดส่วนของไค-สแควร์ (χ^2) ต่อองศาอิสระ (df) หากมีค่าน้อยกว่า 5 แสดงว่าแบบจำลองมีความกลมกลืนกับตัวแปรเชิงประจักษ์ แม้ว่าสถิติทดสอบ χ^2 ของแบบจำลอง (Model) จะมีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม (p-value < .05) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556)

ตารางที่ 20 การตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ของตัวแปรเชิงประจักษ์ในแบบจำลององค์ประกอบเป็นรายคู่ (n = 914)

	sexaw_1	sexaw_2	sexaw_3	sexaw_5	sexaw_6	sexaw_7
sexaw_1	1.000					
sexaw_2	.545	1.000				
sexaw_3	.395	.399	1.000			
sexaw_5	.184	.162	.209	1.000		
sexaw_6	.261	.240	.215	.311	1.000	
sexaw_7	.266	.219	.277	.220	.242	1.000
sexaw_8	.269	.245	.331	.318	.268	.456
sexaw_9	.206	.170	.192	.074	.066	.139

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	sexaw_1	sexaw_2	sexaw_3	sexaw_5	sexaw_6	sexaw_7
sexaw_10	.269	.301	.400	.158	.200	.172
sexaw_11	.258	.198	.176	.257	.380	.157
sexaw_12	.402	.477	.383	.154	.248	.232
sexle_13	.353	.320	.443	.205	.176	.231
sexle_14	.256	.216	.256	.203	.221	.130
sexle_15	.192	.188	.220	.066	.045	.107
sexle_16	.139	.118	.188	.023	-.041	.068
sexle_17	.090	.069	.120	.043	.012	.067
sexle_18	.269	.269	.302	.227	.191	.291
sexle_19	.288	.279	.310	.195	.228	.216
sexle_20	.046	.044	.038	-.076	.005	.019
sexle_21	.160	.124	.177	-.065	.036	.105
sexle_22	.273	.268	.307	.147	.145	.233
sexle_23	.276	.243	.283	.005	.092	.136
sexle_24	.263	.180	.245	.053	.062	.144
sexma_25	.219	.151	.183	-.032	.042	.094
sexma_26	.334	.358	.221	.058	.119	.205
sexma_27	.294	.301	.233	.121	.208	.252
sexma_28	.272	.200	.214	.022	.053	.197
sexma_29	.273	.229	.212	.078	.097	.206
sexma_30	.137	.118	.064	-.008	.091	.136
sexma_31	.146	.146	.075	-.038	.015	.103
sexma_32	.177	.236	.145	.169	.195	.133
sexma_33	.168	.130	.111	-.034	.057	.144
sexma_34	.162	.154	.094	.124	.128	.192
sexma_35	.181	.130	.094	-.002	.041	.133
sexma_36	.189	.129	.152	.158	.162	.204

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	sexaw_8	sexaw_9	sexaw_10	sexaw_11	sexaw_12	sexaw_13
sexaw_8	1.000					
sexaw_9	.096	1.000				
sexaw_10	.271	.203	1.000			
sexaw_11	.259	.070	.325	1.000		
sexaw_12	.296	.214	.388	.282	1.000	
sexle_13	.316	.195	.442	.231	.441	1.000
sexle_14	.212	.135	.320	.278	.236	.341
sexle_15	.095	.283	.157	.018	.199	.256
sexle_16	.067	.167	.064	-.018	.127	.180
sexle_17	.015	.185	.033	-.001	.063	.129
sexle_18	.356	.165	.281	.240	.263	.372
sexle_19	.310	.226	.283	.211	.374	.367
sexle_20	-.003	.141	-.034	.020	.038	-.001
sexle_21	.094	.208	.064	-.015	.175	.232
sexle_22	.275	.182	.356	.191	.308	.375
sexle_23	.149	.279	.251	.039	.231	.273
sexle_24	.139	.299	.195	.034	.216	.274
sexma_25	.100	.194	.109	.060	.196	.232
sexma_26	.208	.182	.207	.136	.355	.340
sexma_27	.268	.223	.237	.226	.368	.311
sexma_28	.129	.236	.165	.010	.248	.296
sexma_29	.193	.151	.201	.171	.327	.287
sexma_30	.124	.088	.022	.160	.185	.113
sexma_31	.076	.116	.068	.023	.095	.099
sexma_32	.194	.136	.197	.179	.233	.150

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	sexaw_8	sexaw_9	sexaw_10	sexaw_11	sexaw_12	sexaw_13
sexma_33	.045	.150	.083	.020	.157	.157
sexma_34	.163	.096	.067	.174	.174	.132
sexma_35	.112	.164	.094	.088	.170	.132
sexma_36	.183	.166	.207	.152	.154	.203
	sexle_14	sexle_15	sexle_16	sexle_17	sexle_18	sexle_19
sexle_14	1.000					
sexle_15	.152	1.000				
sexle_16	-.005	.396	1.000			
sexle_17	.074	.333	.312	1.000		
sexle_18	.245	.262	.195	.096	1.000	
sexle_19	.239	.272	.224	.134	.442	1.000
sexle_20	.015	.200	.240	.217	-.011	.057
sexle_21	-.052	.271	.288	.164	.174	.225
sexle_22	.344	.294	.212	.144	.329	.347
sexle_23	.154	.364	.270	.230	.234	.219
sexle_24	.160	.322	.303	.212	.173	.265
sexma_25	.025	.320	.378	.212	.186	.279
sexma_26	.199	.240	.205	.080	.285	.283
sexma_27	.167	.220	.175	.043	.300	.405
sexma_28	.073	.322	.322	.128	.227	.268
sexma_29	.130	.188	.177	.028	.213	.257
sexma_30	.041	.057	.147	-.009	.108	.205
sexma_31	.006	.203	.280	.085	.110	.190
sexma_32	.167	.118	.005	.068	.166	.171
sexma_33	-.022	.218	.207	.065	.139	.202
sexma_34	.045	.119	.115	.065	.198	.211

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	sexle_14	sexle_15	sexle_16	sexle_17	sexle_18	sexle_19
sexma_35	.036	.231	.256	.131	.129	.215
sexma_36	.163	.133	.078	.084	.173	.230
	sexle_20	sexle_21	sexle_22	sexle_23	sexle_24	sexma_25
sexle_20	1.000					
sexle_21	.322	1.000				
sexle_22	.025	.184	1.000			
sexle_23	.198	.325	.267	1.000		
sexle_24	.205	.352	.226	.466	1.000	
sexma_25	.238	.408	.211	.355	.436	1.000
sexma_26	.127	.266	.296	.299	.273	.356
sexma_27	.084	.188	.295	.197	.184	.234
sexma_28	.209	.411	.247	.357	.412	.433
sexma_29	.088	.212	.271	.197	.217	.315
sexma_30	.215	.200	.088	.061	.166	.281
sexma_31	.254	.287	.135	.205	.233	.357
sexma_32	.049	.029	.181	.135	.067	.056
sexma_33	.219	.400	.092	.226	.308	.397
sexma_34	.145	.150	.106	.099	.114	.207
sexma_35	.231	.62	.145	.235	.313	.356
sexma_36	.123	.35	.166	.167	.171	.209
	sexma_26	sexma_27	sexma_28	sexma_29	sexma_30	sexma_31
sexma_26	1.000					
sexma_27	.534	1.000				
sexma_28	.360	.276	1.000			
sexma_29	.473	.433	.322	1.000		
sexma_30	.315	.309	.155	.353	1.000	

ตารางที่ 20 (ต่อ)

	sexma_26	sexma_27	sexma_28	sexma_29	sexma_30	sexma_31
sexma_31	.233	.173	.328	.201	.296	1.000
sexma_32	.221	.222	.087	.190	.185	.063
sexma_33	.254	.208	.424	.268	.218	.395
sexma_34	.276	.279	.192	.282	.357	.304
sexma_35	.303	.248	.378	.246	.346	.413
sexma_36	.202	.214	.214	.235	.184	.171
	sexma_32	sexma_33	sexma_34	sexma_35	sexma_36	
sexma_32	1.000					
sexma_33	.067	1.000				
sexma_34	.201	.236	1.000			
sexma_35	.093	.415	.294	1.000		
sexma_36	.259	.201	.269	.298	1.000	

ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์ (Observation variable)

ที่ทำการศึกษาในแบบจำลองสมการโครงสร้าง

นำข้อคำถามทั้ง 35 ข้อคำถาม ไปตรวจสอบว่ามีความสัมพันธ์กันมากเพียงใด ซึ่งหากพบว่า คู่ของตัวแปรเชิงประจักษ์คู่ใดมีความสัมพันธ์กันมากจนเกินไปก็จะก่อให้เกิดปัญหาว่า ตัวแปรคู่ดังกล่าวเป็นตัวแปรเดียวกัน หรือการวัดมีการทับซ้อนกัน (Overlap variable) ซึ่งการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลองในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment Correlation) โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงประจักษ์ทุกคู่ที่ศึกษาในแบบจำลอง หากพบว่า ตัวแปรเชิงประจักษ์คู่ใดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากกว่า .80 แสดงว่าตัวแปรคู่ดังกล่าวอาจจะเป็นตัวแปรเดียวกันหรือเกิดปัญหาเรื่องการวัดตัวแปรที่มีการทับซ้อนกัน ซึ่งก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity (Multicollinearity problem, ค่า r ในเมตริกซ์สหสัมพันธ์มีค่าเกิน .80) ผลการตรวจสอบพบว่า ทุกคู่ความสัมพันธ์ มีความสัมพันธ์กันน้อยกว่า .80 แสดงว่าทุกคู่ของตัวแปรที่ศึกษามีความสัมพันธ์กันไม่มากจนเกินไป

นอกจากการตรวจสอบความสัมพันธ์เป็นรายคู่แล้ว ผู้วิจัยยังได้ตรวจสอบความสัมพันธ์โดยรวมของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลองด้วยการพิจารณาว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์แตกต่างไปจากเมตริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) หรือไม่ หากไม่แตกต่างกันแสดงว่าตัวแปรที่ศึกษาดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ร่วมกันเพียงพอที่จะวิเคราะห์สถิติขั้นสูงร่วมกันได้ การพิจารณาดังกล่าว ดูได้จากสถิติทดสอบ KMO และ Bartlett's Test of Sphericity ซึ่ง นงศ์ลักษณ์ วิรัชชัย (2542) เสนอว่า หากมีค่ามากกว่า .80 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก แต่ถ้ามีค่าน้อยกว่า .50 แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ไม่แตกต่างไปจากเมตริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) หรือ ตัวแปรที่ศึกษาดังกล่าวไม่มีความสัมพันธ์ร่วมกันเพียงพอทำการวิเคราะห์สถิติขั้นสูงร่วมกันได้ ผลการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลอง ได้ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ได้ศึกษาแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่าแต่ละคู่ทุกคู่มีความสัมพันธ์กันไม่เกิน .80 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาทั้ง 35 ตัวแปร ไม่ได้มีความสัมพันธ์กันมากจนเกินไป และไม่ได้ก่อให้เกิดปัญหา Multicollinearity (ค่า r ไม่เกิน 0.80) แสดงว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ทุกตัวแปรมีความเหมาะสมที่จะวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง (Secondary confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ได้อย่างไม่ละเมิดข้อตกลงเบื้องต้น

ตารางที่ 21 ผลการตรวจสอบค่าสถิติ KMO และ Bartlett's test ของตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษาในแบบจำลององค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี (n = 914)

สถิติทดสอบ		ค่าสถิติ
Kaiser-Meyer-Olkin		.910
Bartlett's Test of	Approx. Chi-Square	9279.301**
Sphericity	Df	741
	p-value	.000

* * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 21 พบว่า ผลการตรวจสอบความสัมพันธ์โดยรวมของตัวแปรที่ศึกษาในแบบจำลองโดยการพิจารณาว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์แตกต่างไปจากเมตริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) หรือไม่ โดยพิจารณาจากสถิติทดสอบ Kaiser-Meyer-Olkin พบว่า มีค่าเท่ากับ .910

และสถิติทดสอบ Bartlett's test of sphericity พบว่า มีค่าเท่ากับ 9279.301 (P-value = .000) ซึ่งมีค่ามากกว่า .80 แสดงว่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์แตกต่างไปจากเมตริกซ์เอกลักษณ์ (Identity matrix) แสดงว่าตัวแปรที่ศึกษาในแบบจำลองมีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับที่เหมาะสมที่จะทำการวิเคราะห์ร่วมกันในแบบจำลองสมการ โครงสร้างเดียวกันได้

หลังจากที่ได้ตรวจสอบว่าตัวแปรเชิงประจักษ์ที่ศึกษามีการแจกแจงเป็นแบบโค้งปกติ (Distribution variable) และการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาทุกคู่แล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์หองค์ประกอบความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีด้วยเทคนิคการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 (Secondary confirm factor analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ตารางที่ 22 การกำหนดให้ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของตัวแปรสังเกต จำนวน 54 คู่ความสัมพันธ์

ลำดับ	ตัวแปร	ตัวแปร
1.	sexma_26	กับ sexma_27
2.	sexle_24	กับ sexle_23
3.	sexaw_1	กับ sexaw_2
4.	sexle_16	กับ sexle_15
5.	sexma_30	กับ sexma_28
6.	exle_24	กับ exle_25
7.	sexma_27	กับ sexle_19
8.	sexle_24	กับ sexma_25
9.	sexle_19	กับ sexle_18
10.	sexaw_12	กับ sexaw_2
11.	sexle_13	กับ sexaw_10
12.	sexma_33	กับ sexle_21
13.	sexma_25	กับ sexle_16
14.	sexma_34	กับ sexma_30
15.	sexma_31	กับ sexma_35

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	ตัวแปร
16.	sexma_29	ก๊ับ sexma_27
17.	sexma_26	ก๊ับ sexma_29
18.	sexle_22	ก๊ับ sexaw_10
19.	sexle_18	ก๊ับ sexaw_8
20.	sexma_28	ก๊ับ sexle_24
21.	sexle_13	ก๊ับ sexaw_3
22.	sexle_13	ก๊ับ sexaw_12
23.	sexma_33	ก๊ับ sexma_31
24.	sexma_30	ก๊ับ sexle_23
25.	sexma_35	ก๊ับ sexma_33
26.	sexma_26	ก๊ับ sexaw_2
27.	sexma_30	ก๊ับ sexle_15
28.	sexma_25	ก๊ับ sexle_21
29.	sexle_13	ก๊ับ sexaw_8
30.	sexma_34	ก๊ับ sexma_28
31.	sexma_35	ก๊ับ sexma_30
32.	sexma_25	ก๊ับ sexle_23
33.	sexle_19	ก๊ับ sexaw_8
34.	sexle_23	ก๊ับ sexle_19
35.	sexma_28	ก๊ับ sexle_21
36.	sexle_18	ก๊ับ sexle_13
37.	sexma_31	ก๊ับ sexle_16
38.	sexma_35	ก๊ับ sexle_24
39.	sexma_33	ก๊ับ sexle_22
40.	sexle_13	ก๊ับ sexaw_1
41.	sexle_13	ก๊ับ sexaw_2
42.	sexaw_12	ก๊ับ sexaw_3

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ลำดับ	ตัวแปร	ตัวแปร
43.	sexma_35	กับ sexle_21
44.	sexma_31	กับ sexma_30
45.	sexma_30	กับ sexma_29
46.	sexma_33	กับ sexma_28
47.	sexma_34	กับ sexma_31
48.	sexma_27	กับ sexma_25
49.	sexma_31	กับ sexle_21
50.	sexle_23	กับ sexaw_10
51.	sexle_22	กับ sexaw_8
52.	sexle_18	กับ sexaw_10
53.	sexma_31	กับ sexma_25

และการกำหนดให้ค่าความแปรปรวนของตัวแปรแฝง จำนวน 1 คู่ความสัมพันธ์ได้แก่

54 sexlea กับ Sexman

ภาคผนวก ค

1. รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี
2. ค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนา
ความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ตารางที่ 23 ค่าดัชนีความสอดคล้องของรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรี

ครั้งที่	เรื่อง	ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ (คนที่)					รวม	ค่าดัชนี IOC
		1	2	3	4	5		
1	การสร้างสัมพันธภาพ	1	1	1	1	0	4	0.8
2	ประเมินความคิดและพฤติกรรม	1	1	1	1	1	5	1
3	เมื่อได้คิดก็คิดได้	0	1	1	1	1	4	0.8
4	เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด	1	1	1	1	1	5	1
5	การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ	1	0	1	1	1	4	0.8
6	เพิ่มความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1
7	เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ	1	1	1	1	1	5	1
8	เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้ที่ก้าวร่วมกับผู้อื่น	1	0	1	1	1	4	0.8
9	เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ	1	0	1	1	1	4	0.8
10	การกล้ายืนยันทนเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ	1	1	1	1	1	5	1
11	ปรับเปลี่ยนตัวเองตามสัญญา	1	1	1	1	1	5	1
12	การยุติสัมพันธภาพ	1	1	1	1	1	5	1

หมายเหตุ: ผู้วิจัยทำการปรับแก้รูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการตามข้อเสนอแนะผู้ทรงคุณวุฒิ
ในด้านที่มีค่าดัชนีสอดคล้อง 0 และ -1 จากนั้นผู้วิจัยนำเสนอประธานและกรรมการควบคุม
คุยฉินิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้งก่อนทำการทดลอง (Try out)

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 1

เรื่อง การสร้างสัมพันธภาพ

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การสร้างสัมพันธภาพเป็นการสร้างความคุ้นเคยเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกันเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้ให้การศึกษาควรสร้างสัมพันธภาพกับผู้รับการปรึกษาหรือสมาชิกกลุ่ม โดยความช่วยเหลือสมาชิกกลุ่มได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกัน มีการสร้างข้อตกลงกันเกี่ยวกับเป้าหมายของการปรึกษากลุ่ม สมาชิกมีโอกาสสำรวจปัญหา ได้รับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับการเข้าร่วมกลุ่ม สมาชิกจะได้ตรวจสอบความคิดเห็นความคาดหวังในการเข้าร่วมกลุ่ม ได้เรียนรู้เป้าหมายของการร่วมกลุ่ม สร้างความไว้วางใจด้วยบรรยากาศที่อบอุ่นและเป็นกันเอง

การสร้างสัมพันธภาพในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กิจกรรม แนะนำตัว เพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่ม และชี้แจงข้อตกลงวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ในการพบกลุ่มแต่ละครั้ง ประโยชน์ที่สมาชิกจะได้รับจากการเข้าร่วมกลุ่มตลอดจนเป้าหมายของกลุ่ม สมาชิกได้บอกความคาดหวังของตนในการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาในครั้งนี้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิกกลุ่มและผู้วิจัย เป็นการสร้างสัมพันธภาพเพื่อนำไปสู่ความไว้วางใจและกล้าที่จะเปิดเผยตัวเองของสมาชิกกลุ่ม
2. เพื่อสร้างข้อตกลงและแนวทางปฏิบัติร่วมกันรับทราบวัตถุประสงค์ เป้าหมาย กระบวนการ บทบาทของสมาชิกกลุ่มระยะเวลาและการรักษาความลับของกลุ่ม
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มตระหนักถึงความสำคัญของความฉลาดทางเพศและพิจารณาผลที่ตามมาของความฉลาดทางเพศ

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษA4
2. ดินสอ
3. ใบงานที่ 1.1 การชี้แจงข้อตกลงในการพบกลุ่ม

4. ใบงานที่ 1.2 แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 1

วิธีดำเนินการ

ในการพบกันครั้งแรกผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยกับสมาชิกกลุ่มและระหว่างสมาชิกด้วยกัน ผู้วิจัยใช้ทักษะการสร้างสัมพันธภาพโดยให้ข้อมูลกลุ่มเพื่อช่วยให้สมาชิกได้รับรู้และทำความเข้าใจข้อตกลงร่วมกัน ผู้วิจัยชี้แจงจุดมุ่งหมายของกลุ่ม เป้าหมายของการปรึกษากลุ่ม กระบวนการ เนื้อหา บทบาทของผู้วิจัยหรือผู้ให้การปรึกษาและผู้รับการปรึกษาหรือสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลาในการพบกลุ่ม การรักษาความลับ สมาชิกกลุ่มได้ทำความรู้จักซึ่งกันและกันผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไขกับสมาชิกทุกคนและเพื่อพัฒนาความไว้วางใจซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันมิตรภาพจะนำมาซึ่งความรู้สึกไว้วางใจ

ขั้นดำเนินการปรึกษา ดังนี้

ขั้นนำ

ผู้วิจัยเริ่มกระบวนการกลุ่มด้วยการทักทายและกล่าวต้อนรับ แนะนำตัว และสนทนา เพื่อสร้างความคุ้นเคยดังนี้

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มนั่งล้อมวงและสุ่มจับรายชื่อแนะนำตัวหลังจากนั้นให้สลับกันแนะนำตัวทีละคนจนครบ โดยให้บอกชื่อและลักษณะเด่นที่ดึงดูดความสนใจของเพศตรงข้ามหรือผู้อื่น โดยขณะที่แต่ละคนแนะนำตัวอยู่นั้น คนอื่น ๆ สามารถสอบถามเพิ่มเติมได้หากต้องการสมาชิกได้ลองทบทวนชื่อและคุณลักษณะของเพื่อนที่ได้รู้จัก
2. ผู้วิจัยกล่าวแสดงการยอมรับสมาชิกทุกคนด้วยท่าที่ยิ้มแย้มและถามสมาชิกว่า ได้ข้อคิดอะไรจากการทำกิจกรรมและถามสมาชิกกลุ่มว่าในการพบกลุ่มครั้งนี้ สมาชิกต้องการอะไร อยากให้กลุ่มเปลี่ยนแปลงอะไรและสมาชิกกลุ่มจะต้องทำอย่างไรบ้าง

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ จุดมุ่งหมายของกลุ่ม กระบวนการกลุ่ม เนื้อหา บทบาท ของผู้นำและสมาชิกกลุ่ม ระยะเวลา การรักษาความลับ และตอบข้อสงสัยต่าง ๆ ของสมาชิกกลุ่ม
2. ผู้วิจัยแจกข้อตกลงในการพบกลุ่มพร้อม กระดาษA4 และดินสอ (ใบงานที่ 1.1) และสมาชิกกลุ่มร่วมกันสร้างข้อตกลงและแนวปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในกลุ่มตลอดจนให้สมาชิกกลุ่มซักถามข้อสงสัยต่างๆเพิ่มเติม
3. ผู้วิจัยสร้างความเข้าใจในเรื่องความฉลาดทางเพศ โดยใช้เทคนิคการสอนและ ยกตัวอย่างพฤติกรรมของบุคคลที่มีความฉลาดทางเพศ แล้วให้สมาชิกกลุ่ม ช่วยกันให้ความหมาย

ผู้วิจัยอธิบายองค์ประกอบของความฉลาดทางเพศและบอกลักษณะของความฉลาดทางเพศหลังจากนั้นถามสมาชิกกลุ่มว่าความฉลาดทางเพศเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันอย่างไร

4. ผู้วิจัยตรวจสอบความเข้าใจเกี่ยวกับความฉลาดทางเพศของสมาชิกกลุ่มด้วยการซักถามถึงความหมาย องค์ประกอบ และลักษณะของความฉลาดทางเพศ

5. ผู้วิจัยขอให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากความฉลาดทางเพศ ด้วยคำถามว่า “ถ้าบุคคลขาดความฉลาดทางเพศจะส่งผลอย่างไรต่อตนเองและสังคม?”

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรมสร้างสัมพันธภาพ
2. ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปข้อตกลงและแนวปฏิบัติในการอยู่ร่วมกันในกลุ่ม
3. ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปความสำคัญของความฉลาดทางเพศ และผลที่เกิดจากการขาดความฉลาดทางเพศ

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และการให้ข้อเสนอแนะ และการให้ความช่วยเหลือแก่เพื่อนสมาชิกในกลุ่ม
2. แบบประเมินความเข้าใจข้อตกลงการเข้ากลุ่มและแบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 1

ใบงานที่ 1.1

การชี้แจงข้อตกลงในการพบกลุ่ม

ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการพบกลุ่มเพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกัน และรับรู้ว่ากลุ่มเป็นของสมาชิกกลุ่ม ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะได้ประโยชน์จากกลุ่มครั้งนี้หรือไม่ขึ้นอยู่กับ การให้ความร่วมมือและการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่กันและกัน การช่วยเหลือกันในกลุ่มซึ่ง จะพบกันในทุกสัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง พบกันครั้งละ 1 ชั่วโมงมีข้อตกลงเบื้องต้นของการพบกลุ่มดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวที่เปิดเผยมในกลุ่มถือเป็นความลับและขอให้อยู่เฉพาะในกลุ่มนี้เท่านั้น
 2. สมาชิกทุกคนมีสิทธิที่จะเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวหรือไม่ในกลุ่มก็ได้หากเห็นว่าตนเองยังไม่พร้อม
 3. สมาชิกกลุ่มจะไม่มีการทะเลาะหรือการโต้เถียงกัน
 4. สมาชิกแต่ละคนจะได้รับเวลาในการพูด
 5. เมื่อสมาชิกคนหนึ่งกำลังพูด สมาชิกคนอื่นจะเป็นผู้รับฟัง
- ผู้วิจัยขอให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันหาข้อตกลงร่วมกันในกลุ่มเพิ่มเติมดังนี้

แบบข้อตกลงในการพบกลุ่ม

ในการพบกลุ่มแต่ละครั้ง มีข้อตกลงและแนวปฏิบัติร่วมกันดังนี้

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.

ใบงานที่ 1.2
แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 1

1. สมาชิกมีความคิดเห็นอย่างไรหลังจากที่เข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

2. สมาชิกได้ประโยชน์อะไรจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

3. ประโยชน์ที่ได้จากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้สมาชิกจะนำไปใช้อย่างไร

.....

.....

.....

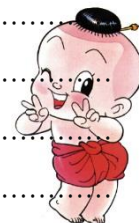
4. ข้อเสนอแนะที่สมาชิกอยากบอกคือ

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 2

เรื่อง ประเมินความคิด ความรู้สึกและพฤติกรรม

เวลา 1 ชั่วโมง

แนวคิดสำคัญ

พฤติกรรมทางปัญญาเป็นความสามารถที่เป็นผลรวมของ ความคิด ความรู้สึก ความเชื่อ ค่านิยมและความรู้ปัญญาหรืออาจเรียกว่าความฉลาดเป็นตัวแปรที่คนอื่นไม่สามารถรับรู้ได้จนกว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาและพฤติกรรมที่แสดงออกมานั้นอาจไม่ใช่เป็นผลมาจากตัวแปรชนิดใดโดยตรง ดังนั้นการที่จะศึกษาหรือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศของบุคคลจึงต้องมีการประเมินตัวแปรสำคัญคือความฉลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศ

สมีด (Smead, 2000, p. 173) กล่าวว่า ความคิดและพฤติกรรมด้านลบของวัยรุ่นสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการปรึกษากลุ่มนั้นผู้นำกลุ่มจำเป็นต้องความเข้าใจในทฤษฎีการรู้คิด (Cognitive theory) และสามารถเลือกใช้เทคนิคให้เหมาะสม เพื่อปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อ และพฤติกรรมใหม่เพื่อวัยรุ่นเกิดการเรียนรู้ที่จะเพิ่มทักษะความคิด สามารถจัดการกับปัญหา โดยการฝึกฝนเรียนรู้ร่วมกันกับสมาชิกกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม ได้สำรวจความคิด ความรู้สึกและการกระทำของตนเองเกี่ยวกับเรื่องเพศ
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่ม ได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเพศ

สื่อและอุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 2 “บทเรียนราคาแพง”
2. ใบงานที่ 2.1 รูปภาพวัยรุ่น จำนวน 3 ภาพ
3. ใบงานที่ 2.2 แบบบันทึกพฤติกรรมกรปฏิบัติตัวเมื่ออยู่กับคู่รัก
4. ใบงานที่ 2.3 แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 2

วิธีดำเนินการ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิค การประเมินและเรียนรู้เพื่อ การยอมรับตนเอง (Self-rating and learning self-acceptance) โดยผู้วิจัยใช้การสอนสมาชิกให้รู้จัก วิธีจำแนกประเมินพฤติกรรมและรู้จักการยอมรับตนเอง โดยการให้สมาชิกสำรวจความคิด ความรู้สึกการกระทำของตนเอง ในการคบเพื่อนต่างเพศของสมาชิกกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยใช้เทคนิค การยอมรับสมาชิกโดยไม่มีเงื่อนไข ถึงแม้สมาชิกประพฤติปฏิบัติไม่ถูกต้องทั้งภายในและภายนอก กลุ่มก็ตาม พยายามสร้างบรรยากาศการยอมรับกันของสมาชิกกลุ่มให้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้ เทคนิคการเสนอตัวแบบ (Modeling) ช่วงสุดท้ายใช้เทคนิคการมอบหมายงานให้สมาชิกกลับไป สำรวจความคิด ความรู้สึกและการกระทำ จากนั้นให้ศึกษาบททวนสถานการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง กับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดการรับรู้ถึงปัญหาและผลกระทบจากการมี เพศสัมพันธ์ในวัยรุ่น

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มหลังจากนั้นผู้วิจัยกล่าวถึง ความฉลาดทางเพศและผลกระทบจากปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศ จากนั้นให้สมาชิกสนทนา ชักถาม

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกสนทนาถึงรูปแบบการใช้ชีวิตของวัยรุ่นที่มีแฟน หรือเพื่อนต่างเพศ ในยุคปัจจุบันและให้สมาชิกพูดคุยเล่าเรื่องราวของสมาชิกเกี่ยวกับคู่รักหรือเพื่อนต่างเพศที่รู้สึก ชอบพอเป็นพิเศษ คนเหล่านั้นมีลักษณะนิสัยเป็นอย่างไรบ้าง และคบกันมานานเท่าไร (อาสาสมัคร 1-2 คน) หลังจากนั้นผู้วิจัยใช้เทคนิคการยอมรับตนเองอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional self-acceptance) โดยกล่าวว่าคนเราไม่จำเป็นต้องสมบูรณ์แบบทุกเรื่องบางคนผิดหวัง บางคนดำเนิน ชีวิตผิดพลาด บางคนมีความสุข โดยยกตัวอย่าง หลังจากนั้นสอนเรื่องการประเมินพฤติกรรมว่า แตกต่างจากการประเมินตัวเอง เพราะการประเมินตนเองทำให้เกิดปัญหา
2. ผู้วิจัยสอบถามสมาชิกกลุ่มว่าเวลาอยู่กับคู่รักปฏิบัติตนอย่างไร จากนั้นให้สมาชิก บันทึกความคิดความเห็นและวิธีการปฏิบัติกับคู่รักหรือเพื่อนต่างเพศในใบงานที่ 2.2 ข้อ 1
3. ผู้วิจัยให้ตัวแทนสมาชิกนำเสนอปัญหาทางเพศที่ผู้วิจัยเตรียมมาและสอบถามสมาชิก ถึงความรู้สึกหลังจากศึกษาข่าว จากนั้นผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอน (Direct teaching) จากการเสนอ ตัวแบบ (Modeling) ที่มีลักษณะเป็นตัวแบบทางด้านลบจากใบความรู้ที่ 2 “บทเรียนราคาแพง” เพื่อให้สมาชิกเกิดการตระหนักรู้ปัญหาและผลกระทบจากปัญหาเรื่องเพศ

4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันตั้งข้อสังเกตเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของตัวแบบจากเรื่อบทเรียนราคาแพงว่าเป็นอย่างไร และสมาชิกกลุ่มมีความคิดเห็นอย่างไรกับพฤติกรรมทางเพศของตัวแบบจากบทเรียนราคาแพง

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกบันทึกความคิดเห็นและวิธีการปฏิบัติของคู่รักจากเรื่องราวที่นำเสนอลงในใบงานที่ 2.2 ข้อ 2

6. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มศึกษาภาพจำนวน 3 ภาพ

7. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นหลังจากศึกษาภาพ

8. ผู้วิจัยให้สมาชิกบันทึกความคิดเห็นและวิธีการปฏิบัติของคู่รักจากการศึกษารูปภาพลงในใบงานที่ 2.2 ข้อที่ 3

9. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มระบุปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน
ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มสรุปความคิดเห็นและสาระสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่มและบันทึกลงในแบบบันทึกประสบการณ์การปรึกษากลุ่มในครั้งที่ 2

2. ผู้วิจัยมอบหมายงานให้สมาชิกกลุ่มกลับไปฝึกประเมินความคิด พฤติกรรมของตนเองที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ

การประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมในขณะที่สมาชิกแสดงความใส่ใจต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่มความร่วมมือในการทำกิจกรรม รวมทั้งรับฟังการแสดงความคิดเห็น และสังเกตภาษาท่าทางที่แสดงความรู้สึกลอดจนการให้ข้อเสนอแนะ และการช่วยเหลือแก่สมาชิกกลุ่ม

2. แบบบันทึกการแสดงออกกับคู่รัก

3. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 2

ใบความรู้ที่ 2 “บทเรียนราคาแพง”

หลายคนให้คำนิยามของความรักแตกต่างกันออกไป เช่น ความรักคือการให้ ความรักคือสิ่งสวยงาม ความรักคือยาพิษ ตลอดจนความรักคือยาขม เป็นต้น

วัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน ส่วนมากจะเรียกหาความรัก ใครไม่มีคนรักก็เซซเซมาก ๆ เพราะการติดต่อกันระหว่างหนุ่มสาวแสนสะดวกเมื่อเทียบกับเมื่อก่อน การมีโทรศัพท์มือถือสามารถโทรติดต่อดีสื่อสารรวดเร็วเพียงไม่กี่วินาที สื่อความหมายได้มากมาย หลาย ๆ คู่ใช้เวลาไปกับ รักจริงหวังแต่ง รักเดียวใจเดียว ปรีกษาหาหรือกันในด้านการศึกษาช่วยกันทำงาน เรียนไปด้วยรักกันไปด้วยมีความสุขสดชื่น

ความรักไม่ใช่สิ่งสวยงามเสมอไป หลายคู่มีปัญหาความรักง่ายหน่ายเร็ว รักก็รักสุด ๆ ทั้งก็ทั้งง่าย ๆ โดยไม่แยแสต่อคนรัก รักได้เลิกได้รวดเร็วเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไข เพราะเป็นช่วงทดสอบตัวเองหรือเรียกง่าย ๆ ว่าการอยากรู้ด้วยตนเองมากกว่าทำตามคำแนะนำของคนอื่น

ดาวเป็นนักศึกษาชั้นปี 1 ของมหาวิทยาลัยชื่อดังดาวใช้ชีวิตแบบสุด ๆ กลางวันเรียน กลางคืนเที่ยว เพราะเป็นคนสวย ผู้ชายมากหน้าหลายตาจึงเข้ามาในชีวิต คนที่คบด้วยมีหลายรูปแบบ ดาวใช้ชีวิตอย่างอิสระห่างเหินจากทางบ้านในที่สุดดาวตัดสินใจคบกับรุ่นพี่ชื่อขวัญ อายุ 26 ปี ซึ่งเป็นรุ่นพี่ในคณะ เขาเป็นคนดีในสายตา ผู้ชายคนนี้ทำให้ดาวรู้สึกว่าได้ดีกว่าคนก่อน ๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ทั้งสองได้คบหาดูใจกันสักระยะหนึ่ง แต่แล้วก็มีเรื่องทำให้สองคนต้องห่างกัน ด้วยความคิดและวัยที่ต่างกันจึงทำให้ต้องเลิกรักกันในตอนนั้นดาวเสียใจมากจึงใช้ชีวิตเที่ยวกลางคืนเพื่อให้ลืมเรื่องราวระหว่างตัวเองและพี่เขา

จนกระทั่งดาวได้มีความสัมพันธ์กับรุ่นพี่อีกคนหนึ่ง ดาวไม่เคยคิดที่จะป้องกันเพราะไว้ใจกันและคิดว่าไม่เป็นไร ผ่านไปไม่นานพี่ขวัญที่เคยเลิกรักกันไปเขากลับมาและขอคบกับดาวอีกครั้งนี้เราปรับตัวเข้าใจกันมากยิ่งขึ้น ใช้ชีวิตด้วยกันมีความสุข แต่ดาวมีสิ่งผิดปกติประจำเดือนขาด 2-3 เดือน เรื่องที่ดาวไม่เคยกลัวก็เกิดขึ้น พี่ขวัญพาดาวไปตรวจที่โรงพยาบาลเพื่อให้แน่ใจว่าไม่ผิดพลาด และเรื่องที่เลวร้ายยิ่งคือดาวไม่ได้ท้องกับพี่ขวัญ ความรักของดาวและพี่ขวัญจบลงทันที

ดาวตัดสินใจบอกความจริงกับพ่อของเด็ก ตกลงกันอยู่นาน เขาบอกให้ไปเอาเด็กออก เพราะเขายังไม่พร้อมที่จะมีครอบครัว นี่มันลูกของเรานะ พี่จะทำแบบนี้ไม่ได้ พ่อดาวพูดจบที่เขาก็บอกว่าถ้าไม่เอาออกก็เรื่องของเธอ เพราะพี่จะไม่รับผิดชอบใด ๆ ทั้งสิ้น ดาวได้แต่ร้องไห้แทบลืมหวังนึกอะไรไม่ออกมืดแปดด้าน ดาวตัดสินใจลาออกจากมหาวิทยาลัยเพราะไม่กล้าสู้หน้าใคร หากย้อนเวลากลับไปได้คงไม่ใช้ชีวิตแบบ..... พวกเขามีอนาคตที่ดีแต่นั้นล่ะ.....

ใบงานที่ 2.1
ตัวแบบจากภาพ

ใบงานที่ 2.2
แบบบันทึกพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตัวเมื่ออยู่กับคู่รัก

1. เมื่อสมาชิกอยู่กับคู่รักจะปฏิบัติตัวอย่างไร

.....

.....

.....

สมาชิกมีรู้สึกอย่างไรในการปฏิบัติตัวอย่างนั้น

.....

.....

2. ข่าวด้านแบบมีพฤติกรรมกรรมการปฏิบัติตัวกับคู่รักอย่างไร

.....

.....

.....

สมาชิกมีความคิดเห็นเช่นไรกับข่าวด้านแบบ

.....

.....

3. จากภาพแสดงให้เห็นพฤติกรรมทางเพศ อย่างไร

.....

.....

.....

จากภาพ ทำให้สมาชิกรับรู้ว่

.....

.....

ใบงานที่ 2.3

แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 2

1. สมาชิกมีความคิดเห็นอย่างไรหลังจากที่เข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้

.....

.....

.....

.....

2. สมาชิกได้ประโยชน์อะไรจากการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ในเรื่องเพศ

.....

.....

.....

.....

3. ประโยชน์ที่สมาชิกจะนำไปใช้คือ

.....

.....

.....

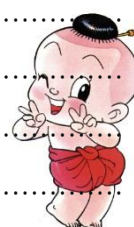
4. สิ่งที่สมาชิกอยากเสนอแนะผู้วิจัยคือ

.....

.....

.....

.....

**รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี
ครั้งที่ 3**

เรื่อง เมื่อได้คิดก็คิดได้

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

ความคิดความเชื่อของบุคคลประกอบด้วย ความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลและความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล ซึ่งความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลเป็นต้นเหตุของอารมณ์ที่ไม่มีสุข ดังนั้นเป้าหมายของแนวคิดพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมคือการเปลี่ยนแปลงความคิดที่ไม่สมเหตุสมผลเพื่อการตระหนักรู้และการหยุดแนวความคิดในแง่ลบหลังจากนั้นแทนที่ด้วยระบบความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลคือความคิดที่เปิดกว้างมองเหตุการณ์ทางบวกสามารถช่วยให้บุคคลมีพฤติกรรมที่นำไปสู่การบรรลุเป้าหมายและยังลดระดับความไม่สบายใจลดอิทธิพลความคิดที่ส่งผลกระทบต่อตนเองทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีแนวโน้มที่ทำให้เกิดอารมณ์และพฤติกรรมใหม่ ๆ

ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงกระบวนการทางความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลมาเป็นความคิดความเชื่อที่มีเหตุผลมีความสร้างสรรค์ซึ่งเอื้อประโยชน์ให้เกิดอารมณ์ ความรู้สึกและสร้างพฤติกรรมทางบวกที่เหมาะสมขึ้นตลอดจนช่วยให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตด้วยความสุขมากขึ้น (อนงค์ วิเศษสุวรรณ, 2554)

สื่อ/ อุปกรณ์

1. คลิปวีดิทัศน์สถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์
2. ใบงานที่ 3.1 กรณีศึกษา “เพราะไว้ใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา”
3. ใบงานที่ 3.2 แบบบันทึกความคิดเห็นจากการศึกษากรณีศึกษา
4. ใบงานที่ 3.3 แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 3

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถประเมินความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ไม่เหมาะสมทางเพศ และประเมินสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความรู้สึกและการกระทำ

วิธีดำเนินการ

การปรึกษากลุ่มครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเสนอตัวแบบ (Modeling) ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ความใกล้ชิดกับเพื่อนชายสองต่อสองซึ่งเกิดจากความไว้วางใจ โดยไม่ตระหนักว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว มีผลทำให้วัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ โดยไม่ได้คาดคิดล่วงหน้ามาก่อน รวมทั้งการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งมีผลทำให้ขาดการยับยั้งชั่งใจ ขาดสติเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ และยังเป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศได้ง่าย

ผู้วิจัยใช้บูรณาการเทคนิค 3 ต. เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล (Disputing of irrational beliefs) และเทคนิคการสร้างความคิดที่ถูกต้องใหม่ (Cognitive restructuring) โดยผู้วิจัยสอนสมาชิกตรวจสอบความคิดและความรู้สึกของตนเอง และแยกแยะความคิด ความเชื่อตามรูปแบบที่ได้เรียนรู้ และระบุสถานการณ์ที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ ใช้การตรวจสอบหลักฐานยืนยันหรือสนับสนุนความเชื่อของสมาชิกกลุ่ม จากนั้นให้สมาชิกลองคาดการณ์ว่าหากตนเองต้องตกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ สมาชิกคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุ และสมาชิกมีความรู้สึกอย่างไรเพื่อให้สมาชิกได้คิดทบทวน และประเมินสถานการณ์ทางเพศว่าสถานการณ์นั้นเกิดขึ้นได้อย่างไร เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มและใช้คำถาม 2 ข้อดังนี้
 - 2.1 ในอดีตที่ผ่านมาสมาชิกคนใดเคยอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์หรือไม่อย่างไร (อาสาสมัคร 1-2 คน) สมาชิกสังเกตพฤติกรรมทางเพศของคนในสถานการณ์นั้น ๆ ได้อย่างไร
 - 2.2 สมาชิกคนที่ไม่เคยอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงทางเพศสัมพันธ์สมาชิกมีวิธีสังเกตและรับรู้พฤติกรรมของกลุ่มทางเพศได้อย่างไร สมาชิกแต่ละคนเล่าประสบการณ์หลังจากนั้นผู้วิจัยใช้เทคนิค การตรวจสอบ การโต้แย้ง และสร้างการตระหนักรู้ (3 ต.)

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยชวนสมาชิกกลุ่มสนทนาถึงการบ้านที่มอบหมายให้ไปศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศของวัยรุ่น หลังจากนั้นใช้เทคนิคการเสนอตัวแบบ (Modeling) โดยนำคลิปวีดิทัศน์สถานการณ์เสี่ยงทางเพศสัมพันธ์มาให้สมาชิกกลุ่มดูผู้วิจัยสนทนาซักถามหลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มศึกษากรณีศึกษา 2 เรื่องคือ “เพราะไว้วางใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา”

2. ผู้วิจัยให้สมาชิกบอกความรู้สึกและร่วมกันแสดงความคิดเห็นหลังจากสมาชิกชมคลิปวิดีโอที่สนับสนุนการณีสถาการณ์เสี่ยงทางเพศสัมพันธ์และศึกษากรณีศึกษา “เพราะไว้ใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา”

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มพิจารณาเรื่องที่ได้อ่านกรณีศึกษา “เพราะไว้ใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา” และบันทึกความคิดเห็นที่มีต่อตัวละครทั้งหมดลงในใบงานที่ 3.2 ผู้วิจัยใช้คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกเพื่อนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ของ “นา” และ “เอส” จากกรณีศึกษา “เพราะไว้ใจ” และจากกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา” จากนั้นให้อาสาสมัคร 2 คน อภิปรายความรู้สึกของตัวละครดังกล่าว

4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มร่วมแสดงความคิดเห็น “หากสมาชิกอยู่ในสถานการณ์เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ สมาชิกคิดว่าอะไรเป็นสาเหตุ และสมาชิกรู้สึกอย่างไร” ผู้วิจัยได้แย่งความคิดของผู้รับการปรึกษาและสอนการใช้เทคนิคการสร้างความคิดใหม่ที่ถูกต้อง (Cognitive restructuring) ตามขั้นตอนดังนี้ (อารีรัช จำนงผล, 2550, หน้า 44)

4.1 การตรวจสอบความคิดและความรู้สึก

4.2 การตรวจสอบทางเลือกอื่น ๆ

4.3 ให้สมาชิกกลุ่มคาดการณ์เหตุการณ์รุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น โดยผู้วิจัยใช้คำถามให้สมาชิกทบทวนและประเมินสถานการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

4.4 ให้สมาชิกกลุ่มฝึกเปลี่ยนมุมมองจากเดิมเป็นด้านบวกที่แตกต่างไปจากเดิม เพื่อให้เห็นปัญหาในทุกแง่มุมทั้งข้อดีและข้อเสีย

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกสรุปสาระสำคัญที่ได้จากการเข้ากลุ่ม และบันทึกลงในแบบบันทึกประสบการณ์การปรึกษากลุ่มในครั้งที่ 3

2. ผู้วิจัยกล่าวยุติการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 3 และนัดหมายการพบกลุ่มในครั้งต่อไป

การประเมินผล

1. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มจากการศึกษากรณีศึกษา “เพราะไว้ใจ” และกรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา”

2. สังเกตการใส่ใจที่มีต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่ม การให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม รวมทั้งสังเกตการอภิปรายแสดงความคิดเห็น และภาษาท่าทางที่แสดงความรู้สึก ตลอดจนการให้ข้อเสนอแนะ และการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกกลุ่ม

3. แบบบันทึกความคิดเห็นจากการศึกษากรณีศึกษา

4. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 3

ใบงานที่ 3.1 แบบบันทึกความคิดเห็นจากการศึกษากรณีศึกษา
กรณีศึกษา “เพราะไวใจ”

“นา”	“เอส”
ความคิดเห็นที่มีต่อ “เอส” ขณะที่อยู่ในห้อง	ความคิดเห็นที่มีต่อ “นา”
ความคิดเห็นหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับ “เอส”	ความคิดเห็นหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับ “นา”

กรณีศึกษา “เหตุเพราะเมา”

“ไอค์”	“นุช”
ความคิดเห็นก่อนดื่มเหล้า	ความคิดเห็นก่อนดื่มเหล้า
ความคิดเห็นหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับ “นุช”	ความคิดเห็นหลังจากมีเพศสัมพันธ์กับ “ไอค์”

ใบงานที่ 3.2

เอกสารประกอบการป้รึกษา เรื่อง “กรณีศึกษา”

กรณีศึกษาที่ 1 เรื่องเพราะไวใจ

เอสเป็นรุ่นพี่ในคณะเดียวกันกับนา ซึ่งพี่เค้าคบหาดูใจกับนารวมปีเศษแล้วพี่เอสเป็นคนดี วันหนึ่งพี่เอสขอมาร่วมเล่นที่ห้องนาทำอะไรกัน เล่นกันอยู่ในห้อง เวลาที่ล่งเลยไปจนค่า พี่เอสไม่ ยากขับรถกลางคืน ขอนอนค้างที่ห้อง พี่เอสถามว่าไวใจไหม รักกันตั้งนานแล้ว ไม่มีอะไรรอก

ในคืนนั้นพี่เอสขอกอดที่แรกนาก็ไม่ยอม แต่พี่เขาขอร้อง บอกนาคว่าขอแค่ภายนอก นานอนกอด จูบกันกับพี่เค้า แต่ด้วยอารมณ์ที่เพิ่มมากขึ้นในที่สุด เสื้อผ้าเราทั้งคู่ก็หลุด โดยที่พี่เอส ไม่ได้ใส่ถุงยางอนามัยหรือเราไม่ได้ป้องกัน

กรณีศึกษาที่ 2 เรื่องเหตุเพราะเมา

โอดเป็นเพื่อนสนิทของนุชในคืนวันคล้ายวันเกิดโอดได้ชวนเพื่อนไปกินเลี้ยงที่หอพัก คืนนั้นนุชดื่มไปมาก พอรู้สึกตัวอีกทีตกใจมากที่ตัวเองนอนอยู่บนเตียงโอด เสื้อผ้าถูกกองอยู่ ปลายเตียง แต่ที่สำคัญรู้สึกเจ็บที่อวัยวะเพศ โอดกอดหอมหน้าผากและบอกว่าเราขอโทษ ที่ทำไป เพราะเมา บอกนุชว่าไม่ต้องกังวลไป ตัวเขาปลอดภัย และไม่เคยทำแบบนี้กับใคร แต่นุช.....

ใบงานที่ 3.3

แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 3

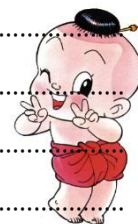
สมาชิกมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษารั้งนี้

.....

.....

.....

.....

สมาชิกได้ประโยชน์อะไร จากการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษารั้งนี้

.....

.....

.....

.....

ประโยชน์ที่สมาชิกได้จากการเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาและจะนำไปใช้ คือ

.....

.....

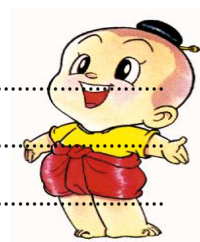
.....

สิ่งที่สมาชิกอยากบอกผู้วิจัยคือ

.....

.....

.....

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 4

เรื่อง เรียนรู้ ABC ปรับเปลี่ยนความคิด

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

ความคิดความเชื่อทางลบสามารถเปลี่ยนแปลงโดยการเปลี่ยนการให้ความหมายหรือสร้างความเข้าใจใหม่ได้โดยผ่านกระบวนการกลุ่มที่ทำให้บุคคลค้นพบความคิดด้านบวก การปรับเปลี่ยนความคิดทำให้มีอิสระในตนเองและผ่านปัญหาทุกอย่างที่ประสบได้ ส่งผลให้เกิดความสุขในชีวิต เมื่อบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงความคิดของตัวเองได้ อารมณ์ และพฤติกรรม ก็จะเปลี่ยนแปลงตาม เนื่องจากความคิด ความรู้สึก และการกระทำมีปฏิสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อกันและกันอย่างต่อเนื่อง

คอเรย์ (Corey, 2012, pp. 307-308) กล่าวว่า การตระหนักรู้ คือการที่บุคคลมีพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างกันทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์นั้นเป็นผลมาจากความเชื่อที่ได้ส่งผลกระทบทงลบต่อตน ซึ่งบุคคลสามารถจะโต้แย้ง (Dispute) ความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลของตนตลอดจนเปลี่ยนความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผลไปเป็นความเชื่อที่มีเหตุผล ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงความคิดความเชื่อเกี่ยวกับเหตุการณ์ จะทำให้บุคคลเปลี่ยนพฤติกรรมได้ในที่สุด

สื่อ/ อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 4.1 “พื้นเพองความคิด ความรู้สึก และการกระทำ”
2. ใบงานที่ 4.2 “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ”
3. ใบงานที่ 4.3 “ABC’s (The A-B-C theory)”
4. ใบงานที่ 4.4 การบ้าน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของความคิด ความรู้สึก และการกระทำ

2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้ทฤษฎี A-B-C's (A-B-C Theory) เป็นการสร้างความเข้าใจในเรื่องความเชื่อที่ส่งผลต่ออารมณ์และพฤติกรรม
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้การโต้แย้งกับความคิดความเชื่อที่ไม่สมเหตุสมผล
4. เพื่อฝึกสมาชิกกลุ่มให้ได้แย้งกับความคิดทางเพศที่ไม่สมเหตุสมผลได้อย่างเหมาะสม

วิธีดำเนินการ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการทฤษฎีและเทคนิคในครั้งนี้ ผู้วิจัยดัดแปลงกิจกรรม “พื้นเพื่อกความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (Smead, 2000, p. 271) (ใบงานที่ 4.1) “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (Smead, 2000, p. 178) (ใบงานที่ 4.2) “ABC's (The A-B-C theory) (ใบงานที่ 4.3) และแนวคิดการปรับเปลี่ยนความคิด ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

การพัฒนาความฉลาดทางเพศโดยการปรับเปลี่ยนความคิดในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ด้วยการใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล (Active disputation of faulty beliefs) และการสอนการพูดกับตัวเองในการเผชิญปัญหา (Teaching coping self statement) เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ตลอดจนการปรับเปลี่ยนความคิด

ขั้นนำ

ผู้วิจัยทักทายพูดคุยกับสมาชิกในกลุ่ม เพื่อสร้างความเป็นกันเอง แล้วขอให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ในครั้งที่ผ่านมา และเล่าเรื่องราวที่นำเอาเทคนิคที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตรจริง

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยชวนสมาชิกกลุ่มสนทนาเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องความคิด ความรู้สึก และการกระทำ และให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันยกตัวอย่างเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความคิด ความรู้สึก และการกระทำ
2. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของความคิด ความรู้สึกและการกระทำในชีวิตที่เกิดจากความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันดัง “พื้นเพื่อกความคิด ความรู้สึกและการกระทำ” (ใบงานที่ 4.1)
3. ผู้วิจัยยกตัวอย่างภาพ “รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ” (ใบงานที่ 4.2) และอธิบายวิธีการการปรับเปลี่ยนกระบวนการคิดที่สมาชิกจำเป็นต้องแยกแยะความแตกต่างระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำให้ได้

4. ผู้วิจัยอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำที่มีผลต่อพฤติกรรมของบุคคล

5. ผู้วิจัยสอนทฤษฎี A-B-C'sตามแนวคิดทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมว่า เมื่อบุคคลมีสถานะทางอารมณ์คือ C (The-emotional consequences) หลังจาก ที่เกิดเหตุการณ์ A (Activating event) ซึ่งเหตุการณ์ (A) ไม่ได้เป็นสาเหตุให้เกิดอารมณ์ (C) ถึงแม้จะเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน แต่สาเหตุของอารมณ์คือความเชื่อ (B: Beliefs) ที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์ (C) เป็นสาเหตุหลัก ตัวอย่างเช่น เมื่อสมาชิกรู้สึกท้อ (ทนไม่ได้และเจ็บปวดใจ C) (ที่ถูกแฟนทิ้งA) การถูกแฟนทิ้งไม่ได้ทำให้เจ็บปวดใจ แต่ความเชื่อ (B) เกี่ยวกับแฟนทิ้ง (A) เป็นเหตุให้รู้สึกท้อใจ ด้วยความเชื่อที่ว่าคนอื่นต้องให้การยอมรับเรารักเรา และเชื่อว่าคุณน่าจะ (Should be) ยอมรับฉันให้เป็นแฟนคนเดียวเท่านั้น ส่งผลให้เกิดความรู้สึกทนไม่ได้และความรู้สึกเจ็บปวดใจ

ผู้วิจัยสอนสมาชิกว่าสามารถเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมของตนเอง ได้ด้วยการหลีกเลี่ยงการหมกมุ่นอยู่กับ (A) และอดทนเกี่ยวกับ (C) บุคคลสามารถเลือกที่จะตรวจสอบ ทำทาย ปรับเปลี่ยนและขจัด (B) ซึ่งเป็นความเชื่อที่ไร้เหตุผลเกี่ยวกับเหตุการณ์กระตุ้น (A)

6. ผู้วิจัยสอนทฤษฎี ABC's เชื่อมโยงกับ “ABC's” ที่มาของความรู้สึก (ใบงานที่4.3) เพื่ออธิบายให้สมาชิกเข้าใจที่มาของความรู้สึกทางลบหลังจากนั้นถามสมาชิกว่าเหตุการณ์ (A) ทำให้เกิดความรู้สึกทางลบ (C) ใช่หรือไม่ ความเชื่อ (B) เกี่ยวกับเหตุการณ์นั้นอย่างไร

7. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปทฤษฎี A-B-C's และที่มาของความรู้สึกทางลบ เพื่อสร้างความเข้าใจ ให้เกิดการตระหนักรู้ว่า ความคิดมีความสำคัญต่ออารมณ์และพฤติกรรม ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงความคิด จะทำให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย

8. ผู้วิจัย นำเสนอใบงานที่ 4.1 เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้เห็นตัวอย่างของการปรับเปลี่ยนความคิดทางลบไปสู่ความคิดทางบวกพร้อมผลที่เกิดขึ้นตามมาผู้วิจัยขอให้สมาชิกกลุ่มนำเอาเหตุการณ์ในชีวิต“ประสบการณ์ของฉัน” (ใบงานที่ 4.1) นำเสนอในกลุ่มพร้อมแนวทางปรับเปลี่ยนความคิดทางลบให้เป็นความคิดทางบวก โดยสมาชิกในกลุ่มแบ่งปันประสบการณ์และแนวทางการปรับเปลี่ยนมุมมอง เวียนกันจนกระทั่งครบทุกคน

9. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มช่วยกันบอกแนวทางการโต้แย้งความความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล และช่วยกันระดมสมองเพื่อหาคำพูดโต้ตอบในทางบวกแบบง่าย ๆ โดยขอให้สมาชิกจับคู่กัน เพื่อซ้อมบทที่กำหนดให้เพื่อฝึกการตอบโต้ด้วยการปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่

10. ผู้วิจัย ให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันระดมสมองด้วยการนึกถึงเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้นกับตน ภายในหนึ่งหรือสองสัปดาห์ เพื่อให้กลุ่มได้ช่วยกันหาคำพูดโต้ตอบทางบวกที่หลากหลาย

11. ผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่ม ฝึกโต้แย้งด้วยการปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่ทันที เป็นการเตรียม
 โต้ตอบทางบวกเมื่ออยู่ในสถานการณ์ เพื่อฝึกให้เกิดความชำนาญในการปรับเปลี่ยนความคิดใหม่

12. ผู้วิจัยมอบหมายการบ้าน (ใบงานที่ 4.4) เพื่อสมาชิกจะได้ฝึกปรับเปลี่ยนความคิด
 ความเชื่อทางลบ และฝึกโต้แย้งความคิด

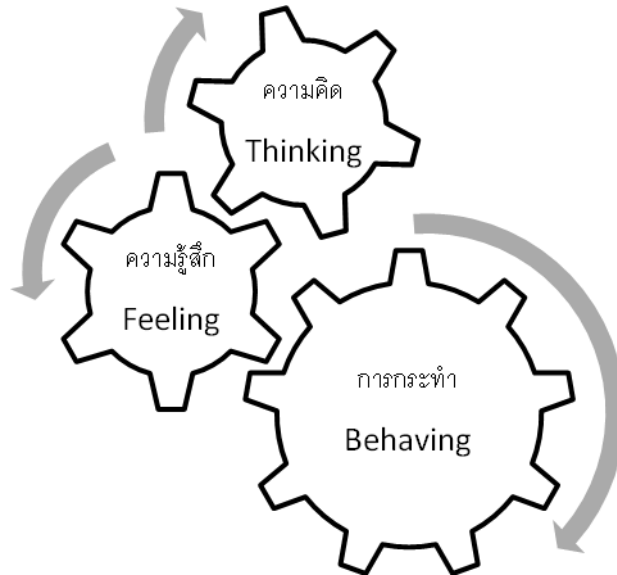
ขั้นสรุป

1. สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปสิ่งที่ได้จากกิจกรรมว่าได้เปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง
2. สมาชิกกลุ่มช่วยกันสรุปประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาทฤษฎี ABC's
3. ผู้วิจัยถามสมาชิกกลุ่มว่าการโต้แย้งความคิดจะเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างไร ได้เรียนรู้
 อะไรบ้าง

การประเมินผล

1. สังเกตการจับคู่กันของสมาชิกในการซ้อมบทที่กำหนดให้เพื่อฝึกการตอบโต้
 ด้วยการปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่ ตรวจสอบความเข้าใจจากการศึกษาทฤษฎี ABC's
2. การมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมฝึกโต้แย้งด้วยการปรับเปลี่ยนมุมมองใหม่
3. สังเกตการระดมสมองเพื่อโต้แย้งความคิดต่อสถานการณ์ทางเพศ

ใบงานที่ 4.1
 ฟันเฟืองความคิด ความรู้สึก และการกระทำ

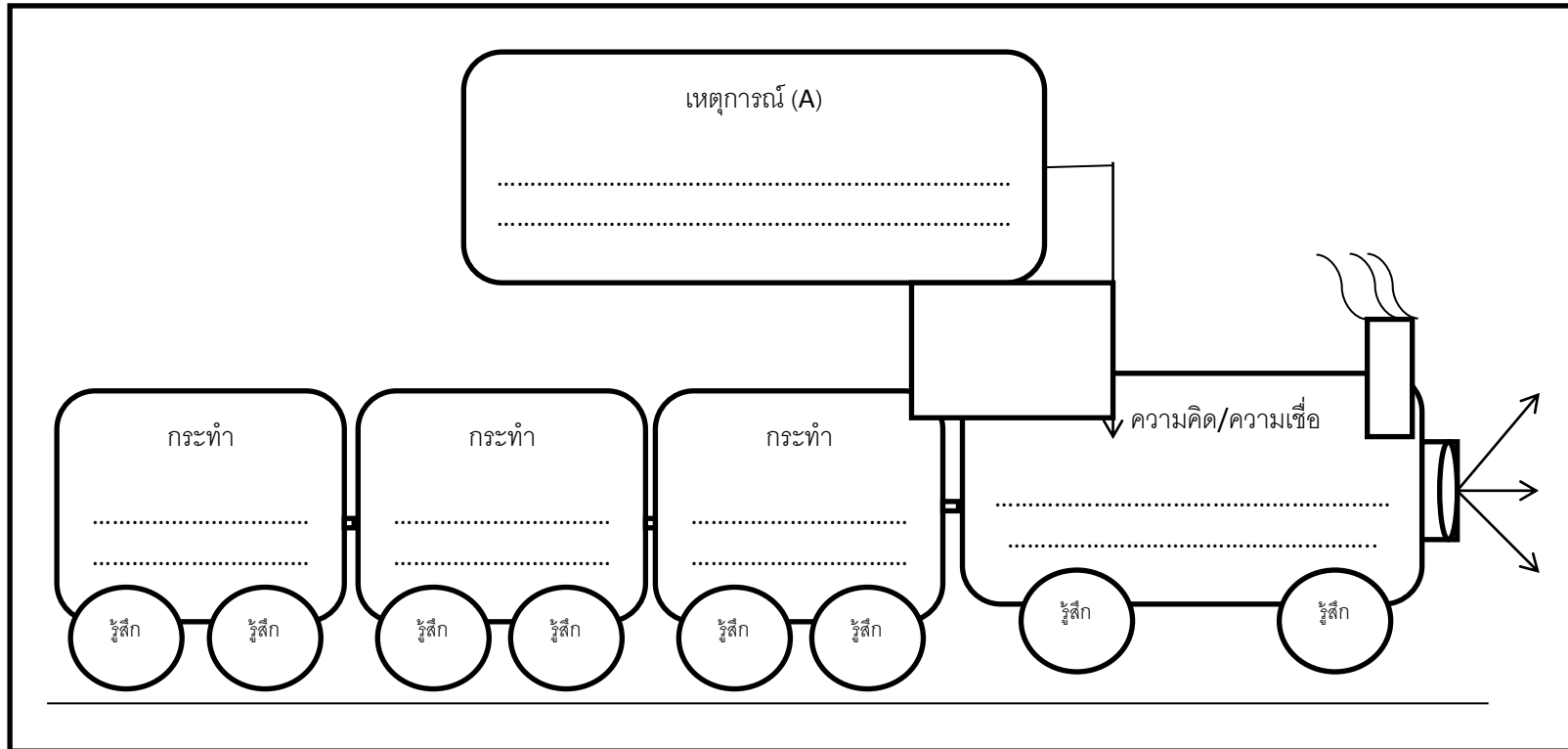

ความคิด	ความรู้สึก	การกระทำ
_____ } บวก _____ } _____ }	_____ } บวก _____ } _____ }	_____ } บวก _____ } _____ }
_____ } ลบ _____ } _____ }	_____ } ลบ _____ } _____ }	_____ } ลบ _____ } _____ }

ที่มา: Smead, (2000)

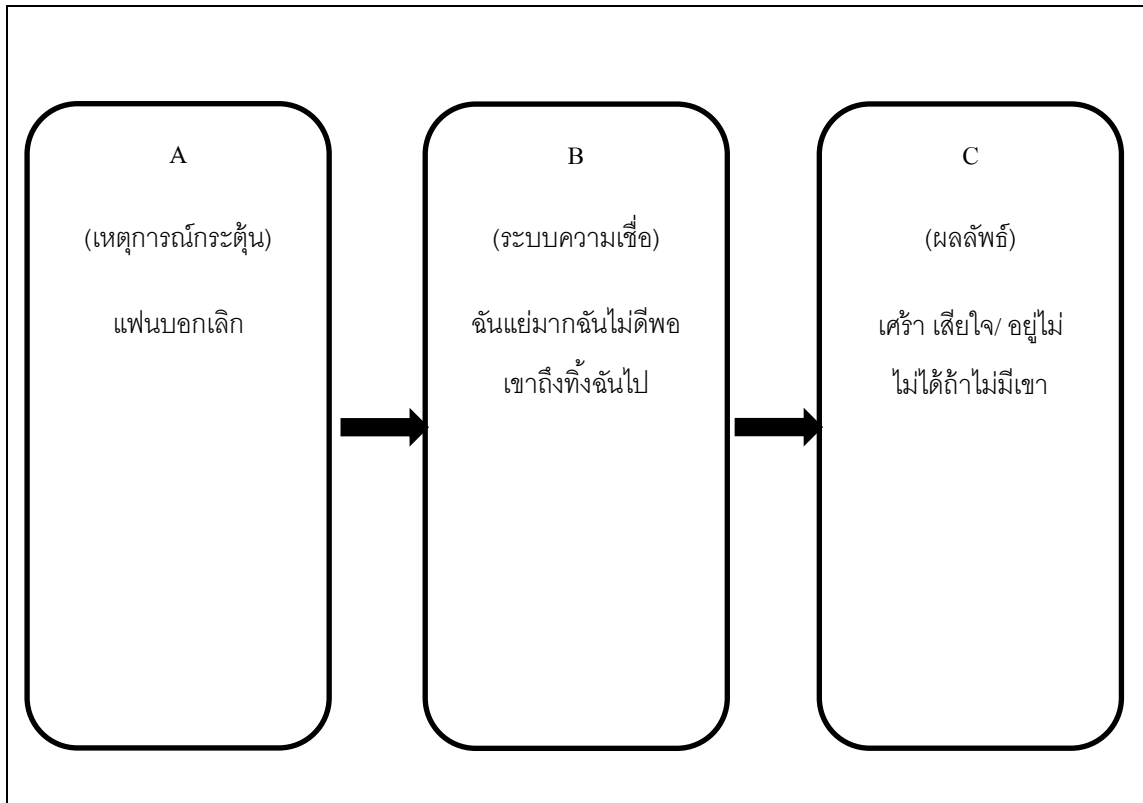
ใบงานที่ 4.2

รถไฟขบวนความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ของฉัน (My thinking, feeling, and doing train)

ที่มา: Smead (2000)

ใบงานที่ 4.3
ทฤษฎี A-B-Cs

ที่มา: ABC Disputing Chart, ABC Worksheets (REBT ABC Chart) (2009: Online)

ใบงานที่ 4.4

การบ้าน

ให้สมาชิกกลุ่มอ่านเรื่องราวต่อไปนี้แล้วเขียนตามรูปแบบของ A-B-C

ในคืนวันวาเลนไทน์คิมได้ขอร้องให้ออยไปเที่ยวบ้าน เพื่อแนะนำและทำความรู้จักกับ พ่อแม่คิม แต่คืนนั้นฝนตกหนัก คิมเลยชวน ออยนอนพักค้างคืนที่บ้านของคิม ออยคิดว่าไม่น่าจะเป็นไรที่บ้านคิมอยู่กันหลายคนและคิมก็เป็นสุภาพบุรุษพอไม่คิดว่าจะมีอะไรกัน สามทุ่มสองคน แคนนอนดูละครด้วยกันในห้อง ระหว่างที่นอนคุยกันทั้งคู่ถูกเนื้อต้องตัวกัน จนควบคุมอารมณ์ไม่ได้ และในที่สุดทั้งคู่ก็มีเพศสัมพันธ์กัน?

<p>เหตุการณ์ (A)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ความคิดความเชื่อ (B)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ผลที่เกิดขึ้น (C)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>การโต้แย้งความคิด (D)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>		
<p>เหตุการณ์ (A)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ความคิดความเชื่อ (B)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ผลที่เกิดขึ้น (C)</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

รายละเอียดรูปแบบการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 5

เรื่อง การรับรู้ความแตกต่างทางเพศ
เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การรับรู้เป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัสโดยอาศัยประสบการณ์เดิม การรับรู้ความแตกต่างทางเพศบางครั้งคนเรารับรู้คนอื่นคลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริงเพราะ การรับรู้ของบุคคลขึ้นอยู่กับกระบวนการแปลความหมายของสมองที่เป็นไปตามประสบการณ์ความรู้เดิมของแต่ละคนซึ่งบุคคลมีมากน้อยไม่เท่ากันเรื่องความแตกต่างทางเพศที่เป็นปัญหาในสังคมปัจจุบัน สร้างความสับสนในการแปลความหมายพฤติกรรมอย่างมากสำหรับคนที่ขาดประสบการณ์ ด้านการรับรู้เนื่องจากคนแต่ละคนมีพฤติกรรมแตกต่างกันโดยสิ้นเชิงยากแก่การเข้าใจการที่บุคคล มีบทบาททางเพศหลากหลาย บางกลุ่มคนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเพศสภาพ (Gender) ซึ่งสังคม เรียกคนเหล่านี้ว่า คนหลากหลายทางเพศ (Diversity) หรือเรียกว่า เพศวิถี ซึ่งคนหลากหลายทางเพศ จะมีอัตลักษณ์ทางเพศไม่คงที่เปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์ เพราะการปฏิบัติตัวทางเพศที่ แตกต่างกันกลายเป็นที่มาของความแตกต่างทางพฤติกรรมและเป็นตัวแบบให้เห็นทั่วไปในสังคม ฉะนั้นการมีประสบการณ์การรับรู้ที่ตรงตามสภาพความจริงหรือแปลความหมายข้อมูลที่ได้รับ ถูกต้องจะช่วยให้เกิดผลดีต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเกิดความรู้ ความเข้าใจและตระหนักรู้ในเรื่องความแตกต่างทางเพศ
2. เพื่อฝึกให้สมาชิกกลุ่มระบุแนวทางพัฒนาตนเองในเรื่องเพศได้

อุปกรณ์

1. ภาพความหลากหลายทางเพศจากตัวแบบ
2. ใบความรู้ที่ 5.1 กระบวนการรับรู้
3. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการศึกษากลุ่มครั้งที่ 5
4. กระดาษ
5. ดินสอ

วิธีดำเนินการ

การปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบการพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม ด้วยการใช้เทคนิคการยอมรับอย่างไม่มีเงื่อนไข เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งกับความคิดที่ไม่สมเหตุสมผล (Active disputation of faulty beliefs) เพื่อให้สมาชิกได้แสดงความคิดเมื่อเห็นว่าสมาชิกรับรู้ไม่ตรงกันหรือเห็นต่างด้วยเหตุผล ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอนการตรวจสอบความคิดความเชื่อเพื่อสร้างการตระหนักรู้และให้การศึกษารื่องกระบวนการรับรู้ โดยบูรณาการกับเทคนิคตัวแบบและวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา (Psycho educational counseling approach)

สมาชิกกลุ่มได้เรียนรู้รูปแบบความแตกต่างทางเพศที่หลากหลาย ซึ่งหลังจากนี้เรียกว่าประสบการณ์เดิมที่ส่งผลต่อการรับรู้และการให้ความหมายต่อพฤติกรรมเรื่องเพศ ซึ่งการพัฒนาการตระหนักรู้เรื่องเพศนั้น จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจการรับรู้ตามความจริงและให้ประสบการณ์ความรู้ที่ถูกต้องซึ่งจะช่วยให้เกิดการตระหนักรู้ซึ่งมีผลโดยตรงในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความฉลาดทางเพศตามมาในที่สุด

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนการปรึกษาในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพระหว่างผู้วิจัยและสมาชิกกลุ่มโดยการสนทนาซักถาม

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยถามทบทวนถึงสิ่งที่มอบหมายให้กลับไปทำเพื่อทบทวนที่มาของความรู้สึกทางลบ A-B-C's และการฝึกปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อด้วยการโต้แย้งความคิดผู้วิจัยสอนการโต้แย้งความคิดทางลบด้วยการหาหลักฐานมายืนยันและให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันหาคำตอบว่าการที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ ไม่เหมือนกันเป็นเพราะอะไร

2. หลังจากพูดคุยพอสมควรแล้ว ผู้วิจัยให้สมาชิกแบ่งเป็นกลุ่มย่อยพร้อมกับแจกภาพถ่าย 1 ภาพ กระดาษและดินสอ แล้วให้สมาชิกในกลุ่มสังเกตสิ่งที่ปรากฏในภาพนั้นเป็นอย่างไรบ้าง โดยระบุสิ่งที่ปรากฏอยู่ในภาพนั้นแสดงพฤติกรรมอย่างไรบ้าง จากนั้นผู้วิจัยให้ตัวแทนออกมานำเสนอทีละกลุ่มในขณะที่ตัวแทนพูดอยู่นั้น อีกกลุ่มมีสิทธิโต้แย้งได้ แต่ผู้คัดค้านต้องมีเหตุผลประกอบด้วยและให้สมาชิกทั้งหมดร่วมอภิปราย

3. ผู้วิจัยใช้เทคนิคทางความคิดโดยกระตุ้นให้สมาชิกแสดงความคิดเห็นโดยใช้คำถาม ดังนี้

- 3.1 สิ่งที่สมาชิกรับรู้คืออะไร รับรู้ถูกหรือผิด
- 3.2 การรับรู้เชื่อถือได้หรือไม่

3.2 สมาชิกใช้ตัวช่วยอะไรมาเป็นเหตุผลในการสนับสนุนการรับรู้

3.3 กระบวนการรับรู้ของเราประกอบไปด้วยอะไรบ้าง

4. หลังจากนั้นผู้วิจัยสอนเรื่องกระบวนการรับรู้พอสังเขปเพื่อจะอธิบายการรับรู้

ความแตกต่างทางเพศ และเชื่อมโยงการเรียนรู้ทฤษฎี A-B-C's

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกสนทนาเรื่องความแตกต่างของบุคคลที่เป็นไปตามเพศสภาพ (Gender) และคนหลากหลายทางเพศ (Diversity) หรือเรียกว่า เพศวิถี ซึ่งคนหลากหลายทางเพศจะมีอัตลักษณ์ทางเพศไม่คงที่เปลี่ยนแปลงไปตามความสัมพันธ์หรือเบี่ยงเบนไปจากเพศสภาพ สมาชิกรับรู้เกี่ยวกับบุคคลเหล่านี้อย่างไร

6. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอธิบายพฤติกรรมทางเพศบนความแตกต่างของบุคคลจากภาพต้นแบบที่มีความหลากหลายทางเพศ เช่น คู้ด ทอม ดี เกย์ ชาย หญิงตามเพศสภาพ

7. ผู้วิจัยและสมาชิกในกลุ่มพูดคุยถึงการที่บุคคลตัดสินใจและประเมินคนที่มีพฤติกรรมแตกต่างไปจากตนไม่ถูกต้องส่วนหนึ่งมาจากความคิดความเชื่อ ขาดประสบการณ์หรือรับรู้ไม่ตรงตามจริงเพราะแปลความหมายไม่ถูกต้อง

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปเรื่องกระบวนการรับรู้และให้สมาชิกกลุ่มสรุปประโยชน์ที่ได้จากการรับรู้ว่าจะช่วยในการพิจารณาสิ่งต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมาตามข้อเท็จจริงการรับรู้มีความสำคัญมากบุคคลจำเป็นต้องทำความเข้าใจเพื่อจะได้แปลความหมายพฤติกรรมทางเพศของคนอื่นได้ถูกต้อง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การตอบคำถามและการซักถามของสมาชิกกลุ่ม
2. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 5

ใบความรู้ที่ 5.1

กระบวนการรับรู้

ขณะที่เรารู้หรือเห็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น เห็นผู้หญิงคนหนึ่งเดินมากระบวนการรับรู้ของเราทำงานตามลำดับขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 การรับรู้คือการที่อวัยวะรับสัมผัสกระทบกับสิ่งเร้าที่เป็น สถานการณ์หรือสิ่งต่าง ๆ ตามสภาพความเป็นจริงที่ปรากฏอยู่

ขั้นที่ 2 มีการนำเอาหลักฐานมาประกอบหรืออ้างอิงตามความเชื่อ คือการนำเอาประสบการณ์เดิม หรือความรู้ ความคิดเห็นของคนเข้าไปคาดคะเนสถานการณ์นั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 การตีความคือ การตัดสินใจว่า สถานการณ์เรื่องราวที่ตนรับรู้ หรือสรุปต่อสิ่งนั้นว่าดี หรือไม่ดีอย่างไร เพียงใด โดยใช้เกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเป็นเครื่องตัดสิน เช่น ประสบการณ์ค่านิยม ความรู้การอบรมสั่งสอนจากกระบวนการขัดเกลาทางสังคมที่ได้รับจากครอบครัว สถานศึกษา ศาสนา เป็นต้น

ใบงานที่ 5.1

แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 5

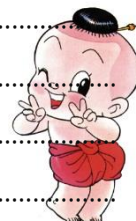
สมาชิกมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องความแตกต่างทางเพศหลังเข้าร่วมกลุ่มการปรึกษาอย่างไร

.....

.....

.....

.....

สมาชิกได้ประโยชน์อะไร จากการศึกษาความแตกต่างทางเพศ

.....

.....

.....

.....

ประโยชน์ที่สมาชิกได้จะนำไปใช้อย่างไร

.....

.....

.....

สิ่งที่สมาชิกอยากเสนอแนะผู้วิจัย คือ

.....

.....

.....

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 6

เรื่อง เพิ่มเติมความฉลาดทางเพศด้วยการเรียนรู้

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การเรียนรู้เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรการเรียนรู้ต้องอาศัยประสบการณ์และการฝึกหัดบุคคลจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระยะยาวของชีวิต เพราะพฤติกรรมได้เองมีเพียงระยะตอนต้นของชีวิตต่อจากนั้นต้องใช้การเรียนรู้ เพื่อเพิ่มความรู้ใหม่สำหรับใช้ประกอบการตัดสินใจและเป็นประสบการณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลสนับสนุนการรับรู้ บุคคลควรแสวงหาความรู้เพื่อให้ทันเหตุการณ์ และผลของการเรียนรู้จะทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงความคิดความเข้าใจ ค่านิยมความเชื่อ และพฤติกรรมตามมาการแสวงหาความรู้เป็นการพัฒนาตัวเองให้รู้เท่าทันเพื่อจะได้ใช้ชีวิตอยู่อย่างฉลาดรู้ในสังคมในกรณีที่นักศึกษาจะพัฒนาความฉลาดทางเพศนั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับองค์ความรู้ในเรื่องเพศ สุขภาพ ความปลอดภัยทางเพศ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เนื้อหาเรื่องราวเหล่านี้มีประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับนักศึกษาที่ใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาและป้องกันการกลับมาของปัญหา อีกทั้งยังช่วยจัดการกับความเครียดในระดับสูง ในการเรียนรู้สามารถใช้เทคนิคตัวแบบและการให้การศึกษาเชิงจิตวิทยา กระจำความหมายได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้สำรวจตนเองทั้งด้านความคิด และพฤติกรรมเพื่อสร้างความเข้าใจในตนเองว่ามีปัญหาอะไรบ้างเกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนต่างเพศ
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนต่างเพศในวัยเดียวกัน ได้เข้าใจวิธีการมองปัญหาและการแก้ปัญหาที่หลากหลาย
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อันจะนำไปสู่การกระทำ หรือพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางเพศได้อย่างเหมาะสม

อุปกรณ์

1. ใบความรู้เอกสาร โรคเอดส์
2. คลิปวีดิทัศน์ผลของการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
3. ใบงานแบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 6
4. กรณีศึกษา“เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก”

วิธีดำเนินการ

การปรึกษาเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ เรื่องการเรียนรู้เรื่องเพศของสมาชิกกลุ่มนั้น ผู้วิจัยใช้เทคนิคการฝึกสอนตัวเอง (Self-instructional training) และเทคนิคการเสนอตัวแบบ (Modeling) เพื่อกระตุ้นให้สมาชิกปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อเดิมเมื่อเห็นตัวแบบที่มีคุณลักษณะไม่พึงประสงค์เพื่อให้สมาชิกกลุ่มเรียนรู้และสังเกตพฤติกรรมต่างๆจากตัวแบบเพื่อประกอบ การเรียนรู้เรื่องเพศ

ผู้วิจัยบูรณาการกับวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา (Psycho educational counseling approach) จากคลิปวีดิทัศน์ที่มีภาพและสีเหมือนจริง และใช้เอกสารประกอบ เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันความเสี่ยงและพฤติกรรมการปฏิบัติตนทางเพศ

ขั้นนำ

ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และสนทนาประเด็นทั่ว ๆ ไปเพื่อสร้างสัมพันธภาพ และสรุปเรื่องราวกิจกรรมกลุ่มครั้งที่แล้วเพื่อเป็นการทบทวนสิ่งที่สมาชิกได้จากการเรียนรู้ในครั้ง ผ่านมาและสมาชิกได้นำความรู้ที่ได้ไปใช้หรือไม่อย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวถึงการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมความแตกต่างทางเพศและผลกระทบที่เกิดจากการมีพฤติกรรมเสี่ยงและให้สมาชิกกลุ่มศึกษาเอกสารเกี่ยวกับ โรคเอดส์

2. ผู้วิจัยแจกเอกสารเกี่ยวกับ โรคเอดส์และให้สมาชิกแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการ อ่านเอกสารเกี่ยวกับ โรคเอดส์รวมทั้งให้สมาชิกสำรวจตนเองว่ามีความรู้ความเข้าใจถูกต้องหรือไม่ อย่างไม่เกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคทางเพศสัมพันธ์

2.1 ผู้วิจัยถามสมาชิกกลุ่มว่าสมาชิกคนใดเคยเห็นหรือรู้จักกับคนที่ได้รับผลกระทบ จากการมีเพศสัมพันธ์บ้าง

2.2 ขอร้องให้สมาชิกกลุ่มเล่าสิ่งที่ได้พบเห็นให้เพื่อนในกลุ่มทราบว่าบุคคลดังกล่าว ติดเชื้อได้อย่างไรและสมาชิกมีความคิด ความรู้สึกอย่างไร

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกรับวิธีการคิดแบบ A B C D เพื่อฝึกสอนการปรับเปลี่ยนความคิด

4. ผู้วิจัยสอนสมาชิกกลุ่ม โดยการใช้ตัวแบบจากคลิปวีดิทัศน์ผลการมีพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยเล่าเรื่องจากกรณีศึกษา “เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก” และสมาชิกกลุ่มช่วยกันแบ่งปันประสบการณ์เรื่องเพศสัมพันธ์บนความเสี่ยงจากนั้นสอนเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มบอกเล่าประสบการณ์จากการเรียนรู้ใหม่ที่ได้รับในวันนี้ว่าแตกต่างจากความรู้เดิมอย่างไร

6. ผู้วิจัยถามสมาชิกว่าการเรียนรู้วันนี้ทำให้สมาชิกกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการป้องกันตัวเองในเรื่องเพศอย่างไร

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยกล่าวยุติการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้และนัดหมายการพบกลุ่มในครั้งต่อไปจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มเขียนแบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 6

การประเมินผล

1. สังเกตการมีส่วนร่วมในกลุ่ม เช่น การสบตา การมองและความสนใจต่อผู้พูด สังเกตการแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการเสนอแนะ

2. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 6

ใบความรู้ที่ 6

โรคเอดส์

เอดส์ หรือ AID (Acquired immune deficiency syndrome) เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อไวรัสเอดส์ทำลายเม็ดเลือดขาว ทำให้ร่างกายอ่อนแอติดโรคชนิดอื่น ๆ ได้ง่าย เช่น วัณโรค ปอดบวม เชื้อหุ้มสมองอักเสบ หรือเป็นมะเร็งได้ง่ายกว่าคนปกติ อาการจะรุนแรง และเสียชีวิตอย่างรวดเร็ว

เชื้อไวรัสเอดส์ หรือ HIV (Human immunodeficiency virus) สามารถแบ่งตัวในเซลล์ของคน เพื่อทำลายเม็ดเลือดขาว ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งในการควบคุมการทำงานของระบบภูมิคุ้มกันของร่างกาย ทำให้ภูมิคุ้มกันลดลง

เชื้อไวรัสเอดส์ พบมากที่สุดในเลือด น้ำเหลือง เนื้อเยื่อต่าง ๆ รองลงมาคือ น้ำอสุจิ น้ำในช่องคลอด ส่วนน้ำลาย เสมหะ น้ำนม มีปริมาณไวรัสเอดส์น้อย การแพร่โรคมิเฉพาะทางเลือด น้ำอสุจิ และน้ำในช่องคลอดเท่านั้น โรคเอดส์ติดต่อกัน ดังนี้

1. การร่วมเพศกับผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย ไม่ว่าชายกับหญิง ชายกับชาย หรือหญิงกับหญิงทั้งช่องทางธรรมชาติหรือไม่ธรรมชาติ ก็ล้วนมีโอกาสติดโรคนี้ได้ทั้งสิ้น
2. การรับเชื้อทางเลือด พบได้ 2 กรณี คือ ใช้เข็มหรือกระบอกฉีดยาร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์ และรับเลือดในขณะผ่าตัดหรือเพื่อรักษาโรคเลือดบางชนิด
3. การแพร่เชื้อจากแม่สู่ลูก ผู้หญิงสามารถติดเชื้อเอดส์ได้สามี คู่รัก คู่นอน หรือพฤติกรรมเสี่ยงของตนเองและสามารถถ่ายทอดทางทารกได้ทั้งในขณะตั้งครรภ์ ขณะคลอดและภายหลังคลอด ดังนั้นวิธีที่ดีที่สุดคือ การตรวจเลือดก่อนตัดสินใจตั้งครรภ์ทุกครั้ง ในระยะหลังคลอดเด็กสามารถได้รับเชื้อเอดส์จากแม่ผ่านทางน้ำนมได้

โรคเอดส์ติดต่อกันอื่น ๆ ได้การใช้ของมีคมร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์โดยไม่ทำความสะอาด / ฆ่าเชื้อ เช่น ใบมีดโกน ที่ตัดเล็บการเจาะหู โดยใช้เข็มเจาะหูร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์โดยไม่ทำความสะอาด/ ฆ่าเชื้อการสักผิวหนัง/ สักคิ้ว โดยการใช้เข็มร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์โดยไม่ทำความสะอาด/ ฆ่าเชื้อวิธีดังกล่าวเป็นการติดต่อโดยการสัมผัสกับเลือดหรือน้ำเหลืองโดยตรง โอกาสติดโรคด้วยวิธีนี้ต้องมีแผลเปิด และปริมาณเลือดหรือน้ำเหลืองที่เข้าไปในร่างกายต้องมีจำนวนมาก

โรคเอดส์มี 2 ระยะ ดังนี้

1. ระยะไม่ปรากฏอาการ (Asymptomatic stage) ผู้ติดเชื้ออาจจะไม่มีอาการผิดปกติแต่อย่างใด ระหว่างนี้สุขภาพจะแข็งแรงเหมือนคนปกติเลือดจะให้ผลบวกหลังรับเชื้อประมาณ

4 สัปดาห์ขึ้นไป ผู้ติดเชื้อจำนวนมากจะอยู่ในระยะนี้และไม่ทราบว่าตนเองติดเชื้อ เมื่อมีเพศสัมพันธ์ก็อาจถ่ายทอดเชื้อเอชไอวีไปสู่คู่อีกได้

2. ระยะที่มีอาการ (Symptomatic stage)

2.1 ระยะเริ่มปรากฏอาการ (Symptomatic HIV Infection)

ในระยะนี้นอกจากเลือดจะให้ผลบวกแล้วยังอาจมีอาการบางอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น

- มีเชื้อราในปากบริเวณกระพุ้งแก้ม และเพดานปาก
- ต่อมน้ำเหลืองโต ที่บริเวณคอ รักแร้ ขาหนีบ
- เป็นงูสวัดหรือแผลริมชนิดตุ่มกลม
- มีอาการเรื้อรังนานเกิน 1 เดือน โดยไม่ทราบสาเหตุ เช่น มีไข้ ท้องเสีย ผิวหนัง

อักเสบน้ำหนักลด

2.2 ระยะโรคเอดส์ (AIDS)

ภูมิคุ้มกันของผู้ป่วยถูกทำลายไปมาก ทำให้เกิดการติดเชื้อที่มักไม่เป็นในคนปกติที่เรียกว่า “โรคติดเชื้อฉวยโอกาส” ซึ่งมีหลายชนิด แล้วแต่จะติดเชื้อชนิดใด และเกิดที่ส่วนใดของร่างกาย เช่น

- ถ้าเป็นวัณโรคที่ปอดจะมีอาการไข้เรื้อรัง ไอเป็นเลือด หอบ น้ำหนักลด
- ถ้าเป็นปอดบวมจากเชื้อ Pneumocystis Caronia จะมีไข้ ไอแห้ง ๆ หอบ
- ถ้าเป็นเชื้อหุ้มสมองอักเสบจากเชื้อ Cryptococcus จะมีอาการปวดศีรษะอย่างรุนแรง

คอแข็ง คลื่นไส้ อาเจียน

- ถ้าเป็นเชื้อราในทางเดินอาหารจะมีอาการ เจ็บคอ กลืนลำบาก
- บางรายอาจเป็นมะเร็ง

การตรวจเลือดหาการติดเชื้อเอชไอวีนั้นตรวจพบได้ในระยะเวลาตั้งแต่ 4 สัปดาห์จนถึง 3 เดือน หลังจากรับเชื้อมาแล้วหรืออาจจะนานกว่านั้นก็ได้ ดังนั้นถ้าสงสัยว่าติดเชื้อเอชไอวีไม่ควรไปตรวจเลือดทันที เพราะเลือดอาจจะยังไม่ให้ผลเป็นบวก ควรตรวจภายหลังจากที่สัมผัสเชื้อแล้ว 4 สัปดาห์ขึ้นไป จะให้ผลที่แน่นอนกว่า

ปัญหาน่ารู้เรื่องโรคเอดส์

1. เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่แน่ใจว่าจะมีเชื้อเอชไอวีหรือไม่ ควรใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง
2. คนที่ติดเชื้อเอชไอวีในระยะที่ไม่มีอาการกับคนที่ป่วยเป็นโรคเอดส์แล้ว คนที่ติดเชื้อเอชไอวีในระยะที่ไม่มีอาการมีโอกาสแพร่เชื้อสู่ผู้อื่นได้มากกว่า
3. ถ้าติดเชื้อเอชไอวีแล้วเลือดยังไม่แสดงผล “บวก” แต่ก็ติดเชื้อในร่างกายแล้ว สามารถถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้

4. ผู้หญิงจะมีโอกาสติดเชื้อเอดส์ทางเพศสัมพันธ์ได้ง่ายกว่าผู้ชาย แม้ว่าจะมีเพศสัมพันธ์บ่อยครั้งกว่าผู้ชายก็ตาม เพราะอวัยวะเพศของผู้หญิงสามารถรับเชื้อได้ง่ายกว่าของเพศชาย และในปัจจุบันพบว่าผู้หญิงหลายคนได้รับเชื้อเอดส์มาโดยไม่รู้ตัว หรือเรียกได้ว่าอยู่ในภาวะจำยอมที่ไม่มีโอกาสต่อรองแต่อย่างใด เพราะผู้ที่นำเชื้อมาให้นั้นคือสามีหรือคู่นอนนั่นเอง

5. ถุงยางอนามัยป้องกันโรคเอดส์ได้ แต่ขึ้นอยู่กับวิธีการใช้ว่าถูกต้องหรือไม่ ถุงยางมีคุณภาพดีพอหรือไม่ หมดอายุการใช้งานแล้วหรือยัง หรืออาจแตกขณะใช้ ถ้าถุงยางมีคุณภาพดี และใช้อย่างถูกต้อง ก็สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์จากการร่วมเพศได้ การเลือกใช้ถุงยางอนามัยมีข้อคำนึงถึงดังนี้

5.1 ตรวจสอบถุงยางอนามัยยังไม่หมดอายุ โดยดูวันที่ผลิต (ไม่เกิน 3 ปี) หรือวันหมดอายุที่บริเวณซอง

5.2 ซองไม่ชำรุดหรือฉีกขาด

5.3 เลือกใช้ขนาดที่เหมาะสม ถ้าขนาดเล็กไปจะฉีกขาดได้ง่าย หรือถ้าใหญ่ไปก็จะหลุดง่าย

วิธีการใช้ถุงยางอนามัยที่ถูกต้อง

1. หลังจากตรวจสอบว่าถุงยางอนามัยไม่หมดอายุ ซองไม่มีรอยฉีกขาด ฉีกมุมของโดยระวังไม่ให้เล็บมือเกี่ยวถุงยางอนามัยขาด
2. ใช้ถุงยางอนามัยขณะที่อวัยวะเพศแข็งตัว
3. รูดถุงยางอนามัยให้ม้วนขอบอยู่ด้านนอก
4. สวมถุงยางอนามัยแล้วรูดให้ขอบถุงยางสุดถึงโคนอวัยวะเพศ
5. หลังเสร็จกิจแล้วควรรีบถอดถุงยางอนามัยในขณะที่อวัยวะเพศยังแข็งตัว โดยใช้กระดาษชำระหุ้มถุงยางก่อนที่จะถอด หากไม่มีกระดาษชำระต้องไม่ให้มือสัมผัสกับด้านนอกของถุงยาง ควรสันนิษฐานว่าด้านนอกของถุงยางอาจจะปนเปื้อนเชื้อเอดส์แล้ว

ที่มา: <http://www.aidsbangkok.cjb.net>.

กรณีศึกษา “เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก”

เปิดเทอมใหม่ของเด็กบ้านนอกที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งได้เป็นครั้งแรกที่เข้ามาใช้ชีวิตในกรุงเทพ แต่ฉันก็สามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ๆ ได้เป็นอย่างดี 3 เดือนผ่านไปสำหรับชีวิตในมหาวิทยาลัย ฉันได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งชื่อแมน ซึ่งเป็นเพื่อนที่มหาวิทยาลัย แมนเป็นคนหน้าตาดีมาก ผิวขาว พุดจาอ่อนหวาน แถมยังเป็นสุภาพบุรุษ แต่ใครจะรู้ว่าภายใต้ความหล่อ ความเป็นสุภาพบุรุษของแมนจะแฝงไว้ซึ่ง.... ตอนแรกที่แมนมาจีบฉัน เขาโทรมาคุยกับฉันทุกวัน เรานัดเจอกันที่มหาลัย ชวนกันไปกินข้าว ดูหนังตามประสานจีบกันใหม่แมนดีมากคอยรับมาส่ง ดูแลทำทุกอย่างให้ฉัน เพื่อน ๆ ที่พบเห็นต่างอิจฉากัน

ฉันยังไม่ได้คิดจะลงเอยกัน เพราะฉันยังไม่มั่นใจในตัวแมนเนื่องจากแมนพึ่งเลิกกับแฟน แต่เวลาผ่านไปเราเริ่มสนิทกันขึ้นเรื่อย ๆ ไปไหนมาไหนด้วยกันบ่อยขึ้น เพื่อนสนิทหลายคนเตือนให้ฉันระวังตัวไม่ให้ไว้ใจแต่ไม่ได้ผลอะไรเพราะในตอนนั้น ฉันรักแมนหมดใจ และด้วยความใกล้ชิด อยู่มาวันหนึ่งฉันไปบ้านแมนเรานอนเล่นกัน 2 คนแมนขอมีความสัมพันธ์ ฉันปล่อยตัวและใจไปตามอารมณ์ไม่ปฏิเสธใด ๆ ตอนนั้นไม่ได้คิดถึงผลที่ตามมาแค่คิดว่าเรารักผู้ชายคนนี้สุดหัวใจยอมทั้งกายและใจ ซึ่งแมนเองนอนกระซิบข้างหูอยู่ใกล้ ๆ ว่าเค้ารักฉันมาก หลังจากวันนั้นเรามีอะไรกันอีกหลายครั้ง โทรหา ไปรับส่ง กินข้าวสม่ำเสมอเวลาผ่านไปแมนเริ่มทำตัวแปลก ๆ โทรไปก็ไม่รับสาย ตอนแรกก็ไม่ได้คิดอะไรมาก

ผ่านไป 2-3 สัปดาห์ฉันเริ่มกังวลมากยิ่งขึ้น ด้วยเราเป็นของกันและกันแล้วยังคิดทำให้คิดมากกว่าเก่า พยายามติดต่อตลอดเวลา หลังเลิกเรียนไปตามหาที่หอ ที่บ้านไปทุกที่ แต่ก็ไม่พบบ้านปิดเงียบสนิท ในตอนนั้นฉันเครียดมากแทบบ้า แล้ววันหนึ่งฉันได้พบแมนโดยบังเอิญเขามากับผู้หญิงดูเหมือนจะสนิทกันเหมือนคนรักกัน แมนตกใจมากฉันรีบเดินเข้าไปหาทันทีฉันถามว่าเป็นอะไรทำไมทำแบบนี้ เรารักกันไม่ใช่หรือ แต่เรื่องที่น่าตกใจไปกว่านั้นแมนทำเหมือนไม่เคยรู้จักฉันมาก่อนแมนยังบอกว่าคุณพักคนผิดรีเปล่าครับฉันถึงกับอึ้งไปเลย นี่หรือคนที่ฉันเคยรักหมดใจ ฉันทำอะไรไม่ถูกได้แต่เดินจาก เพราะมันคือรักครั้งแรก ฉันใช้เวลาทำงานมากกว่าจะลืมเรื่องราว

ฉันกลับมาตั้งใจเรียนอีกครั้งไม่สนใจเรื่องความรักมุ่มมั่งเรียนจนจบ และไปสมัครงานกับบริษัทที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง ฉันต้องเตรียมเอกสารเพื่อยื่นกับทางบริษัท วันต่อมาฉันจึงไปโรงพยาบาลเพื่อตรวจสุขภาพใช้เป็นเอกสารแนบในการสมัครงานฉันมีความสุขมากที่เรียนจบมาแล้วได้ทำงานที่ฉันรักแต่แล้วความสุขนั้นก็หล่น เพราะหมอบอกว่าฉันมีเชื้อ HIV ฉันตกใจช็อกฉันมีเชื้อ HIV ได้อย่างไร ฉันกลับบ้านไม่รู้จะปรึกษาใครนอกจากเพื่อนสนิท ฉันได้เล่าเรื่อง

ทุกอย่างให้เพื่อนฟังว่าเกิดอะไรขึ้นในระหว่างที่ฉันได้คบกับแมน เพื่อนเล่าว่าหลังจากที่ฉันเลิกกับแมนไปได้สักพักหนึ่ง เพื่อนได้พบกับแมนเขาแทบไม่หลงเหลือความหล่อ สิ่งที่เห็นคือร่างกายทรุดโทรม ผอม ดำ แล้วก็มารู้ทีหลังว่าแมนเป็นเอดส์เพราะเขาคบผู้หญิงหลายคนในเวลาเดียวกัน ฉันจึงรู้ทันทีว่าฉันติดเชื้อมาจากแมนนั่นเอง อนาคตของฉัน ได้จบลงแล้วชีวิตที่เหลือจะเป็นอย่างไร

ใบงานที่ 6
แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 6

1. สมาชิกมีความคิดอย่างไรหลังจากที่ได้สำรวจปัญหาเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนต่างเพศ

.....

.....

.....

2. สมาชิกได้เรียนรู้อะไรจากการแลกเปลี่ยนความคิด ประสบการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิก

.....

.....

.....

3. สมาชิกได้ประโยชน์อะไรจากการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้

.....

.....

.....

4. สิ่งที่สมาชิกอยากบอกหรือให้ข้อเสนอแนะต่อผู้วิจัยคือ

.....

.....

.....

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 7

เรื่อง เรียนรู้การปฏิเสธและเจรจาต่อรองเรื่องเพศ

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

สถานการณ์ในชีวิตประจำวันที่คุณต้องพบเจอกับผู้คนและเรื่องราวที่มีความแตกต่าง และหลากหลายบุคคลมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์และอาจมีบางครั้งสถานการณ์ตกในสภาวะกดดัน เกรงใจและอึดอัดใจ บางสถานการณ์เราต้องปฏิเสธแต่บุคคลไม่กล้าที่จะปฏิเสธและปล่อยเลยไป บางขณะดูเหมือนจะเสียเปรียบแต่ไม่มีวิธีการพูดเพื่อการเจรจาต่อรองซึ่งการปฏิเสธและเจรจาต่อรองเป็นทักษะที่จำเป็นในการหาทางออกเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองอีกทั้งยังเป็นการรักษาสัมพันธ์ภาพให้คงอยู่ต่อ แม้ว่าบุคคลจะปฏิเสธขัดใจก็ตาม

การมีความรู้เรื่องการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง จะช่วยให้คุณไม่ต้องเผชิญกับความเสียหาย ความรู้สึกผิดหรือโกรธแค้นตามมา การปฏิเสธจะเกิดผลดีกว่าการที่เราไม่ปฏิเสธ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าไม่สมควร ไม่ดี การเรียนรู้วิธีการจัดการกับ ความเกรงใจหรือรู้สึกไม่ดีกับเรา การต่อรองด้วยความสมเหตุสมผลที่ดีจะช่วยรักษาสัมพันธ์ภาพได้ การเรียนรู้ที่จะให้เกียรติซึ่งกันและกัน เป็นวิธีการรักษาสัมพันธ์ภาพที่ดีทั้งยังเป็นการเพิ่มความฉลาดทางเพศด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มมีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์และสร้างพฤติกรรมปฏิบัติตนทางเพศได้อย่างเหมาะสม
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุวิธีการปฏิเสธกล้าที่จะเจรจาต่อรองได้
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถโน้มน้าวให้บุคคลอื่นมีความคิดเห็นสอดคล้องกับความคิดของตนเอง และจัดการเรื่องเพศ

อุปกรณ์

1. ใบงานที่ 7.1 แบบฝึกการปฏิเสธและเจรจาต่อรองในสถานการณ์เรื่องเพศ
2. ใบความรู้ที่ 7. 1 การปฏิเสธและเจรจาต่อรอง

3. ใบงานที่ 7.2 “ถ้าผู้รักขอ.....”
4. ใบความรู้ที่ 7.2 วิธีการคุมกำเนิด

วิธีดำเนินการ

ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศต้องอาศัยทักษะการปฏิเสธและการเจรจาต่อรอง ดังนั้น ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม และวิธีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา (Person-centered and psycho educational counseling approach) ได้แก่ เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล (Disputing of irrational beliefs) เทคนิคการปฏิเสธเมื่อถูกขอร้อง (Different ways to refuse a request) โดยพัฒนาแนวคิดจากทอมสัน (Thompson, 2003, pp. 265-268)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้บูรณาการร่วมกับเทคนิคการศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้แก่ การใช้บทบาทสมมติการให้ข้อมูลย้อนกลับและเทคนิคการสอน

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายกับสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเนื้อหาในครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยกล่าวถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นจากความผิดพลาดในชีวิตของนักศึกษาสาว โดยทบทวนจากกรณีศึกษาครั้งที่แล้ว “เรื่องจริงผ่านน้ำหมึก” ถ้าเรื่องทางเพศไม่มีการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยขอให้สมาชิกบางคนเล่าประสบการณ์ของตนเองว่ากล้าปฏิเสธหรือไม่อย่างไร เมื่ออยู่ในสถานการณ์เรื่องเพศและผลที่ได้รับเป็นอย่างไร
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกจับคู่กันฝึกโต้ตอบสถานการณ์การปฏิเสธและเจรจาต่อรองทางเพศ (ใบงานที่ 7.1) และให้สมาชิกกลุ่มแต่ละคู่ได้ฝึกปฏิเสธสถานการณ์ต่าง ๆ โดยเขียนลงในแบบฟอร์มบันทึกเหตุการณ์ที่แจกให้
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกแต่ละคู่นำเสนอสิ่งที่บันทึกว่าเป็นอย่างไร เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งกันและกัน
4. ผู้วิจัยถามสมาชิกกลุ่มว่าสถานการณ์ไหนที่สมาชิกรู้สึกอึดอัดใจในการปฏิเสธมากที่สุด และให้สมาชิกแต่ละคู่แสดงบทบาทสมมติจากสถานการณ์จริงการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง

5. ผู้วิจัย ให้สมาชิกแต่ละคนให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังสมาชิกออกจากการแสดงบทบาทสมมติเพื่อให้เจ้าของบทบาทสมมติทราบเป็นการให้ข้อเสนอแนะแก่สมาชิกกลุ่มเพื่อใช้ในการแก้ไข ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการเจรจาต่อรองเพื่อป้องกันปัญหาจากความเสี่ยงทางเพศ

6. ผู้วิจัยให้การเสริมแรงทางบวกเมื่อเห็นว่าสมาชิกตั้งใจแสดงพฤติกรรม โดยให้สมาชิกคู่หนึ่งทำให้อีกคู่แล้วทุกคู่ทำตามที่ตัวแบบสาธิต

7. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการสอน (Teaching) หลักการปฏิเสธและเจรจาต่อรองให้กับสมาชิกกลุ่มโดยแจกใบความรู้ที่ 7. 1 การปฏิเสธและเจรจาต่อรอง

8. ผู้วิจัยแจกใบงานที่ 7.2 “ถ้าคุกรักขอ.....” และให้สมาชิกได้ฝึกปฏิเสธและเจรจาต่อรองอีกครั้ง

9. ผู้วิจัยมอบหมายการบ้าน ให้สมาชิกไปฝึกขอเรื่องและตอบปฏิเสธเจรจาต่อรอง เพื่อสร้างความมั่นใจเป็นการบ้านและมอบหมายให้ศึกษาใบความรู้เรื่องการคุมกำเนิด

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยสรุปปัญหาที่เกิดจากการไม่ปฏิเสธและเจรจาต่อรองในเรื่องเพศและผลกระทบ จากนั้นให้สมาชิกกลุ่มสรุปบทวนเทคนิคของการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม และการฝึกบทบาทสมมติในการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง การตอบคำถามและการซักถามของสมาชิกกลุ่ม

ใบงานที่ 7.1

แบบฝึกปฏิบัติและต่อเรื่องในสถานการณ์ต่างๆ

1. สถานการณ์คู่รักขอค้างคืนที่ห้อง

แฟน: ดึกมากแล้วฟังวงมากเลยคืนนี้พี่นอนด้วยนะ

สมาชิก:

2. สถานการณ์คู่รักขอมีเพศสัมพันธ์

แฟน: พี่รักกับหนูมาหลายเดือนแล้ว พี่ขอมีความสัมพันธ์ที่มากกว่าคู่รักนะ

สมาชิก:

แฟน: เป็นเรื่องธรรมชาติ ที่คนรักกันเขามักจะแสดงความรักด้วยการเป็นของกันและกัน

สมาชิก:

3. สถานการณ์คู่รักหรือเพื่อนชวนดื่มของมีนเมา

แฟน: ดื่มเป็นเพื่อนหน่อยนะ จลองในวันที่เรามีความสุข

สมาชิก:

แฟน: ไม่เมาหรอก นิดหน่อยดื่มกับพี่ไม่ต้องกังวล

สมาชิก:

ใบงานที่ 7.2
 “ถ้ารู้จักขอ.....”

สถานการณ์: ถ้ารู้จักของสมาชิกขอมีเพศสัมพันธ์ และต่อรองกับสมาชิกว่าหากไม่ยินยอม จะขอมีแฟนใหม่

1. ความคิดและความรู้สึกของสมาชิกที่เกิดขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. กล้าปฏิเสธ

 ไม่กล้าปฏิเสธ

3. สมาชิกมีเหตุผลอะไรในการเลือกกล้าหรือไม่กล้าปฏิเสธ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ใบความรู้ที่ 7.3

หลักการปฏิเสธ

ขั้นตอนการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนได้แก่

1. ผู้ปฏิเสธต้องใช้เหตุผลด้านความรู้สึกประกอบการปฏิเสธ เป็นการใช้คำพูดที่แสดง ความสุภาพการใช้เหตุผลที่เป็นความรู้สึกที่เป็นเรื่องส่วนตัวมาอ้างอิงยืนยันจะทำให้คู่สนทนา ลดการโต้แย้งด้วยเหตุผลอื่น ๆ ได้
2. ผู้ปฏิเสธต้องพูดปฏิเสธซ้ำโดยการ ใช้คำพูดที่หนักแน่นยืนยันและมีความชัดเจน แต่ต้องไม่ก้าวร้าว
3. ผู้ปฏิเสธต้องสรุปและการขอความเห็นชอบ ทางเดียวกันต้องรักษาน้ำใจผู้ขอร้อง หรือผู้ชักชวนในขั้นนี้จะพูดสรุปเพื่อตัดบทและกล่าวขอบคุณทุกครั้งเพื่อแสดงมารยาทรักษาน้ำใจ โดยมีให้กระทบกับสัมพันธภาพ

การปฏิเสธเมื่อถูกขอร้องซ้ำ

ผู้ถูกขอร้องต้องหนักแน่นไม่หวั่นไหวในขณะที่ผู้ชักชวนเข้าขี้อยู่ เพราะการหวั่นไหว จะทำให้เกิดความลังเลและเสียบุคลิก ผู้ถูกขอร้องต้องยืนยันการปฏิเสธด้วยท่าทีที่จริงจังหนักแน่น ดังนี้

1. ผู้ถูกขอร้องปฏิเสธซ้ำ โดยไม่ต้องอ้างเหตุผลและกล่าวขอบคุณ จากนั้นเดินหนีออกจากสถานการณ์ทันที
2. ผู้ถูกขอร้องใช้การต่อรองด้วยการบ่ายเบี่ยงหันเหความสนใจไปสู่กิจกรรมอื่น ๆ แทน เป็นการสร้างทางเลือกใหม่
3. ผู้ถูกขอร้องใช้การผัดผ่อนด้วยการขอยืดเวลา หรือชะลอการตัดสินใจ เพื่อให้ผู้ชักชวน รอคอยหรือเปลี่ยนใจ

ขั้นตอนการปฏิเสธและตัวอย่างการปฏิเสธ

ขั้นตอน	ตัวอย่างการปฏิเสธ
การปฏิเสธ 1. ใช้เหตุผลด้านความรู้สึก 2. การพูดปฏิเสธ 3. การสรุปและขอความเห็นชอบ	“หนูกลัวพ่อแจะหว่งหนูไม่เคยกลับบ้านเช้า” “หนูเลือกไม่ไปดีกว่านะ” “พี่คงไม่...เป็นไรนะ ใจพี่มาก ๆ เลยนะ”
แนวทางเมื่อถูกขอร้องซ้ำ 1. การปฏิเสธซ้ำยืนยันอย่างหนักแน่น 2. การเจรจาต่อรอง 3. การตัดพ้อ	“ไม่ไปดีกว่าหนูขอกลับก่อนนะ” (เดินจากทันที) “หนูเอาเพื่อนไปด้วยนะจะได้ไปหลายคน” “ไว้วันหลังดีกว่านะ วันนี้หนูไม่พร้อมจริงๆ ไม่ไป” (เดินจากทันที)

ใบความรู้ที่ 7.4
วิธีการคุมกำเนิด

ที่	วิธีการ	ข้อดีในการใช้	อาการที่ไม่พึงประสงค์	ประสิทธิภาพ
1	ยาเม็ดคุมกำเนิด	- ปลอดภัยเมื่อใช้นานๆ - ใช้แพร่หลาย - สอร์ โมน ในเม็ดยาได้ปรับเปลี่ยนคล้ายสอร์ โมน ในเม็ดเลือด - ช่วยให้ประจำเดือนมาตามกำหนด - ช่วยลดอาการปวดท้องเวลามีประจำเดือน	- คลื่นไส้ อาเจียน, ปวดท้อง - น้ำหนักเพิ่มขึ้น - เจ็บเต้านม - อ่อนเพลียอารมณ์เปลี่ยนแปลง - ประจำเดือนไม่มาตามกำหนดในเม็ดยาบางชนิด - ความผิดปกติในหลอดเลือดและทางเดินอาหาร	ป้องกันการตั้งครรภ์ได้สูง
2	ยาฉีดคุมกำเนิด	ออกฤทธิ์ได้นาน 3 เดือน	- น้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น - ประจำเดือนอาจไม่มาตามกำหนดหรือมาผิดปกติ - ปวดท้อง	มีประสิทธิภาพสูง
3	ห่วงอนามัย	- ใช้ติดต่อกันได้เป็นเวลานาน - ไม่มีผลต่อการหลังน้ำนม - ไม่มีผลต่อการมีบุตรใหม่หลังเลิกใช้ - ใช้เพื่อการคุมกำเนิดฉุกเฉิน	- ไม่ควรใช้วิธีนี้กับวัยรุ่นที่มีมดลูกขนาดเล็ก - ต้องระวังกับผู้ที่มีความเสี่ยงต่อการมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เพราะจะทำให้มดลูกและรังไข่อักเสบ	มีประสิทธิภาพสูง
4	ถุงยางอนามัย	ป้องกันการโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	- แพ้ยาง Latex ของถุงยาง - ลดความรู้สึกลทางเพศ	มีประสิทธิภาพสูง
5	การคุมกำเนิดแบบฉุกเฉินชนิดเม็ดสำหรับรับประทาน	ใช้แพร่หลายหาซื้อได้ง่าย	คลื่นไส้ อาเจียน เวียนศีรษะ มึนงง ประจำเดือนผิดปกติ	ต้องใช้ยาภายใน 72 ชม. หลังมีเพศสัมพันธ์ มีประสิทธิภาพ 75% ใช้หลายครั้ง อาจเป็นมะเร็ง

ที่มา: <http://www.thaifamilyplan.com/tech.html>

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 8

เรื่อง เรียนรู้เพื่อเข้าใจความรู้สึกร่วมกับผู้อื่น

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การเรียนรู้เข้าใจผู้อื่นเป็นความสามารถในการรับรู้ความรู้สึกร่วม (Empathizing) การรับรู้ความรู้สึกร่วมเป็นความสามารถที่บุคคลจำเป็นต้องมีเพื่อที่จะได้ไวต่อการรับรู้มุมมองของแต่ละคน ตลอดจนบอกความรู้สึกที่มีต่อบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้สามารถเข้าใจ เห็นอกเห็นใจและแสดงความรู้สึกที่รับรู้ให้บุคคลนั้น ๆ รู้ได้ในทางตรงกันข้ามต้องคงไว้ซึ่งความเป็นตัวของตัวเอง การฝึกเอื้ออาทรและการยอมรับให้เกยรติกันการรับรู้ความรู้สึกร่วมจะช่วยให้บุคคลเข้าใจผู้อื่นได้มากซึ่งการพัฒนาความฉลาดทางเพศการร่วมความรู้สึกนับว่าจำเป็นที่สมาชิกกลุ่มต้องมีการรับรู้ความรู้สึกร่วมซึ่งเป็นทักษะที่ต้องใช้ในการเรียนรู้ที่จะเข้าใจความรู้สึกของตนเองและผู้อื่น และแสดงความรู้สึกร่วม เมื่ออีกฝ่ายประสบปัญหาความยากลำบากในชีวิต (เรื่องเพศ) เพื่อรักษาสัมพันธภาพและเพิ่มประสิทธิภาพในชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถเข้าใจความรู้สึกตลอดจนรับรู้ความต้องการของบุคคลอื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุแนวทางการระงับในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ ก่อให้เกิดความขัดแย้งได้
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถโน้มน้าวให้บุคคลอื่นเห็นสอดคล้องกับความคิดของตนเอง และจัดการเรื่องเพศได้

สื่อ/ อุปกรณ์

1. กรณีศึกษาเรื่อง “โง่ จน เจ็บ ”
2. ภาพใบหน้าคน

3. ภาพตัวอย่างเหตุการณ์ต่าง ๆ
4. ใบงานที่ 8.1 แบบฝึกแสดงความรู้สึกร่วม

วิธีดำเนินการ

ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศ การเรียนรู้ที่จะเข้าใจรับรู้ความรู้สึกร่วมกับบุคคลอื่นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจและเรียนรู้ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและประยุกต์ใช้ เทคนิคการแสดงความรู้สึกร่วม (Empathic assertion technique) เทคนิคการอธิบายความรู้สึกร่วม (Describing feeling and empathizing technique) ใช้คู่กับแบบฝึกการแสดงความรู้สึกร่วม โดยพัฒนาแนวคิดจากทอมสัน (Thompson, 2003, pp. 273-280)

นอกจากนี้ผู้วิจัยใช้เทคนิคทางด้านจิตวิทยาโดยใช้การเล่าเรื่องจากกรณีศึกษาร่วมกับการประยุกต์ใช้เทคนิคการฝึกวิเคราะห์ความรู้สึกจากท่าทาง ใบหน้า เทคนิคการฝึกแสดงความรู้สึก โดยพัฒนาจากงานวิจัย (สกล วรเจริญศรี, 2550, หน้า 238-240)

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเนื้อหาการปฏิเสธและเจรจาต่อรอง หลังจากนั้นสรุปการบ้านความรู้ที่ได้จากการอ่านวิธีคุมกำเนิด จากนั้นผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการเล่ากรณีศึกษาเรื่อง “โง่ จน เจ็บ” โดยเรื่องราวที่นำมาเล่านั้นเป็นชีวิตของนักศึกษา ที่ประสบปัญหาความยากลำบากในชีวิต (เรื่องเพศ)
2. ผู้วิจัยถามสมาชิกกลุ่มแต่ละคนว่ามีคิดเห็น และรู้สึกอย่างไรกับชีวิตของบุคคลในเรื่องผู้หญิงในเรื่องน่าเห็นใจหรือไม่อย่างไร

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวถึงการแสดงความรู้สึกร่วมกับการใช้ชีวิตประจำวันว่าเป็นสิ่งสำคัญที่บุคคลควรมีเรียนรู้ความรู้สึกร่วมเพื่อนำมาใช้เมื่ออยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยการรับรู้และเข้าใจความรู้สึกตลอดจนความต้องการของบุคคลจากนั้นตอบสนองด้วยถ้อยคำที่แสดงความเข้าใจต่อเหตุการณ์หรือบุคคล
2. ผู้วิจัยฝึกให้สมาชิกกลุ่มสังเกตภาษากาย (Body language) โดยให้สมาชิกสังเกตสีหน้าคนว่าแสดงความรู้สึกอย่างไรให้สมาชิกฝึกดูภาพต่าง ๆ แล้วช่วยกันบอกความรู้สึกทางภาษากาย จากนั้นถามว่าภาพที่เห็นบุคคลในภาพแสดงความรู้สึกอย่างไร โดยพัฒนาแนวคิดกิจกรรมจาก (สกล วรเจริญศรี, 2550, หน้า 238)

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกฝึกแสดงความรู้สึกทางสีหน้าและท่าทาง เช่น โกรธ เสียใจ ดีใจ รัก ตื่นเต้น กลัวเศร้า และมีความต้องการทางเพศ และให้สมาชิกจับคู่ฝึกแสดงความรู้สึกและให้เพื่อนบอกความรู้สึกจากที่สังเกตจากภาษากาย เพื่อฝึกรับรู้ภาษาท่าทางจากคนอื่น

4. ผู้วิจัยสอนเทคนิคการแสดงความรู้สึกร่วมพัฒนาแนวคิดจากทอมสัน (Thompson, 2003, p. 273) ดังนี้

- 4.1 สมาชิกกลุ่มต้องรับฟังอย่างตั้งใจว่าเขาหรือเธอกำลังพูดอะไร
- 4.2 สมาชิกลองจินตนาการว่าถ้าเราอยู่ในสถานการณ์นั้นเราจะรู้สึกอย่างไร
- 4.3 สมาชิกฝึกใช้คำพูดที่สะท้อนความรู้สึกว่าเรารับรู้ความรู้สึกของเขาในสถานการณ์นั้น ๆ อย่างไม่

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มฝึกแสดงความรู้สึกร่วมโดยให้ดูภาพเหตุการณ์ต่าง ๆ หลังจากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกทำแบบฝึกแสดงความรู้สึกร่วมจากสถานการณ์ต่าง ๆ ที่กำหนดให้

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปสิ่งที่เรียนรู้จากการเข้ารับการปรึกษากลุ่มในครั้งนี้ และคาดว่าจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ประโยชน์นอกกลุ่มและในชีวิตประจำวัน
2. ผู้วิจัยกล่าวถึงการปฏิเสธและเจรจาต่อรองตลอดจนการเข้าใจความรู้สึกของบุคคลอื่นว่าเป็นส่วนประกอบสำคัญของการพัฒนาความฉลาดทางเพศ
3. ผู้วิจัยใช้เทคนิคการมอบหมายการบ้านให้สมาชิกกลุ่มกลับไปฝึกการรับรู้ความรู้สึกจากเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันและให้ฝึกแสดงความรู้สึกร่วมต่อบุคคล

การประเมินผล

สังเกตจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรม การให้ความร่วมมือ การตอบคำถาม ตลอดจนการสรุปสิ่งที่ได้รับจากกลุ่ม

ภาพแสดงสีหน้า

ใบงานที่ 8.1

แบบฝึกเทคนิคการแสดงความรู้สึกร่วม

สถานการณ์ที่ 1 เพื่อนรักถูกแฟนทิ้ง

เพื่อน: ฉันไม่รู้จะบอกกับเธออย่างไรดี ฉันไม่อยาก.....

สมาชิก:

สถานการณ์ที่ 2 เพื่อนจับได้ว่าแฟนเป็นเกย์

เพื่อน: ฉันมันแย่กว่าเกย์นั้นตรงไหน เขาเห็นคนแบบนี้ดีกว่าฉัน น่าเจ็บใจจริง ๆ

สมาชิก:

สถานการณ์ที่ 3 เพื่อนถูกกลั่นแกล้ง

เพื่อน: ฉันมันช่วยจริง ๆ โชคไม่ดีไม่น่าไปเจอคนแบบนี้เลยอายุสุด ๆ

สมาชิก:

สถานการณ์ที่ 4 เพื่อนทะเลาะกับแฟน

เพื่อน: เลิกไปเลย คูสิ มันเห็นคนอื่นดีกว่าฉัน (ร้องไห้)

สมาชิก:

กรณีศึกษาเรื่อง “โจ้ จน เจ็บ”

โจ้โล (นามสมมุติ) พอจบชั้น ม.6 พ่อแม่ ตั้งใจให้ทำงานเลี้ยงครอบครัว แต่คุณครูเห็นว่า โจ้โลเป็นเด็กนิสัยดีและที่สำคัญเธอเรียนหนังสือเก่ง เลยหาทุนโควตาพิเศษ (ไม่ต้องจ่ายค่าเล่าเรียน) มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งให้ โจ้โลเปลี่ยนจากสาวโรงงานมาเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยเธอได้รับคัดเลือกให้เป็นดาวคณะและดาวมหาวิทยาลัยเป็นคนสวยและบุคลิกภาพดีจึงเป็นที่หมายปองของบรรดาหนุ่ม ๆ พอขึ้นปี 2 โจ้โลพบรักกับรุ่นพี่ปี 4 ที่คณะชื่อกริช (นามสมมุติ) กริชเอาใจเก่ง คอยดูแลและช่วยเหลือ โดยเฉพาะเรื่องการเงินครอบครัวกริชฐานะดี กริชและโจ้โลตกลงกันว่าเรียนจบจะแต่งงานกัน กริชบอกโจ้โลว่าจะให้พ่อแม่ไปอยู่ขอทันทีที่พร้อม ปี 4 เทอมสุดท้ายกริชกังวลใจมากกลัวว่าห่างกันโจ้โลอาจเปลี่ยนใจ ซึ่งโจ้โลเองก็กังวล กริชตัดสินใจขอมีเพศสัมพันธ์กับโจ้โลหลายต่อหลายครั้งโดยบอกเหตุผลว่า ถ้าเราเป็นของกันและกันแล้วจะได้มั่นใจว่าเราจะไม่เปลี่ยนใจ ในเวลาที่ไกลกัน ในที่สุดโจ้โลก็ใจอ่อนตามกริช นับจากวันนั้นกริชยิ่งดูแลเอาใจโจ้โลมากขึ้น ในที่สุดกริชสำเร็จการศึกษาต้องกลับบ้านโจ้โล พบว่าตนเองตั้งครรรค์ทั้งดีใจและกังวลใจในเวลาเดียวกัน เวลานั้นตั้งใจจะโทรบอกกริชทันที แต่คิดว่าน่าจะเก็บเอาไว้บอกในวันเกิด กริชมาหาที่หอ ในวันเกิดเหมือนเคยทั้งคู่นอนด้วยกันโจ้โลกระซิบข้างหูกริชว่า “พี่กำลังจะเป็นพ่อคนแล้วนะ เรากำลังจะมีพยานรัก” กริชสะดุ้งสุดตัวพร้อมกับพูดว่า “ทำไมเธอไม่ป้องกันเธอรู้ไหมพี่ยังไม่พร้อม เธอก็ท้องไม่ได้ เอาเด็กออกซะ” โจ้โลในตอนนั้นอึ้งพูดอะไรไม่ออก วันต่อมากริชโทรให้ป้าโอนเงินมาให้สามหมื่นบาท เพื่อมอบให้เธอไปเอาเด็กออก แล้วก็ลากลับบ้าน จากวันนั้นไม่มีการโทรหาเหมือนก่อน ๆ โจ้โลเป็นฝ่ายโทรกริชรับสายบ้างไม่รับบ้าง มีวันหนึ่งกริชโทรมาบอกว่า “ที่พี่ให้เธอเอาเด็กไว้ไม่ได้นั่นเพราะพี่จะต้องแต่งงานกับอาหมวย ลูกสาวร้านขายทองข้างบ้านซึ่งม้ากับป้าได้หมั้นหมายไว้อีกสามเดือนข้างหน้าจะมีงานแต่ง พี่เสียใจกับเธอจริง ๆ แต่พี่ก็ขัดม้ากับป้าไม่ได้ ม้ากับป้าบอกว่าจะรับผิดชอบค่าใช้จ่ายให้บอกให้เธอไปเอาเด็กออกและเรียนหนังสือต่อ บอกว่าจะให้เงินเธอก่อนหนึ่งด้วย เขาไม่อาจรับเธอเป็นลูกสะใภ้ได้ เธอจะคุยกับพวกเขาก็ได้นะ” ในตอนนั้นโจ้โลจับใจความสำคัญได้แค่นั้น โจ้โลตัดสินใจไปคลินิกทำแท้งแต่หมอบอกว่าทำยากอายุครรภ์มากเกินไปถ้าทำจะเสี่ยงมาก เธอเลยตัดสินใจซื้อมากินเอง โจ้โลตัดสินใจกลับบ้านนอก ครบเก้าเดือนเธอคลอดทารกน้อยเพศชายแต่น่าเวทนาเด็กสมองพิการ

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 9

เรื่อง เรียนรู้การตัดสินใจเรื่องเพศ

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การตัดสินใจเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลเพื่อเลือกแนวทางใดแนวทางหนึ่งที่เหมาะสมกับบุคคลเพื่อเป็นแนวให้ปฏิบัติได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งการตัดสินใจต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ใช้ประกอบการคิดพิจารณาแล้วสร้างทางเลือกให้มากที่สุดจึงตัดสินใจเลือกแนวทางที่ดีที่สุดระหว่างตัดสินใจจึงต้องอาศัยเหตุผลที่เป็นความรู้ความจริงมาช่วยคิดสร้างสรรค์ ถ้าทางเลือกน้อยจะปิดกั้นตัวเอง ฉะนั้นถ้าคิดแล้วควรมีการสร้างทางเลือกก่อนที่จะตัดสินใจ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มรู้จักการใช้เหตุผลในการเลือกแนวทางประกอบการตัดสินใจได้
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ (วิเคราะห์ข้อดี/ ข้อเสีย) และข้อมูลเพื่อลดความเสี่ยงในการตัดสินใจ
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถประเมินผลของการตัดสินใจได้

สื่อ/ อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 9.1 ขั้นตอนการตัดสินใจ
2. ใบงานที่ 9.1 “แม่น้ำจระเข้”
3. ใบงานที่ 9.2 แบบฝึกวิเคราะห์การตัดสินใจ

วิธีดำเนินการ

ในการพัฒนาความฉลาดทางเพศนั้น ในด้านการจัดการเรื่องเพศการตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญที่บุคคลต้องใช้เมื่อมีสัมพันธภาพร่วมกับคนอื่น โดยเฉพาะการจัดการเรื่องเพศ บ่อยครั้งที่ต้องตัดสินใจและเสียใจกับการตัดสินใจผิดพลาดเพื่อช่วยบุคคลให้มีความฉลาดทางเพศ ผู้วิจัยใช้ทฤษฎี

การปรึกษาแบบพิจารณาเหตุผลอารมณ์และพฤติกรรมเทคนิคการโต้แย้งความคิดและประยุกต์ใช้เทคนิคการกำหนดข้อดีข้อเสีย (List advantage and disadvantage technique)

ผู้วิจัยได้บูรณาการเทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษาแบบการศึกษาเชิงจิตวิทยา ได้แก่ เทคนิคการใช้เกมการเล่าเรื่อง “แม่น้ำจระเข้” พัฒนาแนวคิดกิจกรรมจาก คมเพชร ฉัตรสุกกุล (2546, หน้า 161-162) เทคนิคการสอน (Teaching) และการใช้บทบาทสมมติ โดยมีรายละเอียดต่าง ๆ ของการปรึกษา ดังนี้

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยเริ่มต้นโดยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่ม และทบทวนเรื่องการเรียนรู้ลึกเข้าใจคนอื่น โดยการฝึกแสดงความรู้สึกร่วมในครั้งที่แล้ว
2. ผู้วิจัยพูดถึงการตัดสินใจกับชีวิตประจำวันโดยสนทนาพร้อมยกตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มได้ตัดสินใจจากคำถามและเรื่องที่ต้องตัดสินใจ
3. ผู้วิจัยชี้ให้สมาชิกกลุ่มเห็นความสำคัญของการตัดสินใจและผลกระทบจากการตัดสินใจ

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการเล่าเรื่อง “แม่น้ำจระเข้” (ใบงานที่ 9.1) เพื่อนำไปสู่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกกลุ่มต้องใช้การตัดสินใจ
2. ผู้วิจัยแจก (ใบงานที่ 9.2) สมาชิกแบ่งกลุ่มเพื่อตัดสินใจจากสถานการณ์ในเรื่องเขียนลงในใบงาน
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นถึงเหตุการณ์ที่ต้องตัดสินใจ พร้อมซักถามว่าใช้อะไรประกอบการตัดสินใจ หลังจากนั้นอธิบายรูปแบบการตัดสินใจเช่น ตัดสินใจด้วยความไม่สบายใจ ตัดสินใจด้วยเหตุและผลตัดสินใจด้วยอารมณ์ และตัดสินใจไปตามค่านิยมที่ตนเองมี
4. ผู้วิจัยแจก (ใบความรู้ที่ 9.1) ให้สมาชิกอ่านขั้นตอนการตัดสินใจว่าบุคคลจะตัดสินใจเป็นไปตามความคิดความเชื่อซึ่งจำเป็นต้องใช้กระบวนการตัดสินใจ ได้แก่ กำหนดสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ สร้างทางเลือกที่หลากหลาย การประเมินทางเลือก การตัดสินใจ ตลอดจนสอนเทคนิคที่ช่วยในการตัดสินใจ โดยยกตัวอย่างกระบวนการตัดสินใจตามใบงาน
5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มช่วยกันอภิปราย เรื่องความคิดความเชื่อที่มีผลต่อสถานการณ์ จากนั้นผู้วิจัยสรุปสร้างการตระหนักรู้ว่าการตัดสินใจเป็นเรื่องสำคัญต่อชีวิต

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มร่วมกันสรุปประเด็นต่าง ๆ และความสำคัญของการตัดสินใจ โดยให้วิเคราะห์ทางเลือกในการตัดสินใจชี้ให้เห็นความเชื่อมีผลกระทบต่อตัดสินใจ ในการดำเนินชีวิตของสมาชิก

2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถาม และผู้วิจัยอธิบายเพิ่มเติม และซักถามสมาชิก กลุ่มว่าได้อะไรบ้างจากการเข้าร่วมกลุ่มในครั้งนี้ และได้ให้อะไรกับกลุ่มบ้าง

3. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่กลุ่มในครั้งต่อไป

การประเมินผล

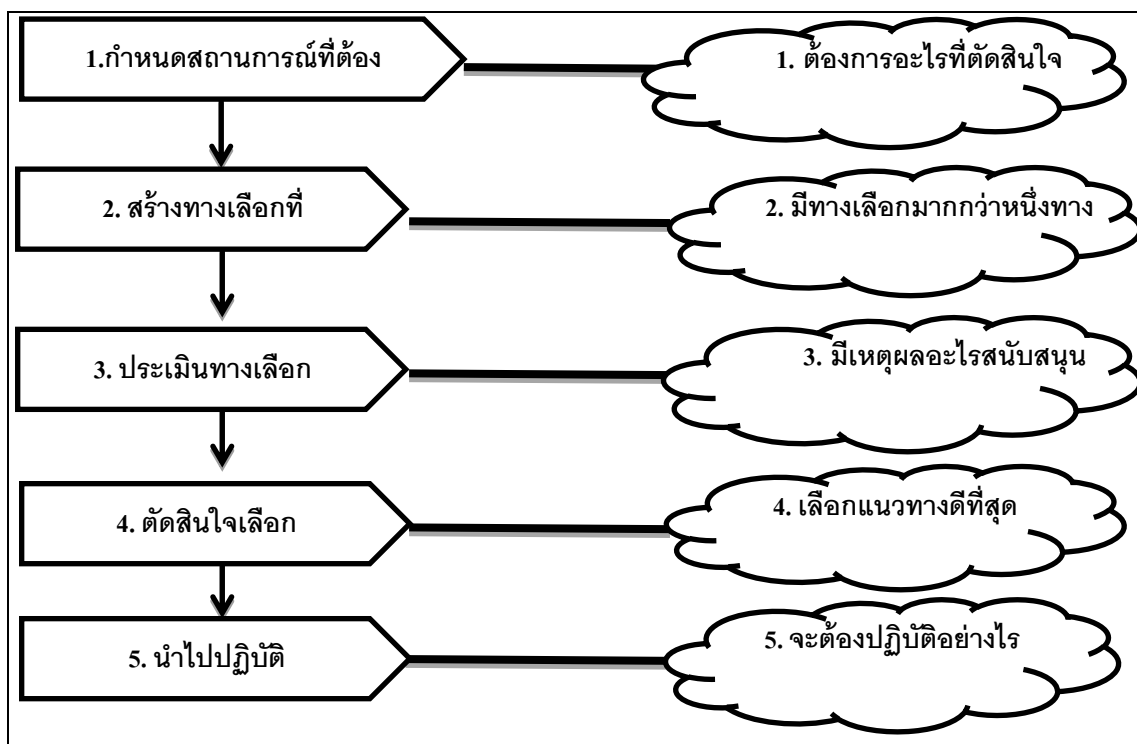
สังเกตจากการแสดงความคิดเห็น สังเกตจากการร่วมกิจกรรม และการแสดงบทบาทสมมติ ตลอดจนการอภิปรายซักถาม

ใบความรู้ที่ 9.1

การตัดสินใจ

การตัดสินใจเป็นเป็นเรื่องสำคัญในการตัดสินใจแต่ละครั้ง บุคคลรู้ความต้องการที่แท้จริงของตัวเองหรือไม่ สิ่งที่คุณอื่นปรารถนาให้เราต้องทำความจริงแล้วตัวเราจะทำตามที่คุณอื่นต้องการได้หรือ เคยทวนสอบตนเองหรือไม่ว่าความต้องการจริง ๆ ก็อะไร เมื่อคิดได้แล้วจึงค่อยตัดสินใจโดยใช้ขั้นตอนการตัดสินใจดังนี้

ขั้นตอนการตัดสินใจ

ใบงานที่ 9.2

เรื่อง แม่น้ำจระเข้

ณ สองหมู่บ้านมีชายหญิงคู่หนึ่งรักกันและหมายมั่นว่าจะแต่งงานกัน โดยฝ่ายหญิงชื่อ สาว พักอยู่หมู่บ้านเหนือ และฝ่ายชายชื่อ เด่น พักอยู่หมู่บ้านใต้ ทั้งสองหมู่บ้านมีแม่น้ำกั้นขวางหมู่บ้านไว้ในแม่น้ำมีจระเข้ชุกชุม คนในหมู่บ้านอาศัยสะพานข้ามไปมาหากันระหว่างสองหมู่บ้าน ซึ่งเป็นวิธีเดียวที่ผู้คนติดต่อกันได้

วันหนึ่งพายุพัดกระหน่ำ เด่น ถูกต้นไม้ทับเจ็บหนักและสะพานที่ใช้ติดต่อระหว่างสองหมู่บ้านได้พังลงทำให้ สาว ไม่สามารถไปเยี่ยมเด่นได้ สาวจึงได้คิดหาวิธีที่จะไปเยี่ยมเด่น ที่กำลังเจ็บหนัก และสาวนึกขึ้นได้ว่า ในหมู่บ้านมีเพื่อนชายคนหนึ่งชื่อ ต้น ซึ่งเขามีเรือใหญ่และมีเพียงลำเดียวในหมู่บ้าน เมื่อสาว ไปขอความช่วยเหลือต้น เขาไม่ได้ปฏิเสธอะไร เพียงแต่ต้น ขอ สาว หนึ่งอย่างเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนในการนำเรือข้ามฝากไปส่ง โดยขอว่า ถ้าไปส่งขอนอนกับสาวหนึ่งคืน (ในเรื่องต้น แอบหลงรัก สาวตั้งแต่วัยเด็ก)

คำถาม: ถ้าสมาชิกเป็น สาว สมาชิกจะตัดสินใจอย่างไร

ปรากฏว่า สาว ได้นอนคิดทั้งคืนเกี่ยวกับการตัดสินใจ และได้ตัดสินใจว่าจะทำตามที่ ต้น ขอ ซึ่งเมื่อสาว ได้ทำตามที่ ต้นขอแล้วต้นได้ทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับสาว ทั้งสองคนได้ออกเรือข้ามไปพบ เด่น เด่นดีใจมากที่ได้เห็น แฟนสาว และได้ถาม สาว ว่า สาว เธอข้ามมาได้อย่างไร สะพานพังไม่ใช่หรือจระเข้ชุกชุกขนาดนั้น

คำถาม : ถ้าสมาชิกเป็นสาว สมาชิกจะบอกความจริงกับ เด่น หรือไม่

ปรากฏว่า สาว ได้บอกความจริงกับ เด่น ทุกอย่างเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งตนเองก็ตกใจกับเหตุการณ์นี้

คำถาม: ถ้าสมาชิกเป็น เด่นสมาชิกจะทำอย่างไร จะรับได้หรือไม่กับเรื่องที่เกิดขึ้นกับสาว

ใบงานที่ 9.3
แบบฝึกการตัดสินใจ

สถานการณ์ (ที่ต้องตัดสินใจ)

.....

สมาชิกสร้างทางเลือกอะไรบ้าง

1.

2.

3.

วิเคราะห์ทางเลือก

ทางเลือกที่ 1

เหตุผลที่นำมาสนับสนุนการเลือกเพราะ

.....

.....

ทางเลือกที่ 2

เหตุผลที่นำมาสนับสนุนการเลือกเพราะ

.....

.....

ทางเลือกที่ 3

เหตุผลที่นำมาสนับสนุนการเลือกเพราะ

.....

.....

แนวทางที่เลือกตัดสินใจ

.....

**รายละเอียดโปรแกรมการศึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี
ครั้งที่ 10**

เรื่อง การยืนยันตัวเองเพื่อจัดการเรื่องเพศ

เวลา 1 ชั่วโมง

แนวคิดสำคัญ

Corey (2004, p. 347) กล่าวว่า การยืนยันตนเอง คือ การที่บุคคลกล้าที่จะรักษาสิทธิที่จะแสดงอารมณ์ทางด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลในการที่จะแสดงความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และทัศนคติของตัวเอง บุคคลที่กล้ายืนยันจะกล้าขอร้องผู้อื่นให้ทำตามที่ต้องการ โดยไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อนหรือล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น สามารถที่จะต่อรองและปฏิเสธคำขอร้องของคนอื่นอย่างเหมาะสม

คนที่มีความฉลาดทางเพศเขาจะกล้ายืนยันตนเอง เช่น กล้าที่จะพูดยืนยันในการรักษาสิทธิของตนเอง ซึ่งมักจะใช้ร่วมกับการปฏิเสธ โดยสามารถเลือกใช้คำพูดที่นุ่มนวลไม่ก้าวร้าวรุนแรงผ่านการฝึกซ้อมพฤติกรรมโดยการฝึกพูด ฝึกแสดงความคิดเห็นความรู้สึก และปฏิเสธคำขอร้อง ถ้าเห็นว่าไม่เหมาะสม โดยไม่ก้าวร้าวรุนแรงโดยการพูดอธิบายความคิด ความรู้สึกของตนเองต่อผู้อื่นได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้พัฒนาการยืนยันตนเองในเรื่องเพศ
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มกล้ายืนยันตนเองโดยแสดงพฤติกรรมในการปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศได้

อุปกรณ์

1. ใบความรู้ที่ 10 การยืนยันตนเอง
2. สถานการณ์จำลอง

วิธีดำเนินการ

ในการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ พฤติกรรม (Rational emotive behavior counseling in group) โดยการใช้เทคนิคการสอนทฤษฎี A-B-C's เทคนิคการโต้แย้งความคิดและใช้การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกการกล้ายืนยันทนเอง โดยพัฒนาจากลอยด์ (Lloyd, 1993, pp. 9-11) จากทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

อีกทั้งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคทางจิตวิทยา ได้แก่ การสอน (Teaching) ขั้นตอนการกล้ายืนยันทนเอง พัฒนาแนวคิดจากองค์การอนามัยโลก (WHO, 1993) แนวคิดการกล้ายืนยันทนเอง ได้แก่ การบอกเกี่ยวกับความรู้สึก (Talking about feeling) แนวทางเบื้องต้นของการเลือกใช้คำที่เหมาะสม (Basic guideline for assertive word choice) พัฒนาการแนวคิดจากลอยด์ (Lloyd, 1993, pp. 39-41) การใช้สถานการณ์จำลอง

ขั้นนำ

1. ผู้วิจัยกล่าวทักทายและซักถามสมาชิกในกลุ่มตลอดจนทบทวนเรื่องการตัดสินใจครั้งที่ผ่านมา
2. ผู้วิจัยกล่าวถึงการพูดเพื่อยืนยันทนเองว่าเป็นอีกแนวทางในการพัฒนาเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นการแสดงพฤติกรรมเพื่อปกป้องสิทธิของตนเองในเรื่องเพศโดยไม่ล่วงล้ำสิทธิคนอื่น (ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน) เป็นการแสดงออกซึ่งความคิด ความรู้สึกของตนเองอย่างสุภาพไม่กระทบต่อผู้อื่น

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเริ่มต้น โดยสร้างสถานการณ์เพื่อให้สมาชิกได้ใช้การพูดยืนยันทนเอง จากนั้นผู้วิจัยกล่าวถึงแนวทางการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมโดยเฉพาะพฤติกรรมที่ต้องยืนยันทนเองและพฤติกรรมที่ไม่กล้ายืนยันทนเองแล้วถามสมาชิกกลุ่มว่า สมาชิกเคยรู้สึกอึดอัดใจในการที่จะพูดเพื่อปกป้องสิทธิตนเองบ้าง หลังจากนั้นใช้เทคนิคในการตรวจสอบ การโต้แย้งความคิดเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในพฤติกรรมที่แท้จริง
2. ผู้วิจัยกล่าวถึงถึงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของคนที่ไม่กล้าพูดเพื่อปกป้องสิทธิตนเองและวิธีแก้ไขโดยกล่าวถึงแนวคิด A-B-C's สถานการณ์ (A) ความคิด (B) ความรู้สึก (C) และเชื่อมถึงการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม โดยเลือกแนวคิดบางอย่างของการยืนยันทนเอง
3. ผู้วิจัยอธิบายพร้อมยกตัวอย่างพฤติกรรมการยืนยันทนเองที่ใช้ในสถานการณ์ โดยผู้วิจัยสอนสมาชิกกลุ่มว่าการยืนยันทนเองเป็นการบอกความรู้สึกเพื่อรักษาสิทธิตัวเองที่แท้จริง

4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มยกตัวอย่างสถานการณ์ในชีวิตจริงที่สมาชิกไม่กล้ายืนยันตนเอง แล้วให้สมาชิกกลุ่มบางคนได้ฝึกแสดงบทบาทสมมติในการยืนยันตนเองให้เจ้าของเหตุการณ์ดู

5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มฝึกยืนยันตนเองตามสถานการณ์ที่กำหนดให้และให้เพื่อนแสดงความคิดเห็นต่อการแสดงพฤติกรรมในสถานการณ์นั้น ๆ

6. ผู้วิจัยอธิบายและแจกขั้นตอนการแสดงการกล้ายืนยันตนเองตามแนวคิดขององค์การอนามัยโลก (World Health Organization, 1993)

7. ผู้วิจัยอธิบายสรุปอุปสรรคที่คนไม่กล้ายืนยันตนเองมี 3 ข้อคือ

7.1 บุคคลไม่เชื่อว่าเขามีสิทธิในการแสดงความคิดและความรู้สึก

7.2 บุคคลจะลังเลเกี่ยวกับการยืนยัน การบอกความสนใจที่แท้จริง

7.3 บุคคลขาดทักษะในการยืนยันเพื่อให้คนอื่นรับรู้ว่าคุณมีความคิดความรู้สึก

อย่างไร

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มซักถาม และสรุปเนื้อหาต่าง ๆ ของพฤติกรรมกรกล้ายืนยันตนเอง

การประเมินผล

ผู้วิจัยสังเกตจากการการกล้ายืนยันตนเอง การมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของสมาชิกกลุ่ม

ใบความรู้ที่ 10

การยืนยันทนเอง

การยืนยันทนเอง (Assertive behavior) หมายถึง การที่บุคคลกล้าพูดเพื่อรักษาปกป้องสิทธิของตนเองกล้าแสดงพฤติกรรม มีความเสมอภาค ด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคลทำให้กล้าแสดงความรู้สึกที่แท้จริงอย่างสบายใจ กล้าแสดงความเป็นตัวตน โดยไม่กังวลใจซึ่งการยืนยันทนเองทำได้ดังนี้

1. การที่บุคคลกล้าที่จะบอกความรู้สึกเพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง
2. การที่บุคคลเลือกใช้คำใช้คำพูดว่า “ฉัน” มากกว่าการใช้คำพูดว่า “คุณ”
3. การที่บุคคลต้องอธิบายความจริงโดยไม่วิพากษ์วิจารณ์ หรือกล่าวในสิ่งที่เกินความเป็นจริง
4. การที่บุคคลพูดแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นที่สะท้อนถึงตนเองอย่างซื่อสัตย์
5. การยืนยันทนเองต้องไม่คุกคามสิทธิของบุคคลอื่นด้วยเช่นกัน

**รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ
ของนักศึกษาปริญญาตรี
ครั้งที่ 11**

เรื่อง ปรับเปลี่ยนตัวเองตามสัญญา

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ

การเปลี่ยนแปลงตัวเองเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องทำอยู่ตลอดเพราะบุคคลอยู่ในสังคมที่มีการพัฒนาไม่หยุดนิ่ง การสำรวจตัวเองจะทำให้ทราบว่าบุคคลแต่ละคนต้องเปลี่ยนตัวเองในเรื่องอะไร และมีพฤติกรรมในเรื่องใดที่ต้องการเปลี่ยนแปลง เมื่อเลือกแล้วควรมีการฝึกซ้อมพฤติกรรมเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการแสดงพฤติกรรมเหล่านั้น ในกรณีที่ไม่มีตัวแบบการฝึกซ้อมช่วยให้สมาชิกเกิดการเรียนรู้ในสถานการณ์กลุ่ม การเปลี่ยนตัวเองจากการทำการบ้านจะช่วยบูรณาการจากสิ่งที่เรียนรู้จากกลุ่มไปฝึกใช้กับชีวิตประจำวัน เมื่อเปลี่ยนตัวเองแล้วบุคคลจะได้ประโยชน์อย่างไรเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นบุคคลที่มีความฉลาดทางเพศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ตระหนักรู้ความคิด ความรู้สึกและการกระทำที่ตนเองควรเปลี่ยนแปลง
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มได้ระบุนิ่ววางแผนการดำเนินชีวิตเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้ได้
3. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มระบุนิ่วการเปลี่ยนแปลงตัวเองตามที่วางแผนไว้ได้

สื่อและอุปกรณ์

1. กระดาษ
2. ปากกา
3. ใบงาน 11 “เปลี่ยนตัวเองให้ได้ตามที่ต้องการ”

วิธีดำเนินการ

ในการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ผู้วิจัยพัฒนาสมาชิกกลุ่มเพื่อการเปลี่ยนตัวเองในการส่งเสริมความฉลาดทางเพศผู้วิจัยใช้ทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม (Rational emotive behavior counseling in group) โดยใช้เทคนิคการโต้แย้งความคิด ความเชื่อที่ไม่สมเหตุผล (Disputing of irrational beliefs) และบูรณาการร่วมกับเทคนิคการฝึกซ้อมพฤติกรรม (Behavioral rehearsal) เทคนิคการยอมรับผู้อื่นอย่างไม่มีเงื่อนไข (Unconditional other-acceptance) เพื่อไม่ให้สมาชิกกลุ่มลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงใช้เทคนิคการมอบหมายการบ้าน (Homework assignments)

ขั้นนำ

ผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มและทบทวนความรู้ที่สมาชิกได้รับจากการทำกิจกรรมกลุ่มในครั้งที่ผ่านมาและให้สมาชิกกลุ่มได้เล่าประสบการณ์จากที่ได้นำเทคนิคต่าง ๆ จากการทำกิจกรรมกลุ่ม ไปใช้ในชีวิตประจำวันว่าได้ผลมากน้อยเพียงใด พร้อมทั้งช่วยกันให้ข้อเสนอแนะ

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยกล่าวสรุปผลการดำเนินกิจกรรมครั้งที่ผ่านมาให้สมาชิกกลุ่มฟังจากนั้นสอบถามว่า “ถ้าสมาชิกจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางเพศให้เหมาะสมจะเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างไร”
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มวางแผนการเปลี่ยนตนเองและเขียนสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงตนเอง ลงในแบบเปลี่ยนตัวเองให้ได้ตามที่ต้องการ โดยพิจารณาเกี่ยวกับการจัดการทางปัญญา 3 ส่วน คือ พฤติกรรมในเรื่องใดอยู่ในภาวะเสี่ยง ถ้าเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนั้นจะช่วยลดปัญหาอย่างไรและตนเองมีความสามารถในการสร้างพฤติกรรมทางบวก หรือหยุดยั้งพฤติกรรมเสี่ยงได้หรือไม่อย่างไร
3. จากนั้นผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มอธิบายพร้อมทั้งระบุถึงสิ่งที่ต้องการเปลี่ยนแปลงเป็นเป้าหมายระยะสั้นผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มพูดออกมาดัง ๆ ว่า “ฉันทำได้”
4. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มบอกกับตนเองว่า “การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่ดีกับชีวิตฉันและไม่มีอะไรเกินความสามารถที่ฉันจะทำ”
5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มลองฝึกซ้อมพฤติกรรมที่ตัวเองเลือกจะเปลี่ยน ลองพูดกับตัวเองทางบวก หลังจากนั้นให้สมาชิกบอกว่าต้องการเปลี่ยนแปลงตนเองในเรื่องใดบ้าง และกำหนดทิศทางที่ควรปฏิบัติต่อไป
6. ผู้วิจัยมอบหมายงานให้สมาชิกกลุ่มลองนำเทคนิคต่าง ๆ ที่ได้ฝึกไปใช้กับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงกับตนเองในแต่ละวัน

ขั้นสรุป

ผู้วิจัยกล่าวสรุปกิจกรรมและเตรียมความพร้อมในการยุติการปรึกษาโดยแจ้งให้ผู้รับการปรึกษาทราบว่าในครั้งต่อไปจะเป็นการให้คำปรึกษาครั้งสุดท้าย

การประเมินผล

1. สังเกตจากการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนหรือการแสดงความคิดเห็นในกลุ่ม
2. ใบงานที่ 11 “เปลี่ยนตัวเองให้ได้ตามที่ต้องการ”

ใบงานที่ 11
เปลี่ยนตัวเองให้ได้ตามที่ต้องการ

1. พฤติกรรมหรือนิสัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความสัมพันธ์กับคู่รักที่อยากเปลี่ยนตัวเองหนึ่งอย่าง คือ

.....

.....

.....

.....

2. พฤติกรรมหรือนิสัยที่ใช้กับคู่รักหลังจากเปลี่ยนแล้วจะเป็นอย่างไรบ้าง มีประโยชน์อะไร

.....

.....

.....

.....

3. หากไม่เปลี่ยนแปลง ท่านจะต้องพบกับปัญหาอะไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

4. ท่านวางแผนของการเปลี่ยนแปลงอย่างไร (ทำได้ด้วยตัวเองมีกรอบเวลาวัดและประเมินได้)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 11

สมาชิกรู้สึกอย่างไร หลังจากการรับการปรึกษา

.....

.....

.....

.....

สมาชิกได้ประโยชน์อะไร จากการรับการปรึกษา

.....

.....

.....

.....

ประโยชน์ที่สมาชิกได้และจะนำไปใช้ คือ

.....

.....

.....

.....

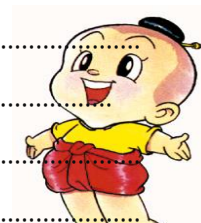
สิ่งที่สมาชิกอยากบอกผู้ให้การศึกษา คือ

.....

.....

.....

.....

รายละเอียดรูปแบบการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศ ของนักศึกษาปริญญาตรี ครั้งที่ 12

เรื่อง การยุติสัมพันธภาพ

เวลา 90 นาที

แนวคิดสำคัญ (Key concepts)

คอเรย์ (Corey, 2012, pp. 269-277) กล่าวถึง การให้การปรึกษากลุ่มในช่วงสุดท้ายหรือ การยุติและกล่าวลา ยังมีกิจกรรมหลายอย่างที่จะต้องทำให้บรรลุผล ได้แก่ การจัดการกับความรู้สึก แยกจากกัน การกล่าวอำลา การจัดการกับภาระค้างคาใจ การทบทวนประสบการณ์กลุ่ม การรวบรวมการเรียนรู้ การฝึกเปลี่ยนพฤติกรรม การให้และการรับข้อมูลย้อนกลับ การนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ไปใช้ปฏิบัติได้จริง และการพบปะในช่วงการติดตามผล เป็นต้น นอกจากนั้นเรื่องสำคัญที่จะต้องกล่าวย้ำคือการรักษาความลับ การถอดออกทางด้านพฤติกรรมที่ได้ปฏิบัติมาแล้วในกลุ่ม และวิธีการในการป้องกันการถอดออก

ดังนั้น สิ่งสำคัญในช่วงสุดท้าย จึงเป็นการสนับสนุนสมาชิกกลุ่มให้แสดงความรู้สึกอย่างเต็มที่และพูดถึงการแยกจากกันในช่วงสุดท้ายเสริมให้กำลังใจสมาชิกกลุ่ม ให้สามารถเผชิญความจริงและจำเป็นอย่างมากที่สมาชิกกลุ่มจะได้มีโอกาสกล่าวถึงสิ่งที่ค้างคาใจ (Unfinished business) สามารถแสดงความรู้สึกได้อย่างเปิดเผย และสร้างการตระหนักรู้ว่าควรนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์กลุ่มไปประยุกต์ใช้ในชีวิต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มสามารถจัดการความรู้สึกแยกจากกัน และภาระค้างคาใจ
2. เพื่อให้สมาชิกกลุ่มบอกแนวทางการนำสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้หลังจากการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน
3. เพื่อประเมินผลการปรึกษากลุ่มเชิงบูรณาการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางเพศของนักศึกษาปริญญาตรีในระยะหลังการปรึกษากลุ่ม

อุปกรณ์

1. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ
2. ใบบางที่ 12.1 การทำสัญญากับตัวเอง
3. ใบบางที่ 12.2 แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 12

วิธีดำเนินการ

การปรึกษากลุ่มแบบบูรณาการในครั้งสุดท้ายนี้ เริ่มต้นด้วยผู้วิจัยกล่าวทักทายสมาชิกกลุ่มด้วยท่าทีที่อบอุ่นและเป็นกันเองเพื่อเป็นการรักษาสัมพันธภาพในการปรึกษาครั้งนี้ใช้เทคนิคการทำสัญญากับตัวเอง (Self-contracting) การที่บุคคลสัญญากับตัวเองว่าจะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อป้องกันตัวเองในเรื่องเพศเป็นการป้องกันตัวเองไม่ให้หลีกเลี่ยงจากสัญญาที่ให้ไว้กับตัวเอง

การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling) และการสรุปความ (Summarizing) และเทคนิคจากทฤษฎีการปรึกษากลุ่มแบบพฤติกรรมนิยม (The behavior group counseling theory) ซึ่งประกอบด้วยเทคนิคการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการเสริมแรงทางบวก (Positive reinforcement) และยุติการปรึกษา โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นนำ

ผู้วิจัยกล่าวต้อนรับสมาชิกกลุ่มและชวนสนทนาการปรึกษาครั้งที่ผ่านมา

ขั้นดำเนินการ

1. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มเล่าประสบการณ์ ที่สมาชิกได้เรียนรู้จากการปรึกษากลุ่ม ตั้งแต่ครั้งแรกจนถึงครั้งสุดท้ายโดยให้สมาชิกสรุปผลแล้วบอกกับกลุ่มว่าได้เรียนรู้อะไรจากกลุ่ม และจะนำความรู้ประสบการณ์ที่ได้รับไปพัฒนาตนเองอย่างไรบ้าง
2. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มทบทวนและสรุปเกี่ยวกับความฉลาดทางเพศของตนเอง โดยให้สมาชิกกลุ่มระบอบุญประกอบ 3 ด้านการตระหนักรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องเพศ และการจัดการเรื่องเพศ
3. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มบอกความรู้สึกของตนเองต่อเพื่อนสมาชิกกลุ่มและให้สมาชิกแต่ละคนบอกความรู้สึกของตนเองต่อผู้วิจัยที่ให้การปรึกษากลุ่ม
4. ผู้วิจัยส่งเสริมให้กำลังใจสมาชิกกลุ่มในการนำความรู้ตลอดจนเทคนิคประสบการณ์การปรึกษากลุ่มไปใช้ในชีวิตประจำวัน
5. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มทำสัญญากับตัวเองว่าจะนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตจริง และให้ทำแบบบันทึกการทำสัญญากับตัวเอง

ขั้นสรุป

1. ผู้วิจัยกล่าวสรุปถึงความสำคัญของ “ความฉลาดทางเพศ” และกล่าวถึงนิยามของความฉลาดทางเพศทั้ง 3 องค์ประกอบให้สมาชิกรับฟัง

2. ผู้วิจัยกล่าวสรุปให้สมาชิกกลุ่มสามารถจัดการกับความรู้สึกแยกจากกัน และภาวะค้ำใจ ผู้วิจัยกล่าวกับสมาชิกกลุ่มว่า “ไม่มีอำนาจพิเศษใด ๆ ในกลุ่มของพวกเราหรอกนะ แต่การที่กลุ่มของพวกเรา ประสบความสำเร็จลุล่วงมาด้วยดี ก็ด้วยความรับผิดชอบและความสามัคคีกันของพวกเราทุกคน” หลังจากนั้นให้สมาชิกกลุ่มตอบคำถามตนเอง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

2.1 ฉันได้เรียนรู้อะไรจากเพื่อนและเพื่อนคนนั้นคือใคร

2.2 ฉันขัดแย้งเรื่องอะไรกับเพื่อนบ้าง ความขัดแย้งนั้นส่งผลกับฉันอย่างไร

2.3 ฉันประทับใจใครบ้าง เรื่องอะไรที่ฉันประทับใจมากที่สุด

2.4 ฉันรู้สึกไม่ชอบเพื่อนคนไหนในกลุ่มบ้าง

เมื่อสมาชิกตั้งคำถามแล้ว ลองตอบคำถามที่ตนเองเลือกที่ละคำถามทุกคนฝึกถาม

และตอบ

3. ผู้วิจัยให้สมาชิกกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับซึ่งกันและกัน โดยให้เลือกเพื่อนในกลุ่มจับคู่กันเพื่อเปิดใจให้เพื่อนรู้จากการร่วมกิจกรรมกลุ่มด้วยกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

3.1 ฉันชอบเธอมากที่สุดเพราะเธอคือ

3.2 ฉันหวังว่าเธอจะประสบความสำเร็จในเรื่อง

3.3 ฉันคิดว่าสิ่งที่เธอควรปรับปรุงคือ

3.4 ฉันกังวลใจและเป็นห่วงเธอที่สุดคือ

3.5 ฉันจะจำบางสิ่งไม่ลืมเกี่ยวกับตัวเธอคือ

3.6 ฉันหวังว่าเธอจะจดจำฉันในเรื่อง

4. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้สมาชิกกลุ่มแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก และให้สมาชิกกลุ่มซักถามข้อสงสัย จากนั้นผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมก่อนยุติการปรึกษากลุ่ม

5. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณสมาชิกกลุ่มในเรื่องความร่วมมือและใช้ทักษะยุติการปรึกษากลุ่ม ผู้วิจัยแจ้งเรื่องจะมีการติดตามผลหลังจากผ่านการปรึกษาไปแล้ว 1 เดือน

การประเมินผล

1. แบบสอบถามความฉลาดทางเพศ

2. การซักถาม การตอบคำถาม

3. แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มครั้งที่ 12

แบบบันทึกประสบการณ์ในการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ครั้งที่ 12

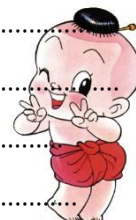
สมาชิกมีความคิดเห็นอย่างไร หลังจากการรับการปรึกษา

.....

.....

.....

.....

สมาชิกได้ประโยชน์อะไร จากการรับการปรึกษา

.....

.....

.....

.....

ประโยชน์ที่สมาชิกได้และจะนำไปใช้ คือ

.....

.....

.....

.....

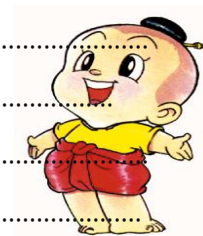
สิ่งที่สมาชิกอยากบอกผู้วิจัยคือ

.....

.....

.....

.....

ใบงานที่ 12.1

บัตรคำสัญญา

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ที่จะนำสิ่งที่ได้
เรียนรู้ไปใช้อย่างสม่ำเสมอเพื่อสร้าง
ความสุขให้กับชีวิตของข้าพเจ้าเอง ดังนั้น
เพื่อเป็นการเตือนตนเอง ข้าพเจ้าจึงขอให้คำ
สัญญาไว้ ณ ที่นี้

ลงชื่อ

...../.....

พยาน

...../.....